

การแปลหนังสือวิชาการ เรื่อง Analysing Architecture ของ Simon Unwin

นางสาว ปิยกานต์ ชยางกูร ณ อยุธยา

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปล ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

Translation of the Architectural Textbook “Analysing Architecture” of Simon Unwin

Miss Piyakarn Chayangkoon na ayudya

A Special Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of the Master of Arts in Translation
Chalermprakit Center of Translation and Interpretation
Faculty of Arts, Chulalongkorn University
Academic Year of 2008

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการแปลต้นฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรม โดยใช้หนังสือวิชาการเรื่อง สถาปัตย์วิเคราะห์ (Analysing Architecture) ของ ไช่มอน อันวิน (Simon Unwin) จำนวนสามบท เป็นกรณีศึกษา ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการแปลต้นฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรม ศึกษาแนวทางการแปลคำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ศึกษาการวางแผนการแปลเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของต้นฉบับในประเด็นของภาพประกอบและการจัดวางหน้ากระดาษ และทดลองแปลส่วนหนึ่งของต้นฉบับ

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่าจะนำทฤษฎี สโคปอส (Skopos theory) ของไรส์และแพร่เมียร์ (Reiss/Vermeer) การวิเคราะห์ตัวบทของ คริสติอาเน นอร์ด (Christiane Nord) การแบ่งประเภทของตัวบทของคาทารีนา ไรส์ (Katharina Reiss) แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของ ฌอง เดอลิล (Jean Delisle) และการศึกษาเกี่ยวกับภาพประกอบ มาประยุกต์ใช้ เพื่อสามารถวางแผนการแปลต้นฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมได้อย่างเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่าทฤษฎีข้างต้นสามารถประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการวิเคราะห์และขั้นตอนการแปลต้นฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ และยังสามารถประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการวิเคราะห์และขั้นตอนการแปลต้นฉบับที่ต้องการรักษาเอกลักษณ์ของต้นฉบับในประเด็นของภาพประกอบและการจัดวางหน้ากระดาษที่มีเนื้อที่จำกัดได้เป็นอย่างดี

Abstract

The aim of this research is to study the translation of the Architectural textbook from English to Thai. The researcher has selected 3 chapters from *Analysing Architecture* of Simon Unwin as a case study. The object of this research is to study and analyze the translation approach of the architectural textbook, to study the translation approach of architectural words, to study how to maintain the characteristic of the source text which has illustrations and unique page layouts in the target text and to translate a sample of the architectural textbook.

The hypothesis is that the translation theories applied in this translation of the architectural textbook are Skopos Theory by Reiss / Vermeer, Source-text Analysis by Christiane Nord, Text-type Analysis of Katharina Reiss, Interpretive Approach by Jean Delisle and the study of Illustrations.

The researcher has found that all these translation theories can be applied together in the analysis, as well as the translation procedures of the translation of the architectural textbook and they can also be applied together to maintain the characteristic of the source text, which has illustrations and unique page layouts with limited space, into the target text.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ในที่สุดด้วยความช่วยเหลือและความใจใส่ในลูกศิษย์เสมอ ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สารภี แกสตัน อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา และข้อคิดเห็นต่างๆแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. วรภัทร์ อิงคโรจน์ฤทธิ์ ที่ได้สละเวลาอ่าน ตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการปรับปรุงสารนิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบความรู้ซึ่งเป็นทรัพย์สินอันประเสริฐ และเจ้าหน้าที่ศูนย์การแปลและเจ้าหน้าที่คณะอักษรศาสตร์ทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือให้ได้รับความสะดวกในการเรียนเสมอมา

ขอบคุณ คุณแฉิว สถาบันเกอเธ่ ที่ให้คำปรึกษาในการถ่ายเสียงภาษาเยอรมัน

ขอบคุณ เพื่อนๆการแปลรุ่น 6 ทุกคน ที่ช่วยเหลือ และคอยเป็นกำลังใจซึ่งกันและกันตลอดเวลา ระยะเวลาที่เราได้เรียนร่วมกัน

ขอบคุณ คุณ John Bossone คุณ Gustad Irani และคุณมัณฑนา Irani ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และให้กำลังใจเสมอ

ขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอเวลาพักผ่อน

ขอบคุณ ครอบครัวของผู้วิจัย และ คุณวรเชษฐ์ เปศรี สำหรับทุกสิ่งที่ไม่อาจบรรยายเป็นคำพูดได้

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ชื่อเรื่อง	
1.2 หลักการและเหตุผล	1
1.3 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย	2
1.4 สมมุติฐานของการวิจัย	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าวิจัย	3
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 ทบทวนทฤษฎีการแปลที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 ทฤษฎีสโคปอส (Skopos theory) ของไรส์และเฟร์เมียร์ (Reiss/ Vermeer)	5
2.2 การวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอาน นอร์ด (Christiane Nord)	8
2.3 การแบ่งประเภทของตัวบทของคาทารีนา ไรส์ (Katharina Reiss)	17
2.4 แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของฌอง เดอลิล (Jean Delisle)	18
2.5 การศึกษาเกี่ยวกับภาพประกอบ	25
2.6 สรุปแนวทางการนำทฤษฎีไปใช้ในการวิจัย	30
บทที่ 3 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ	32
3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอก	32
3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายใน	35
3.3 การวางแผนการแปลและการแก้ไขปัญหาในการแปล	47

บทที่ 4 ต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล	54
บทที่ 5 บทสรุป	130
บรรณานุกรม	133
ภาคผนวก	135

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ชื่อเรื่อง

การแปลหนังสือวิชาการ เรื่อง Analysing Architecture ของ Simon Unwin

1.2 หลักการและเหตุผล

การแปลต้นฉบับด้านวิชาการเป็นการแปลสาขาหนึ่งซึ่งในประเทศไทยยังมีผู้วิจัยแนวทางการแปลในด้านนี้ไม่มากเท่าการแปลงานด้านวรรณกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานแปลหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรม ในปัจจุบันมีการแปลหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาสถาปัตยกรรมแพร่หลายมากขึ้นกว่าในอดีต ทั้งตำรา หนังสือวิชาการ บทความ นิตยสารด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ บางเล่มมีการจัดพิมพ์จำหน่ายสำหรับผู้สนใจทั่วไปในร้านหนังสือด้วย อาจจะได้จัดได้ว่าเป็นหนังสือที่อ่านเพื่อเสริมความรู้รอบตัวให้กับผู้สนใจที่ไม่ใช่เฉพาะเป็นสถาปนิกหรือผู้อยู่ในแวดวงสถาปัตย์เท่านั้น แนวโน้มนี้แสดงถึงการแพร่หลายในด้านการแปลหนังสือสาขาวิชานี้ ซึ่งการศึกษาวิจัยหาแนวทางการแปลและคำศัพท์เฉพาะ และทดลองแปลน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่จะแปลงานสาขานี้

สำหรับหนังสือเรื่อง สถาปัตย์วิเคราะห์ (Analysing Architecture) ที่ผู้วิจัยได้เลือกมาศึกษาและทดลองแปลนี้ เป็นหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมที่มีรูปแบบการนำเสนอที่โดดเด่นและแตกต่างจากหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมเล่มอื่นๆ จุดประสงค์ของ ไชมอน อันวิน (Simon Unwin) ผู้เขียนคือต้องการอธิบายองค์ประกอบของสถาปัตยกรรมตั้งแต่ระดับพื้นฐาน วิเคราะห์แนวความคิดต่างๆและงานสถาปัตยกรรมต่างๆทั่วโลกจากหลากหลายยุคสมัยด้วยแนวความคิดและหลักการที่ผู้เขียนนำเสนอ ทั้งยังมีกรณีศึกษาวิเคราะห์งานสถาปัตยกรรมหลายแห่งในช่วงท้ายเล่ม หนังสือเล่มนี้เหมาะสมกับนักศึกษาสถาปัตยกรรม สถาปนิก และผู้สนใจในงานสถาปัตยกรรมทั่วไป ผู้อ่านหนังสือเล่มนี้สามารถจะนำความรู้ความเข้าใจไปปรับใช้ในกระบวนการออกแบบได้ และช่วยพัฒนาความสามารถในการออกแบบสถาปัตยกรรมให้ดียิ่งขึ้น

ปัญหาหลักในการแปลที่พบจากหนังสือเล่มนี้ คือปัญหาในการแปลตัวบทต้นฉบับประเภทเน้นข้อมูล (content-focused text) ที่มีเนื้อหาวิชาการด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งจะมีการใช้ศัพท์เฉพาะและมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานี้ ซึ่งในปัจจุบันมีผู้แปลหนังสือและตำราด้านสถาปัตยกรรมอยู่บ้าง แต่ยังไม่

มีผู้วิจัยเกี่ยวกับแนวทางการแปลตำราสถาปัตยกรรม ผู้วิจัยจึงมีจุดประสงค์ที่จะนำเอาทฤษฎีการแปลมาช่วยในการวิเคราะห์และตัดสินใจในกระบวนการวางแผนการแปลเพื่อให้ได้ผลงานแปลที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งอาศัยทฤษฎีการแปลในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการแปลคำศัพท์ด้านสถาปัตยกรรม โดยสามารถประมวลแหล่งของการค้นคว้าและอ้างอิงข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ

นอกจากนั้นปัญหาในการแปลอีกประการหนึ่ง คือ การคำนึงถึงรูปแบบการจัดหน้ากระดาษของฉบับแปล เพราะเกือบทุกหน้าของต้นฉบับจะมีการจัดวางหน้ากระดาษในรูปแบบของเนื้อหาตัวหนังสือสลับกับภาพประกอบที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหา ภาพทั้งหมดนั้นผู้เขียนได้วาดขึ้นเอง มีทั้งภาพถ่ายเส้นดินสอ ปากกา ภาพผังพื้น รูปด้านและรูปตัดของสถาปัตยกรรมซึ่งย้อนไปตั้งแต่ยุคโบราณก่อนประวัติศาสตร์ ผู้วิจัยมุ่งเน้นจะรักษาเอกลักษณ์ของการจัดวางหน้ากระดาษและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา กับภาพประกอบของหนังสือเล่มนี้ไว้ในฉบับแปลด้วย คือ ผู้วิจัยจะคำนึงถึงการจัดวางหน้ากระดาษและรูปภาพประกอบ ให้คล้ายคลึงกับต้นฉบับให้มากที่สุด หรือเป็นไปในแนวความคิดเดียวกัน

1.3 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย

- 1.3.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการแปลต้นฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ
- 1.3.2 เพื่อศึกษาแนวทางการแปลคำศัพท์ด้านสถาปัตยกรรม
- 1.3.3 เพื่อศึกษาการวางแผนการแปลเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของต้นฉบับในประเด็นของภาพประกอบและการจัดวางหน้ากระดาษ
- 1.3.4 เพื่อแปลส่วนหนึ่งของต้นฉบับซึ่งเป็นหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรม สำหรับเป็นแนวทางในการแปลฉบับเต็มต่อไป

1.4 สมมุติฐานของการวิจัย

ในการแปลหนังสือวิชาการ เรื่อง สถาปัตย์วิเคราะห์ (Analysing Architecture) ของ ไชม่อน อันวิน (Simon Unwin) การศึกษาทฤษฎี สโคปอส (Skopos theory) ของไรส์และแฟร์เมียร์ (Reiss/ Vermeer) การวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอาเน นอร์ด (Christiane Nord) การแบ่งประเภทของตัวบทของคาทารีนา ไรส์ (Katharina Reiss) แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของฌอง เดอลิส (Jean Delisle) และการศึกษาเกี่ยวกับภาพประกอบ ช่วยวิเคราะห์และสามารถวางแผนการแปลต้นฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบได้อย่างเหมาะสม

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การแบ่งเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนแบ่งเนื้อหาเป็น 16 บท ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหามาแปลรวม 3 บทด้วยกัน โดยบทที่เลือกจะกล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานของงานสถาปัตยกรรม และการนำไปใช้ในงานสถาปัตยกรรม ซึ่งเป็นการเกริ่นนำและสรุปความเข้าใจเบื้องต้น ดังนั้นจึงมีประเด็นปัญหาที่ต้องการวิจัยครบถ้วน โดยผู้วิจัยจะไม่ศึกษาในส่วนที่ผู้เขียนได้นำข้อความที่คัดมาจากหนังสือเล่มอื่นมาแทรกไว้ในตอนเริ่มบทและระหว่างบท เพราะถือว่าเนื้อหาในบทที่ผู้วิจัยเลือกมามีประเด็นปัญหาที่ต้องการวิจัยครบถ้วนแล้ว เนื้อหาในบทที่คัดเลือกมาแปลรวมมีจำนวนหน้าทั้งหมด 26 หน้า รายละเอียดดังนี้

- บทที่ 3 เรื่อง องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม (Basic Elements of Architecture) หน้า 29-34 รวม 6 หน้า
ลักษณะของบทนี้เป็นการอธิบายองค์ประกอบพื้นฐานโดยมีรูปแบบเป็นการอธิบายด้วยเนื้อความขนาดสั้นย่อหน้าเดียว
- บทที่ 4 เรื่อง องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพ (Modifying Elements of Architecture) หน้า 37-48 รวม 12 หน้า
ลักษณะของบทนี้เป็นการอธิบายองค์ประกอบพื้นฐานโดยมีรูปแบบเป็นการอธิบายด้วยเนื้อความขนาดยาวหลายย่อหน้า ประกอบการยกตัวอย่างงานสถาปัตยกรรมเป็นระยะ ซึ่งเป็นรูปแบบที่นำไปใช้ในอีกหลายๆบท
- บทที่ 5 เรื่อง องค์ประกอบที่ทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง (Elements doing more than one thing) หน้า 51-58 รวม 8 หน้า
ลักษณะของบทนี้เป็นการอธิบายประเด็นที่เป็นบทของบทโดยมีรูปแบบเป็นการอธิบายด้วยเนื้อความขนาดยาวต่อเนื่องกันไปจนจบบท ประกอบการยกตัวอย่างงานสถาปัตยกรรมเป็นระยะ เพื่อเสริมความเข้าใจ ซึ่งเป็นรูปแบบที่นำไปใช้ในอีกหลายๆบทเช่นกัน

1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

- 1.6.1 อ่านตัวบทต้นฉบับและทำความเข้าใจอย่างละเอียด
- 1.6.2 ทบทวนทฤษฎีและแนวทางการแปลต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อมาใช้เป็นแนวทางในการแปลและแก้ปัญหาในการแปล

- 1.6.3 ศึกษาวิเคราะห์ด้วยทศตันฉบับ
- 1.6.4 ค้นคว้าข้อมูลต่างๆทางด้านสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ / การทำรายการศัพท์เฉพาะ
- 1.6.5 สังเคราะห์ข้อมูลและด้วยทศตันฉบับ
- 1.6.6 วางแผนการแปลให้ครอบคลุมปัญหาในการแปลมากที่สุด
- 1.6.7 ลงมือแปลด้วยทศตันฉบับ และบันทึกกระบวนการตัดสินใจในระหว่างการแปลรวมทั้งสังเกตปัญหาเพิ่มเติม (ถ้ามี)
- 1.6.8 ตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขบทแปล
- 1.6.9 รายงานกระบวนการแปล ปรากฏการณ์ ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นในการแปลที่ นอกเหนือจากการวางแผนการแปล และแนวทางการตัดสินใจแก้ปัญหา สรุปผลเทียบกับ สมมุติฐาน และเสนอแนวทางในการแปลด้วยทศตันฉบับประเภทนี้ในอนาคต

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.7.1 เข้าใจขั้นตอนการวิเคราะห์และกระบวนการแปลด้วยทศตันฉบับประเภทหนังสือวิชาการ ด้านสถาปัตยกรรมและคำศัพท์ด้านสถาปัตยกรรม
- 1.7.2 เข้าใจวิธีการแก้ปัญหาการแปลด้วยทศตันฉบับที่มีปัญหาเรื่องการจัดวางหน้ากระดาษและมีความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาที่เป็นตัวอักษรกับภาพประกอบ
- 1.7.3 พัฒนาทักษะการแปลด้วยทศตันฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมและได้ผลงานแปลที่มีคุณภาพ
- 1.7.4 เป็นแนวทางและตัวอย่างการวิจัยการแปลด้วยทศตันฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมสำหรับผู้สนใจศึกษาการแปลด้วยทศตันฉบับประเภทนี้ต่อไป

บทที่ 2

ทบทวนทฤษฎีการแปล

ผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนทฤษฎีการแปลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับงานแปลหนังสือวิชาการ เรื่อง สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ (Analysing Architecture) ของ ไช่ม่อน อันวิน (Simon Unwin) ทฤษฎีที่ได้ศึกษามีดังนี้

- ทฤษฎีสโคพออส (Skopos theory) ของไรส์และแฟร์เมียร์ (Reiss/ Vermeer)
- การวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอานา นอร์ด (Christiane Nord)
- การแบ่งประเภทของตัวบทของคาทารินา ไรส์ (Katharina Reiss)
- แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของฌอง เดอลิส (Jean Delisle)
- การศึกษาเกี่ยวกับภาพประกอบ

และมีเนื้อหาโดยสรุปของแต่ละทฤษฎีในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ทฤษฎีสโคพออส (Skopos theory) ของไรส์และแฟร์เมียร์ (Reiss/ Vermeer)

รศ.ดร.วรรณมา แสงอร่ามเรือง ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีสโคพออส (Skopos theory) ในหนังสือทฤษฎีและหลักการแปล ว่า ทฤษฎีสโคพออส เป็นทฤษฎีการแปลที่ยึดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการแปลเป็นหลัก คำว่า Skopos มาจากภาษากรีก skopos หมายถึงจุดประสงค์ เป้าหมาย หรือเจตนา ความหมายที่ใช้ในทฤษฎีนี้คือ จุดมุ่งหมาย จุดหมายปลายทางหรือหน้าที่ (วรรณมา, 2542: 11)

การแปลนั้นให้ยึดหลักหน้าที่ของงานแปลมาก่อน ส่วนการจะกระทำสิ่งใดหรืออย่างไรนั้นเป็นสิ่งสำคัญรองลงมาจากหน้าที่ ผู้กระทำต้องทราบวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของตนเสียก่อนที่จะกระทำการใดๆลงไป เมื่อทราบหน้าที่หรือเป้าหมายแล้วจึงจะกำหนดว่าจะทำอะไรอย่างไรต่อไป (วรรณมา, 2542: 12)

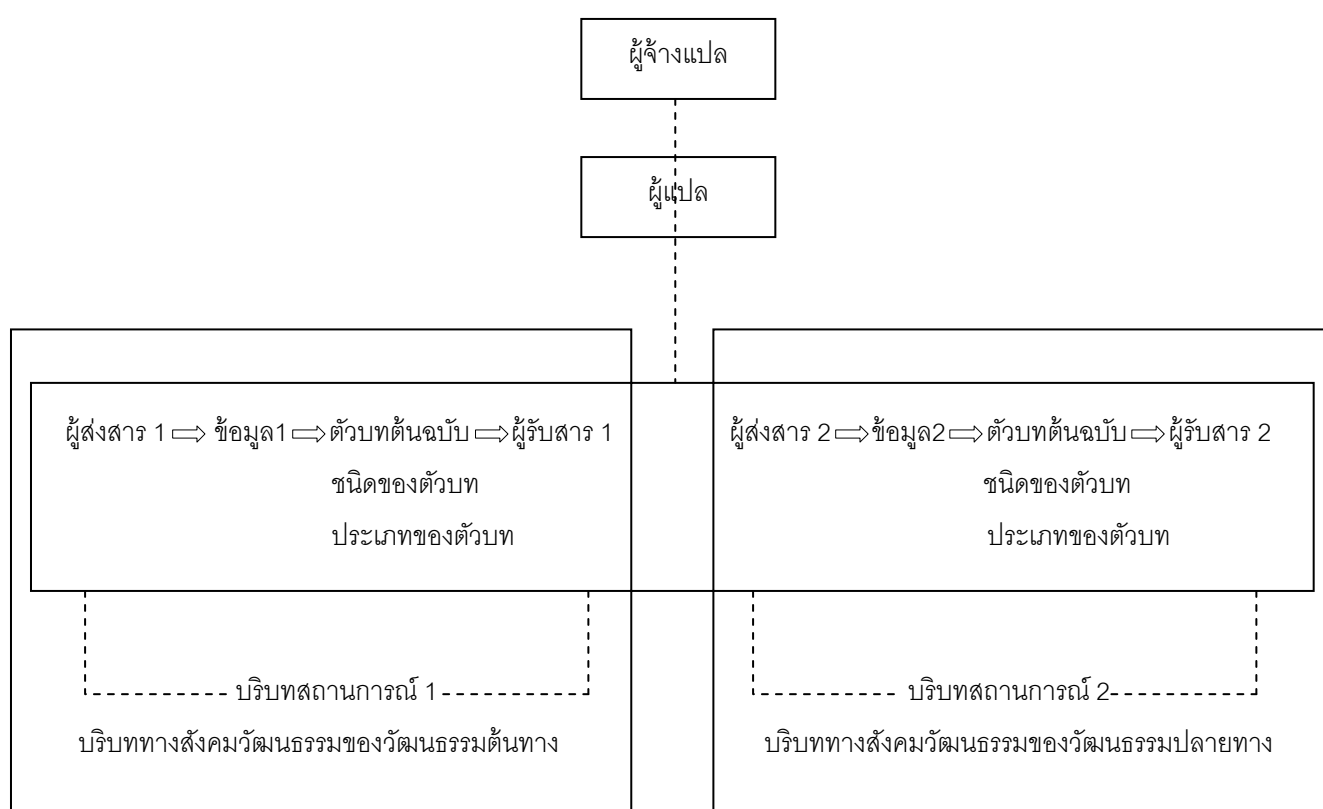
ข้อปฏิบัติในการแปลคือ ต้องมีการตัดสินใจอย่างมีเป้าหมาย มีขั้นตอนดังนี้ (วรรณมา, 2542: 12)

- 1) ประเมินว่าใครเป็นผู้รับสารปลายทาง
- 2) เมื่อทราบกลุ่มเป้าหมาย ผู้แปลจะสามารถชั่งน้ำหนักความสำคัญของตัวบทต้นฉบับแต่ละส่วนก่อนการแปลได้ถูกต้อง ตัดสินใจว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงก่อนหรือระหว่างการแปล (หรือหลังการแปล)

- 3) ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ตัวบทต้นฉบับจะต้องถูกถ่ายทอดเป็นภาษาปลายทางไปยังผู้รับสารโดยประเมินตามความคาดหวังของผู้รับสารนั้น

ไรส์ได้นำเสนอแผนภูมิองค์ประกอบของการแปล (Reiss, 1984: 148 เพิ่มเติมแก้ไขในปี 1995: 37 อ้างถึงใน วรรณนา, 2542: 19) เพื่อแสดงปัจจัยต่างๆที่สำคัญในกระบวนการแปล คือ

แผนภูมิแสดงปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อกระบวนการแปลของไรส์ (วรรณนา, 2542: 20)

ผู้แปลจะอยู่ตรงกลางเป็นตัวเชื่อมระหว่างกลางคือ ผู้แปลเป็นผู้รับสารตัวบทต้นฉบับ (ผู้รับสาร 1) และจะต้องเป็นผู้ส่งสารงานแปล (ผู้ส่งสาร 2) ข้อมูลสื่อสาร 2 ที่ผู้แปลต้องส่งต่อให้ผู้รับสารปลายทาง (ผู้รับสาร 2) นั้นจะอยู่ในบริบททางสถานการณ์ 2 ที่แตกต่างไปจากบริบททางสถานการณ์ 1 เพราะงานแปลนั้นถูกนำมาใช้ในสังคมปลายทางที่มีบริบททางสังคมและวัฒนธรรมอีกแบบหนึ่ง (วรรณนา, 2542: 20)

แผนภูมิแสดงปัจจัยสำคัญในการแปลของไรส์ ทำให้เข้าใจองค์ประกอบที่สำคัญต่างๆในกระบวนการแปลได้เป็นอย่างดี ผู้แปลจะต้องรู้จักวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจเลือกวิธีการแปล หรือนำมาแก้ไขปัญหาในการแปลได้ ทำให้ผู้แปลมีหลักยึดในการปฏิบัติงานด้านการแปล ที่สำคัญคือ จะช่วยให้ผู้แปลสามารถให้คำอธิบาย คำชี้แจงหรือให้เหตุผลได้ว่าทำไมจึงตัดสินใจแปลไปเช่นนั้น (วรรณนา, 2542: 24)

ในการแปลทุกครั้งผู้แปลจะต้องกำหนดผู้รับสารให้ได้เสียก่อนเพื่อจะได้ประเมินความคาดหวังหรือพื้นความรู้ของผู้รับสาร ตลอดจนสถานการณ์ในการแปลได้อย่างถูกต้อง และเพื่อใช้เป็นหลักในการตัดสินใจว่าตัวบทส่วนใดต้องทำหน้าที่ใด ขั้นตอนการตัดสินใจของผู้แปลไว้โดยสรุปดังนี้ (วรรณนา, 2542: 21)

- 1) ตัดสินใจคร่าวๆว่างานแปลที่จะต้องทำนั้นมีหน้าที่อะไร
- 2) เมื่อตัดสินใจในข้อ 1 แล้ว ผู้แปลจะต้องตัดสินใจเลือกวิธีการแปลที่เหมาะสม หรือมีการนำวิธีการแปลหลายแบบมาผสมผสานกันในงานแปลชิ้นเดียว
- 3) ตัดสินใจในรายละเอียดว่าจะมีกระบวนการแปลอย่างไรและจะเรียบเรียงคำหรือเนื้อความอย่างไร

ในกรณีที่เกิดปัญหาในการทำความเข้าใจตัวบทหรือการถ่ายทอดเนื้อความ ผู้แปลอาจใช้ความรู้ของตนเกี่ยวกับชนิดของตัวบท (Textsorte) และประเภทของตัวบท (Texttyp) ในการตัดสินใจแปลตัวบทนั้น เนื่องจากตัวบทแต่ละชนิดจะมีขอบประจําชนิดของตัวบท (Textsortenkonvention) ที่จะต้องคำนึงถึงในการถ่ายทอดความ ชนิดและประเภทของตัวบทดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการทำความเข้าใจตัวบทและทำให้ต้องใช้เทคนิคการถ่ายทอดความที่แตกต่างกันไปแล้วแต่วิธีการแปลแต่ละแปล นอกจากนี้จะต้องคำนึงถึงสถานภาพของตัวบทในวัฒนธรรมนั้นๆ ที่อาจจะมีผลต่อการแปล (วรรณนา, 2542: 23)

ทบทวนทฤษฎีสโคพอสของไรส์และแฟร์เมียร์ ที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยนี้

จากการศึกษาทฤษฎีสโคพอส ซึ่งเป็นแนวคิดทางการแปลซึ่งเน้นจุดมุ่งหมายหรือหน้าที่ของงานแปลและบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของงานแปล ผู้แปลจะนำแนวความคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการวางแผนการแปล โดยเริ่มต้นวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของงานแปลและผู้รับสารปลายทางที่จะเป็นกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย เพื่อให้สามารถวางแผนการแปลในรายละเอียดได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2.2 การวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอานา นอร์ด (Christiane Nord)

คริสตีอานา นอร์ด ได้เสนอแบบจำลองการวิเคราะห์ต้นฉบับไว้ในหนังสือเรื่อง Text Analysis in Translation ซึ่งแบบจำลองการวิเคราะห์นี้มีที่มาจากแนวความคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของตัวบท เมื่อทำการวิเคราะห์ตามแนวทางของนอร์ดจะทำให้เกิดความเข้าใจองค์ประกอบต่างๆของตัวบทต้นฉบับ และสามารถเลือกแนวทางการแปลที่เหมาะสมกับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของงานแปล (Nord, 1991 :1 อ้างถึงใน Munday, 2001: 82) นอร์ดมีแนวคิดที่เป็นไปในแนวทางเดียวกับงานวิจัยหลายชิ้นของไรส์และแฟร์เมียร์ แต่แนวคิดของนอร์ดจะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของตัวบทต้นฉบับมากกว่าแนวคิดของไรส์และแฟร์เมียร์ แบบจำลองของนอร์ดจะเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการวิเคราะห์องค์ประกอบทั้งภายนอกและภายในของตัวบทต้นฉบับที่นอร์ดได้จำแนกไว้อย่างละเอียด (Nord, 1991 :35-78 อ้างถึงใน Munday, 2001: 82)

รศ.ดร. วรณนา แสงอร่ามเรือง ได้อธิบายเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ดในหนังสือทฤษฎีและหลักการแปลไว้ว่า นอร์ดยึดหลักการตั้งคำถามตามสูตรของ Lasswell-Formel ไว้โดยย่อ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาองค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายใน ดังนี้ (วรณนา, 2542: 77)

องค์ประกอบภายนอก จะถามด้วยคำถามต่อไปนี้ (วรณนา, 2542: 78)

- 1) ใคร (เป็นคำถามเกี่ยวกับผู้ผลิตตัวบท/ผู้ส่งสาร)
- 2) มีวัตถุประสงค์ใด (เป็นคำถามเกี่ยวกับเจตนาของผู้ส่งสาร)
- 3) ใครเป็นผู้รับสาร (เป็นคำถามเกี่ยวกับผู้รับสาร)
- 4) ใช้สื่อใด (เป็นคำถามเกี่ยวกับสื่อ)
- 5) ที่ไหน (เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานที่)
- 6) เมื่อใด (เป็นคำถามเกี่ยวกับเวลา)
- 7) ทำไม (เป็นคำถามเกี่ยวกับโอกาสพิเศษในการสื่อสาร)

ถ้าตอบคำถามดังกล่าวได้ทุกข้อ จะได้คำตอบเกี่ยวกับหน้าที่ของตัวบท (วรณนา, 2542: 78)

องค์ประกอบภายใน จะถามด้วยคำถามต่อไปนี้ (วรณนา, 2542: 78-79)

- 1) เกี่ยวกับเรื่องอะไร (เป็นคำถามเกี่ยวกับหัวข้อของตัวบท)
- 2) พูดถึงเรื่องอะไร (เป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา)

- 3) ไม่ได้พูดถึงเรื่องอะไร (เป็นคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ เพราะคิดว่าผู้อ่านต้องทราบแล้ว เป็นการถามภูมิรู้เบื้องต้น)
- 4) เรียงลำดับอย่างไร (เป็นคำถามเกี่ยวกับโครงสร้างของตัวบท)
- 5) มีองค์ประกอบด้านอวัจนภาษาใดบ้าง (เป็นคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านอวัจนภาษา)
- 6) ใช้คำหรือคำพูดใดบ้าง (เป็นคำถามเกี่ยวกับศัพท์ที่ใช้)
- 7) ใช้ประโยคชนิดใดบ้าง (เป็นคำถามเกี่ยวกับโครงสร้างภาษา)
- 8) น้ำเสียงเป็นอย่างไร (เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียง)

เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบภายนอกตัวบทและภายในตัวบทแล้ว เราจึงจะทราบเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้น (Nord, 1991: 41 อ้างถึงใน วรรณนา, 2542: 79)

การวิเคราะห์ตัวบทนั้น นอร์ดแนะนำให้วิเคราะห์โดยเริ่มจากองค์ประกอบภายนอกตัวบทตามด้วยองค์ประกอบภายในตัวบท เนื่องจากโดยทั่วไปสถานการณ์จะมีอยู่ก่อนที่จะมีตัวบท และสถานการณ์จะเป็นตัวควบคุมการนำสิ่งที่เป็้องค์ประกอบภายในมาใช้ สิ่งที่ผู้แปลต้องตระหนักก็คือ องค์ประกอบภายในและองค์ประกอบภายนอกตัวบทจะส่งผลแก่กัน การวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ด เป็นการเน้นการวิเคราะห์ตัวบทที่มีส่วนสำคัญต่อการแปล ดังนั้นจึงอาจมีมุมมองหรือการแบ่งที่แตกต่างไปจากการวิเคราะห์ตัวบทที่ใช้ทางภาษาศาสตร์ (วรรณนา, 2542: 79)

2.2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกของตัวบท

คำว่า องค์ประกอบภายนอกตัวบท นั้น นอร์ดหมายถึง องค์ประกอบของสถานการณ์จริงที่มีการนำตัวบทไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสาร ไม่ใช่หมายถึง องค์ประกอบในสถานการณ์สมมติที่ผู้แต่งสมมติขึ้น (วรรณนา, 2542: 79-80) หัวข้อขององค์ประกอบภายนอกของตัวบทที่จะต้องวิเคราะห์ มีดังนี้

2.2.1.1 ปัจจัยด้านผู้ส่งสาร

ตามคำจำกัดความของนอร์ด ผู้ส่งสารคือบุคคลหรือสถาบันที่ใช้ตัวบทนั้นๆ แจ้งข่าวสารให้บุคคลอื่นทราบเพื่อหวังประโยชน์บางอย่าง ส่วนผู้ผลิตตัวบทคือผู้ที่สร้างหรือทำตัวบทขึ้นมาตามคำสั่งของผู้ส่งสารโดยยึดตามหลักเกณฑ์การเรียบเรียงตัวบทหรือขนบที่นิยมในภาษาหรือวัฒนธรรมที่จะนำตัวบทไปใช้ ผู้ส่งสารและผู้ผลิตตัวบทบางครั้งอาจไม่ได้หมายถึงคนเดียวกัน แต่โดยปกติจะหมายถึงคนเดียวกัน คือ ผู้แต่ง (วรรณนา, 2542: 80)

2.2.1.2 เจตนาของผู้ส่งสาร

เจตนาของผู้ส่งสารเป็นการมองจากตัวผู้ส่งสาร หน้าที่ของตัวบทเป็นการมองจากภายนอกคือมองจากปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อกัน ส่วนผลที่เกิดขึ้นเป็นการมองจากมุมมองของผู้รับสาร ในขณะที่รับสาร หน้าที่ของตัวบทกับเจตนาของผู้ส่งสารนั้นอาจไม่ใช่เรื่องเดียวกันเสมอไป ปัจจัยทั้งสามคือเจตนาของผู้ส่งสาร หน้าที่ของตัวบท และผลที่เกิดขึ้น อาจเป็นสิ่งเดียวกันได้ แต่ในการวิเคราะห์ตัวบทเพื่อใช้ในการแปล ควรมองทั้งสามสิ่งนี้แยกกันให้ชัดเจน หากมีความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลจะต้องยึดหลักความซื่อสัตย์ที่มีต่อผู้ส่งสาร คือ ห้ามบิดเบือนหรือทำสิ่งที่ขัดต่อเจตนาของผู้ส่งสาร (วรรณนา, 2542: 81-82)

2.2.1.3 ปัจจัยด้านผู้รับสาร

ผู้รับสารจะมีสองกลุ่ม คือ ผู้รับสารตัวบทต้นฉบับและผู้รับสารงานแปล นอกจากนี้ยังมีผู้รับสารอีกประเภทหนึ่งซึ่งเป็นผู้ร่วมรับฟังหรือร่วมรับสารนั้น การแปลตัวบทจะต้องคำนึงถึงผู้รับสารเป็นสำคัญ เพราะผู้รับสารงานแปลที่เป็นภาษาปลายทางมาจากคนละวัฒนธรรมและสังคมกับผู้รับสารตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลจะต้องตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก ต้องประเมินความรู้พื้นฐานของผู้รับสาร ส่วนใดที่คิดว่าผู้อ่านยังไม่รู้จักก็ต้องสื่อความให้ละเอียดชัดเจน ถ้าคิดว่าผู้อ่านรู้แล้วก็อาจรวบรัดได้ (วรรณนา, 2542: 83)

2.2.1.4 สื่อ

สื่อ หมายถึง สิ่งที่ช่วยพาตัวบทไปสู่ผู้รับสาร สื่อแต่ละชนิดจะมีหน้าที่แตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรม นอกจากนี้รูปแบบของสื่อ เช่น การสื่อสารแบบลายลักษณ์อักษรหรือแบบปากเปล่า จะมีผลต่อการรับสารและมีผลต่อการผลิตตัวบทด้วย ผู้ส่งสารจะเลือกใช้สื่อใดขึ้นกับเจตนาของผู้ส่งสาร และการเลือกสื่อมักจะทำตามที่นิยมปฏิบัติกันในสังคมนั้น การสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรจะต้องระบุข้อมูลเรื่องสถานที่ เวลา ผู้ส่งสารและผู้รับสารให้ชัดเจน ผู้แปลควรพิจารณาว่า ผู้ส่งสารนำเสนอตัวบทในสถานการณ์การสื่อสารใด (วรรณนา, 2542: 83-84)

2.2.1.5 ปัจจัยด้านสถานที่

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสถานที่โยงโยให้ทราบถึงวัฒนธรรมของผู้ส่งสาร และบอกให้ทราบเกี่ยวกับผู้รับสาร สื่อ โอกาสพิเศษในการสื่อสารและปัจจัยภายในอื่น ๆ ได้ ปัจจัยด้านสถานที่ยังพบได้จากปัจจัยรอบตัวบทประเภทอื่นๆ เช่น สถานที่พิมพ์ ข้อมูลเกี่ยวกับสำนักพิมพ์ ฯลฯ และอาจค้นได้จากบทความวิจารณ์หนังสือเล่มนั้น หรือบางครั้งอาจเป็นสิ่งที่ เป็นความรู้ทั่วไปของผู้อ่าน สภาพการเมือง

และวัฒนธรรมในสังคมของผู้รับสารเป็นปัจจัยด้านสถานที่ส่งผลต่อการรับสารของผู้รับสารด้วย (วรรณนา, 2542: 85-86)

2.2.1.6 ปัจจัยด้านเวลา

ภาษาทุกภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านกฎเกณฑ์และการใช้ไปตามเวลา ดังนั้นปัจจัยด้านเวลาของการผลิตตัวบทจึงมีส่วนสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องบ่งชี้เบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพภาษาที่ใช้ในตัวบทนั้น ภาษาที่ใช้ในตัวบทนอกจากจะแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงภาษาไปตามกาลเวลาแล้วยังสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรมในเวลานั้นด้วย (วรรณนา, 2542: 86-87)

2.2.1.7 โอกาสพิเศษในการสื่อสาร

โอกาสพิเศษต่างๆในการสื่อสารที่เห็นได้ชัด ได้แก่ คำประกาศต่างๆ ใบประกาศ ขยาย หรือรายงานข่าวสด บทความวิจารณ์ละคร บันทึกการประชุม จดหมายเวียนในหน่วยงานต่างๆ โอกาสพิเศษต่างๆเหล่านี้ไม่ว่าจะเกิดจากความนิยมปฏิบัติกันในสังคมหรือความจำเป็นก็ตาม ทำให้มีการผลิตตัวบทแตกต่างกันไป และนิยมใช้สื่อต่างกันออกไป โอกาสพิเศษเหล่านี้เป็นข้อมูลทำให้ทราบเจตนาของผู้เขียน และหน้าที่ของตัวบท (วรรณนา, 2542: 87-88)

2.2.1.8 หน้าที่ของตัวบท

หน้าที่ของตัวบทในความหมายของนอร์ดี หมายถึง หน้าที่ในการสื่อสารของตัวบทนั้นเพื่อนำมาใช้ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

หน้าที่ของตัวบทอาจสังเกตได้จากคำบ่งชนิดของตัวบทที่ปรากฏในชื่อเรื่อง ถ้าไม่ปรากฏชนิดของตัวบทอย่างเด่นชัด ผู้แปลจะต้องหาจากปัจจัยภายนอกต่างๆ โดยทั่วไปหน้าที่ของตัวบทจะเป็นปัจจัยภายนอกสุดท้ายที่ผู้แปลนำมาพิจารณา เจตนาของผู้ส่งสารและความคาดหวังของผู้รับสารเป็นปัจจัยสำคัญที่จะรวมกับปัจจัยอื่นๆ ค่อยๆตีกรอบหน้าที่ของตัวบทให้แคบเข้ามา (วรรณนา, 2542: 91)

หลังจากที่ผู้แปลได้วิเคราะห์และเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลต่างๆจากการวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบทแต่ละส่วนแล้ว ผู้แปลจะได้ข้อบ่งชี้เบื้องต้นมากมายซึ่งจะบ่งบอกหน้าที่ของตัวบทที่เฉพาะเจาะจงลงไป ผู้แปลจะนำไปตรวจสอบกับองค์ประกอบภายในตัวบทอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้แน่ใจว่าหน้าที่ดังกล่าวถูกต้องแล้วหรือไม่ และควรจะต้องมีการตรวจสอบไปมาหลายครั้ง (วรรณนา, 2542: 91)

2.2.1.9 ความเกี่ยวเนื่องกันขององค์ประกอบภายนอกต่างๆ

องค์ประกอบต่างๆไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกตัวบทที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน และอาจโยงใยไปหากันได้เมื่อทราบผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหนึ่งได้แล้ว การวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ จะต้องยึดหลักกระบวนการรอกกลับของนอร์ด การรอกกลับทำได้บ่อยครั้งและแต่ละครั้งจะต้องตั้งข้อสมมติฐานไว้ก่อน การตรวจสอบกลับไปกลับมาครั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าได้วิเคราะห์ไว้ได้ถูกต้องแล้ว ถ้าไม่ถูกต้องก็ต้องแก้ไข (วรรณนา, 2542: 92)

2.2.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในของตัวบท

หัวข้อขององค์ประกอบภายในของตัวบทที่จะต้องวิเคราะห์ มีดังนี้

2.2.2.1 หัวข้อเรื่องของตัวบท

การวิเคราะห์ว่าตัวบทว่ามีหัวข้อเรื่องใด มีส่วนสำคัญมากต่อการแปล กล่าวคือ (วรรณนา, 2542: 93)

- ถ้าผู้แปลทราบว่าตัวบทเป็นหัวข้อเรื่องใดและนำไปใช้ในบริบททางวัฒนธรรมใด จะทำให้ผู้แปลสามารถคาดเดาหรือตั้งข้อสมมติฐานเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานหรือความรู้ทั่วไปที่ผู้รับสารต้องมีก่อนหน้านั้นได้ ซึ่งเป็นประโยชน์มากต่อการแปล
- หัวข้อจะบ่งบอกว่าตัวบทมาจากความรู้สาขาใด และทำให้ผู้แปลตัดสินใจได้ง่ายกว่าตนต้องมีความรู้เฉพาะด้านใดจึงจะทำงานแปลนี้ได้ หรือต้องไปสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมในด้านใดบ้าง
- การได้ตรวจสอบคำสั่งแปลและวิเคราะห์เกี่ยวหัวข้อของตัวบททำให้ผู้แปลตัดสินใจได้ว่างานแปลที่ได้รับมอบหมายนั้นมีโอกาสทำได้สำเร็จหรือไม่
- การวิเคราะห์หัวข้อจะทำให้สามารถทราบหน้าที่ของชื่อเรื่องได้

2.2.2.2 เนื้อหา

ในการวิเคราะห์เนื้อหาของตัวบทที่ซับซ้อนไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างหรือด้านความหมาย นอร์ดแนะนำให้นำมาเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเองอย่างง่ายๆ โดยแบ่งเป็นหน่วยข้อมูล และให้แต่ละหน่วยข้อมูลมีความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลกัน ดังที่ปรากฏในตัวบท การทำวิธีนี้จะทำให้ผู้แปล

สังเกตเห็นสิ่งที่มักพบเห็นบ่อย 2 ประการในตัวบทได้อย่างเด่นชัด คือ เนื้อความที่ผู้แต่งละไว้ในฐานที่เข้าใจ และเนื้อความที่ขาดความเกี่ยวเนื่อง (วรรณนา, 2542: 95)

ผลจากการวิเคราะห์เนื้อหา ก็สามารถทำให้คาดเดาปัจจัยภายในตัวบทอื่นๆ ได้ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกตัวบทแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อกัน การวิเคราะห์เนื้อหาทำให้คาดเดาเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจได้ คาดเดาโครงสร้างของตัวบท ลักษณะเฉพาะทางด้านภาษาและวจนลีลาของศัพท์และโครงสร้างภาษาได้ (วรรณนา, 2542: 95)

2.2.2.3 เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ

เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจเป็นเงื่อนไขของผู้ส่งสารที่มีต่อผู้รับสาร ผู้ส่งสารคาดหวังว่าผู้รับสารจะมีโลกทัศน์กว้างไกลโดยรู้สิ่งนั้นได้โดยที่ผู้ส่งสารไม่จำเป็นต้องเอ่ยถึง ดังนั้น ตามหลักแล้วผู้รับสารจะต้องสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้ส่งสารละไว้ ผู้ส่งสารบางคนนิยมขยายความหรือพูดซ้ำความเดิม โดยการนำเนื้อความเดิมมาเรียบเรียงใหม่หรือสรุปเรื่องย่อ จุดประสงค์ก็เพื่อเป็นเครื่องตอกย้ำให้เข้าใจยิ่งขึ้น การละเนื้อความไว้ในฐานที่เข้าใจอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิดได้ ส่วนการซ้ำความเดิมโดยใช้คำหรือสำนวนอื่นที่แตกต่างไปก็อาจทำให้เกิดความรำคาญแก่ผู้รับสารได้ (วรรณนา, 2542: 96)

การหาเนื้อความที่ผู้ส่งสารละไว้ในฐานที่เข้าใจเป็นสิ่งที่ยาก ผู้แปลจะต้องค้นหาว่าผู้รับสารของตัวบทต้นฉบับและผู้รับสารของงานแปลทั้งสองห่างจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมของตัวบทต้นฉบับมากน้อยเพียงใด ค้นหาว่าในตัวบทต้นฉบับมีส่วนของการใช้ภาษาเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ อย่างแจ่มชัดมากน้อยเพียงใด และค้นหาว่ามีกรรล่าวเนื้อความซ้ำๆ หรือขยายความมากน้อยเพียงใด (วรรณนา, 2542: 96)

2.2.2.4 โครงสร้างของตัวบท

การวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบท แบ่งเป็น

1) การวิเคราะห์โครงสร้างมหภาค

ในกรณีที่ตัวบทต้นฉบับมีตัวบทแทรก คือ ส่วนที่เป็นเชิงอรรถ คำพูดที่ยกมาอ้างอิง หรือตัวอย่าง เช่น ตัวบทชนิดบทความวิชาการมีการยกคำพูดของผู้อื่นมาอ้าง ผู้แปลจะต้องแปลตัวบทแทรกเหล่านี้ตามหน้าที่ของมันในตัวบทรวมทั้งหมด เชิงอรรถที่ผู้แปลแทรกข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังหรือข้อมูลที่ผู้อ่านจำเป็นต้องทราบเพื่อให้เข้าใจตัวบทได้ดีขึ้นก็จัดเป็นตัวบทแทรกเช่นเดียวกัน เนื่องจากตัวบทที่มีและไม่มีเชิงอรรถจะมีผลต่อผู้อ่านต่างกัน ผู้แปลจึงต้องตรวจสอบให้ละเอียดว่าอาจใช้วิธีการอื่นแทนการใช้เชิงอรรถได้หรือไม่ เช่น ใช้วิธีการแปลแบบอธิบายความ หรือให้ส่วนอื่นในงานแปลทำหน้าที่แทน (วรรณนา, 2542: 97-99)

2) การวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาค

● ขั้นตอนที่แรก

เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค เช่น สัดส่วนการกระจายตัวของประโยคหลักและประโยคย่อย การใช้กาลต่างๆ การใช้ส่วนแทรกเพื่อขยายความ การวิเคราะห์ศัพท์ที่ใช้ การหาความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลกันของเนื้อความ เป็นต้น (วรรณนา, 2542: 99)

● ขั้นตอนที่สอง

เป็นการวิเคราะห์ว่าการแบ่งประโยคที่ปรากฏให้เห็นนั้นเกี่ยวข้องกับ การแบ่งเนื้อหาเป็นหน่วยข้อมูลอย่างไร (วรรณนา, 2542: 99)

2.2.2.5 ปัจจัยด้านอวัจนภาษาในตัวบท

อวัจนภาษาในตัวบท ในที่นี้หมายถึง สัญลักษณ์ที่แสดงออกโดยไม่ได้ใช้ภาษาเป็นสื่อ ทำหน้าที่เสริมความ ขยายความให้เด่นชัด หรือขจัดความกำกวมของเนื้อความ หรือเน้นย้ำเนื้อความใน ตัวบท ได้แก่ การวางหรือจัดรูปร่างหน้าตาของตัวบท การแสดงท่าทางประกอบแทนคำพูดที่ต้องห้าม ตารางรูปภาพในการ์ตูน การวิเคราะห์อวัจนภาษาในตัวบทจะทำให้ผู้แปลได้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้แต่งละไว้ในฐานที่เข้าใจ อวัจนภาษาบางอย่างอาจทำให้ผู้แปลได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกตัวบทโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ส่วนที่เป็นเจตนาของผู้ส่งสารและหน้าที่ของตัวบท (วรรณนา, 2542: 100-101)

จากการศึกษาเนื้อหาที่นอร์ดได้อธิบายรายละเอียดไว้ในหนังสือ Text Analysis in Translation ในหัวข้อเกี่ยวกับองค์ประกอบเชิงอวัจนภาษา (Non-verbal elements) ผู้วิจัยได้เรียบเรียง เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นศึกษาได้ดังนี้ (Nord 2006: 118-122)

องค์ประกอบเชิงอวัจนภาษาจำแนกได้เป็น

- องค์ประกอบเชิงอวัจนภาษาที่เป็นส่วนหนึ่งของสาร (accompanying the text) เช่น การจัดวางรูปแบบ (layout) หรือ การแสดงท่าทาง (gestures)
- องค์ประกอบที่เสริมความเข้าใจของสาร (supplementing the text) เช่น ตาราง หรือ กราฟ
- องค์ประกอบที่เป็นอิสระจากสาร (constituting an independent text part) เช่น รูปภาพประกอบการ์ตูน
- องค์ประกอบที่ชี้แทนสารในบางกรณี (replacing certain text elements) เช่น ใช้สัญลักษณ์เครื่องหมายดอกจัน (*) แทนคำไม่สุภาพ

ภาษาเขียนนั้นไม่สามารถใช้การแสดงท่าทางสื่อความหมาย แต่ก็มีวิธีการอื่นที่จะมาชดเชยได้ อาทิ การใช้องค์ประกอบเชิงวจนภาษาที่มีหน้าที่พิเศษ (suprasegmental features) เช่น เครื่องหมายวรรคตอน ยัติภังค์ การเน้นตัวอักษรเป็นตัวหนา หรืออาจใช้องค์ประกอบเชิงวจนภาษา เช่น รูปถ่ายและภาพประกอบต่างๆ ในบางกรณีองค์ประกอบเชิงวจนภาษากลับสามารถถ่ายทอดความหมายไปยังผู้อ่านได้ชัดเจนและเข้าใจง่ายมากกว่าสารที่เป็นวจนภาษา เสียอีก

ในการวิเคราะห์ที่ต้นฉบับผู้แปลจะต้องตัดสินใจว่าจะคงเก็บรักษาองค์ประกอบเชิงวจนภาษาใดบ้างในรูปแบบเดิม และองค์ประกอบเชิงวจนภาษาใดควรที่จะปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับขนบและรูปแบบที่นิยมใช้ในวัฒนธรรมปลายทาง ชื่อหรือรูปภาพสัญลักษณ์บางประเภทที่มีความหมายเชิงบวกในวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับอาจจะสื่อความหมายไม่เหมาะสมในวัฒนธรรมภาษาปลายทางก็เป็นได้ ในบางวัฒนธรรมอาจไม่อนุญาตให้ใช้การแสดงภาพสื่อความหมายบางอย่าง ในทางกลับกันบางวัฒนธรรม อาจจะต้องสื่อความหมายบางอย่างด้วยวจนภาษาแทนที่จะเป็นวจนภาษา

2.2.2.6 ศัพท์

การเลือกใช้ศัพท์ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเนื้อเรื่องและหัวข้อเรื่องของตัวบทเป็นสำคัญว่าจะต้องเลือกใช้คำศัพท์ในกลุ่มใดหรือวงศัพท์ใด การวิเคราะห์ศัพท์อาจวิเคราะห์ด้านความหมาย ด้านวจนลีลา หรือด้านรูปแบบของคำ อาจมีการวิเคราะห์ความเกี่ยวเนื่องใกล้ชิดของคำศัพท์และโครงสร้างประโยค หรือวิเคราะห์ในรายละเอียดเฉพาะบางส่วนเท่านั้น เช่น การสร้างคำศัพท์ ชนิดของคำ การเลือกใช้คำศัพท์เฉพาะวงศัพท์หนึ่งๆ การเลือกใช้วจนลีลาในด้านศัพท์ เช่น การใช้คำอุปมาอุปไมยหรือการซ้ำคำ (วรรณนา, 2542: 102)

ปัจจัยด้านการเลือกใช้ศัพท์ของผู้ผลิตตัวบทเป็นสิ่งที่เราหาได้จากองค์ประกอบภายนอกและภายในตัวบท ลักษณะพิเศษต่างๆในการเลือกใช้คำศัพท์ในตัวบทหนึ่งจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆภายในตัวบทด้วย เช่น ลักษณะพิเศษในด้านความหมายและวจนลีลาของคำศัพท์ เช่น การใช้คำที่มีความหมายแฝงหรือวงศัพท์ หรือศัพท์เฉพาะด้านที่ใช้ จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หัวข้อเรื่อง เนื้อความที่ผู้แต่งละไว้ในฐานที่เข้าใจ ลักษณะเฉพาะด้านไวยากรณ์และรูปแบบ เช่น ชนิดของคำ หรือการสร้างคำศัพท์ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงโครงสร้างประโยคที่คาดว่าจำเป็นต้องมีในตัวบทหรือลักษณะเหนือหน่วยเสียง (วรรณนา , 2542: 102)

การวิเคราะห์ศัพท์อาจทำได้ต่างกักันดังนี้ มีการใช้ศัพท์จากวงวิชาการหรือสาขาอื่นหรือไม่ หรือใช้ลีลาการเขียนคนละระดับกัน มีการเลี่ยงไปใช้คำอื่นแทนสิ่งที่ตนหมายถึงหรือไม่ อาจมีการใช้คำที่นิยมเฉพาะในกลุ่มสังคมใดสังคมหนึ่ง หรืออาชีพใดอาชีพหนึ่ง หรือคำที่ใช้เฉพาะคนในท้องถิ่นหนึ่ง

วิเคราะห์ว่าศัพท์ที่ใช้ในต้วบทนั้นๆเป็นคำศัพท์มาตรฐานหรือคำศัพท์ที่ผู้แต่งคิดขึ้นเองที่แปลกใหม่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน คำศัพท์นอกจากจะแสดงเจตนาของผู้ส่งสารแล้ว ยังอาจให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับสารได้ เช่นการเลือกคำศัพท์ที่มุ่งไปที่กลุ่มผู้อ่านเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น (วรรณนา, 2542: 103)

2.2.2.7 โครงสร้างประโยค

ในส่วนของปัจจัยด้านโครงสร้างของประโยคนั้นการวิเคราะห์ด้านรูปแบบ หน้าที่ และวจนลีลาของการใช้โครงสร้างประโยคต่างๆ อาจมีการวิเคราะห์อย่างละเอียดมากขึ้นแล้วแต่ความจำเป็นหรือทำอย่างเป็นระบบก็ได้ อาจมีการวิเคราะห์ประโยคหลัก ประโยคย่อย หรือสัดส่วนประโยคหลัก และประโยคย่อยในต้วบทนั้นๆ วิเคราะห์ความยาวของประโยค หรือความต่อเนื่องของเนื้อความในแต่ละประโยค วิเคราะห์โครงสร้างของประโยคที่เป็นลักษณะเฉพาะของต้วบทชนิดนั้นๆ หรือรูปแบบโครงสร้างประโยคบางรูปแบบที่ผู้แต่งนำมาใช้ในต้วบทเพราะต้องการให้เกิดผลบางประการต่อผู้อ่าน (วรรณนา, 2542: 105)

การวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคจะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หัวข้อเรื่อง และโครงสร้างของต้วบท รวมไปถึงองค์ประกอบ เช่น ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค จังหวะความเร็ว ช่วงที่เกิดความตื่นเต้นในท้องเรื่อง โครงสร้างประโยคบางลักษณะ เช่น การทิ้งประโยคให้ขาดตอน นอกจากนี้ยังทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อความที่ผู้แต่งละไว้ในฐานที่เข้าใจ เกี่ยวกับปัจจัยภายนอกต้วบทที่แสดงออกอย่างชัดเจนโดยอาศัยโครงสร้างประโยคโดยเฉพาะปัจจัยด้านเจตนาของผู้ส่งสาร สื่อ และหน้าที่ของต้วบท (วรรณนา, 2542: 105)

สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ลักษณะเฉพาะด้านโครงสร้างภาษาก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในต้วบทอื่นๆเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเนื้อเรื่องและโครงสร้างประโยค เช่น การกระจายหรือเน้นหนัก การให้ข้อมูลในต้วบทหรือในประโยค ผลกระทบจากปัจจัยด้านศัพท์ เช่น ความนิยมของผู้เขียนในการเลือกใช้สำนวนที่เน้นคำกริยาหรือเน้นคำนาม หรือปัจจัยจากด้านลักษณะเหนือหน่วยเสียง เช่น การเน้นเนื้อความ การกำหนดให้มีการลงเสียงหนักเบาที่คำใด เป็นต้น นอกจากนี้ การเลือกใช้โครงสร้างประโยคใดนั้น ยังถูกกำหนดจากปัจจัยภายนอกต้วบทอื่นๆได้ เช่น จากปัจจัยด้านเจตนาของผู้ส่งสาร ปัจจัยด้านผู้รับสาร เช่น ความสามารถในการรับรู้ของผู้รับสาร พื้นฐานการศึกษาของผู้รับสาร จากปัจจัยด้านสื่อ เช่น ความแตกต่างของโครงสร้างประโยคที่ใช้ในภาษาเขียนและภาษาพูด และจากปัจจัยด้านหน้าที่ของต้วบท เช่น อาจต้องใช้โครงสร้างภาษาแบบใดโดยเฉพาะตามที่กำหนดโดยชนบประจำชนิดของต้วบท เป็นต้น (วรรณนา, 2542: 105-106)

ทบทวนการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอาเน นอร์ดที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยนี้

จากการศึกษาการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอาเน นอร์ดซึ่งเป็นแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทที่มีการแจกแจงรายละเอียดไว้อย่างชัดเจน ผู้แปลจะนำแนวทางนี้มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับทั้งสองประกอบภายนอกและภายใน เพื่อให้เข้าใจองค์ประกอบต่างๆของตัวบทต้นฉบับ อย่างละเอียด และสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างครอบคลุม อันจะนำไปสู่การวางแผนการแปลที่เหมาะสมกับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของงานแปลในกระบวนการต่อไป

2.3 การแบ่งประเภทของตัวบทของคาทารีนา ไรส์ (Katharina Reiss)

จากการศึกษาเนื้อหาที่คาทารีนา ไรส์อธิบายไว้ในหนังสือ Translation criticism, the potentials and limitations ในประเด็นที่เกี่ยวกับการแบ่งประเภทของตัวบท ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นศึกษาได้ดังนี้

หน้าที่ของภาษาตามการวิเคราะห์ของ คาร์ล บือเลอร์ (Karl Bühler) แบ่งได้สามลักษณะ คือ บรรยาย (represent) แสดงออก (express) และเรียกร้อง (appeal) คาทารีนา ไรส์ได้จำแนกประเภทของตัวบทต้นฉบับโดยอ้างอิงจากหน้าที่ของภาษาตามการวิเคราะห์ของ คาร์ล บือเลอร์ เป็นรูปแบบพื้นฐานสามประเภท ได้แก่ ต้นฉบับเน้นเนื้อหา (contented-focus text) ต้นฉบับเน้นรูปแบบภาษา (form-focused text) ต้นฉบับเน้นการโน้มน้าวใจ (appeal-focused text) นอกจากนี้ คาทารีนา ไรส์ ยังได้นำเสนอต้นฉบับประเภทที่สี่ คือ ต้นฉบับสื่อโสตทัศน์ (audio-medial text) ซึ่งเป็นต้นฉบับที่เขียนขึ้นเพื่อใช้เป็นบทสำหรับใช้พูด (หรือร้อง) ตัวบทต้นฉบับประเภทนี้ ผู้รับสารจะไม่ได้อ่านข้อมูลต้นฉบับโดยตรง แต่จะรับสารโดยการฟังข้อมูลเสียง และการดูภาพ (Reiss, 2000: 25-47)

ประเภทของต้นฉบับจะมีผลต่อกระบวนการแปลและลำดับความสำคัญของสิ่งที่ควรรักษาไว้ในภาษาปลายทาง ส่วนรูปแบบของต้นฉบับจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ที่จะต้องพิจารณาในขณะแปล สำหรับต้นฉบับเน้นเนื้อหา อาจจะจำแนกได้เป็น สิ่งตีพิมพ์ บทวิจารณ์ รายงานข่าว จดหมายทางการค้า ฉลากสินค้า คู่มือ วิธีการใช้งานสินค้า สิทธิบัตร ตำรา เอกสารราชการ งานวิจัย วรรณกรรม ประเภทสารคดี บทความ รายงาน วิทยานิพนธ์ และ วรรณกรรมทางด้านประวัติศาสตร์สังคม ด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคนิคอื่นๆ (Reiss, 2000: 27)

แม้ต้นฉบับเน้นเนื้อหาจะให้ความสำคัญกับเนื้อหาของสาร แต่รูปแบบก็มีความสำคัญเช่นกัน เนื้อหาและรูปแบบของต้นฉบับนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เพราะการสื่อสาร ความหมายของเนื้อหาที่ดีจะทำได้ก็ต่อเมื่อมีรูปแบบที่เหมาะสม ซึ่งทำให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพ และการถ่ายทอดข้อมูลมีความถูกต้องแม่นยำ ส่วนต้นฉบับเน้นรูปแบบภาษา การเลือกรูปแบบทางภาษาที่ สร้างสรรค์จะสามารถถ่ายทอดความหมายได้อย่างงดงามและเป็นธรรมชาติ (Reiss, 2000: 28)

รายงาน บทความทางวิชาการ รายการสินค้าเป็นต้นฉบับเน้นเนื้อหา ซึ่งโดยทั่วไปมุ่งเน้นที่จะให้ ข้อมูลอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และง่ายต่อการเข้าใจ ส่วนงานเขียนเชิงวิจารณ์จะมีรูปแบบที่ต่างออกไป มักจะ แสดงลีลาและสำนวนการเขียนเฉพาะบุคคล ต้นฉบับแต่ละชนิดจะมีรูปแบบการนำเสนอที่ต่างกัน ซึ่งสมควร ที่จะคงไว้ในฉบับแปลเท่าที่จะทำได้ (Reiss, 2000: 28)

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการวิเคราะห์และวิจารณ์งานแปลต้นฉบับเน้นเนื้อหา คือ ควรถ่ายทอดเนื้อหา ของต้นฉบับให้ครบถ้วนสมบูรณ์ในภาษาปลายทาง เพราะเนื้อหาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ประการแรก คือ ผู้ แปลควรปรับรูปแบบของงานแปลให้สอดคล้องกับขนบในภาษาปลายทาง ประการที่สองคือ งานแปลควร อ่านแล้วเข้าใจง่าย และมีรูปแบบทางภาษาที่คุ้นเคย (Reiss, 2000: 31)

ทบทวนการแบ่งประเภทของตัวบทของคาทารินา ไรส์ที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยนี้

จากการศึกษาการแบ่งประเภทของตัวบทของ คาทารินา ไรส์ ตัวบทต้นฉบับหนังสือวิชาการ เรื่อง Analysing Architecture ของ Simon Unwin จัดเป็นตัวบทเน้นเนื้อหาชนิดหนังสือวิชาการ ดังนั้นสิ่งที่ผู้แปล ควรคำนึงถึงคือการถ่ายทอดเนื้อหาของต้นฉบับให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และมีรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสม รวมทั้งรักษาเอกลักษณ์ของต้นฉบับที่สมควรจะคงไว้ในฉบับแปลให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อส่งเสริมให้ ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาและความหมายได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เข้าใจง่าย ไม่สับสน และยังคงมีเอกลักษณ์ของผู้ แต่งอยู่

2.4 แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของฌอง เดอลิส (Jean Delisle)

2.4.1 แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach)

แนวทางการแปลแบบตีความ ของ ฌอง เดอลิสมีที่มาจากทฤษฎีการแปลแบบตีความและ ยึดความหมาย (Interpretive Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ได้มาจากการปฏิบัติงานล่ามและงานแปลของคณะผู้

ก่อตั้งโรงเรียนการแปลและการล่ามชั้นสูงแห่งปารีส (Ecole supérieure d'interprètes et de traducteurs – E.S.I.T.) โดยมี ดานิกา เซเลสโกวิตซ์ (Danica Seleskovitch) และมารีอานน์ เลเดแรร์ (Marianne Lederer) เป็นผู้นำกลุ่ม ทางกลุ่มได้ศึกษาพบว่า การแปลซึ่งในแนวทางการตีความและถ่ายทอดความหมาย ที่กระทำในระดับของวาทกรรม (discours) มิใช่ในระดับของภาษา (langue) จะสามารถบรรลุเป้าหมาย แห่งการสื่อสารได้เสมอ กล่าวคือ จะช่วยให้ถ่ายทอดความหมายอย่างเป็นธรรมชาติ ซื่อสัตย์ต่อเนื้อหา และ รักษาลีลาการเขียนของต้นฉบับไว้ได้ โดยไม่มีอุปสรรคจากความแตกต่างระหว่างภาษา (นพพร, 2540: (4)-(5))

การแปลเป็นการสื่อสาร 2 ทอด คือ จากต้นฉบับสู่ผู้แปล (ในฐานะผู้รับสาร) ทอดหนึ่ง และ จากผู้แปล (ในฐานะผู้ส่งสาร) สู่ผู้อ่านบทแปลอีกทอดหนึ่ง เป้าหมายอันพึงปรารถนาของการแปลคือ ทำให้ ผู้อ่านบทแปลเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้นฉบับต้องการสื่อ โดยมีผู้แปลเป็นตัวกลางถ่ายทอดสารเสมือน เป็น “ร่างทรงต่างภาษา” ของผู้เขียน กระบวนการแปลจึงประกอบด้วย การสกัดเอาความหมายทางวาท กรรมออกมาจากต้นฉบับโดยใช้ความเข้าใจทางภาษา (ส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศ) ประสานกับ ความรู้ด้านเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง เสมือนผู้แปลเป็นผู้รับสารในสถานการณ์ธรรมดา แล้วจึงนำเอา ความหมายทางวาทกรรมนั้นซึ่งต้องสกัดพ้นจากถ้อยคำและโครงสร้างภาษาของต้นฉบับแล้ว มาสวมใส่ ถ้อยคำสำนวนและโครงสร้างตามความนิยมใช้ในอีกภาษาหนึ่ง (ซึ่งควรเป็นภาษาแม่ของผู้แปล) โดยมุ่ง ถ่ายทอดความหมายให้ได้ครบถ้วนเที่ยงตรงเสมือนผู้แปลส่งสารของตนเองออกไปในสถานการณ์ปกติ และ ไม่ไปพะวงกับการเทียบเคียงภาษาให้คล้ายคลึงกัน ด้วยเหตุที่ยึดความหมายเป็นหลักเช่นนี้ บทแปลที่ได้ ออกมาจึงมีเนื้อหาตรงกับต้นฉบับ มีลีลาการเขียนคล้ายกันโดยใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ และสร้างผลกระทบ อื่นๆ เช่น อารมณ์ความรู้สึกได้ทัดเทียมกับต้นฉบับอีกด้วย (นพพร, 2540: (6)-(7))

จากทฤษฎีการแปลแบบตีความและยึดความหมายของสถาบัน E.S.I.T. มอง เดอลิส (Jean Delisle) ได้พัฒนาแนวทางการแปลแบบตีความต่อให้มีรายละเอียดที่ลึกซึ้งมากขึ้น เขาอธิบายไว้ใน หนังสือ Translation: an interpretive approach บทที่ 2 โดยจำแนกกระบวนการที่เกิดขึ้นออกเป็น 3 ขั้นตอน ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นศึกษาได้ดังนี้

2.4.1.1 ขั้นตอนที่หนึ่ง การทำความเข้าใจ (Comprehension)

ขั้นตอนแรกของกระบวนการคือ การทำความเข้าใจด้วยบท ผู้แปลจะต้องพยายาม ทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารให้ได้ การเข้าใจความหมายนั้นไม่ได้เกิดขึ้นได้จากการอ่าน เท่านั้น เพราะแม้ว่าผู้แปลจะสามารถอ่านตัวอักษรที่เขียนด้วยภาษาต้นฉบับออก หรืออ่านออกเสียงในใจได้ แต่ผู้แปลก็อาจไม่เข้าใจความหมายของสารนั้นเลยก็เป็นได้ การกระทำที่ทำให้เกิดการรับรู้ความหมายนั้น จะต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการของจิต ซึ่งเรียกว่ากระบวนการตีความ การทำความเข้าใจแบ่งออกได้เป็น สองระดับ ระดับแรกคือระดับความเข้าใจสัญลักษณ์ และระดับที่สองคือระดับความเข้าใจความหมาย โดยการ

ทำความเข้าใจในสองระดับนี้จะเกิดขึ้นพร้อมกันและมีความคาบเกี่ยวทับซ้อนซึ่งกันและกัน รายละเอียดของแต่ละระดับมีดังนี้ (Delisle, 1988: 53-54)

1) การถอดรหัสทางภาษา (Decoding Signs)

การทำความเข้าใจสัญญาณเป็นกระบวนการถอดรหัสทางภาษาศาสตร์ ผ่านการวิเคราะห์คำศัพท์และไวยากรณ์ โดยผู้แปลจะเรียกความทรงจำในด้านความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และความหมายประจำทางภาษามาใช้ นอกจากนี้ผู้แปลยังต้องคำนึงถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของหน่วยคำเหล่านั้นในประโยคด้วย ผู้แปลไม่สามารถวิเคราะห์เฉพาะคำศัพท์แล้วแปลจากภาษาหนึ่งมาเป็นอีกภาษาหนึ่งโดยใช้สัญชาตญาณในการเลือกกว่าคำสองคำนั้นมีความหมายเหมือนกันได้โดยทันที เพราะการแปลแบบคำต่อคำ (Transcoding) เป็นแค่เพียงการจับคู่คำสองคำที่มีความหมายคล้ายกันเท่านั้น การแปลที่แท้จริงต้องเป็นการสื่อสารความหมายของสารที่มีความหมายเทียบเคียงกัน การทำความเข้าใจสัญญาณจะนำไปสู่การวิเคราะห์ความหมายในระดับต่อไป (Delisle, 1988: 54-56)

2) การทำความเข้าใจความหมาย (Understanding Meanings)

จุดมุ่งหมายของกระบวนการนี้คือการค้นหาความหมายแท้จริงของสัญญาณในสถานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสาร โดยพื้นฐานการวิเคราะห์นั้นจะมาจากความหมายประจำทางภาษาของสัญญาณทางภาษาศาสตร์ เพราะการแปลเป็นการถ่ายทอดความหมายซ้ำใหม่ ไม่ใช่เป็นการแปลงสัญญาณเท่านั้น การตีความคือการที่จิตสร้างความคิดขึ้นจากความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างสิ่งอ้างอิงและสัญญาณทางภาษาศาสตร์ที่ทำงานร่วมกันในสารที่สื่อออกมา ในการทำความเข้าใจความหมาย ผู้แปลจะต้องดึงเอาความคิดที่สัญญาณต้องการสื่อออกมาและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้แปล รวมถึงประสบการณ์ด้านอื่นๆนอกเหนือจากด้านภาษาด้วย ภาษาเป็นแค่เพียงหนึ่งในองค์ประกอบของสาร สิ่งที่ภาษาอ้างอิงกับโลกภายนอกก็มีความสำคัญเท่าเทียมกัน การตีความจะเป็นกระบวนการที่จะทำให้เกิดความเข้าใจขึ้นได้ (Delisle, 1988: 56-60)

2.4.1.2 ขั้นตอนที่สอง การถ่ายทอดความซ้ำใหม่ (Reformulation)

ขั้นตอนการถ่ายทอดความซ้ำใหม่เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นภายหลังจากการทำความเข้าใจ ขั้นตอนนี้จะเป็นการถ่ายทอดความคิดด้วยการใช้สัญญาณในภาษาปลายทาง กระบวนการทางความคิดนี้อาจจะกล่าวได้ว่ายังคงเป็นปริศนาและวิเคราะห์ได้ยากอย่างยิ่ง ความคิดที่ผ่านการวิเคราะห์ตีความจะสร้างห่วงโซ่ของการเปรียบเทียบความคล้ายคลึงขึ้นในสมองของผู้แปล ในการถ่ายทอดความคิดนี้ออกมาในภาษาปลายทาง ผู้แปลจะเกิดความคิดในสมองกลับไปกลับมาระหว่างความหมายที่ต้องการจะสื่อและรูปแบบทางภาษาศาสตร์ที่สามารถสื่อความหมายนั้นได้ กระบวนการนี้จะเกิดขึ้นซ้ำไปซ้ำมาจนยุติได้ก็ต่อเมื่อสมองของผู้แปลเกิดความพึงพอใจในการจับคู่กันระหว่างสองสิ่งนี้ นั่นคือภาษาและความคิดจะร่วมกันสร้างสิ่งที่สามารถจะสื่อสารความหมายนั้นออกมาได้ (Delisle, 1988: 60-61)

1) การใช้เหตุผลเปรียบเทียบ (Analogical Reasoning)

ในการค้นหาความหมายและสื่อออกมาในภาษาปลายทางนั้น ผู้แปลจะใช้การเปรียบเทียบในการซึ่งนำหน้าความถูกต้องของคลังคำศัพท์ในภาษาปลายทาง เพื่อพิจารณาว่าคำไหนใช้ได้ คำไหนใช้ไม่ได้ ผู้แปลต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน ที่ไม่ได้เกิดตามลำดับก่อนหลังเสมอไป ผู้แปลต้องใช้เหตุผลเปรียบเทียบหลายครั้งเพื่อหาคำที่มีความหมายเทียบเคียงได้ การใช้เหตุผลเปรียบเทียบเป็นกระบวนการที่ผู้แปลสร้างความเหมือนกันขึ้นในใจ มีความจำเป็นในการหาคำที่มีความหมายเทียบเคียงได้ และมีความสำคัญกับงานทุกอย่างที่ต้องใช้ความคิด ผู้แปลที่ดีจะมีจินตนาการและมีการรับรู้ที่ไว ทำให้สามารถจับคู่และเชื่อมโยงความคิดต่างๆ ได้ดี (Delisle, 1988: 61-63)

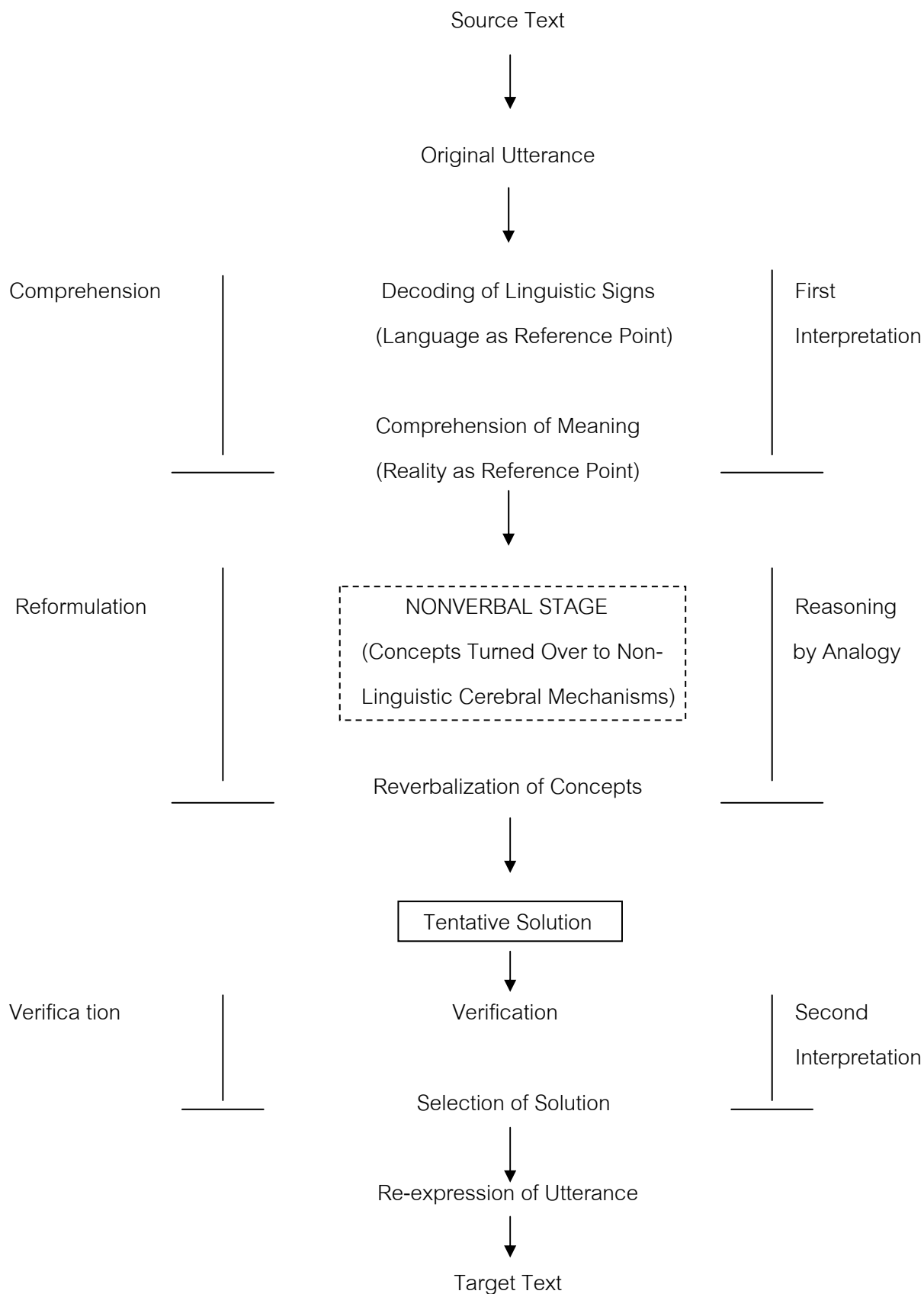
2) การเปลี่ยนความคิดจากมโนทัศน์ให้เป็นรูปลักษณะภาษา (Reverbalization)

เมื่อผู้แปลเข้าใจความหมายแล้ว การถ่ายความเข้าใจใหม่ของความคิดจะเกิดขึ้น ผู้แปลจะตัดตัวเลือกที่มีความเป็นไปได้แต่ไม่เป็นที่พอใจออก และพิจารณาตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุด ทั้งรูปแบบและความหมาย เหตุผลในการคัดเลือกของผู้แปลเป็นเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ส่วนบุคคล ผู้แปลจะต้องนำความรู้รอบตัว ข้อมูลทั้งด้านภาษาศาสตร์และความรู้ทั่วไปที่สะสมในสมองมาใช้ ผู้แปลแต่ละคนอาจมีแนวทางการวิเคราะห์ของตัวเองและอาจได้คำตอบที่เหมือนกันหรือต่างกับคนอื่นก็ได้ แม้การตีความที่เหมือนกันก็อาจแสดงออกได้หลากหลายรูปแบบในภาษาปลายทาง ถ้าไม่ได้มีรูปแบบตายตัวกำหนดไว้ (Delisle, 1988: 63-66)

2.4.1.3 ขั้นตอนที่สาม การตรวจสอบความหมาย (Verification)

จุดมุ่งหมายของการตรวจสอบความหมายคือการยืนยันความถูกต้องของคำตอบที่เลือก โดยตรวจสอบคำแปลที่เลือกกว่าสื่อความหมายจากต้นฉบับได้ครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ จริงๆ แล้วการตรวจสอบความหมายก็คือการตีความครั้งที่สอง โดยการตีความครั้งที่หนึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่เข้าใจความหมายและเกิดก่อนที่จะถ่ายถอดความเข้าใจ จุดประสงค์การตีความครั้งที่หนึ่งคือการเข้าใจความคิดที่อยู่ในสาร ส่วนการตีความครั้งที่สองจะเกิดขึ้นภายหลังการถ่ายความเข้าใจใหม่และเกิดก่อนการเลือกคำตอบสุดท้าย จุดประสงค์การตีความครั้งที่สองคือการตัดสินใจว่าสัญญาะของคำตอบที่อยู่ในการพิจารณาขั้นสุดท้ายนี้จะสามารถถ่ายถอดความหมายของสารต้นฉบับได้หรือไม่ การตรวจสอบคุณภาพของการแปลเป็นกระบวนการเปรียบเทียบเหตุและผล การแปลจำเป็นต้องอาศัยการตีความทั้งสองครั้งนี้ ครั้งแรกจะขึ้นอยู่กับสัญญาะของภาษาต้นฉบับ และครั้งที่สองจะขึ้นอยู่กับสัญญาะของภาษาปลายทาง ซึ่งจะเป็นคำตอบที่น่าจะเป็นหรือมีความเทียบเคียงที่เป็นไปได้ ในการตีความทั้งสองครั้งนี้มีจุดประสงค์ร่วมกันก็คือความหมาย (Delisle, 1988: 66-68)

แผนผังกระบวนการแปล (Delisle, 1988: 69)

2.4.2 ระดับการจัดการทางภาษา (Level of Language Manipulation) ของ ฌอง เดอลิส

จากที่ ฌอง เดอลิสได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิดไว้ในแนวทางการแปลแบบตีความ แต่ในขั้นตอนการแปล ผู้แปลควรที่จะวิเคราะห์การจัดการทางภาษาด้วย คือ วิเคราะห์วิธีการสื่อสารความคิดและการถ่ายทอดความหมายในอีกภาษาหนึ่ง แนวทางการวิเคราะห์การจัดการทางภาษา แบ่งได้เป็น 4 ระดับ ดังนี้

2.4.2.1 การสังเกตกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษา (Observing conventions of form)

ระดับแรกนี้เป็นการสังเกตกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาที่แตกต่างจากภาษาอื่นๆ เช่น คำย่อ หน่วยเวลา หน่วยวัด ตัวเลข สัญลักษณ์ การใช้ตัวอักษรใหญ่หน้าหน้า ชื่อเฉพาะ ชื่อสถานที่ ประเภทของคำ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน และเครื่องหมายอื่นๆ รวมถึงหลักไวยากรณ์ ถ้าผู้แปลเข้าใจกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษา จะทำให้การไม่เกิดปัญหาในการถ่ายทอดความหมาย (Delisle, 1988: 84-85)

2.4.2.2 การวิเคราะห์ความหมาย (Performing interpretive analysis)

ระดับที่สองนี้เป็นการสังเกตการถ่ายทอดความหมายของคำ 3 ระดับ ดังนี้

1) การถ่ายทอดความหมายของคำที่มีความหมายเดียว (transfer of monosemous terms)

เป็นการถ่ายทอดความหมายของคำที่ไม่ต้องอาศัยการตีความหรือการเปรียบเทียบความคล้ายคลึง ผู้แปลสามารถเข้าใจคำที่มีความหมายเดียวได้โดยไม่ต้องตีความ และสามารถถ่ายทอดความหมายได้โดยตรง โดยไม่จำเป็นต้องอ้างอิงถึงบริบทหรือสถานการณ์ ตัวอย่างคำในกลุ่มนี้ เช่น ชื่อเฉพาะ ตัวเลข และศัพท์วิชาการ (Delisle, 1988: 86-87)

2) การถ่ายทอดความหมายของคำที่เทียบเคียงกันได้ตามระบบทางภาษา (retrieval of standard equivalents from the linguistic system)

เป็นการถ่ายทอดความหมายของคำที่สามารถเข้าใจความหมายได้จากบริบทและจากการใช้ความรู้และความจำเกี่ยวกับภาษา ผู้แปลจะสามารถนึกถึงความหมายประจำทางภาษาที่ตรงกันในบริบทได้ และรู้ว่าคำใดในภาษาปลายทางที่เป็นธรรมชาติและทดแทนได้อย่างสมบูรณ์แบบในสถานการณ์เดียวกันในภาษาปลายทางซึ่งมักจะเป็นคำแปลที่ค่อนข้างตายตัวและมักจะปรากฏอยู่ในพจนานุกรมสองภาษา (Delisle, 1988: 87-89)

3) การถ่ายทอดความหมายของคำที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ (re-creation in context)

เป็นคำที่ผู้แปลไม่สามารถใช้ความรู้ทางภาษาเพียงอย่างเดียวมาถ่ายทอดคำในภาษาปลายทางที่ยอมรับได้และตรงกับความคิดในต้นฉบับ ผู้เขียนอาจจะเชื่อมคำเข้าด้วยกันในแบบของตัวเองหรือประดิษฐ์คำขึ้นมาใหม่ซึ่งไม่ปรากฏในพจนานุกรมมาก่อน ในการแปลคำพวกนี้ ผู้แปลจะแสวงหาคำอธิบายและข้อวินิจฉัยของตัวเอง และต้องวิเคราะห์บริบทแวดล้อมอย่างลึกซึ้งซึ่งมากกว่าในกรณีที่สอง (Delisle, 1988: 89-92)

2.4.2.3 การตีความวัจนลีลา (Interpreting style)

เนื้อหาและรูปแบบเหมือนคนละด้านของเหรียญเดียวกัน เนื้อหาและรูปแบบไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เนื้อหาและรูปแบบทำงานร่วมกันเพื่อที่จะสื่อสารความหมายและอารมณ์ความรู้สึกไปยังผู้รับสาร วัจนลีลาเป็นส่วนหนึ่งของการติดต่อสื่อสาร วัจนลีลาของต้นฉบับแต่ละประเภทจะมีลักษณะเฉพาะที่ต่างกันและสามารถสังเกตเห็นได้ การแปลสารซึ่งมีวัจนลีลาเฉพาะ ผู้แปลจะต้องยึดรูปแบบของวัจนลีลาเดิมของต้นฉบับไว้เพื่อที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Delisle, 1988: 96-97)

2.4.2.4 การรักษารวมของตัวบท (Preserving textual organicity)

สารที่สื่อความหมายจะมีกฎเกณฑ์ภายในที่ช่วยให้ความหมายโดยรวมมีความสอดคล้องกัน กฎเกณฑ์ภายในนี้เปรียบเทียบกับโครงสร้างของคานและเสาที่รองรับอาคาร ประโยคต่างๆ จะต้องอยู่ร่วมกันอย่างเป็นระบบเพื่อที่จะค่อยๆ แสดงความคิดในต้นฉบับออกมาตามลำดับ หากเปรียบเทียบเหมือนอาคารหลังหนึ่ง องค์รวมของภาษาคือโครงสร้าง วัจนลีลาคือรูปร่างหน้าตาอาคารที่มองเห็นจากภายนอก องค์รวมเป็นคุณลักษณะภายในของสารที่แตกต่างไปจากการใช้สำนวนภาษา การใช้สำนวนภาษานั้นเกี่ยวข้องกับการเลือกสรรคำมาสื่อความหมายอย่างสร้างสรรค์ แต่องค์รวมเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหมดในสารที่มีลำดับลดหลั่นกันไป องค์รวมของตัวบทจึงหมายถึงความชัดเจนในความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและการพัฒนาของอารมณ์และความคิดในงานเขียนแต่ละประเภท (เช่น บรรยาย, ได้แย้ง, เล่าเรื่อง, อ้างอิงหลักฐาน) ผู้แปลที่ดีต้องแปลได้สละสลวย คือมีความสามารถที่จะเชื่อมโยงความคิดได้อย่างชัดเจน เปลี่ยนแปลงหรือเชื่อมโยงมุมมองได้อย่างเป็นธรรมชาติ นอกเหนือจากแปลได้ถูกต้องหรือมีลีลาในการใช้คำ สารจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในองค์รวม (Delisle, 1988: 102-103)

ทบทวนแนวทางการแปลแบบตีความของฌอง เดอริลส์ที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยนี้

จากการศึกษาแนวทางการแปลแบบตีความของฌอง เดอริลส์ผู้แปลจะนำแนวทางนี้มาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการแปล โดยแบ่งกระบวนการการแปลออกเป็นสามขั้นตอน คือ การทำความเข้าใจ การทำความเข้าใจใหม่ และการตรวจสอบความหมาย เพื่อให้กระบวนการแปลมีขั้นตอนที่เป็นระบบและเป็นการถ่ายทอดความหมายอย่างแท้จริง นอกจากนี้ผู้แปลจะนำแนวทางการวิเคราะห์การจัดการทางภาษามาช่วยเสริมในการแปลคำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม เพื่อให้ได้คำแปลที่เหมาะสมที่สุดในบริบทนั้น

2.5 การศึกษาเกี่ยวกับภาพประกอบ

2.5.1 หน้าที่ของภาพประกอบ

จากหนังสือเรื่อง Exploring Illustration ไมเคิล เฟลชแมน (Michael Fleishman) ได้สรุปนิยามของภาพประกอบจากพจนานุกรม ไว้ว่า “Illustration is the art or process of producing or providing a drawing, photograph, or diagram that accompanies and complements a printed, spoken, or electronic text.” ผู้วิจัยถอดความเป็นภาษาไทยได้ว่า “ภาพประกอบคือการสร้างสรรค์ หรือการผลิต หรือการจัดหาภาพลายเส้น ภายถ่าย หรือแผนภูมิ เพื่อนำมาใช้ประกอบเนื้อหาที่เป็นงานพิมพ์ การพูดบรรยาย หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์” เฟลชแมนยังได้กล่าวถึงหน้าที่ของภาพประกอบไว้ในหนังสือข้างต้น ผู้วิจัยสรุปหน้าที่ของภาพประกอบได้เป็น 4 ประการ ดังนี้ (Fleishman, 2004: 3)

- 1) ช่วยเสริมความเข้าใจ (describe)
- 2) แสดงลักษณะเฉพาะ (make a stylistic)
- 3) นำเสนอความหมายในเชิงอุปมาอุปไมย (make a metaphorical point)
- 4) แสดงความรู้สึกหรือสภาวะทางอารมณ์ (describe an emotional sense or physical state)

เฟลชแมนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาพประกอบและงานศิลปะประเภทจิตรกรรมไว้ว่า ทั้งสองล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ ดึงดูดความสนใจของผู้ดู แต่สิ่งที่แตกต่างกันประการแรกคือภาพประกอบจะต้องตอบปัญหาหลักได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ เพื่ออะไร แต่งานศิลปะประเภทจิตรกรรมไม่จำเป็นต้องบอกสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แต่ทั้งภาพประกอบและงานศิลปะสามารถบอกเล่าเรื่องราวหรือส่งสาร ศิลปินที่สร้างงานศิลปะจะมีอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานโดยปราศจาก

ข้อจำกัดทางพาณิชย์ แต่นักวาดภาพประกอบมีอิสระน้อยกว่าศิลปิน อาจกล่าวได้ว่าภาพประกอบเป็นงานศิลปะที่มีจุดประสงค์ชัดเจน และเป็นไปตามข้อกำหนดที่ตั้งเอาไว้แล้ว (Fleishman, 2004: 3-4)

จากการศึกษาหนังสือเรื่อง Basics of design : layout and typography for beginners ของลิซ่า เกรแฮม (Liza Graham) ในหัวข้อเกี่ยวกับภาพประกอบ เกรแฮมได้กล่าวถึงหน้าที่ของภาพประกอบในงานพิมพ์หรือหนังสือประเภทต่างๆ ไว้ว่า (Graham, 2002: 147)

- 1) เพิ่มความน่ามองให้กับบทความ (making more visually appealing)
- 2) เราให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยใคร่รู้ (evoking reader curiosity)
- 3) กระตุ้นปฏิกิริยาของผู้อ่าน (urging reader action)
- 4) สื่อสารข้อมูลที่สำคัญไปยังผู้อ่าน (communicating important information)

การใช้ภาพประกอบที่ไม่เหมาะสมจะทำให้เกิดความสับสนและหมดความสนใจในเนื้อหา ภาพประกอบมีอิทธิพลต่ออารมณ์และรูปแบบในการมองเห็นของหน้ากระดาษ ภาพประกอบจะช่วยเพิ่มความสวยงาม หรือสื่อสารเนื้อหาที่ไม่อาจอธิบายได้ด้วยตัวหนังสือ ดังสุภาษิตจันที่กล่าวไว้ว่า รูปภาพหนึ่งรูปมีค่ามากกว่าถ้อยคำพันคำ ในบางสถานการณ์ถ้อยคำพันคำก็ไม่อาจจะบรรยายความหมายออกมาได้ เท่ากับรูปภาพเพียงรูปเดียว (Graham, 2002: 147)

การเลือกใช้ภาพประกอบนั้นขึ้นอยู่กับเนื้อหาหรือสื่อที่จะใช้แสดง ผู้วิจัยสรุปชนิดของภาพประกอบจากเนื้อหาในหนังสือเรื่อง Basics of design : layout and typography for beginners ของลิซ่า เกรแฮม หัวข้อเกี่ยวกับภาพประกอบได้ดังนี้ (Graham, 2002: 147-148, 157-160)

- 1) ภาพลายเส้น (drawings)
- 2) ภาพถ่าย (photographs)
- 3) แผนภูมิ (charts)
- 4) ภาพประกอบขนาดเล็ก (clip art)
- 5) แผนผัง (diagrams)
- 6) แผนที่ (maps)
- 7) การ์ตูน (cartoons)

การใช้ภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหา ไม่ว่าจะ เป็นภาพประกอบชนิดใดก็ตาม อาจจะสามารถสื่อสารข้อมูลได้อย่างมากมายแม้จะมีขนาดเล็กๆ เท่านั้น (Graham, 2002: 148)

ภาพประกอบที่ดีจะช่วยส่งเสริม อธิบาย และเน้นเนื้อหาของบทความ การใช้เนื้อหาที่เป็นตัวหนังสือกับภาพประกอบร่วมกันจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าการใช้ตัวหนังสือหรือภาพประกอบเพียงอย่างเดียวอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ภาพประกอบช่วยบอกเล่าเรื่องราวหรือแสดงข้อมูลรายละเอียดที่ซับซ้อนยากที่จะแสดงด้วยวิธีการอื่น และยังใช้แสดงเนื้อหาที่เป็นนามธรรมที่ยากต่อการเข้าใจอยู่บ่อยครั้ง (Graham, 2002: 157-160)

2.5.2 ความต่อเนื่องในการอ่าน

เนื่องจากหนังสือ Analysing Architecture เป็นหนังสือที่ผู้เขียนให้ความสำคัญกับการจัดหน้ากระดาษและภาพประกอบอย่างมาก โดยทั่วไปเนื้อหาจะจัดเป็นสามคอลัมน์ (Column) และแทรกด้วยภาพประกอบในเกือบทุกหน้า ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการจัดหน้ากระดาษและความต่อเนื่องในการอ่าน เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ต้นฉบับและการวางแผนการแปลต่อไป ลิซ่า เกรแฮม ได้กล่าวถึงความต่อเนื่องในการอ่าน (Flow) ไว้ในหนังสือเรื่อง Basics of design : layout and typography for beginners ว่า ความต่อเนื่องในการอ่านคือการเคลื่อนไหวของสายตาผู้อ่านซึ่งเคลื่อนที่ไปบนหน้ากระดาษ ความต่อเนื่องในการอ่านที่ดีจะมีการขึ้นนำจากจุดหนึ่งไปยังจุดต่อไป และมีการวางแผนการนำเสนอข้อมูล การออกแบบความต่อเนื่องในการอ่านทำให้สามารถควบคุมและจัดลำดับในการนำเสนอข้อมูลต่อผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น แม้ว่าทุกคนจะมีความคิดเป็นของตัวเองและเป็นสิ่งที่ไม่อาจคาดเดาได้ ทำให้ไม่สามารถควบคุมผู้อ่านให้อ่านข้อมูลตามลำดับได้ 100% แต่ความเข้าใจในหลักการของความต่อเนื่องในการอ่านจะช่วยให้สามารถออกแบบวิธีการนำเสนอข้อมูลเพื่อให้อ่านสนใจและเข้าใจข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น (Graham, 2002: 131)

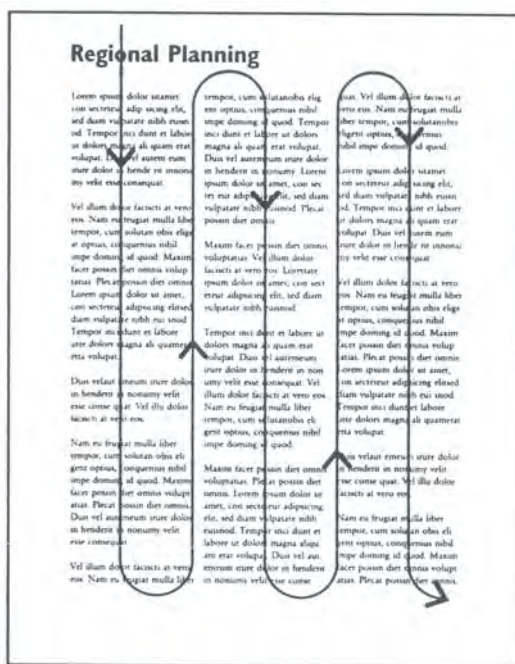
ความต่อเนื่องในการอ่านมีอยู่สองประเภทด้วยกัน คือ (Graham, 2002: 131)

- 1) ความต่อเนื่องในการอ่านตัวหนังสือ (Verbal Flow)
- 2) ความต่อเนื่องในการมองภาพประกอบ (Visual Flow)

การออกแบบหน้ากระดาษจะต้องคำนึงความต่อเนื่องในการอ่านทั้งสองประเภทนี้ร่วมกัน และออกแบบให้มีการสอดประสานของความต่อเนื่องทั้งสองประเภท (Graham, 2002: 131-132)

1) ความต่อเนื่องในการอ่านตัวหนังสือ (Verbal Flow)

คือ ลำดับที่ผู้อ่านจะอ่านตัวหนังสือบนหน้ากระดาษ ผู้อ่านในวัฒนธรรมตะวันตกจะอ่านตัวหนังสือจากซ้ายไปขวาและบนลงล่าง และพลิกหน้าขวาเพื่ออ่านหน้าต่อไป แต่ไม่ใช่ทุกวัฒนธรรมที่มีการอ่านตัวหนังสือในลักษณะนี้ การจัดตัวหนังสือบนหน้ากระดาษจึงขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของผู้อ่านในประเทศนั้นๆ ด้วย (Graham, 2002: 132)

การจัดระบบความต่อเนื่องในการอ่านตัวหนังสือที่ดีเป็นสิ่งสำคัญในการติดต่อสื่อสารอย่างยิ่ง ความต่อเนื่องในการอ่านตัวหนังสือที่ดีต้องมีความสม่ำเสมอของตัวอักษรและทิศทางในการอ่านที่มีระบบต่อเนื่องกันทั้งเอกสาร เอกสารที่มีความต่อเนื่องในการอ่านตัวหนังสือที่ดีจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย วิธีการสร้างความต่อเนื่องที่ดี คือ การวางแผนการจัดการกับตัวอักษร ซึ่งเกี่ยวข้องกับ รูปแบบ ขนาด และสีของตัวอักษรที่จะใช้กับหัวข้อเรื่องหลัก หัวข้อเรื่องรอง เนื้อเรื่อง คำบรรยายภาพ เซึ่งอรรถ และตัวอักษรในแผนภูมิ อีกทั้งยังต้องคำนึงเกี่ยวกับความกว้างคอลัมน์ของตัวหนังสือ การจัดกั้นหน้า และขอบเขตโดยรอบของหน้ากระดาษ ถ้ามีการวางแผนล่วงหน้าที่ดีจะทำให้หน้ากระดาษมีความสม่ำเสมอและเป็นเอกภาพ ผู้อ่านจะได้รับผลประโยชน์ คือ คาดเดาได้ล่วงหน้าว่าจะอ่านเนื้อหาส่วนใดต่อไป และติดตามเนื้อหาของสารทั้งหมดได้ง่ายขึ้น (Graham, 2002: 133)

ตัวอย่างเทคนิคในการสร้างความต่อเนื่องในการอ่านตัวหนังสือที่ดี (Graham, 2002: 133)

- วางหัวข้อไว้ใกล้กับเนื้อหา

- เลือกแบบอักษรที่อ่านง่ายและใช้แบบอักษรให้สม่ำเสมอเป็นระบบทั้งเอกสาร
- หากเนื้อหายาวต่อเนื่องไปยังหน้าต่อไป ให้คงลักษณะเดิมของตัวหนังสือไว้ (ใช้รูปแบบ ขนาด สีของตัวอักษร และความกว้างคอลัมน์ขนาดเดิม)
- จัดความกว้างคอลัมน์ให้ไม่มากหรือน้อยเกินไป
- เว้นระยะห่างระหว่างบรรทัดให้ไม่มากหรือน้อยเกินไปจนอ่านได้ไม่ต่อเนื่อง
- วางหัวข้อย่อยให้เป็นระบบ
- วางข้อความที่อ้างอิงถึงในหน้าเดียวกัน
- วางคำบรรยายภาพไว้ใกล้กับภาพ คำอธิบายแผนภูมิไว้ใกล้กับแผนภูมิ
- วางย่อหน้าที่ต่อเนื่องกันให้อยู่ตามลำดับกันไป ไม่ควรแทรกย่อหน้าจากหลายบทความเข้าด้วยกัน

2) ความต่อเนื่องในการมองภาพประกอบ (Visual Flow)

คือ ลำดับที่ผู้อ่านจะมองภาพและสัญลักษณ์ทางภาพบนหน้ากระดาษ สายตาของผู้อ่านจะเคลื่อนที่เป็นรูป S กลับด้านบนหน้ากระดาษ เนื่องจาก ในวัฒนธรรมตะวันตกผู้อ่านจะมองไปทางขวามือเพื่อหาข้อมูลลำดับ การเข้าใจความต่อเนื่องในการมองภาพประกอบจะทำให้เลือกภาพประกอบเพื่อควบคุมหรือส่งเสริมความต่อเนื่องในการมองภาพประกอบของหน้ากระดาษนั้นได้ดี (Graham, 2002: 137-138)

ทบทวนประเด็นศึกษาเกี่ยวกับภาพประกอบที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยนี้

เนื่องจากตัวบทต้นฉบับที่ได้คัดเลือกมาศึกษานี้มีการออกแบบจัดวางหน้ากระดาษในรูปแบบของเนื้อหาตัวหนังสือสลับกับภาพประกอบในเกือบทุกหน้า และในการทำความเข้าใจเนื้อหา ภาพประกอบมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยเสริมความเข้าใจของผู้รับสาร การศึกษาประเด็นเกี่ยวกับภาพประกอบตัวบทต้นฉบับ ในแง่ของหน้าที่และชนิดภาพประกอบ และความต่อเนื่องในการอ่าน จะทำให้ผู้แปลสามารถใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ต้นฉบับและการวางแผนการแปลในบทที่ 3 ได้ต่อไป

2.6 สรุปแนวทางการนำทฤษฎีไปใช้ในการวิจัย

2.6.1 ทฤษฎีสโคปอสของ ไรส์และแฟร์เมียร์

จากการศึกษาทฤษฎีสโคปอส ซึ่งเป็นแนวคิดทางการแปลซึ่งเน้นจุดมุ่งหมายหรือหน้าที่ของงานแปลและบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของงานแปล ผู้แปลจะนำแนวความคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในระดับขั้นตอนการวางแผนการแปล โดยเริ่มต้นวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของงานแปลและผู้รับสารปลายทางที่จะเป็นกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย เพื่อให้สามารถวางแผนการแปลในรายละเอียดได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2.6.2 การวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอานา นอร์ด

จากการศึกษาการวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอานา นอร์ด ซึ่งเป็นแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทที่มีการแจกแจงรายละเอียดไว้อย่างชัดเจน ผู้แปลจะนำแนวทางนี้มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับทั้งองค์ประกอบภายนอกและภายใน เพื่อให้เข้าใจองค์ประกอบต่างๆของตัวบทต้นฉบับอย่างละเอียด และสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างครอบคลุม อันจะนำไปสู่การวางแผนการแปลที่เหมาะสมกับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของงานแปลในกระบวนการต่อไป

2.6.3 การแบ่งประเภทของตัวบทของ คาทารินา ไรส์

จากการศึกษาการแบ่งประเภทของตัวบทของ คาทารินา ไรส์ ตัวบทต้นฉบับหนังสือวิชาการ เรื่อง Analysing Architecture ของ Simon Unwin จัดเป็นตัวบทเน้นเนื้อหาชนิดหนังสือวิชาการ ดังนั้นสิ่งที่ผู้แปลควรคำนึงถึงคือการถ่ายทอดเนื้อหาของต้นฉบับให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และมีรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสม รวมทั้งรักษาเอกลักษณ์ของต้นฉบับที่สมควรจะคงไว้ในฉบับแปลให้มากที่สุดเท่าที่จะ

ทำได้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาและความหมายได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เข้าใจง่าย ไม่สับสน และยังคงมีเอกลักษณ์ของผู้แต่งอยู่

2.6.4 แนวทางการแปลแบบตีความ ของ ฉอง เดอลิด

จากการศึกษาแนวทางการแปลแบบตีความของฉอง เดอลิดผู้แปลจะนำแนวทางนี้มาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการแปล โดยแบ่งกระบวนการการแปลออกเป็นสามขั้นตอน คือ การทำความเข้าใจ การถ่ายทอดความเข้าใจใหม่ และการตรวจสอบความหมาย เพื่อให้กระบวนการแปลมีขั้นตอนที่เป็นระบบและเป็น การถ่ายทอดความหมายอย่างแท้จริง นอกจากนี้ผู้แปลจะนำแนวทางการวิเคราะห์การจัดการทางภาษามาช่วยเสริมในการแปลคำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม เพื่อให้ได้คำแปลที่เหมาะสมที่สุดในบริบทนั้น

2.6.5 การศึกษาเกี่ยวกับภาพประกอบ

เนื่องจากตัวบทต้นฉบับที่ได้คัดเลือกมาศึกษานี้มีการออกแบบจัดวางหน้ากระดาษในรูปแบบของเนื้อหาตัวหนังสือสลับกับภาพประกอบในเกือบทุกหน้า และในการทำความเข้าใจเนื้อหา ภาพประกอบมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยเสริมความเข้าใจของผู้รับสาร การศึกษาประเด็นเกี่ยวกับ ภาพประกอบตัวบทต้นฉบับ ในแง่ของหน้าที่และชนิดภาพประกอบ และความต่อเนื่องในการอ่าน จะทำให้ผู้แปลสามารถใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ต้นฉบับและการวางแผนการแปลในบทที่ 3 ได้ต่อไป

บทที่ 3

การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับตามแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอาเน นอร์ด์ โดยจะเริ่มจากการวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกและภายในตามลำดับ เพื่อให้เข้าใจองค์ประกอบต่างๆ ของตัวบทต้นฉบับอย่างละเอียด และหลังจากการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับแล้ว ก็จะเริ่มวางแผนการแปลให้เหมาะสมกับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของงานแปล

3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอก

รายละเอียดการวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกของต้นฉบับ มีดังนี้

3.1.1 ปัจจัยด้านผู้สังสาร

ไซมอน อันวิน (Simon Unwin) ผู้แต่งหนังสือเรื่อง สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ (Analysing Architecture) เกิดที่เมืองยอร์กเชียร์ ในปี ค.ศ. 1952 ในวัยเด็กเขาเติบโตที่เวลส์ และได้เข้าเรียนที่โรงเรียนศิลปะเซนต์ ลอนดอนดอน ต่อมาเขาได้ศึกษาต่อที่โรงเรียนสถาปัตยกรรมที่คาร์ดิฟฟ์ จนสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกและได้เป็นผู้บรรยายอาวุโสที่นั่น นอกจากประเทศอังกฤษแล้ว เขายังเคยอาศัยอยู่ที่ประเทศออสเตรเลีย ไซมอน อันวิน ได้รับเชิญไปสอนวิชาสถาปัตยกรรมที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวีย ประเทศในตะวันออกกลางและตะวันออกไกล หนังสือเล่มแรกของเขาคือ เรื่อง สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1997 และกลายเป็นหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนในโรงเรียนสถาปัตยกรรมมากมายในหลายประเทศ หนังสือเล่มที่สอง คือ เรื่อง An Architecture Notebook: Wall ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 ในขณะนี้เขากำลังเขียนหนังสือเล่มที่สามคือ เรื่อง The Grammar of Entrance ปัจจุบัน ไซมอน อันวิน ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ และประจำอยู่ที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยดันดี ประเทศสกอตแลนด์

3.1.2 เจตนาของผู้สังสาร

หนังสือเรื่อง สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ มีจุดเริ่มต้นมาจากสมุดบันทึกของไซมอน อันวิน เขามักจะจดบันทึกเกี่ยวกับงานสถาปัตยกรรมต่างๆ ที่สนใจอยู่เสมอ การขีดเขียนและวาดภาพประกอบในสมุดเล่มนี้

ทำให้เขาเกิดตลกตลกทางความคิด ซึ่งมีประโยชน์ต่องานออกแบบในฐานะของสถาปนิก และยังได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการสอนด้วย เขามีความคิดเห็นว่าความสามารถในการออกแบบสถาปัตยกรรมจะพัฒนาได้ด้วยการศึกษางานสถาปัตยกรรมและแนวความคิดของสถาปนิกท่านอื่นๆ และประยุกต์นำเอาความคิดเหล่านั้นมาพัฒนาต่อยอดไปในแนวทางของตนเอง

ไซมอน อันวิน ได้บันทึกความคิดเห็น บทวิเคราะห์ และภาพถ่ายเส้นต่างๆมายาวนานหลายปี เขาได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดเป็นเอกสารประกอบการสอนนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรม และในเวลาต่อมาจึงได้มีการพัฒนาปรับปรุงเนื้อหาโดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนอาจารย์ และความคิดเห็นจากนักศึกษา สมุดบันทึกเล่มนี้จึงได้พัฒนาจนได้ตีพิมพ์เป็นหนังสือในปี ค.ศ.1997 นอกจากนี้เขายังมีเว็บไซต์คือ <http://www.cf.ac.uk/archi/unwins/aawebs/analarch.html> ที่ไว้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาสถาปนิกและผู้สนใจทั่วโลกที่ได้อ่านหนังสือ เพื่อนำข้อมูลที่มีประโยชน์ไปใช้ในการปรับปรุงเนื้อหาของหนังสือที่จะตีพิมพ์ในครั้งต่อไปอีกด้วย

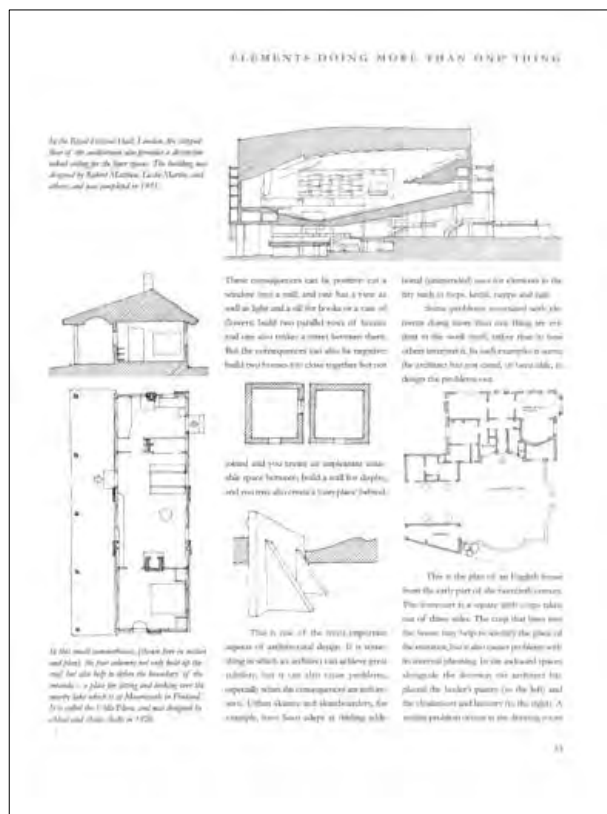
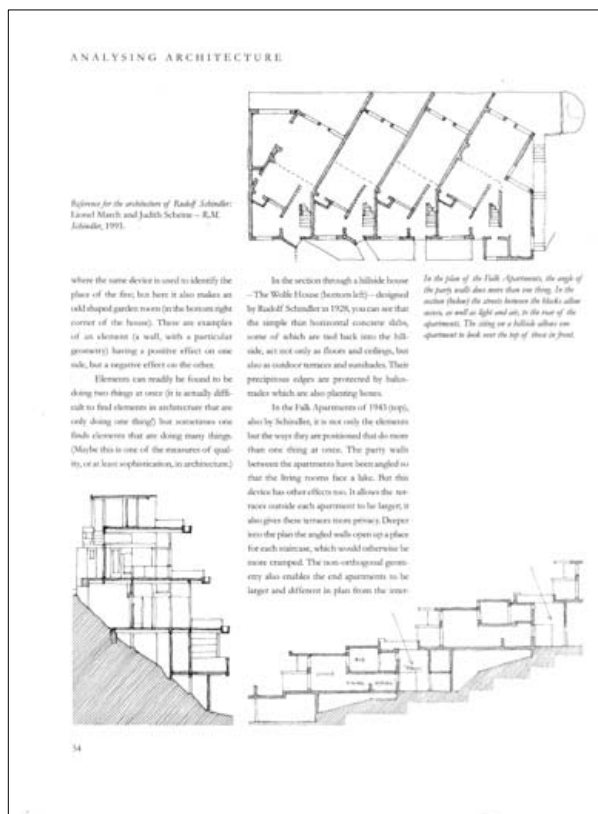
3.1.3 ปัจจัยด้านผู้รับสาร

จากการวิเคราะห์กลุ่มผู้รับสาร กลุ่มผู้รับสารของต้นฉบับ ได้แก่ นักศึกษาสถาปัตยกรรมที่เริ่มศึกษาไปจนถึงสถาปนิก และผู้สนใจในงานสถาปัตยกรรม เนื่องจากเนื้อหาของหนังสือวิชาการไม่ได้เน้นในด้านการให้ความบันเทิงแต่จะมุ่งให้ความรู้กับผู้รับสาร ผู้รับสารควรจะมี ความสนใจในเรื่องสถาปัตยกรรม เพราะในการทำความเข้าใจเนื้อหาและภาพประกอบในเล่ม หากผู้รับสารมีความรู้ในด้านสถาปัตยกรรมในระดับเบื้องต้นแล้วจะสามารถเข้าใจเนื้อหาและภาพประกอบได้อย่างราบรื่นและต่อเนื่องดีกว่าผู้รับสารที่ไม่มีพื้นฐานมาก่อนเลย

3.1.4 สื่อ

รูปแบบการนำเสนอของหนังสือวิชาการเล่มนี้ มีรูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างจากหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมเล่มอื่นๆ โดยจะเห็นได้ชัดเจนจากการออกแบบหน้ากระดาษ ในลักษณะของเนื้อหาสลับกับภาพประกอบที่เป็นภาพถ่ายเส้นในเกือบทุกหน้า ซึ่งหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมส่วนใหญ่จะมีภาพประกอบเป็นภาพถ่ายหรือไม่มีภาพประกอบเลย

ตัวอย่างการออกแบบหน้ากระดาษ

3.1.5 ปัจจัยด้านสถานที่

สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Routledge ซึ่งเป็นสำนักพิมพ์เก่าแก่ มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ประเทศอังกฤษ สำนักพิมพ์ Routledge มีชื่อเสียงโดดเด่นและเป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการทั่วโลก ในด้านการพิมพ์ตำรา หนังสือ และจุลสารทางวิชาการต่างๆ วิเคราะห์ได้ว่าจากการได้รับการตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียงในแวดวงวิชาการ ทำให้ต้นฉบับจัดเป็นหนังสือวิชาการที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลและฉบับแปลจะต้องคงความเป็นวิชาการไว้อย่างครบถ้วน

3.1.6 ปัจจัยด้านเวลา

สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1997 ฉบับที่ผู้วิจัยใช้ในการแปลเป็นฉบับตีพิมพ์ครั้งที่สอง ปี ค.ศ. 2003 จากระยะเวลาในการตีพิมพ์ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าเป็นหนังสือที่อยู่ในยุคสมัย

ปัจจุบัน และผู้แต่งเขียนด้วยภาษาในยุคปัจจุบันจึงไม่มีปัญหาในเรื่องของปัจจัยด้านเวลา ไม่ว่าจะเป็นด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้

3.1.7 โอกาสพิเศษในการสื่อสาร

สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ นอกจากจะเป็นหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมเพื่อการอ่านทั่วไปแล้ว ยังใช้ประกอบการเรียนการสอนระดับมหาวิทยาลัยในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ต่างๆมากมายทั่วโลก และใช้อ้างอิงในการวิจัยทางวิชาการด้านสถาปัตยกรรมได้

3.1.8 หน้าที่ของตัวบท

จุดประสงค์หลักสำคัญของหนังสือเล่มนี้คือให้ความรู้ทางวิชาการด้านสถาปัตยกรรม โดยอธิบายองค์ประกอบของสถาปัตยกรรมตั้งแต่ระดับพื้นฐาน วิเคราะห์แนวความคิดต่างๆและงานสถาปัตยกรรมต่างๆทั่วโลกจากหลายยุคสมัยด้วยแนวความคิดและหลักการที่ผู้แต่งนำเสนอ และมีกรณีศึกษาวิเคราะห์งานสถาปัตยกรรมหลายแห่งในช่วงท้ายเล่ม ผู้อ่านหนังสือเล่มนี้จะสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปปรับใช้ในกระบวนการออกแบบได้ และช่วยพัฒนาความสามารถในการออกแบบสถาปัตยกรรมให้ดียิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของผู้แต่งคือความสามารถในการออกแบบสถาปัตยกรรมจะสามารถพัฒนาได้ด้วยการศึกษางานสถาปัตยกรรมและแนวความคิดของสถาปนิกท่านอื่นๆ และประยุกต์นำเอาความคิดเหล่านั้นมาพัฒนาต่อยอดไปในแนวทางของตนเอง

3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายใน

รายละเอียดการวิเคราะห์องค์ประกอบภายในของต้นฉบับ มีดังนี้

3.2.1 หัวข้อเรื่องของตัวบท

การแบ่งหัวข้อเรื่องของตัวบทในหนังสือเล่มนี้ แบ่งเป็น 16 บท และกรณีศึกษางานสถาปัตยกรรม 7 แห่ง รายละเอียดดังนี้

- Introduction
- Architecture as Identification
- Basic Elements of Architecture
- Modifying Elements of Architecture

- Elements Doing More Than One Thing
- Using Things That Are There
- Primitive Place Types
- Architecture as Making Frames
- Temples and Cottages
- Geometries of Being
- Ideal Geometry
- Space and Structure
- Parallel Walls
- Stratification
- Transition, Hierarchy, Heart
- Postscript
- Case Studies
 - Iron Age House
 - Llainfadyn
 - Fitzwilliam College Chapel
 - The Schminke House
 - The Vanna Venturi House
 - The Woodland Chapel
 - The Box

ชื่อหัวข้อเรื่องคือประเด็นหลักของเนื้อหาในแต่ละบท เนื้อหาที่ได้คัดเลือกมาวิจัยในการแปล มี 3 บทได้แก่ บทที่ 3 เรื่อง Basic Elements of Architecture บทที่ 4 เรื่อง Modifying Elements of Architecture และบทที่ 5 เรื่อง Elements doing more than one thing

3.2.2 เนื้อหา

เนื้อหาของ สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ทั้ง 16 บท มีประเด็นของเรื่องที่แตกต่างกันไปในแต่ละบท แต่ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันในภาพรวมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สถาปัตยกรรม ส่วนท้ายเล่มจะเป็นการนำเอาความรู้จากทั้ง 16 บทมาใช้ในการวิเคราะห์กรณีศึกษาทางสถาปัตยกรรม 7 แห่ง บทแรกจะเป็นการ

เกริ่นนำความคิดและปูพื้นฐานถึงนิยามของสถาปัตยกรรม ส่วนบทต่อๆมาจะเป็นการอธิบายถึงองค์ประกอบหลักที่เป็นพื้นฐานของสถาปัตยกรรม และการนำเอาองค์ประกอบเหล่านั้นมาใช้ในการสถาปัตยกรรม ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาามาแปลรวม 3 บทด้วยกัน โดยเนื้อหาของบทที่เลือกจะกล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานของงานสถาปัตยกรรม และการนำไปใช้ในการสถาปัตยกรรม ซึ่งเป็นการเกริ่นนำและสรุปความเข้าใจเบื้องต้น

ผู้แต่งได้อธิบายเนื้อหาในแต่ละบทอย่างละเอียด โดยใช้วิธีปูพื้นฐานด้วยการยกตัวอย่างที่ง่ายๆ ร่วมกับการใช้ภาพประกอบ และค่อยๆวิเคราะห์โดยอ้างอิงถึงงานสถาปัตยกรรมที่ซับซ้อนขึ้นตามลำดับ รวมทั้งมีภาพประกอบที่เสริมความเข้าใจตลอดการอธิบายเนื้อหาที่ค่อนข้างเข้าใจยาก

3.2.3 เนื้อหาที่ละเอียดไว้ในฐานที่เข้าใจ

เนื่องจาก สถาปัตยวิเคราะห์ เป็นหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่จะเพิ่งเริ่มศึกษาเกี่ยวกับสถาปัตยกรรม ดังนั้นในช่วงบทแรกๆจะปูพื้นฐานเบื้องต้นอย่างละเอียด แต่ในบทต่อๆมาซึ่งเนื้อหามีระดับความยากมากขึ้น ผู้อ่านอาจจะต้องมีความรู้ในด้านสถาปัตยกรรมเบื้องต้นเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อหาและภาพประกอบในเล่ม ผู้อ่านที่มีความรู้ในด้านสถาปัตยกรรมเบื้องต้นจะสามารถเข้าใจเนื้อหาและภาพประกอบได้อย่างราบรื่นและต่อเนื่องมากกว่าผู้อ่านที่ไม่มีพื้นฐานมาก่อนเลย สำหรับเนื้อหาในประเด็นที่ผู้แต่งได้เคยอธิบายไปแล้ว ผู้แต่งก็จะไม่กล่าวซ้ำอีกในบทถัดไป แต่ผู้อ่านสามารถย้อนกลับมาอ่านเนื้อหาในบทนั้นๆได้ในกรณีที่ไม่เข้าใจ โดยดูได้จากหัวข้อเรื่องซึ่งจะบอกประเด็นหลักในบทนั้น

3.2.4 โครงสร้างของตัวบท

จากการวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบทในแต่ละบทสรุปลักษณะได้ ดังนี้

- บทที่ 3 เรื่อง องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม
(Basic Elements of Architecture)

ลักษณะของบทนี้เป็นการอธิบายองค์ประกอบพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบกายภาพ เช่น Column Cell และ Aedicule เป็นต้น โดยชื่อขององค์ประกอบแต่ละประเภทจะแสดงด้วยตัวอักษรเอน และอธิบายต่อด้วยเนื้อความย่อหน้าเดียวหรือสองย่อหน้าสลับภาพประกอบ

- บทที่ 4 เรื่อง องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพ
(Modifying Elements of Architecture)

ลักษณะของบทนี้เป็นการอธิบายคุณสมบัติพื้นฐานที่เกิดขึ้นเมื่อนำองค์ประกอบพื้นฐานทางกายภาพในบทก่อนหน้ามาประกอบรวมกันให้เกิดเป็นสถาปัตยกรรมขึ้น เช่น Light Colour และ Sound โดยชื่อของคุณสมบัติพื้นฐานแต่ละประเภทจะแสดงด้วยตัวอักษรเอน และอธิบายต่อด้วยเนื้อความขนาดยาวหลายย่อหน้า ประกอบการยกตัวอย่างงานสถาปัตยกรรม

- บทที่ 5 เรื่อง องค์ประกอบที่ทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง
(Elements doing more than one thing)

ลักษณะของบทนี้เป็นการเริ่มอธิบายการวิเคราะห์สถาปัตยกรรม โดยประเด็นในบทนี้จะเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานซึ่งสามารถทำหน้าที่ได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน โดยมีรูปแบบเป็นการอธิบายด้วยเนื้อความขนาดยาวต่อเนื่องกันไปจนจบบท ประกอบการยกตัวอย่างงานสถาปัตยกรรมเป็นระยะ เพื่อเสริมความเข้าใจ

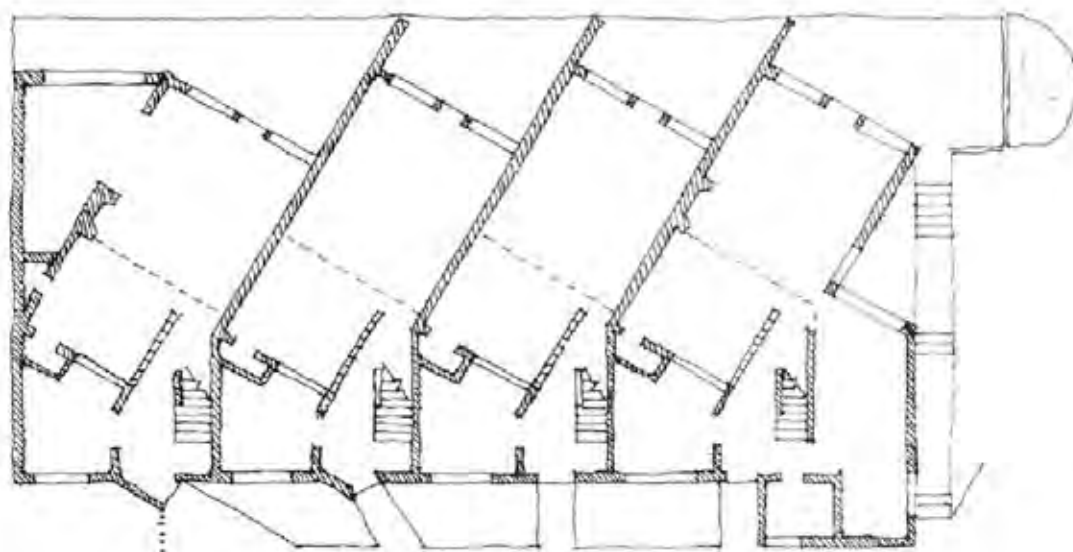
3.2.5 ปัจจัยด้านอวัจนภาษาในตัวบท

จุดเด่นของหนังสือเรื่อง สถาปัตยวิเคราะห์ นี้ คือเนื้อหาเกี่ยวกับภาพประกอบจะมีความสัมพันธ์กัน ทำให้ภาพประกอบเป็นองค์ประกอบทางอวัจนภาษาประเภทหนึ่งซึ่งมีบทบาทที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปจากเนื้อหาที่เป็นตัวหนังสือเลย ลักษณะของภาพประกอบเป็นภาพลายเส้นที่วาดด้วยดินสอและปากกา มีทั้งที่เป็นภาพร่างง่ายๆ ไปจนถึงภาพที่วาดอย่างปราณีต ภาพประกอบส่วนใหญ่ในเล่มเป็นภาพของผังพื้นที่อาคารหรือรูปตัดอาคาร ซึ่งสามารถใช้อธิบายแนวความคิดของการออกแบบได้กระจ่างชัดมากที่สุด และจัดเป็นสื่อที่เหมาะสมในการวิเคราะห์งานสถาปัตยกรรม ตัวอย่างงานสถาปัตยกรรมที่เป็นภาพประกอบเหล่านี้มาจากยุคสมัย วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมภูมิอากาศและภูมิประเทศต่างๆ การคัดเลือกภาพประกอบมาใช้ในแต่ละบทนั้นขึ้นอยู่กับความเกี่ยวข้องกับประเด็นของแต่ละบทและเนื้อหามากกว่าจะกำหนดโดยรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและยุคสมัย ดังนั้นพบว่ามีงานสถาปัตยกรรมจากต่างยุคสมัยและต่างรูปแบบในบทเดียวกัน งานสถาปัตยกรรมบางงานก็ใช้ประกอบเนื้อหามากกว่าหนึ่งบท

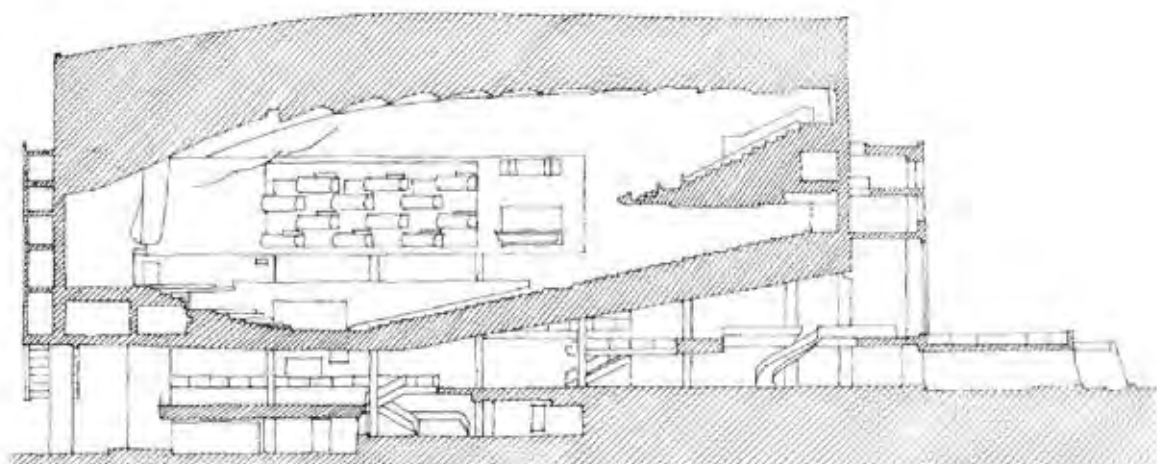
โครงสร้างการจัดหน้ากระดาษแบ่งเนื้อหาออกเป็นสามคอลัมน์ แต่ละหน้ามีรายละเอียดของการจัดวางหน้ากระดาษความแตกต่างกันไปตามปริมาณเนื้อหา จำนวนและขนาดภาพประกอบซึ่งมีหลากหลายขนาด ดังนั้นรูปแบบในแต่ละหน้าจึงไม่ซ้ำกันเลย ทำให้การอ่านหนังสือวิชาการเล่มนี้ไม่น่าเบื่อ ความปราณีตในการจัดหน้าประกอบสะท้อนถึงความใส่ใจในการออกแบบและจัดวางตัวหนังสือให้สัมพันธ์

กับภาพประกอบที่คัดสรรมา และมีการออกแบบที่ว่างที่พอเหมาะ ให้ภาพรวมของหน้ากระดาษทุกหน้า มีความงาม มีสมดุลย์ และมีศิลปะ สะท้อนถึงแนวความคิดในการออกแบบของสถาปัตยกรรมที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์กับที่ว่างและตัวสถาปัตยกรรม

ตัวอย่างภาพประกอบ

ภาพผังพื้นอาคาร

รูปตัดอาคาร

3.2.6 ศัพท์

เนื่องจากต้นฉบับเป็นหนังสือวิชาการและมีการใช้คำศัพท์เฉพาะสาขาสถาปัตยกรรมเป็นจำนวนมาก ผู้แปลได้ทำการรวบรวมคำศัพท์เฉพาะในแต่ละบท ได้ดังนี้

3.2.6.1 คำศัพท์เฉพาะจากบทที่ 3 เรื่อง องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม (Basic Elements of Architecture)

- 1) Architecture
- 2) Intellectual structuring
- 3) Identification of place
- 4) Brick
- 5) Mortar
- 6) Clearing
- 7) Space
- 8) Platform
- 9) Terrace
- 10) Altar
- 11) Pit
- 12) Subterranean house
- 13) Sunken garden
- 14) Marker
- 15) Surrounding
- 16) Steeple
- 17) Focus
- 18) Barrier
- 19) Canopy
- 20) Vault
- 21) Support
- 22) Post
- 23) Column

- 24) Path / Pathway
- 25) Ramp
- 26) Opening
- 27) Suspension rod
- 28) Enclosure
- 29) Cell
- 30) Aedicule
- 31) Cloister
- 32) Medieval
- 33) Renaissance
- 34) Loggia
- 35) Porch
- 36) Temenos
- 37) Cellular building
- 38) Mall
- 39) Arcade

3.2.6.2 คำศัพท์เฉพาะจากบทที่ 4 เรื่อง องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับปรุงสภาพ (Modifying Elements of Architecture)

- 1) Shape
- 2) Proportion
- 3) Texture
- 4) Chapel
- 5) Light scoop
- 6) Long section
- 7) Rough-cast wall
- 8) Dome
- 9) Tent
- 10) Roof-light
- 11) Stained-glass window

- 12) Paving slab
- 13) Temperature
- 14) Igloo
- 15) Patio
- 16) Hallway
- 17) Attic
- 18) Cellar
- 19) Passageway
- 20) Courtyard
- 21) Pergola
- 22) Verandah
- 23) Conservatory
- 24) Larder
- 25) Ventilation
- 26) Curtain wall
- 27) Gallery
- 28) Minaret
- 29) Upholstered furniture
- 30) Curtained window
- 31) Plan
- 32) Entrance Lobby
- 33) Amphitheater
- 34) Grit
- 35) Cobble
- 36) Paviour
- 37) Tarmacadam
- 38) Non-slippery texture
- 39) Scale
- 40) Human scale
- 41) Agora

- 42) Acropolis
- 43) Nave
- 44) Promenade
- 45) Salon
- 46) Solarium

3.2.6.3 คำศัพท์เฉพาะจากบทที่ 5 เรื่อง องค์ประกอบที่ทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง (Elements doing more than one thing)

- 1) Gable wall
- 2) Public place
- 3) Forecourt
- 4) Cusp
- 5) Pantry
- 6) Cloakroom
- 7) Lavatory
- 8) Drawing room
- 9) Garden room
- 10) Sunshade
- 11) Balustrade
- 12) Planting box
- 13) Cross-ventilation
- 14) Metaphor
- 15) Allegory
- 16) Allusion
- 17) Modernism / Modernist
- 18) Symbolism

3.2.6.4 ลักษณะของคำ

จากการวิเคราะห์คำศัพท์เฉพาะในต้นฉบับ ผู้แปลแบ่งลักษณะของคำ ได้เป็น สองประเภท คือ คำโดด และ คำผสม โดยคำศัพท์เฉพาะส่วนใหญ่จะเป็นคำโดด ตัวอย่างลักษณะของคำแต่ละประเภท ได้แก่

ตัวอย่างคำโดด เช่น Altar, Cloister, Steeple, Loggia, Pergola เป็นต้น

ตัวอย่างคำผสม เช่น Stained-glass window, Rough-cast wall, Cross-ventilation, Roof-light, Curtain wall, Gable wall เป็นต้น

3.2.6.5 ชนิดของคำ

จากการวิเคราะห์คำศัพท์เฉพาะในต้นฉบับ พบชนิดของคำศัพท์เฉพาะสองประเภท คือ คำนาม และคำวิเศษณ์ โดยคำศัพท์เฉพาะส่วนใหญ่จะเป็นคำนาม ตัวอย่างชนิดของคำแต่ละประเภทในประโยค ได้แก่

ตัวอย่างคำนามในประโยค เช่น

In other buildings, a rambling old house for example, there may be places with different temperatures: a warm place by a fire, a cool hallway, a warm attic, a cool cellar, a warm living room, a cool passageway, a warm courtyard, a cool pergola or verandah, a warm conservatory, a cool larder, a hot kitchen oven, a cold ice-house...; moving from place to place one passes through zones of different temperatures, related to different purposes and providing different experiences.

ตัวอย่างคำวิเศษณ์ในประโยค เช่น

This is the form of the garden of a typical Roman house; it is a standard element in the composition of a medieval monastery and of a Renaissance palace.

3.2.6.6 ปัญหาทั่วไปของคำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม

ถ้าแบ่งคำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรมตามที่มาของคำแปลในวัฒนธรรมปลายทาง จะแบ่งออกได้เป็นสามประเภท ได้แก่ ประเภทที่หนึ่งคือคำศัพท์ที่มีคำแปลบัญญัติไว้ในศัพท์

สถาปัตยกรรมของราชบัณฑิตยสถาน ประเภทที่สองคือคำศัพท์ที่ไม่มีคำแปลบัญญัติไว้ในศัพท์สถาปัตยกรรมของราชบัณฑิตยสถานแต่มีคำแปลที่ใช้ทั่วไปในแวดวงวิชาการหรือแวดวงวิชาชีพ และประเภทที่สามคือคำศัพท์ที่ไม่มีคำแปลบัญญัติไว้ในศัพท์สถาปัตยกรรมของราชบัณฑิตยสถานและไม่มีคำแปลที่ใช้ทั่วไปในแวดวงวิชาการหรือแวดวงวิชาชีพ ตัวอย่างคำศัพท์เฉพาะแต่ละประเภทในต้นฉบับ ได้แก่

- คำศัพท์ที่มีคำแปลบัญญัติไว้ในศัพท์สถาปัตยกรรมของราชบัณฑิตยสถาน เช่น Terrace, Vault, Cell, Acropolis, Amphitheater เป็นต้น
- คำศัพท์ที่ไม่มีคำแปลบัญญัติไว้ในศัพท์สถาปัตยกรรมของราชบัณฑิตยสถานแต่มีคำแปลที่ใช้ทั่วไปในแวดวงวิชาการหรือแวดวงวิชาชีพ เช่น Suspension Rod, Cross-ventilation, Pantry, Opening, Ramp เป็นต้น
- คำศัพท์ที่ไม่มีคำแปลบัญญัติไว้ในศัพท์สถาปัตยกรรมของราชบัณฑิตยสถานและไม่มีคำแปลที่ใช้ทั่วไปในแวดวงวิชาการหรือแวดวงวิชาชีพ ตัวอย่างเช่น Temenos, Solarium, เป็นต้น

ปัญหาทั่วไปของคำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม คือ การตรวจสอบคำแปลที่บัญญัติไว้แล้วทั้งในศัพท์สถาปัตยกรรมของราชบัณฑิตยสถานและคำแปลที่ใช้ทั่วไปในแวดวงวิชาการหรือแวดวงวิชาชีพ ผู้แปลจะต้องเปรียบเทียบความเหมาะสมของคำแปลที่จะใช้ในบริบท เช่น ถึงแม้จะมีคำแปลบัญญัติไว้ในศัพท์สถาปัตยกรรมของราชบัณฑิตยสถาน แต่ถ้าหากคำแปลนั้นไม่เหมาะสมกับบริบท หรือไม่นิยมใช้หรือไม่เป็นที่ใช้กันในแวดวงวิชาการหรือแวดวงวิชาชีพ ผู้แปลก็อาจจะต้องพิจารณาใช้คำแปลอื่นที่เหมาะสมมากกว่า

ในการแปลคำว่า intellectual structuring และ identification of place ทั้งสองคำเป็นคำนิยามที่ผู้เขียนได้กำหนดใช้ขึ้นเอง และยังไม่บัญญัติเป็นภาษาไทย ในการแปล ผู้แปลได้ศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในการแปลสองคำนี้เพิ่มเติมใน สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ของ ไชมอน อันวิน บทแรก “Architecture as Identification of place” ในหน้าที่ 21-23

การแปลคำว่า intellectual structuring ผู้แปลอ้างอิงถึง สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ของ ไชมอน อันวิน ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 หน้า 21-22 รายละเอียดของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

“ A more useful way of understanding architecture can be gleaned, ironically, from the way the word is used in regard to other art forms, music in particular. In musicology the ‘architecture’ of a symphony can be said to be the conceptual organisation of

its parts into a whole, its intellectual structure. It is strange that the word I rarely used in this sense with regard to architecture itself. In this book this is adopted as the root definition of architecture. Here, the architecture of a building, a group of buildings, a city, a garden...is considered to be its conceptual organisation, its intellectual structure. This is the definition of architecture that is applicable to all kinds of examples, from simple rustic buildings, through grand public edifices, to formal urban settings."

และ การแปลคำว่า identification of place ผู้แปลอ้างอิงถึง สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ของ ไชม่อน อันวิน ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 หน้า 22-23 รายละเอียดของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

"The idea that identification of place lies at the generative core of architecture can be explored and illustrated further. In doing this one can think of architecture, not as a language, but as being in some ways like one. Place is to architecture, it may be said, as meaning is to language. Meaning is the essential burden of architecture. Learning to do architecture can seem to be like learning to use language. Like language architecture has its patterns and arrangements, in different combinations and compositions as circumstance suggest. Significantly, architecture relates directly to the things we do; it changes and evolves as new, or reinterpreted, ways of identifying places are invented or refined.

Perhaps most important, thinking of architecture as identification of place accommodates the ideas that architecture is participated in by more than the individual. In any one example (a building for instance) there will be places proposed by the designer and places created by adoption by the users (these may or may not match). Unlike a painting or a sculpture, which may be said to be the intellectual property of one mind, architecture depends upon contributions from many. The idea of architecture as identification of place asserts the indispensable part played in architecture by the user as well as the designer. And for the designer who will listen, it suggests that places proposed should accord with places used, even if it takes time for this to happen."

นอกจากนี้ผู้แปลได้ศึกษาบริบทอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจความคิดของผู้เขียน ประกอบกับการยึดแนวทางการแปลแบบตีความ และการถ่ายทอดความหมายของมอง เดอลิล ทำให้ผู้แปลสามารถพิจารณาและสังเคราะห์ความหมายออกมาเป็นคำแปลได้เหมาะสม

3.2.7 โครงสร้างประโยค

โครงสร้างประโยคที่พบในต้นฉบับ จะแบ่งออกได้เป็นสามประเภท คือ ประโยคความเดียว (simple sentence) ประโยคความซ้อน (complex sentence) และประโยคความรวม (compound sentence) จากการวิเคราะห์พบว่าผู้เขียนใช้รูปแบบประโยคทั้งสามประเภทในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน แต่ประโยคความรวมและประโยคความซ้อนบางประโยคมีความยาวมาก บางประโยคมีความยาวเท่ากับหนึ่งย่อหน้าเลยทีเดียว ตัวอย่างของประโยคแต่ละประเภท ได้แก่

- ตัวอย่างประโยคความเดียว (simple sentence) เช่น
 - A raised platform creates a horizontal surface lifted above the natural ground.
 - A pit is formed by excavation of the ground's surface.
 - Temperature is involved with ventilation and humidity.
- ตัวอย่างประโยคความซ้อน (complex sentence) เช่น
 - When wealthy Renaissance gentlemen wanted their villas fitted with porticoes in the form of Roman temples, they were not just asking for practical porches that would help keep out the weather, nor were they merely wanting to extend the experience of moving from outside to inside their houses.
 - When architects in the first half of the twentieth century wanted to turn their backs on 'history' and explore architecture at the level of basic and modifying elements, they stripped their work of stylistic ornamentation.
 - A gable wall of a house, for example, which plays its part in enclosing the interior of the dwelling, can also be a marker identifying a place where someone lives.

- ตัวอย่างประโยคความรวม (compound sentence) เช่น
 - Places can be identified by sound, but they can also be identified by the ways they affect sounds made within them.
 - The cusp that bites into the house may help to identify the place of the entrance, but it also causes problems with its internal planning.
 - This is a different phenomenon from the claim that such amphitheatres (above) have good acoustics; but the rake of the tiers of seats did help the audience hear the actors and chorus performing in the orchestra — the circular 'dancing floor' at the centre of the theatre.

3.3 การวางแผนการแปลและการแก้ไขปัญหาในการแปล

หลังจากได้วิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกและภายในของตัวบทต้นฉบับตามแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอานา นอร์ด แล้ว ผู้แปลจะได้เริ่มวางแผนการแปล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.3.1 การวางแผนการแปลเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของงานแปล การกำหนดผู้รับสารปลายทาง และวิธีการแปล

ผู้แปลเริ่มต้นวางแผนการแปล ตามแนวทฤษฎีสโคปอส โดยเริ่มต้นประเมินจุดมุ่งหมายของงานแปลและกำหนดผู้รับสารปลายทางที่จะเป็นกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย จุดประสงค์ในการแปลหนังสือเรื่องสถาปัตยกรรมศาสตร์ของผู้แปล คือ การแปลหนังสือวิชาการที่ให้ความรู้ทางวิชาการด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งมีการอธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของสถาปัตยกรรมตั้งแต่ระดับพื้นฐาน และมีบทวิเคราะห์แนวความคิดต่างๆ โดยผู้อ่านเป้าหมายจะสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปปรับใช้ในกระบวนการออกแบบได้ และช่วยพัฒนาความสามารถในการออกแบบสถาปัตยกรรมให้ดียิ่งขึ้นตามเจตนารมณ์ของผู้แต่ง และกลุ่มผู้รับสารที่จะเป็นกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย คือ นักศึกษาสถาปัตยกรรมตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ไปจนถึงสถาปนิกที่ประกอบวิชาชีพ และผู้สนใจในงานสถาปัตยกรรมที่มีความสนใจในเรื่องสถาปัตยกรรมและมีความรู้ในด้านสถาปัตยกรรมในระดับเบื้องต้น

นอกจากนี้ผู้แปลจะยึดหลักการแปลต้นฉบับเน้นเนื้อหา (content-focused text) ของ คาทารินา ไรส์ จุดมุ่งหมายของการแปลต้นฉบับเน้นเนื้อหา คือ การนำเสนอข้อมูลจากต้นฉบับให้ชัดเจนและถูกต้องที่สุด ดังนั้นในการแปลหนังสือเรื่อง สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ซึ่งเป็นต้นฉบับเน้นเนื้อหา ผู้แปลจะคงหรือรักษาเนื้อหาในต้นฉบับต้นฉบับไว้เป็นสำคัญ โดยยึดรูปแบบและภาษาตามลักษณะของภาษาปลายทาง ในขณะที่เดียวกันผู้แปลก็จะคำนึงถึงความสัมพันธ์กันระหว่างเนื้อหาและรูปแบบของต้นฉบับด้วย โดยผู้แปลจะคงรูปแบบการจัดหน้ากระดาษเดิมไว้ให้มากที่สุด

3.3.2 การวางแผนการแปลเกี่ยวกับกระบวนการแปล

ผู้แปลจะยึดกระบวนการแปลตามแนวทางการแปลแบบตีความ ของ ฌอง เดอลิลโดยปฏิบัติตามกระบวนการสามขั้นตอน คือ การทำความเข้าใจ การถ่ายความเข้าใจใหม่ และการตรวจสอบความหมาย ตามลำดับ รายละเอียด ดังนี้

3.3.2.1 ขั้นตอนที่หนึ่ง การทำความเข้าใจ (Comprehension)

ผู้แปลจะอ่านและทำความเข้าใจต้นฉบับอย่างละเอียดให้เข้าใจความหมายของต้นฉบับต้นฉบับ โดยการทำความเข้าใจจะแบ่งออกได้เป็นสองระดับ ระดับแรกคือระดับความเข้าใจสัญลักษณ์ และระดับที่สองคือระดับความเข้าใจความหมาย การทำความเข้าใจในสองระดับนี้จะเกิดขึ้นพร้อมๆกันและมีความคาบเกี่ยวทับซ้อนซึ่งกันและกัน รายละเอียดของแต่ละระดับมีดังนี้

1) การถอดรหัสทางภาษา (Decoding Signs)

การทำความเข้าใจในระดับแรก คือ ระดับความเข้าใจสัญลักษณ์ ผู้แปลจะอ่านและทำความเข้าใจต้นฉบับในระดับของสัญลักษณ์ คือ วิเคราะห์คำศัพท์และไวยากรณ์ของต้นฉบับ พร้อมกับเรียกความทรงจำในด้านความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และความหมายประจำทางภาษามาใช้ นอกจากนี้ผู้แปลจะคำนึงถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของหน่วยคำเหล่านั้นในประโยคด้วย

2) การทำความเข้าใจความหมาย (Understanding Meanings)

การทำความเข้าใจในระดับที่สอง คือ ระดับความเข้าใจความหมาย ผู้แปลจะดึงเอาความคิดที่สัญลักษณ์ต้องการสื่อออกมาและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้แปล รวมถึงประสบการณ์ด้านอื่นๆนอกเหนือจากด้านภาษาด้วย ในขั้นตอนนี้จะเกิดการตีความครั้งแรกขึ้น การตีความครั้งแรกจะเป็นกระบวนการที่จะทำให้ผู้แปลเกิดความเข้าใจขึ้นได้

3.3.2.2 ขั้นตอนที่สอง การถ่ายความเข้าใจใหม่ (Reformulation)

ผู้แปลจะเริ่มถ่ายทอดความคิดด้วยการใช้สัญญาณในภาษาปลายทาง โดยใช้คิดกลับไปกลับมาในสมองระหว่างความหมายที่ต้องการจะสื่อและรูปแบบทางภาษาศาสตร์ที่สามารถสื่อความหมายนั้นได้ ขั้นตอนที่ถ่ายความเข้าใจใหม่ จะแบ่งย่อยออกได้เป็นสองระดับ รายละเอียดของแต่ละระดับมีดังนี้

1) การใช้เหตุผลเปรียบเทียบ (Analogical Reasoning)

ผู้แปลเริ่มค้นหาความหมายและสื่อสารออกมาในภาษาปลายทาง โดยเปรียบเทียบความถูกต้องของคลังคำศัพท์ในภาษาปลายทาง ผู้แปลอาจจะต้องใช้เหตุผลเปรียบเทียบหลายครั้งเพื่อหาคำที่มีความหมายเทียบเคียงได้

2) การเปลี่ยนความคิดจากมโนทัศน์ให้เป็นรูปลักษณะภาษา (Reverbalization)

เมื่อผู้แปลเข้าใจความหมายแล้ว การถ่ายความเข้าใจใหม่จะเกิดขึ้น ผู้แปลจะตัดตัวเลือกที่เป็นไปได้แต่ผู้แปลไม่พอใจออก และพิจารณาตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุดทั้งรูปแบบและความหมาย ผู้แปลจะต้องนำความรู้รอบตัว ข้อมูลทั้งด้านภาษาศาสตร์และความรู้ทั่วไปที่สะสมในสมองมาใช้

3.3.2.3 ขั้นตอนที่สาม การตรวจสอบความหมาย(Verification)

ผู้แปลจะตรวจสอบคำแปลที่เลือกกว่าสื่อความหมายจากต้นฉบับได้ครบถ้วน สมบูรณ์หรือไม่ การตรวจสอบความหมายเป็นการตีความครั้งที่สอง จุดประสงค์ของการตรวจสอบความหมายคือการตัดสินใจว่าสัญญาณของคำตอบที่อยู่ในการพิจารณาขั้นสุดท้ายนี้จะสามารถถ่ายทอดความหมายของสารต้นฉบับได้หรือไม่

3.3.3 การวางแผนการแปลเกี่ยวกับจัดการทางภาษา (Level of Language Manipulation)

ผู้แปลจะวางแผนการแปลเกี่ยวกับการจัดการทางภาษาของตัวบทต้นฉบับตามแนวทางของ ฌอง เดอลิล ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ระดับ ดังนี้

3.3.3.1 การสังเกตกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษา (Observing conventions of form)

ผู้แปลจะสังเกตกฎเกณฑ์การใช้ภาษาของตัวบทต้นฉบับในส่วนที่มีแตกต่างจากภาษาปลายทาง เช่น ชื่อเฉพาะ ประเภทของคำ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน และเครื่องหมายอื่นๆ รวมถึงหลักไวยากรณ์ ในตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลทำความเข้าใจและสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อเสริมความเข้าใจในรายละเอียด

3.3.3.2 การวิเคราะห์ความหมาย (Performing interpretive analysis)

ผู้แปลจะวิเคราะห์การถ่ายทอดความหมายของคำ 3 ระดับ ดังนี้

- 1) การถ่ายทอดความหมายของคำที่มีความหมายเดียว (transfer of monosemous terms)

จะเป็นคำที่มีความหมายเดียวได้โดยไม่ต้องตีความ และสามารถถ่ายทอดความหมายได้โดยตรง โดยไม่จำเป็นต้องอ้างอิงถึงบริบทหรือสถานการณ์ เช่น ชื่อเฉพาะ ชื่อสถานที่ ชื่อบุคคล ตัวเลข และศัพท์วิชาการ

- 2) การถ่ายทอดความหมายของคำที่เทียบเคียงกันได้ตามระบบทางภาษา (retrieval of standard equivalents from the linguistic system)

จะเป็นคำที่สามารถเข้าใจความหมายได้จากบริบทและจากการใช้ความรู้และความจำทางภาษา จะเป็นคำที่ผู้แปลสามารถนึกถึงความหมายประจำทางภาษาที่ตรงกันในบริบทได้ และรู้ว่าคำใดในภาษาปลายทางที่เป็นธรรมชาติและทดแทนได้อย่างสมบูรณ์แบบในสถานการณ์เดียวกันในภาษาปลายทาง ซึ่งมักจะเป็นคำแปลที่ค่อนข้างตายตัวและมักจะปรากฏอยู่ในพจนานุกรมสองภาษา

- 3) การถ่ายทอดความหมายของคำที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ (re-creation in context)

จะเป็นคำที่ผู้แต่งสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ผู้แปลไม่สามารถใช้ความรู้ทางภาษาเพียงอย่างเดียวมาถ่ายทอดคำในภาษาปลายทางที่มีความหมายที่ซึ่งยอมรับได้และตรงกับความคิดของต้นฉบับ ผู้แปลจะต้องใช้วิจารณญาณของตัวเอง และต้องวิเคราะห์บริบทแวดล้อมอย่างลึกซึ้งซึ่งมากกว่าในกรณีที่สอง

3.3.3.3 การตีความวจนลีลา (Interpreting style)

วจนลีลาของต้นฉบับจะมีลักษณะที่ต่างกันไปตามวจนลีลาของผู้เขียน ผู้แปลจะคงวจนลีลาเดิมของต้นฉบับไว้ ซึ่ง ไช่มอน อันวิน ผู้แต่งหนังสือเรื่อง สถาปัตยวิเคราะห์ มีวจนลีลาเรียบง่าย เน้นการอธิบายเนื้อหาในรูปแบบที่ชัดเจนและกระชับ ประกอบการใช้ภาพประกอบ ทำให้เกิดการสื่อสารความรู้ทางวิชาการด้านสถาปัตยกรรมที่เข้าใจง่ายและไม่สับสน

3.3.3.4 การรักษาองค์รวมของต้นฉบับ (Preserving textual organicity)

ผู้แปลจะต้องรักษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหมดในต้นฉบับต้นฉบับ อันได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและการพัฒนาของอารมณ์และความคิดในต้นฉบับซึ่งจะต้องชัดเจน ผู้แปลจะต้องคำนึงถึงความสละสลวยทางภาษาและการเชื่อมโยงทางความคิด มีการเปลี่ยนแปลงหรือเชื่อมโยงมุมมองอย่างเป็นธรรมชาติ นอกเหนือจากที่จะต้องถ่ายทอดความหมายได้ถูกต้อง และคงวจนลีลาเดิมของต้นฉบับไว้

3.3.4 การวางแผนระดับภาษา

ต้นฉบับเรื่อง สถาปัตยวิเคราะห์ เป็นต้นฉบับประเภทเน้นเนื้อหา (content-focused text) และเป็นหนังสือวิชาการ ผู้แปลจะแปลด้วยภาษาในระดับภาษาทางการ และคำนึงถึงการใช้ภาษาในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรม เพื่อให้เหมาะสมกับชนิดของต้นฉบับในวัฒนธรรมปลายทาง

3.3.5 การวางแผนการแปลคำศัพท์เฉพาะ

ในส่วนของการแปลคำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ผู้แปลจะจัดทำรายการคำศัพท์เฉพาะและวิเคราะห์ความหมาย โดยอ้างอิงจาก ศัพท์สถาปัตยกรรมของราชบัณฑิตยสถาน คำศัพท์ในแวดวงวิชาการ คำศัพท์ที่ใช้ในวิชาชีพ และคำศัพท์ที่คนทั่วไปเข้าใจ พิจารณาร่วมกับหลักการวิเคราะห์ความหมายโดยสังเกตการถ่ายทอดความหมายของคำ 3 ระดับ จากแนวทางระดับการจัดการทางภาษา (Level of Language Manipulation) ของ ฉอง เดอลิล เพื่อให้เป็นการถ่ายทอดความหมายอย่างแท้จริง โดยคำแปลศัพท์เฉพาะจะต้องสามารถถ่ายทอดความหมายได้เหมาะสมที่สุดในบริบทนั้น รวมถึงศึกษาแนวทางการถ่ายเสียงคำศัพท์จากภาษาต่างประเทศ เพื่อถ่ายเสียงคำศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะ เช่น ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ ให้ถูกต้อง

ในการแปลคำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ รวมถึงคำศัพท์เฉพาะอื่นๆ ผู้แปลจะวงเล็บคำศัพท์ในภาษาต้นทางของตัวบทต้นฉบับไว้ด้วยในกรณีที่มีการแปลเป็นครั้งแรก เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางที่มีความรู้ในภาษาต้นทางด้วยสามารถเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น แต่ในการเพิ่มวงเล็บคำศัพท์เดิมอาจจะทำให้เนื้อหายาวขึ้น ผู้แปลจะต้องระวังเรื่องการจัดหน้ากระดาษให้ ความสัมพันธ์ของเนื้อหาและภาพประกอบยังเป็นที่ไปตามรูปแบบเดิมของต้นฉบับ ทำให้ในบางครั้งอาจจะ ต้องมีการเรียงเรียงเนื้อหาให้กระชับขึ้น

3.3.6 การวางแผนการแปลเกี่ยวกับการจัดหน้ากระดาษและภาพประกอบ

ผู้วิจัยจะรักษาการจัดหน้ากระดาษและตำแหน่งของรูปภาพเดิม รวมทั้งตำแหน่งของคำบรรยายใต้ภาพ ไว้ให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด เพื่อคงเจตนาของผู้แต่งที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับภาพประกอบ หากขณะแปลเกิดปัญหาเนื้อหาในภาษาปลายทางนั้นสั้นหรือยาวกว่าความยาวของเนื้อหาในภาษาต้นฉบับ ผู้แปลจะใช้การพิจารณาเรียงเรียงเนื้อหาเป็นกรณีๆไป โดยเน้นว่าความหมายโดยรวมยังคงสื่อสารได้อย่างสมบูรณ์

จากที่ได้ทำการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับตามแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอานา นอร์ด โดยจะเริ่มจากการวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกและภายในตามลำดับอย่างละเอียด และการวางแผนการแปลให้เหมาะสมกับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของงานแปล และครอบคลุมปัญหาที่จะเกิดขึ้นให้มากที่สุด ผู้แปลจะเริ่มต้นกระบวนการแปลตัวบทต้นฉบับ โดยแปลตัวบทต้นฉบับตามแนวทางที่ได้วางแผนการแปลไว้ในขั้นตอนต่อไป

บทที่ 4

ต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล

ในบทนี้ ผู้แปลจะแปลตัวบทต้นฉบับตามแนวทางที่ได้วางแผนการแปลไว้ในบทที่ 3 โดยแสดงเป็นตารางเปรียบเทียบระหว่าง ต้นฉบับและบทแปล และคำอธิบายการแปล ในลักษณะตารางสามช่อง เนื่องจากต้นฉบับเรื่อง สถาปัตยกรรมวิเคราะหฺ์ นี้ มีลักษณะพิเศษกว่าต้นฉบับอื่น คือ มีทั้งเนื้อหาและภาพประกอบ ในบทนี้ จะแสดงต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล ที่ยังไม่เป็นการแสดงการจัดหน้ากระดาษตามรูปแบบจริงที่คล้ายคลึงกับต้นฉบับ ส่วนบทแปลและต้นฉบับที่มีการจัดหน้ากระดาษตามรูปแบบจริงจะแสดงไว้ในส่วนของภาคผนวกท้ายเล่ม

การเรียงลำดับเนื้อหาในตารางจะเรียงไปตามหมายเลขหน้าของต้นฉบับ หากเนื้อหาของย่อหน้าสุดท้ายไม่จบภายในหน้านั้นและยาวต่อเนื่องไปยังหน้าถัดไป ผู้วิจัยจะยกเนื้อหาส่วนที่ต่อเนื่องไปยังหน้าถัดไปมาแสดงไว้ในหน้าเดียวกัน เพื่อความต่อเนื่องในการแปลและการอธิบายคำแปล โดยเนื้อหาจากคนละหน้าจะแสดงเป็นตัวอักษรสีเทา ส่วนคำอธิบายภาพประกอบในแต่ละหน้า จะแสดงเป็นตัวอักษรที่มีแถบสีเทาและจัดวางไว้ในตอนท้าย

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>BOOK TITLE</p> <p>ANALYSING ARCHITECTURE</p> <p>(PAGE 29)</p> <p>BASIC ELEMENTS OF ARCHITECTURE</p> <p>Now that we have a working definition of architecture and its fundamental purpose — <i>intellectual structuring</i> and <i>identification of place</i> — we can look at the elements available in design. These are not the physical materials of building — bricks and mortar, glass, timber, etc. — but the compositional elements of architecture, and should be considered not as objects in themselves but in the ways they contribute to the identification of places.</p> <p>The primary elements of architecture are the conditions within which it operates. These include: <i>the ground</i>, which is the datum to which most products of architecture</p>	<p>ชื่อหนังสือ</p> <p>สถาปัตยกรรมวิเคราะห์</p> <p>(หน้า 29)</p> <p>องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม</p> <p>เมื่อเราได้ทราบแล้วว่าคำนิยามของสถาปัตยกรรมคือ <i>โครงสร้างที่เกิดจากการคิดอย่างเป็นระบบ (intellectual structuring)</i> และจุดประสงค์มูลฐานของสถาปัตยกรรมคือ <i>การกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอย (identification of place)</i> ต่อไปเราจะมาศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่จะใช้ในการออกแบบองค์ประกอบที่จะกล่าวถึงนี้ไม่ได้หมายถึงวัสดุก่อสร้างประเภทต่างๆ เช่น อิฐ ปูน กระจก ไม้ ฯลฯ แต่หมายถึงองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม ซึ่งไม่ได้พิจารณาในแง่ของวัตถุ แต่พิจารณาในแง่ของวิธีการที่ใช้ในการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอย</p> <p>องค์ประกอบปฐมภูมิทางสถาปัตยกรรมคือเงื่อนไขภายในที่มีผลต่อสถาปัตยกรรม อันได้แก่ <i>พื้นดิน (ground)</i> ซึ่งเป็นสิ่งที่พื้นที่ส่วนใหญ่ของสถาปัตยกรรมต้องสัมพันธ์ด้วย <i>ที่ว่าง (space)</i> เหนือ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การแปลชื่อหนังสือ นอกจากจะยึดแนวทางการแปลแบบตีความ และการถ่ายทอดความหมายของฉอง เตอลิลแล้ว ชื่อหนังสือจะต้องอ่านแล้วเข้าใจง่าย กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ จดจำง่าย - การแปลชื่อบท นอกจากจะยึดแนวทางการแปลแบบตีความ และการถ่ายทอดความหมายของฉอง เตอลิลแล้ว ชื่อบทจะต้องเป็นคำแปลที่กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ และสามารถนำไปใช้ได้ในส่วนเนื้อหาของ - ในการแปลคำว่า <i>intellectual structuring</i> และ <i>identification of place</i> ทั้งสองคำเป็นคำนิยามที่ผู้เขียนได้กำหนดใช้ขึ้นเอง และยังไม่บัญญัติเป็นภาษาไทย ในการแปล ผู้แปลได้กลับไปศึกษาเนื้อหาในบทแรกและบริบทอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจความคิดของผู้เขียน ประกอบกับการยึดแนวทางการแปลแบบตีความ และการถ่ายทอดความหมายของฉอง เตอลิล ทำให้ผู้แปลสามารถพิจารณาและสังเคราะห์ความหมายออกมาเป็นคำแปลที่เหมาะสม - ในกรณีของการแปลคำศัพท์วิชาการ ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ รวมถึงคำศัพท์เฉพาะอื่นๆ ผู้แปลจะวงเล็บคำศัพท์ในภาษาต้นทางของตัวบทต้นฉบับไว้ด้วยในกรณีที่มีการแปลเป็นครั้งแรก เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางที่มีความรู้ในภาษาต้นทางด้วยสามารถเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น แต่ในการเพิ่มวงเล็บคำศัพท์เดิมอาจจะทำให้เนื้อหายาวขึ้น ผู้แปลจะต้องระวังเรื่องการจัดหน้ากระดาษให้ความสัมพันธ์ของเนื้อหาและภาพประกอบยังเป็นไปตามรูปแบบเดิมของต้นฉบับ ทำให้ในบางกรณีอาจจะต้องมีการเรียบเรียงเนื้อหาให้กระชับขึ้น

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>relate; the <i>space</i> above, which is the medium that architecture moulds into places; <i>gravity</i>, which holds things down; <i>light</i>, by which we see things; and <i>time</i> (few examples of architecture can be experienced as a whole all at one time — discovery, approach, entry, exploration, memory... are usually involved).</p> <p>Within these conditions the architect has a range of elements with which to compose. It cannot be said that the following list is complete but at the most basic level the range of elements includes:</p> <p><i>Defined area of ground</i></p> <p>The definition of an area of ground is fundamental to the identification of many if not most types of place. It may be no more than a clearing in the forest, or it may be a pitch laid out for a football game. It may be small, or stretch to the horizon. It need not be rectangular in shape, nor need it be level. It need not have a precise boundary but may, at its edges, blend into the surroundings.</p>	<p>พื้นดิน ซึ่งเป็นตัวกลางที่สถาปัตยกรรมปั้นแต่งให้เป็นสถานที่ต่างๆ แรงโน้มถ่วงของโลก (<i>gravity</i>) ซึ่งดึงดูดสิ่งต่างๆ เอาไว้ แสง (<i>light</i>) ซึ่งทำให้เรามองเห็นสิ่งต่างๆ และ เวลา (<i>time</i>) (มีตัวอย่างของสถาปัตยกรรมน้อยแห่งมากที่รับรู้ได้ทั้งหมดในเวลาเดียวกัน การค้นพบ การเข้าถึง การเข้าไปข้างใน การสำรวจ ความทรงจำ...มักจะเกี่ยวข้องด้วยเสมอ)</p> <p>ภายใต้เงื่อนไขหลายอย่างข้างต้น สถาปนิกจึงมีองค์ประกอบหลากหลายรูปแบบหลายประเภทให้ใช้ในการออกแบบ รายการองค์ประกอบที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้อาจยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่องค์ประกอบในระดับพื้นฐานที่สุดอาจจำแนกประเภทได้ ดังต่อไปนี้</p> <p>พื้นที่บนดินที่มีการกำหนดขอบเขต (<i>Defined area of ground</i>)</p> <p>การกำหนดขอบเขตของพื้นที่บนดินเป็นมูลฐานของการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอยเกือบทุกประเภท พื้นที่ที่มีการกำหนดขอบเขตนั้นอาจเป็นเพียงที่โล่งซึ่งเกิดจากการถางป่า หรือเป็นลานสำหรับเล่นฟุตบอล ขนาดพื้นที่อาจมีขนาดเล็กหรือกว้างใหญ่สุดลูกหูลูกตา รูปร่างพื้นที่ไม่จำเป็นต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า พื้นผิวพื้นที่ไม่จำเป็นต้องราบเรียบ ขอบเขตพื้นที่ไม่จำเป็นต้องมีขอบเขตชัดเจน มันอาจกลืนหายไปกับบริเวณโดยรอบก็ได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คำศัพท์เหล่านี้ คือ <i>ground gravity light</i> และ <i>time</i> เป็นคำศัพท์ทั่วไปที่ไม่ใช่คำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ผู้แปลสามารถใช้คำแปลที่เทียบเคียงกันได้ตามระบบทางภาษาได้ - คำศัพท์เหล่านี้ คือ <i>space</i> และ <i>place</i> เป็นคำศัพท์ที่มีหลายความหมาย (Polysemy) การพิจารณาคำแปลจะขึ้นอยู่กับบริบทของคำนั้น เช่น คำว่า <i>space</i> แปลได้ว่า ที่ว่าง หรือ บริเวณ และ <i>place</i> แปลได้ว่า พื้นที่ใช้สอย พื้นที่ หรือ สถานที่ - การแปลเนื้อหาในส่วนที่มีภาพประกอบ ผู้แปลจะต้องแปลให้เนื้อหาและภาพประกอบเป็นไปในทางเดียวกัน ไม่ขัดแย้งซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดความหมายได้

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p><i>Raised area, or platform</i></p> <p>A raised platform creates a horizontal surface lifted above the natural ground. It may be high or low. It may be large — a stage or terrace; it may be medium-sized — a table or altar; it may be small — a step or shelf.</p> <p><i>Lowered area, or pit</i></p> <p>A pit is formed by excavation of the ground's surface. It creates a place below the natural level of the ground. It may be a grave, or a trap, or even provide space for a subterranean house. It might be a sunken garden, or perhaps a swimming pool.</p> <p><i>(Captions)</i></p> <p><i>Title page:</i></p> <p><i>Places can be identified by a range of basic elements: defined areas of ground, walls, platforms, columns, roof, door....</i></p> <p><i>The primary elements of architecture are the conditions within which it operates: the ground; space; gravity; light, and time.</i></p> <p><i>Most architecture begins with the definition of an area of ground.</i></p>	<p><i>พื้นที่ยกระดับ (Raised area, or platform)</i></p> <p>พื้นที่ยกระดับคือพื้นผิวแนวนอนที่มีระดับสูงกว่าระดับดินเดิม ความสูงของพื้นอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ พื้นที่ยกระดับอาจจะมีขนาดใหญ่ เช่น เวทีหรือระเบียง ขนาดปานกลาง เช่น โต๊ะหรือแท่น หรือขนาดเล็กก็ได้ เช่น ชั้นบันไดหรือชั้นวางของ</p> <p><i>พื้นที่ลดระดับ (Lowered area, or pit)</i></p> <p>พื้นที่ลดระดับเกิดจากการเจาะลงไปในพื้นที่ดิน ทำให้เกิดพื้นผิวที่มีระดับต่ำกว่าระดับดินเดิม อาจเป็นหลุมเป็นร่อง หรือเป็นเพียงพื้นที่ปรับระดับสำหรับสร้างบ้านที่ชั้นล่างฝังลงไปในพื้นที่ดิน อาจเป็นสวนลดระดับหรือสระว่ายน้ำ</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p><i>หน้าแรก :</i></p> <p><i>สถานที่ที่สามารถได้รับการกำหนดรูปลักษณะโดยองค์ประกอบพื้นฐานประเภทต่างๆ ได้แก่ พื้นที่บนดินที่มีการกำหนดขอบเขต ผืนนํ้า พื้นที่ยกระดับ เสา หลังคา ประตู..</i></p> <p><i>องค์ประกอบปฐมภูมิทางสถาปัตยกรรมคือเงื่อนไขภายในที่มีผลต่อสถาปัตยกรรม อันได้แก่ พื้นดิน ที่ว่าง แสงโน้มถ่วงของโลก แสง และเวลา</i></p> <p><i>สถาปัตยกรรมส่วนใหญ่เริ่มต้นจากการกำหนดขอบเขตบนพื้นดิน</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากคำว่า Raised area และ platform ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงต้องพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ และผู้แปลพิจารณาแปลเป็นคำแปลเพียงคำเดียว คือ พื้นที่ยกระดับ ซึ่งครอบคลุมทั้งสองคำในต้นฉบับ เพราะถ้าแปลคำว่า platform เป็น แท่น จะเป็นคำแปลที่เฉพาะเจาะจงมากเกินไป และไม่เหมาะกับบริบท - เนื่องจากคำว่า Lowered area และ pit ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงต้องพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ และผู้แปลพิจารณาแปลเป็นคำแปลเพียงคำเดียว คือ พื้นที่ลดระดับ ซึ่งครอบคลุมทั้งสองคำในต้นฉบับ เพราะถ้าแปลคำว่า pit เป็น บ่อ, หลุม จะเป็นคำแปลที่เฉพาะเจาะจงมากเกินไป และไม่เหมาะกับบริบท - ในการแปลคำบรรยายภาพ ผู้แปลจะแปลให้สอดคล้องกับภาพและเนื้อหา การแปลคำศัพท์เฉพาะต้องเป็นคำเดียวกับเนื้อหา เพื่อป้องกันการใช้คำที่ขัดแย้งกันเองภายในตัวบท

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 30)</p> <p><i>Marker</i> A marker identifies a particular place in the most basic way. It does so by occupying the spot and by standing out from the surroundings. It may be a standing stone or a statue, a tombstone or a flag on a golf course; it might be a church steeple or a multi-storey office block.</p> <p><i>Focus</i> The word <i>focus</i> is the Latin for 'hearth'. In architecture it can mean any element upon which concentration is brought to bear. This might be a fireplace, but it could also be an altar, a throne, a work of art, even a distant mountain.</p> <p><i>Barrier</i> A barrier divides one place from another. It could be a wall; it may also be a fence, or a hedge. It could be a dyke or a moat, or just the psychological barrier of a line on the floor.</p>	<p>(หน้า 30)</p> <p><i>จุดหมายตา (Marker)</i> จุดหมายตาเป็นการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่โดยใช้วิธีพื้นฐานที่สุด นั่นคือการกำหนดจุดขึ้นมาจุดหนึ่ง และทำให้มันโดดเด่นออกมาจากสิ่งอื่นที่อยู่โดยรอบ จุดหมายตาอาจเป็นเสาหินหรือรูปปั้น อาจเป็นแผ่นหินเหนือหลุมศพหรือเสาธงในสนามกอล์ฟ หรืออาจเป็นยอดหอคอยของโบสถ์หรืออาคารสำนักงานที่สูงหลายชั้น</p> <p><i>จุดสนใจ (Focus)</i> คำว่า “focus” เป็นคำในภาษาละตินที่หมายความว่า “เตาไฟกลางบ้าน” (hearth) ในทางสถาปัตยกรรม จุดสนใจ (focus) หมายถึงองค์ประกอบใด ๆ ก็ตามที่สามารถดึงดูดความสนใจให้มุ่งไปที่ตัวมันได้ อาจเป็นเตาผิง แท่นบูชา บัลลังก์ งานศิลป์ หรือเป็นภูเขาที่อยู่ไกลออกไป</p> <p><i>กำแพง (Barrier)</i> กำแพงใช้แบ่งพื้นที่หนึ่งออกจากพื้นที่อื่น กำแพงมีได้หลายรูปแบบ อาจเป็นผนัง รั้ว หรือแนวพุ่มไม้ อาจเป็นสันเขื่อนหรือแนวคูน้ำรอบปราสาท หรือเป็นเพียงเส้นตรงบนพื้นซึ่งเป็นกำแพงทางจิตวิทยาอย่างหนึ่ง</p>	<p>- เนื่องจากคำว่า Marker ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ</p> <p>- เนื่องจากคำว่า Focus ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ</p> <p>- เนื่องจากคำว่า Barrier ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p><i>Roof, or canopy</i> The roof divides a place from the forces of the sky, sheltering it from sun or rain. In so doing, a roof also implies a defined area of ground beneath it. A roof can be as small as a beam over a doorway or as large as a vault over a football stadium.</p> <p>Because of gravity a roof needs support. This could be provided by walls, but it could be by <i>supporting posts</i> or <i>columns</i> (right).</p> <p><i>(Captions)</i></p> <p><i>The wall is one of the most powerful elements of architecture. It may be used in many different way.</i></p> <p><i>Reference for wall:</i> Simon Unwin — <i>An Architecture Notebook: Wall</i>, Routledge, 2000.</p>	<p>หลังคา หรือ หลังคายื่น (<i>Roof, or canopy</i>) หลังคาใช้แบ่งแยกพื้นที่ออกจากอิทธิพลของท้องฟ้า หลังคาใช้เป็นที่ยกบังแสงอาทิตย์หรือฝน นอกจากนี้หลังคายังใช้แสดงนัยยะถึงพื้นที่บนดินซึ่งมีการกำหนดขอบเขตที่อยู่ภายใต้หลังคา หลังคามีได้ทั้งขนาดเล็กเท่าคานเหนือช่องประตู หรือขนาดใหญ่เท่าโครงหลังคาทรงโค้ง (<i>vault</i>) เหนือสนามฟุตบอล</p> <p>แรงโน้มถ่วงทำให้หลังคาต้องมีที่รองรับ ซึ่งอาจเป็นแนวผนัง เสารับหลังคา (<i>supporting posts</i>) หรือเสาอาคาร (<i>columns</i>) (ภาพขวา)</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>ผนังเป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่มีทรงพลังที่สุดประเภทหนึ่ง ผนังใช้แบ่งพื้นที่ได้หลายรูปแบบ</p> <p>อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับผนัง : Simon Unwin — <i>An Architecture Notebook: Wall</i>, Routledge, 2000.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า canopy เป็นกันสาดทางเข้า แต่ผู้แปลพิจารณาใช้คำว่า หลังคายื่น จะครอบคลุมความหมายที่กว้างกว่าและเหมาะสมกับบริบทนี้มากกว่า - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า vault เป็นโครงสร้างทรงโค้ง แต่ผู้แปลเปลี่ยนแปลงเป็นคำว่า หลังคาทรงโค้ง จะเหมาะสมกับบริบทนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปทรงของหลังคามากกว่า - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า post เป็นเสา แต่ในบริบทนี้จะเป็น supporting posts และผู้แปลต้องแปลให้แตกต่างกับคำว่า column ผู้แปลจึงพิจารณาใช้คำว่า เสารับหลังคา เพื่อแสดงความแตกต่างว่าเป็นเสาที่มีหน้าที่รับหลังคาเท่านั้น จะต่างจากเสาอาคาร ที่รับน้ำหนักหลายอย่าง - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า column เป็นเสาสอดมภ์ แต่ผู้แปลเลือกใช้คำว่า เสาอาคาร จะเหมาะสมกับบริบทนี้มากกว่า

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 31)</p> <p>Other basic architectural elements that identify places include:</p> <p><i>Path...</i> a place along which one moves. It may be straight but could trace an irregular route across the ground surface avoiding obstacles. A path may also be a bridge across a gap or be inclined as a ramp. It may be formally laid out or merely defined by use — maybe no more than a line of wear across the land.</p> <p><i>Openings</i> ... <i>doorways</i> through which one may pass through a barrier from one place to another but which are also places in their own right; and windows through which one can look and which allow passage of light and air.</p> <p>Historically, a more recent basic element is the glass wall (above), which is a barrier physically but not visually.</p>	<p>(หน้า 31)</p> <p>องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมประเภทอื่นๆที่ใช้กำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ ได้แก่</p> <p><i>ทางเดิน (Path)</i>...คือพื้นที่รูปร่างยาวซึ่งเราสามารถเคลื่อนที่ไปตามพื้นที่นั้นได้ ทางเดินอาจจะตรงหรือโค้งคดเคี้ยวเพื่อหลบหลีกสิ่งกีดขวางบนพื้นดิน ทางเดินอาจเป็นสะพานข้ามช่องแคบ หรือเป็นพื้นลาดเอียง อาจสร้างไว้อย่างดี หรือเกิดขึ้นเองจากการใช้งาน เช่น มันอาจเป็นแครอยเส้นทางเดินในพื้นที่ซึ่งเกิดจากการใช้สัญจรกันมานาน</p> <p><i>ช่องเปิด (Openings)</i> ...ประตู (<i>doorways</i>) ทำให้เราสามารถเคลื่อนที่ผ่านกำแพงจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง แต่ตัวประตูก็ยังเป็นพื้นที่ใช้สอยในตัวเองได้ด้วย ส่วนหน้าต่างทำให้เรามองผ่านกำแพงออกไปได้และยังใช้เป็นทางผ่านของแสงและอากาศด้วย</p> <p>ตามบันทึกประวัติศาสตร์แล้ว องค์ประกอบพื้นฐานที่เพิ่งเกิดขึ้นล่าสุด คือ ผนังกระจก (<i>glass wall</i>) (ภาพบน) ซึ่งเป็นกำแพงที่ใช้แบ่งพื้นที่ แต่ไม่ได้บดบังสายตา</p>	<p>- เนื่องจากคำว่า Path ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ</p> <p>- เนื่องจากคำว่า Openings ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>Another is the <i>suspension rod</i> or cable, which can support a platform, bridge or roof, but which also depends upon a structural support above.</p> <p>Basic elements such as these can be combined to create rudimentary architectural forms. Sometimes these combined elements have names of their own.</p> <p>Barriers can be combined to form an <i>enclosure</i>, which defines an area by putting a wall around it.</p> <p><i>(Captions)</i></p> <p><i>A bridge makes a link between two separate areas of land. In doing so it makes a place that gathers its approaches into one pathway. A bridge might also be a barrier, preventing free movement along the river.</i></p> <p><i>A doorway or window also makes a link between two separate areas, but through a barrier. In doing so it too makes a place.</i></p>	<p>องค์ประกอบที่เกิดขึ้นใหม่อีกประเภทหนึ่งก็คือ ลวดรับแรงดึง (<i>suspension rod</i>) ซึ่งใช้รับน้ำหนักของพื้นยกระดับ สะพาน หรือหลังคา ขึ้นอยู่กับการถ่ายแรงทางวิศวกรรมโครงสร้าง</p> <p>องค์ประกอบพื้นฐานเหล่านี้สามารถประกอบกันเป็นงานสถาปัตยกรรมขึ้นพื้นฐานที่ไม่ซับซ้อน บางครั้งองค์ประกอบต่างประเภทที่รวมกันเป็นองค์ประกอบใหม่ก็มีชื่อเรียกเฉพาะเป็นของตัวเอง</p> <p>กำแพงสามารถประกอบกันเป็นพื้นที่ที่ปิดล้อม (<i>enclosure</i>) ซึ่งเป็นการกำหนดขอบเขตพื้นที่โดยการล้อมรอบพื้นที่ด้วยผนัง</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>สะพานสร้างความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่สองฝั่ง การเชื่อมโยงเช่นนี้ทำให้เกิดพื้นที่ใช้สอยซึ่งรวบรวมการเข้าถึงหลายทางให้กลายเป็นการเข้าถึงทางเดียว สะพานยังอาจใช้เป็นกำแพงเพื่อป้องกันการเคลื่อนที่อิสระตามลำน้ำได้ด้วย</p> <p>ประตูหรือหน้าต่างใช้สร้างความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่สองฝั่งเช่นกัน แต่เป็นการเชื่อมโยงผ่านกำแพง การเชื่อมโยงแบบนี้ทำให้เกิดพื้นที่ใช้สอยได้เช่นกัน</p>	<p>- เนื่องจากคำว่า <i>suspension rod</i> ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 32)</p> <p>Floor, walls and a roof create a cell (above) or room, separating a space from everywhere else and making it a place.</p> <p>And giving a roof the supporting columns it needs creates an <i>aedicule</i>, one of most fundamental architectural forms.</p> <p>Arranging a series of small platforms at an angle makes a <i>stair</i>. And arranging them vertically makes a set of <i>shelves</i> (right). (You can see from the drawings that both a stair and a set of shelves can also be a barrier.)</p> <p>These basic elements and rudimentary forms recur again and again in the examples in this book. They are used in architecture of all times and regions of the world.</p> <p>An ancient Greek temple (above) consists of some of these basic elements, used in a clear and direct way to identify the place of a god. The building stands on a <i>platform</i>, and consists of <i>walls</i> that define a <i>cell</i>, which is</p>	<p>(หน้า 32)</p> <p>พื้น ผนัง และหลังคาประกอบกันเป็นห้องชอย (cell) (ภาพบน) หรือห้อง (room) ซึ่งแบ่งแยกที่ว่างภายในออกจากที่ว่างโดยรอบและเกิดพื้นที่ใช้สอยขึ้น</p> <p>เมื่อสร้างเสารองรับให้กับหลังคา จะเกิดเป็น ชุ่ม (aedicule) ขึ้น ซึ่งชุ่มเป็นหนึ่งในองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมระดับพื้นฐานที่สุด</p> <p>เมื่อเรียงแผ่นพื้นขนาดเล็กต่อกันเป็นชั้นๆ โดยให้แต่ละแผ่นวางเหลื่อมทำมุมกัน จะเกิดเป็น บันได (stair) แต่ถ้าเรียงแผ่นพื้นซ้อนขึ้นไปในแนวตั้ง จะเกิดเป็น ชั้น (shelves) (ภาพขวา) (สังเกตจากรูปภาพ บันไดและชั้นจะสามารถใช้เป็นการกั้นได้ด้วย)</p> <p>องค์ประกอบพื้นฐานและรูปแบบพื้นฐานเช่นนี้จะปรากฏครั้งแล้วครั้งเล่าในตัวอย่างสถาปัตยกรรมที่ยกมากล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้ เพราะมันถูกใช้ในสถาปัตยกรรมทุกยุคสมัยและทุกดินแดนทั่วโลก</p> <p>วิหารกรีกโบราณ (ภาพบน) ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานบางประเภท โดยนำเอาองค์ประกอบมารวมกันในรูปแบบที่เรียบง่ายและตรงไปตรงมาเพื่อกำหนดรูปลักษณะของเทวสถาน ตัววิหารจะตั้งอยู่บนพื้นยกระดับ และประกอบด้วยผนัง ซึ่งจะแบ่ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า cell เป็นห้องชอย - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน มีคำว่า aedicula เป็น ชุ่มบูชา แต่คำนี้ไม่ใช่กันทั่วไป ผู้แปลจึงตัดคำว่า บูชาออก และแปลว่า ชุ่ม ซึ่งเป็นคำแปลที่เข้าใจกันแพร่หลายมากกว่าและเหมาะสมกับบริบทนี้มากกว่า

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>surrounded by <i>columns</i>. The columns together with the walls of the cell support the <i>roof</i>. The cell is entered through a <i>doorway</i>, outside of which is a small platform in the form of an altar. Such a temple, often sited on a hill, as a whole acts as a <i>marker</i> that can be seen from far away. Together, the platform, walls, columns, roof and altar, identify the place of the god who is represented by the carved statue within.</p> <p>(Captions)</p> <p>References for Greek temples: A.W. Lawrence — <i>Greek Architecture</i>, 1957. D.S. Robertson — <i>Greek and Roman Architecture</i>, 1971.</p>	<p>พื้นที่ให้เกิดเป็นห้องชอยที่ล้อมรอบด้วยเสา เสา กับผนังของห้องชอยจะร่วมกันรับน้ำหนักหลังคาของวิหาร การเข้าไปภายในห้องชอยจะต้องผ่านประตู ด้านนอกห้องชอยจะมีพื้นยกระดับขนาดเล็กเป็นแท่นบูชา วิหารลักษณะนี้มักจะตั้งอยู่บนเนินเขาเดี่ยวๆ โดยวิหารกับเนินเขาจะรวมกันกลายเป็นจุดหมายตาที่มองเห็นได้ในระยะไกล การประกอบเข้าด้วยกันของพื้นยกระดับ ผนัง เสา หลังคา และแท่นบูชา จะกำหนดรูปลักษณะให้กับเทวสถานซึ่งมีรูปสลักเทวรูปจำลองประดิษฐานอยู่ภายใน</p> <p>(คำบรรยายภาพ)</p> <p>อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับโบสถ์กรีกโบราณ : A.W. Lawrence — <i>Greek Architecture</i>, 1957. D.S. Robertson — <i>Greek and Roman Architecture</i>, 1971.</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 33)</p> <p>A <i>cloister</i> is an <i>area of ground</i> (a garden open to the sky perhaps), enclosed by the <i>walls</i> of buildings with a row of <i>columns</i> set in from each side to create a <i>pathway</i> with a <i>roof</i>. This is the form of the garden of a typical Roman house; it is a standard element in the composition of a medieval monastery and of a Renaissance palace.</p> <p>A <i>temenos</i> is an <i>area of ground</i> enclosed by a <i>wall</i> to distinguish it as special, with a <i>cellular building</i> at its heart. This is the arrangement of many sacred places: the sanctuary of the ancient Greek temple; the medieval church in its graveyard; and of the cottage in its plot of garden.</p> <p>A <i>street</i> is a <i>pathway</i> lined by the <i>walls</i> of buildings. With a glass <i>roof</i> it becomes a <i>mall</i> or <i>arcade</i> — an inside street.</p>	<p>(หน้า 33)</p> <p>ระเบียงคด (<i>cloister</i>) เป็นพื้นที่บนดิน (บางครั้งตรงกลางเป็นสวนที่เปิดโล่งสู่ท้องฟ้า) ซึ่งด้านนอกล้อมรอบด้วยผนัง ด้านในมีเสาเรียงรายโดยรอบทุกด้าน ทำให้เกิดเป็นทางเดินที่มีหลังคาคลุม ลักษณะนี้เป็นรูปแบบของสวนตามบ้านเรือนทั่วไปในสมัยโรมัน และเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่ใช้กันทั่วไปในศาสนสถานในยุคกลางและพระราชวังในยุคเรอเนซองซ์</p> <p>เทมินอส (<i>temenos</i>) เป็นพื้นที่บนดินซึ่งล้อมรอบด้วยผนังซึ่งทำให้เกิดเป็นพื้นที่พิเศษขึ้น ตรงกลางจะเป็นอาคารที่มีผนังเป็นรูปวงกลม (<i>cellular building</i>) ลักษณะนี้จะใช้เป็นรูปแบบของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์มากมายหลายแห่ง เช่น บริเวณศักดิ์สิทธิ์ในวิหารกรีกโบราณ โบสถ์ยุคกลางที่อยู่ในสุสาน และกระท่อมซึ่งสร้างไว้กลางสวน</p> <p>ถนน (<i>street</i>) เป็นทางเดินที่ขนานข้างด้วยผนังอาคาร ถ้ามีหลังคากระจก ก็จะกลายเป็นทางเดินหลังคากระจก (<i>mall</i>) หรือ ทางเดินหน้าร้าน (<i>arcade</i>) ซึ่งมีลักษณะเป็นถนนภายในอาคาร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า <i>cloister</i> เป็น ระเบียงฉันทนบถ แต่คำนี้ไม่ใช่กันทั่วไป ผู้แปลจึงแปลว่า ระเบียงคด ซึ่งเป็นคำแปลที่เข้าใจกันแพร่หลายมากกว่า - เนื่องจากคำว่า <i>temenos</i> ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน และไม่ใช้คำที่นิยมใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพของไทย ผู้แปลจึงใช้การทับศัพท์ในกรณีนี้ - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า <i>sanctuary</i> เป็น บริเวณศักดิ์สิทธิ์ - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า <i>arcade</i> เป็น ฉันทนบถ แต่คำแปลนี้ไม่เป็นที่นิยมใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพของไทยเลย ผู้แปลจึงใช้การแปลแบบอธิบายความเพื่อความเข้าใจ

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p><i>(Captions)</i></p> <p><i>A window seat is a place composed of a window and a platform (seat) set within a wall.</i></p> <p><i>A loggia is a place defined by walls but open to one or more sides through columns.</i></p> <p><i>A porch shelters a doorway with a roof perhaps supported on columns.</i></p> <p><i>A lift or elevator is a place that moves. It is a cell that transports people from one floor to another.</i></p>	<p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>ที่นั่งตรงหน้าต่าง (window seat) คือพื้นที่ซึ่งประกอบด้วยหน้าต่างและพื้นยกระดับ (ที่นั่ง) ที่เว้าเข้าไปในผนัง</p> <p>ระเบียงบน (loggia) คือพื้นที่ซึ่งมีผนังล้อมรอบแต่จะเปิดโล่งด้านเดียวหรือหลายด้านผ่านแนวเสา</p> <p>มุขทางเข้า (porch) คือหลังคาที่คลุมเหนือประตูทางเข้า บางครั้งอาจมีเสารองรับด้วย</p> <p>ลิฟต์ (lift) เป็นพื้นที่ซึ่งเคลื่อนที่ขึ้นลงได้ เป็นห้องขอยที่สามารถนำผู้โดยสารจากชั้นหนึ่งไปสู่อีกชั้นหนึ่งได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า loggia เป็น ระเบียงบน - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า porch เป็น มุขทางเข้า

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 34)</p> <p>These are some of the basic and combined elements used by architects in designing a work of architecture. More complex and subtle works of architecture are composed of these basic and combined elements.</p> <p>Above is the ground-floor plan of the Villa Mairea, a house designed by the Finnish architects Alvar Aalto and his wife Aino, and built in 1939. Although it is not drawn in three dimensions, you can see that the places that constitute the house are defined by the basic elements of wall, floor, roof, platform, column, door, window, pathway, defined area, pit (the swimming pool), and so on. Some places — the approach to the main entrance (indicated by an arrow) for example, and the covered area between the main house and the sauna - are identified by roofs (shown as dotted lines) supported by slender columns. Some places are identified by particular floor materials, timber, stone, grass, etc. Some places are divided by low walls, others by full-height walls (hatched), or by glass walls.</p>	<p>(หน้า 34)</p> <p>ยังมีองค์ประกอบอื่นอีกบางส่วนที่เป็นองค์ประกอบพื้นฐานและองค์ประกอบรวมที่สถาปนิกนำมาใช้ในการออกแบบ งานสถาปัตยกรรมที่ซับซ้อนและมีรายละเอียดมากขึ้นจะประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานและองค์ประกอบรวมเหล่านี้</p> <p>ภาพบนเป็นผังพื้นชั้นล่างของวิลล่า มารี (Villa Mairea) ซึ่งออกแบบโดย อัลวา อัลโต (Alvar Aalto) สถาปนิกชาวฟินแลนด์ และ ไอโน (Aino) ภรรยาของเขา วิลล่าแห่งนี้สร้างขึ้นในปี ค.ศ.1939 ถึงแม้ว่าภาพผังพื้นนี้จะไม่ใช่ภาพสามมิติ แต่ก็แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ต่างๆซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นวิลล่าหลังนี้เกิดจากการรวมกันขององค์ประกอบพื้นฐานต่างๆ ได้แก่ ผนัง พื้น หลังคา พื้นระเบียง เสา ประตู หน้าต่าง ทางเดิน พื้นที่กำหนดขอบเขต พื้นลดระดับ (สระว่ายน้ำ) และองค์ประกอบอื่นๆ พื้นที่บางแห่ง เช่น บริเวณทางเข้าหลัก (ตรงลูกศรชี้) และบริเวณพื้นที่ว่างที่มีหลังคาคลุมซึ่งอยู่ระหว่างตัวบ้านกับสวนชาวนา จะใช้วิธีการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอยด้วยหลังคา (แสดงด้วยเส้นประ) ซึ่งจะมีเสารูปทรงผอมบางรองรับ บางพื้นที่ใช้วิธีการกำหนดรูปลักษณะด้วยวัสดุผิวพื้นที่แตกต่างกัน เช่น ไม้ หิน หญ้า และอื่นๆ บางพื้นที่ใช้การแบ่งด้วยผนังเตี้ยๆ บางพื้นที่ก็ใช้ผนังสูงจรดเพดาน (บริเวณที่แรเงา) หรือใช้ผนังกระจกกัน</p>	<p>- ในการแปลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาคารจริง ผู้แปลจะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาคารดังกล่าวด้วยเพื่อเสริมความเข้าใจในการแปลเนื้อหา เพราะผู้เขียนอาจจะบางอย่างไว้ในฐานที่เข้าใจ และผู้แปลจะต้องแปลให้เนื้อหาสอดคล้องกับภาพประกอบ การขัดแย้งกันระหว่างเนื้อหา กับภาพประกอบจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดความหมายได้</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>Doing architecture is not merely a matter of knowing the basic elements. The basic elements of architecture are constructs of the mind, which introduces them into the world as instruments by which it may be organised into places. A large portion of the subtlety of architecture lies in how its elements are put together. In literature, knowing all the words in the dictionary would not necessarily make one a great novelist. Having a good vocabulary does however give greater choice and accuracy when one wants to say something. In architecture, getting to know the basic elements is only the very first step, but knowing them gives one the beginnings of a repertoire of ways to give identity to places.</p> <p><i>(Captions)</i></p> <p><i>References for Villa Mairea:</i> Richard Weston — <i>Villa Mairea, in the Buildings in Detail</i> series, 1992. Richard Weston — <i>Alvar Aalto</i>, 1995.</p>	<p>การสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมไม่ได้เป็นเพียงแค่เรื่องของการรู้องค์ประกอบพื้นฐานเท่านั้น องค์ประกอบพื้นฐานเป็นสิ่งที่ความคิดสร้างขึ้น ซึ่งความคิดเป็นผู้เปิดตัวให้โลกได้รู้จักสิ่งนี้ในฐานะของเครื่องมือที่ใช้ประกอบกันให้เกิดเป็นพื้นที่ใช้สอยได้ สถาปัตยกรรมมากมายที่ได้รับการออกแบบอย่างซับซ้อน คือตัวอย่างของการนำองค์ประกอบต่างๆมารวมกัน สำหรับงานวรรณกรรม การรู้คำทุกคำในพจนานุกรมไม่ได้เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้ประพันธ์สร้างสรรค์งานวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่ได้ แต่การรู้คำศัพท์จำนวนมากก็ช่วยให้ผู้ประพันธ์มีตัวเลือกมากขึ้นและสามารถบอกเล่าบางสิ่งบางอย่างได้แม่นยำยิ่งขึ้น สำหรับงานสถาปัตยกรรม การรู้องค์ประกอบพื้นฐานเป็นเพียงบันไดขั้นแรกสุด แต่กระนั้นการรู้องค์ประกอบพื้นฐานก็เป็นจุดเริ่มต้นก้าวหนึ่งในการเข้าถึงแหล่งความรู้เกี่ยวกับวิธีการกำหนดรูปลักษณะให้กับสถานที่</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p><i>อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิลล่า มารี:</i> Richard Weston — <i>Villa Mairea, in the Buildings in Detail</i> series, 1992. Richard Weston — <i>Alvar Aalto</i>, 1995.</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 37)</p> <p>MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE</p> <p>The basic elements of architecture as described in the previous chapter are abstract ideas. When, by being built, they are given physical form, various additional factors come into play.</p> <p>In their realisation and our experience of them, basic elements and the places they identify are modified: by light; colour; sound; temperature; air movement; smell (and possibly taste); the qualities and textures of the materials used; use; scale; the effects and experience of time....</p> <p>Such modifying forces are conditions of architecture; they can also be used as elements in the identification of place.</p>	<p>(หน้า 37)</p> <p>องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพ</p> <p>องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมที่อธิบายในบทที่แล้วเป็นนามธรรม แต่เมื่อองค์ประกอบเหล่านั้นถูกนำไปก่อสร้างจริงและเกิดเป็นรูปทรงทางกายภาพ ปัจจัยอีกหลากหลายปัจจัยจะเข้ามามีบทบาท</p> <p>ในการก่อสร้างและจากประสบการณ์ของเรา องค์ประกอบพื้นฐานและพื้นที่ใช้สอยสามารถได้รับการปรับสภาพด้วย แสง สี เสียง อุณหภูมิ การไหลเวียนของอากาศ กลิ่น (และรสในบางกรณี) คุณภาพและลักษณะพื้นผิวของวัสดุ การใช้สอย ขนาดส่วน ผลที่เกิดจากเวลาและการรับรู้เวลา...</p> <p>พลังอำนาจที่ใช้ในการปรับสภาพนั้นนอกจากจะเป็นเงื่อนไขทางสถาปัตยกรรมแล้ว ตัวเองยังใช้เป็นองค์ประกอบในการกำหนดรูปลักษณ์ของพื้นที่ใช้สอยได้ด้วย</p>	<p>- การแปลข้อบท นอกจากจะยึดแนวทางการแปลแบบตีความ และการถ่ายทอดความหมายของฉอง เดอลิลแล้ว ข้อบทจะต้องเป็นคำแปลที่กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ และสามารถนำไปใช้ได้ในส่วนเนื้อหาของเนื้อหา</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>Possible configurations of basic and modifying elements are probably infinite. A room might be sombre, lit by one dim light-bulb, or bright with sunshine streaming through a window; sounds might be muffled by fabrics or reflect off hard surfaces. The temperature might be warm or cool; the air dank or fresh; there could be a smell of stale sweat or rotting fruit, fresh cooking or expensive perfume.... The floor might be rough or polished as smooth as ice; the bed might be as hard as rock, or soft, padded with foam or feathers. Outside there may be a garden, continually changing with the weather, the time of day and the seasons.</p> <p>A place may be no more than a patch of light, or a moment on a journey</p> <p>As abstract ideas, basic elements are subject to complete control by the designing mind; modifying elements may be less compliant. You might decide on the precise shape and proportions of a <i>column</i>, a <i>cell</i> or an <i>aedicule</i>, but the matter of how it sounds, or is lit,</p>	<p>ทั้งองค์ประกอบพื้นฐานและองค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพอาจมีรูปลักษณะได้ไม่จำกัดภายในห้องห้องหนึ่ง อาจดูมืดทึมเพราะมีเพียงแสงสลัวจากหลอดไฟดวงเดียว หรือสว่างไสวจากแสงแดดที่ส่องผ่านหน้าต่างเข้ามา เสียงในห้องอาจจะถูกดูดซับจนไม่ได้ยินเพราะผนังมีผ้าบุ หรืออาจจะดังก้องเพราะสะท้อนผนังห้องที่เป็นวัสดุผิวแข็ง อุณหภูมิในห้องอาจจะอบอุ่นหรือหนาวเย็น อากาศในห้องอาจจะอับชื้นหรือสดชื่น อาจมีกลิ่นเหม็นอับของเหงื่อหรือกลิ่นผลไม้เน่า อาจมีกลิ่นอาหารที่ปรุงเสร็จใหม่ๆ หรือกลิ่นน้ำหอมราคาแพง... พื้นห้องอาจจะขรุขระหรือขัดจนเรียบราวกับน้ำแข็ง เตี้ยอาจจะแข็งเหมือนหินหรือนุ่มเหมือนฟองนุ่มๆ หรือขนนก ข้างนอกห้องอาจเป็นสวนที่ค่อยๆ เปลี่ยนไปตามลมฟ้าอากาศ ตามช่วงเวลาของแต่ละวัน และตามฤดูกาล</p> <p>สถานที่หนึ่งอาจเป็นเพียงแคบริเวณที่มีลำแสงส่องลงมา หรือเป็นเวลาขณะเดียวในการเดินทาง</p> <p>เมื่อยังเป็นเพียงความคิด องค์ประกอบพื้นฐานจะถูกควบคุมไว้ได้ทั้งหมดในขณะที่ออกแบบ ส่วนองค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพนั้นถูกควบคุมได้ยากกว่า คุณอาจกำหนดขนาดของรูปร่างและสัดส่วนที่แน่นอนของเสา ห้องซอย หรือซุ้มได้ แต่การกำหนดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากเสียง แสง</p>	<p>- ในการแปลคำศัพท์เฉพาะที่ซ้ำกับบทก่อนหน้า ผู้แปลจะใช้คำแปลเดิมจากบทก่อน เพื่อป้องกันการขัดแย้งกันเองของคำศัพท์เฉพาะในแต่ละบท ผู้อ่านจะได้ติดตามและทำความเข้าใจเนื้อหาได้อย่างไม่สับสน</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>or smells, or changes with time, is a more subtle issue. Control over modifying elements is a continuing and evolving battle. For example: in prehistoric times, light would have been that provided by the sky and not .controllable; now there is electric light that may be controlled precisely. In the distant past, materials for building, whether stone or timber, were rough hewn; now their textures and qualities can be finely finished.</p> <p>Though use of the basic elements may be the primary way a designing mind conceptually organises space into places, modifying elements contribute a great deal to the experience of those places.</p> <p><i>Light</i></p> <p>The first modifying element of architecture is light.</p> <p>Light is a <i>condition</i> of architecture, but it can also be an element. Light from the sky is the medium through which sighted people experience the products of architecture; but</p>	<p>กลิ่น หรือสภาพที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาเป็นสิ่งที่ซับซ้อนมากกว่า ดังนั้นการควบคุมองค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพจึงเป็นการต่อสู้ที่ไม่เคยหยุดพักและเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ตัวอย่างเช่น ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ แสงสว่างนั้นมาจากท้องฟ้าเท่านั้นและมันไม่สามารถควบคุมได้ แต่ปัจจุบัน เรามีแสงไฟซึ่งควบคุมได้อย่างแม่นยำ หรือในอดีต วัสดุก่อสร้างต่างๆไม่ว่าจะเป็นหินหรือไม้ ล้วนมีผิวที่ถากไว้หยาบๆเท่านั้น แต่ทุกวันนี้คุณภาพและลักษณะพื้นผิวของวัสดุมีความประณีตมาก</p> <p>แม้ว่าการใช้องค์ประกอบพื้นฐานต่างๆจะเป็นวิธีพื้นฐานที่ใช้ในการจัดการที่วางให้กลายเป็นพื้นที่ใช้สอย แต่องค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการรับรู้พื้นที่ใช้สอยเหล่านี้เช่นกัน</p> <p><i>แสง (Light)</i></p> <p>องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพประเภทแรก คือ แสง</p> <p>แสงเป็นเงื่อนไขหนึ่งทางสถาปัตยกรรม แต่แสงก็สามารถใช้เป็นองค์ประกอบประเภทหนึ่งได้ด้วย แสงจากท้องฟ้าเป็นสื่อกลางที่ทำให้ผู้คนมองเห็นและสามารถรับรู้สถาปัตยกรรมได้ แสงซึ่งมีได้ทั้งแสง</p>	<p>- คำว่า Light เป็นคำศัพท์ทั่วไปที่ไม่ใช่คำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ผู้แปลสามารถใช้คำแปลที่เทียบเคียงกันได้ตามระบบทางภาษาได้</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>light, both natural and artificial, can be manipulated by design to identify places and to give places particular character</p> <p><i>(Captions)</i></p> <p><i>Title page:</i> <i>It is impossible to convey fully in drawing, but the architecture of these steps consists in more than just their visible form. They are in the Generalife, near the Alhambra in Granada, Spain. The place shown in the drawing stimulates nearly all the senses: the deep greens of the leaves, the colours of the flowers and the patterns of light and shade stimulate the sight; there is the sound of moving water in nearby fountains; the smell of warm vegetation, and the perfume of oranges; the variations in temperature between the hot sunny places and the cooler shady places; the cold water for bathing hands and feet; the textures of the cobbled pathways; and, if one were to pick one of the oranges, or a grape, the taste would contribute to the places too.</i></p>	<p>ธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ สามารถใช้ในการออกแบบเพื่อกำหนดรูปลักษณ์และสร้างลักษณะพิเศษให้กับสถานที่ได้</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>หน้าแรก :</p> <p>เป็นไปได้ที่จะสามารถถ่ายทอดทุกอย่างไว้ในภาพได้อย่างสมบูรณ์แบบ เพราะสถาปัตยกรรมในรูปลักษณ์ของบันไดแห่งนี้เป็นอย่างมากกว่ารูปลักษณ์ที่เห็นได้ด้วยตา บันไดแห่งนี้อยู่ที่สวนเจเนอรัลไลฟ์ (Generalife) ใกล้กับพระราชวังอัลฮามบรา (Alhambra) ในเมืองกรานาดา (Granada) ประเทศสเปน ในภาพนี้เกี่ยวข้องกับความรู้ด้วยประสาทสัมผัสเกือบทุกด้าน สีเขียวเข้มของใบไม้ สีส้มมากมายของหมู่มวลดอกไม้ และลวดลายของแสงและเงาที่ดึงดูดสายตา เสียงน้ำแ่วจากน้ำพุกลั้ว กลิ่นของต้นไม้ใบหญ้าอันอบอุ่น และกลิ่นหอมของสัมผัสความหลากหลายของอุณหภูมิที่แตกต่างระหว่างพื้นที่กลางแจ้งแดดอันร้อนระอุกับพื้นที่ในร่มอันเย็นสบาย สายน้ำเย็นยามชำระล้างมือและเท้า ลักษณะพื้นผิวของทางเดินปูหินกรวด และถ้าหากมีใครสักคนเด็ดผลส้มหรือองุ่นจากต้นมาชิม รสชาติก็จะเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่แห่งนี้เช่นกัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ในการแปลคำบรรยายภาพ ผู้แปลจะแปลให้สอดคล้องกับภาพและเนื้อหา การแปลคำศัพท์เฉพาะต้องเป็นคำเดียวกับเนื้อหา เพื่อป้องกันการขัดแย้งกันเองภายในตัวบท - การแปลชื่อสถานที่ ผู้แปลจะเพิ่มคำอธิบายหน้าชื่อสถานที่ เพื่อช่วยเสริมความเข้าใจให้กับผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับสถานที่นั้นๆ ในวัฒนธรรมปลายทาง เช่น สวนเจเนอรัลไลฟ์ พระราชวังอัลฮามบรา เมืองกรานาดา - ในกรณีของการแปลคำศัพท์วิชาการ ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ รวมถึงคำศัพท์เฉพาะอื่นๆ ผู้แปลจะวงเล็บคำศัพท์ในภาษาต้นทางของตัวบทต้นฉบับไว้ด้วยในกรณีที่มีการแปลเป็นครั้งแรก เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางที่มีความรู้ในภาษาต้นทางด้วยสามารถเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น แต่ในการเพิ่มวงเล็บคำศัพท์เดิมอาจจะทำให้เนื้อหายาวขึ้น ผู้แปลจะต้องระวังเรื่องการจัดหน้ากระดาษให้ความสัมพันธ์ของเนื้อหาและภาพประกอบยังเป็นไปตามรูปแบบเดิมของต้นฉบับ ทำให้ในบางกรณีอาจจะต้องมีการเรียบเรียงเนื้อหาให้กระชับขึ้น

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 38)</p> <p>If one is thinking of architecture as sculpture it is by light that it is seen and its modeling appreciated. If one is thinking of architecture as identification of place, then one is aware that there can be light places and dark places, places with a soft, even light and places with the strong brightness and sharp shadows of sunlight; places where the light is dappled or constantly but subtly changing; places, such as theatres, where there is a stark contrast between light (the stage — the place of the action) and dark (the auditorium — the place of the audience).</p> <p>Light can be related to activity. Different kinds' of light are appropriate for different kinds of activity. A jeweller at his workbench needs strong light over a particular area. An artist painting in her studio needs constant and even light. Children in school need good general lighting for work and play.</p> <p>Light changes and can be altered. Light from the sky varies through the cycles</p>	<p>(หน้า 38)</p> <p>ถ้ามองสถาปัตยกรรมในแง่มุมของงานประติมากรรม แสงทำให้เรามองเห็นและซาบซึ้งถึงรูปทรงอันน่าประทับใจของสถาปัตยกรรม ถ้ามองสถาปัตยกรรมในแง่มุมของการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอย เราจะตระหนักได้ว่าแสงทำให้เกิดพื้นที่สว่างและพื้นที่มืด พื้นที่ซึ่งมีแสงแดดอ่อนๆและส่องกระจายไปทั่ว และพื้นที่ซึ่งมีแสงแดดจ้าและเกิดแสงเงาที่ตัดกันอย่างชัดเจน พื้นที่ซึ่งมีแสงส่องกระจายเป็นหย่อมๆหรือมีแสงส่องสม่ำเสมอแต่เปลี่ยนแปลงช้าๆอย่างค่อยเป็นค่อยไป สถานที่บางแห่ง เช่น โรงละคร มีการตัดกันอย่างรุนแรงของแสง (บริเวณเวทีซึ่งเป็นที่แสดง) และเงา (บริเวณที่นั่งซึ่งเป็นส่วนของผู้ชม)</p> <p>แสงมีความสัมพันธ์กับกิจกรรม แสงที่แตกต่างกันก็เหมาะสมกับกิจกรรมคนละประเภท ช่างทำอัญมณีต้องการแสงสว่างปริมาณมากบริเวณโต๊ะทำงาน ศิลปินนักวาดรูปต้องการแสงสว่างที่สม่ำเสมอและคงที่ในสตูดิโอ ที่โรงเรียนเด็กๆนักเรียนต้องการแสงสว่างในปริมาณที่พอเหมาะเพื่อการเรียนหนังสือและการเล่นสนุก</p> <p>แสงเปลี่ยนแปลงได้และสามารถดัดแปลงได้ แสงจากท้องฟ้าจะเปลี่ยนไปตามวัฏจักรของกลางวัน</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>of night and day, and during different times of the year; sometimes it may be shaded or defused by clouds. Daylight can be exploited in making places. Its qualities can be changed by the ways it is allowed into a building.</p> <p>Some old houses have broad chimney stacks. Open to the sky they allow a dim 'religious' light to illuminate the hearth (when there is no fire). Le Corbusier used a similar effect in the side chapels of Notre-Dame du Haut at Ronchamp. Using light 'scoops' he illuminated the side altars with daylight softened by its reflection off white rough-cast walls.</p> <p><i>(Captions)</i></p> <p><i>The way light is admitted into the side chapels at Ronchamp is similar in effect to that of light filtering down an old broad chimney stack.</i></p>	<p>และกลางคืน และเปลี่ยนไปตามเวลาที่แตกต่างกันของแต่ละปี บางครั้งแสงก็ถูกเมฆบดบังให้เกิดเงาหรืออ่อนแรงลง แสงอาทิตย์ถูกนำไปใช้ในการสร้างพื้นที่ต่างๆ คุณภาพของแสงสามารถปรับเปลี่ยนไปได้ตามวิธีการที่ยอมให้แสงเข้าสู่อาคาร</p> <p>บ้านโบราณบางหลังจะมีปล่องไฟขนาดใหญ่ซึ่งเปิดโล่งสู่ท้องฟ้าเพื่อให้แสงสลัวดูคล้ายแสงอันศักดิ์สิทธิ์ส่องผ่านเข้ามาและทำให้เตาไฟกลางบ้านสว่างเรืองรอง (ยามที่ไม่ได้ก่อไฟ) เลอคอร์บูซีเยร์ (Le Corbusier) ใช้รูปแบบการใช้แสงที่คล้ายคลึงกันนี้ที่วิหารด้านข้างของโบสถ์โนทรดามดูโอดต์ (Notre-Dame du Haut) เมืองรงซองป์ (Ronchamp) เขาใช้ปล่องดักแสง(light scoop)ทำให้แทนบูชาด้านข้างสว่างเรืองรองด้วยแสงที่นุ่มนวลซึ่งสะท้อนจากผนังปูนหยาบๆสีขาวนวล</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p><i>วิธีที่แสงส่องเข้ามาในวิหารด้านข้างที่เมืองรงซองป์ คล้ายคลึงกับลักษณะของแสงที่ส่องลงมาตามปล่องไฟโบราณขนาดใหญ่</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - ในการแปลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาคารจริง ผู้แปลต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาคารดังกล่าวด้วยเพื่อเสริมความเข้าใจในการแปลเนื้อหา เพราะผู้เขียนอาจจะบางอย่างไว้ในฐานที่เข้าใจ และผู้แปลจะต้องแปลให้เนื้อหาสอดคล้องกับภาพประกอบ การขัดแย้งกันระหว่างเนื้อหา กับภาพประกอบจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดความหมายได้ - การแปลคำศัพท์บางคำ เช่น light scoop ที่ผู้แปลใช้คำว่าปล่องดักแสงผู้แปลจะพิจารณาคำศัพท์ควบคู่กับภาพประกอบ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาประกอบกันด้วย เพราะหากลำพังผู้แปลใช้การแปลคำศัพท์อย่างเดียวจะไม่สามารถถ่ายทอดความหมายที่ถูกต้องได้เลย - การแปลชื่อสถานที่ ผู้แปลจะเพิ่มคำอธิบายหน้าชื่อสถานที่ เพื่อช่วยเสริมความเข้าใจให้กับผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับสถานที่นั้นๆในวัฒนธรรมปลายทาง

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 39)</p> <p>The same sort of effect is used in this crematorium at Boras, Sweden, by Harald Ericson (above). It was built in 1957, three years after the Ronchamp chapel. The drawing shows its long section, with a concealed source of daylight over the sanctuary.</p> <p>In the same year, Ralph Erskine used a roof-light cum light scoop to identify the place of a small winter garden in the middle of a single-storey villa which he built at Storvik, also in Sweden (below).</p> <p>Light from an electric bulb is more constant and controllable than daylight: it can be switched on and off, or precisely varied in intensity, colour and direction. One of the most intense uses of electric lighting is in the theatre, but any place can be considered as a 'theatre' and lit accordingly.</p> <p>A spotlight can identify the place of an actor, a singer, a painting, an object... anything on which attention is to be focused.</p>	<p>(หน้า 39)</p> <p>การใช้แสงลักษณะนี้ยังถูกใช้ที่ฌาปนกิจสถานเมืองโบโรส (Boras) ประเทศสวีเดน ซึ่งฮาโรลด์ อีริคสัน (Harald Ericson) เป็นผู้ออกแบบ (ภาพบน) อาคารแห่งนี้สร้างในปีค.ศ.1957 สามปีหลังจากมีการสร้างโบสถ์ทรงซอว์ฟ รูปร่างด้านยาวแสดงการซ่อนช่องแสงที่แสงแดดส่องผ่านเข้ามาในอาคารศักดิ์สิทธิ์</p> <p>ในปีเดียวกัน ราล์ฟ เอิร์สคิน (Ralph Erskine) ใช้แสงจากหลังคาที่สร้างเป็นปล่องดักแสง (light scoop) ในการกำหนดรูปลักษณะของสวนฤดูหนาวขนาดเล็กกลางวิลล่าสูงชั้นเดียวที่เขาสร้างขึ้นที่เมืองสตอร์วิก(Storvik) ประเทศสวีเดน (ภาพล่าง)</p> <p>แสงจากหลอดไฟจะมีความสม่ำเสมอมากกว่า และควบคุมแสงได้ดีกว่าแสงจากดวงอาทิตย์ แสงจากหลอดไฟสามารถกำหนดให้ปิดเปิดได้ หรือมีความหลากหลายของความเข้มของแสง สี และทิศทางที่กำหนดค่าได้แน่นอน หนึ่งในสถานที่ซึ่งใช้แสงจากหลอดไฟที่ให้ความสว่างสูงสุดคือโรงละคร แต่ไม่ว่าที่ใดก็สามารถเป็นโรงละครและสว่างไสวได้เช่นกัน</p> <p>แสงสปอตไลท์ช่วยแสดงตำแหน่งของนักแสดง นักร้อง งานจิตรกรรม หรือวัตถุใดๆ...แสงจะสามารถดึงดูดความสนใจไปยังสิ่งนั้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ในการแปลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาคารจริง ผู้แปลจะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาคารดังกล่าวด้วยเพื่อเสริมความเข้าใจในการแปลเนื้อหา เพราะผู้เขียนอาจจะบางอย่างไว้ในฐานที่เข้าใจ และผู้แปลจะต้องแปลให้เนื้อหาสอดคล้องกับภาพประกอบ การขัดแย้งกันระหว่างเนื้อหา กับภาพประกอบจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดความหมายได้ - ในกรณีของการแปลคำศัพท์วิชาการ ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ รวมถึงคำศัพท์เฉพาะอื่นๆ ผู้แปลจะวงเล็บคำศัพท์ในภาษาต้นทางของตัวบทต้นฉบับไว้ด้วยในกรณีที่มีการแปลเป็นครั้งแรก เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางที่มีความรู้ในภาษาต้นทางด้วยสามารถเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น แต่ในการเพิ่มวงเล็บคำศัพท์เดิมอาจจะทำให้เนื้อหายาวขึ้น ผู้แปลจะต้องระวังเรื่องการจัดหน้ากระดาษให้ความสัมพันธ์ของเนื้อหาและภาพประกอบยังเป็นไปตามรูปแบบเดิมของต้นฉบับ ทำให้ในบางกรณีอาจจะต้องมีการเรียงเรียงเนื้อหาให้กระชับขึ้น

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>Beams of light can also work in the opposite way, drawing attention to their source.</p> <p>In identifying places through architecture, light — both the varying light from the sky and the precisely controllable light from electric bulbs — can contribute in many ways.</p> <p>The way light contributes to the identification of place is part of architecture. Decisions about light play their part in the conceptual organisation of space and affect the ways basic elements of architecture are used.</p> <p>Light contributes to the character and ambience of a place. One is likely to make the quality of light in places of contemplation or worship different from that in places for playing basketball or for performing surgical operations.</p>	<p>ลำแสงสามารถสร้างผลลัพธ์ที่ตรงกันข้ามได้เช่นกัน โดยดึงดูดความสนใจย้อนกลับไปยังแหล่งกำเนิดแสง</p> <p>แสงสว่างทั้งที่มาจากท้องฟ้าซึ่งเป็นแสงที่ไม่แน่นอนและแสงจากหลอดไฟซึ่งเป็นแสงที่ควบคุมได้อย่างแม่นยำ สามารถใช้ในการกำหนดรูปลักษณ์ให้กับพื้นที่ใช้สอยได้หลากหลายรูปแบบ</p> <p>วิธีการที่แสงใช้กำหนดรูปลักษณ์ของพื้นที่ใช้สอยถือเป็นส่วนหนึ่งของสถาปัตยกรรม การตัดสินใจเกี่ยวกับแสงมีบทบาทสำคัญในการจัดระบบของที่ว่างในระหว่างการออกแบบ และมีผลกระทบต่อวิธีการที่จะนำเอาองค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมมาใช้ในการออกแบบ</p> <p>แสงช่วยส่งเสริมลักษณะพิเศษและบรรยากาศของสถานที่ได้ ผู้คนมักจะกำหนดคุณภาพของแสงในพื้นที่ใช้สอยต่าง ๆ ให้มีรูปแบบที่แตกต่างกัน แสงในสถานที่ปฏิบัติสมาธิหรือสถานที่สักการะบูชา จะแตกต่างจากแสงในสนามบาสเกตบอลหรือแสงในห้องผ่าตัดศัลยกรรม</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p><i>(Captions)</i></p> <p><i>The sources of daylight in religious buildings are often indirect or hidden, to increase their sense of mystery.</i></p> <p><i>In this villa in Sweden, Ralph Erskine used a roof-light to identify the place of a small winter garden at the heart of the house.</i></p> <p><i>A spotlight can identify the place of anything upon which one wishes to focus attention.</i></p>	<p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>ช่องแสงที่รับแสงธรรมชาติในศาสนสถานส่วนใหญ่จะให้แสงแบบทางอ้อม (indirect) หรือใช้วิธีซ่อนช่องแสงนั้น เพื่อเพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ให้พื้นที่</p> <p>ที่วิลล่าในสวีเดน ราล์ฟ เอิร์สคีน ใช้แสงจากหลังคาในการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่สวนฤดูหนาวขนาดเล็กซึ่งอยู่ตรงใจกลางวิลล่า</p> <p>แสงสปอตไลท์สามารถใช้กำหนดตำแหน่งของวัตถุที่เราต้องการดึงดูดความสนใจไปยังที่วัตถุนั้น</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 40)</p> <p>Without changing the physical form of a place its character can be radically altered by changing the way it is lit. Think of the dramatic change in the appearance of a friend's face when you hold a flashlight under her chin. The same changes can occur in a room when it is lit in different ways, at different intensities, and from different directions. A room's character changes radically when, in the evening, the electric lights are put on and the curtains are drawn; the fading dusk light is replaced with a constant brightness. We are perhaps so familiar with this event that we do not recognise its drama.</p> <p>The device of reversing the lighting conditions in a theatre when the house lights go out and the stage is lit is an important ingredient in the magic of theatre.</p> <p>Light can make the fabric of a building seem to dematerialise. A well-lit, completely smooth surface (of a wall or a dome,</p>	<p>(หน้า 40)</p> <p>แม้ไม่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพกับพื้นที่ แต่บรรยากาศของพื้นที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างสิ้นเชิงเมื่อเปลี่ยนวิธีการให้แสงกับพื้นที่นั้น ลองนึกถึงใบหน้าของเพื่อนที่เปลี่ยนไปราวกับเป็นคนละคนเวลาคุณเอาไฟฉายส่องใต้คางของเขา การเปลี่ยนแปลงลักษณะเดียวกันนี้สามารถเกิดขึ้นกับห้องได้เช่นกัน เมื่อเปลี่ยนวิธีการให้แสง เปลี่ยนความเข้มของแสง และเปลี่ยนทิศทางของแสงภายในห้อง ในเวลาช่วงเย็น บรรยากาศของห้องจะเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เมื่อเราเปิดไฟในห้อง และปิดม่าน แสงตะวันตกที่กำลังลาลับขอบฟ้าจะถูกแทนที่ด้วยแสงสว่างจากหลอดไฟที่ส่องแสงคงที่สม่ำเสมอ บางครั้งเราอาจจะคุ้นเคยกับเหตุการณ์เช่นนี้ จนเราลืมสังเกตถึงความเปลี่ยนแปลงของแสงภายในห้อง</p> <p>อุปกรณ์ที่ใช้สลบแสงไฟในโรงละครซึ่งทำให้แสงไฟทั่วโรงละครที่สว่างไสวมีดลงและแสงไฟที่ส่องเวทีสว่างขึ้น อุปกรณ์นี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเวทมนตร์แห่งโรงละคร</p> <p>แสงสามารถทำให้วัสดุผิวอาคารดูเสมือนไร้ตัวตนได้ ผิวอาคาร (อาจเป็นผนังอาคารหรือผนังโดม) ที่เรียบเสมोजนแทบสังเกตรอยต่อของวัสดุไม่</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>for example), of which one perhaps cannot see the edges, can appear to lose its substance and become like air. The absence of light can have a similar effect. The surfaces in the distant recesses of the interior of a church can seem to disappear in the gloom.</p> <p>There are places where light is constant, and places where light changes. In some buildings (hypermarkets or shopping malls, for example) electric bulbs supply light that is the same all the time, at 9.30 on a winter night and at noon on a summer day.</p> <p>Making a clearing in a forest is an architectural act. It removes the obstruction of tree trunks, but it also changes general shade into a place with bright light from the sky. The removal of obstruction means that the place becomes a 'dancing floor'; the admission of light accentuates the place and allows it to be a garden rather than a forest.</p> <p>Erecting a roof under desert sun creates a patch of shade. The creation of a place of shade is essential to the architecture of a</p>	<p>เห็น เมื่อแสงที่ออกแบบมาเป็นอย่างดีส่องไปที่ผิวอาคารนั้น มันอาจจะดูราวกับไร้น้ำหนักและเบาหวิวเหมือนอากาศได้ สภาวะที่ไร้แสงสว่างก็สามารถสร้างผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกัน ผนังอาคารตามส่วนชอกลึกภายในโบสถ์สามารถดูเหมือนถูกกลืนหายไปในความมืดได้เช่นกัน</p> <p>พื้นที่ต่าง ๆ นั้นมีได้ทั้งพื้นที่ซึ่งมีแสงสว่างที่สม่ำเสมอและพื้นที่ซึ่งมีแสงสว่างที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในบางอาคาร (เช่น ซูเปอร์มาร์เก็ตขนาดใหญ่หรือห้างสรรพสินค้า) หลอดไฟจะส่องแสงสว่างลักษณะเดิมตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นเวลาสามทุ่มครึ่งในฤดูหนาว หรือเวลาเที่ยงวันในฤดูร้อน</p> <p>การถางป่าเพื่อทำให้เกิดที่โล่งถือเป็นการปฏิบัติงานด้านสถาปัตยกรรมอย่างหนึ่ง นอกจากจะเป็นการย้ายต้นไม้เดิมที่กีดขวางออกไป ยังเป็นการเปลี่ยนแปลงร่มเงาในพื้นที่ด้วยการยอมให้แสงจากท้องฟ้าส่องถึง การย้ายสิ่งกีดขวางออกไปทำให้พื้นที่นั้นกลายเป็นเหมือน "ฟลอร์เต้นรำ" แสงแดดที่ส่องถึงจะเน้นความเป็นพื้นที่และเปลี่ยนพื้นที่ให้กลายเป็นสวนหย่อมมากกว่าที่จะเป็นป่าตามธรรมชาติ</p> <p>การสร้างหลังคาภายใต้ดวงอาทิตย์กลางทะเลทรายทำให้เกิดบริเวณที่มีร่มเงาขึ้น การสร้างพื้นที่ร่มเงาเป็นหัวใจของสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>Bedouin tent.</p> <p>A roof, which might in some climates be considered primarily as protection against rain, is also a shade. Putting a roof-light in it can be like making a clearing in a forest, creating a pool of light surrounded by shade.</p> <p>A lone lamp in a dark street identifies a place; a red light maybe identifies somewhere more specific.</p> <p><i>(Captions)</i></p> <p><i>A roof-light in a room identifies a place of light.</i></p> <p><i>A tent in the desert identifies a place of shade.</i></p> <p><i>Inside the tower of Brockhampton Church, designed by William Richard Lethaby in 1902, the windows cast shadows of their tracery as a pattern of sunlight on the white walls</i></p>	<p>กระโจมเบดูอิน (Bedouin tent)</p> <p>หลังคาในบางสภาพภูมิอากาศ จะมีจุดประสงค์หลักคือการกันฝน แต่ก็สามารถใช้เป็นที่กำบังแดดได้ด้วยการยอมให้แสงส่องผ่านหลังคาเข้ามา ก็เหมือนการถางป่าเพื่อทำให้เกิดที่โล่งแจ้ง เป็นการสร้างพื้นที่สว่างตรงใจกลางที่ล้อมรอบด้วยพื้นที่ร่ม</p> <p>โคมไฟอันเดียวในถนนที่มีมืดมืดกำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ได้ แสงสีแดงอาจใช้กำหนดพื้นที่บางแห่งให้กลายเป็นพื้นที่เฉพาะขึ้น</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p><i>แสงจากช่องแสงบนหลังคาทำให้เกิดพื้นที่ของแสง</i></p> <p><i>กระโจมกลางทะเลทรายทำให้เกิดพื้นที่ของเงา</i></p> <p><i>ในหอคอยของโบสถ์บรอดแฮมตัน (Brockhampton) ที่ออกแบบโดยวิลเลียม ริชาร์ด ลีธาบี (William Richard Lethaby) ในปี ค.ศ. 1902 จะมีลูกกรงหน้าต่างซึ่งทำให้เกิดเงาที่มีลวดลายบนผนังสีขาว</i></p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 41)</p> <p>The doors of ancient Greek temples usually faced the morning sun. At dawn, the golden light from the east must have dramatically illuminated the figure of the god within. Like a cannon operating in reverse, the sun's horizontal light, striking deep into the interior of the temple, helped to identify the place of the image of the god at a particularly significant time of day.</p> <p>In the high ceiling of the large church of the abbey of La Tourette in southern France (built in the 1960s), the architect Le Corbusier designed a relatively small rectangular roof-light. As the sun moves across the sky, through the dark interior a rectangle of its beams tracks like a slowly moving searchlight — the eye of God?</p> <p>In the side chapel of the same church Le Corbusier used deep circular roof-lights, like broad gun barrels with brightly coloured inner surfaces, to illuminate the places of the</p>	<p>(หน้า 41)</p> <p>ประตูทางเข้าด้านหน้าของวิหารกรีกโบราณโดยทั่วไปจะถูกวางให้อยู่ในตำแหน่งที่หันไปทางดวงอาทิตย์ขึ้นยามเช้า เมื่อถึงเวลารุ่งอรุณ แสงสีทองอร่ามจากทางทิศตะวันออกจะส่องแสงมั่งมีส่องสร้างความเรืองรองให้กับเทวรูปภายใน แสงอาทิตย์ที่ส่องในแนวราบจะทะลุทะลวงลึกเข้าไปภายในวิหารเหมือนลูกกระสุนปืนใหญ่ที่วิ่งสวนทางเข้ามา และช่วยกำหนดรูปลักษณะให้กับเทวสถานอันเป็นที่ประดิษฐานของเทวรูปในช่วงเวลาสำคัญของวัน</p> <p>ที่เพดานสูงของโบสถ์หลังใหญ่ในตรอกของเมืองลาตูเรตต์ (La Tourette) ทางตอนใต้ของประเทศฝรั่งเศส (สร้างในช่วงทศวรรษที่ 1960) เลอคอร์บูซีเยร์ ออกแบบให้แสงสว่างส่องลงมาจากช่องแสงเล็ก ๆ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าบนหลังคา เมื่อดวงอาทิตย์เคลื่อนที่ไปบนท้องฟ้า ลำแสงที่ส่องผ่านพื้นที่ยาวภายในอันมืดมิดเข้ามาจะเหมือนแสงไฟนำทางซึ่งเคลื่อนที่ช้าๆ ดังดวงตาของพระเจ้า</p> <p>ที่วิหารด้านข้างของโบสถ์หลังเดิม เลอคอร์บูซีเยร์ ใช้แสงจากช่องแสงสีทึบวงกลมบนหลังคา มีन्दูเหมือนลำกล้องของปืนใหญ่ที่มีสีสนสว่างสดใสภายในลำแสงนี้สร้างความเรืองรองให้กับแท่นบูชา ช่องแสง</p>	<p>- ในการแปลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาคารจริง ผู้แปลจะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาคารดังกล่าวด้วยเพื่อเสริมความเข้าใจในการแปลเนื้อหา เพราะผู้เขียนอาจจะบางอย่างไว้ในฐานที่เข้าใจ และผู้แปลจะต้องแปลให้เนื้อหาสอดคล้องกับภาพประกอบ การขัดแย้งกันระหว่างเนื้อหา กับภาพประกอบจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดความหมายได้</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>altars. These roof-lights are themselves like suns in the 'sky' of the chapel's ceiling.</p> <p>In the crypt chapel of the church intended for the Guell Colony in southern Spain, the architect Antonio Gaudi created a place of darkness in which columns and vaults melt into shadow, lit only by the stained-glass windows. This chapel, rather than making a clearing, recreates the forest, with stone tree trunks and coloured dappled light seeping under a canopy of shade.</p> <p><i>Colour</i></p> <p>Issues of colour are of course inseparable from those of light. Light itself can be any colour; coloured glass changes the colour of light that passes through it; the apparent colours of material objects are affected by the colour of the light that falls on them and colours reflected from nearby surfaces.</p> <p>Colour, with light, can play a part in identifying place. A room painted a particu-</p>	<p>จากหลังคาจะเป็นเสมือนดวงอาทิตย์ ซึ่งมีเพดานวิหารเป็นเสมือนท้องฟ้าเบื้องบน</p> <p>ในส่วนโครงหลังคาโค้ง (vault) ของโบสถ์ที่ตั้งใจจะให้ เป็นโบสถ์ประจำหมู่บ้านเกล (Guell Colony) ทางตอนใต้ของสเปน อันโตนิโอ เกาดี (Antonio Gaudi) สถาปนิกผู้ออกแบบได้รับสรรคพื้นที่แห่งความมืดมิด ซึ่งเสาและหลังคาโค้งได้ละลายหายไป ในเงามืด แสงที่ส่องเข้ามาได้จะมีเพียงแสงจากหน้าต่างกระจกสี วิหารแห่งนี้จึงเสมือนเป็นการเตรียมพื้นที่เพื่อปลูกป่าที่มีต้นไม้เป็นหินและมีแสงจุด ๆ หลากสีที่เล็ดลอดลงมาจากหลังคายื่นแห่งเงา (canopy of shade)</p> <p>สี (Colour)</p> <p>ปัญหาเรื่องสีไม่อาจแยกขาดออกจากปัญหาเรื่องแสงได้เลย ตัวของแสงเองนั้นสามารถมีสีอะไรก็ได้ กระจกสีสามารถเปลี่ยนสีของแสงที่ส่องผ่าน สีของวัตถุต่าง ๆ ที่นั่นนั้นตาเรามองเห็นนั้นจะเกิดผลกระทบได้จากสีของแสงที่ตกกระทบบนพื้นผิววัตถุนั้นเอง และสีต่าง ๆ ที่สะท้อนมาจากพื้นผิวของวัตถุที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน</p> <p>สีเมื่อทำงานร่วมกับแสง จะสามารถมีบทบาทสำคัญในการกำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ใช้สอยห้องที่ทาด้วยสีเขียวเจดสีพิเศษจะมีคุณลักษณะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ในการแปลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาคารจริง ผู้แปลจะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาคารดังกล่าวด้วยเพื่อเสริมความเข้าใจในการแปลเนื้อหา เพราะผู้เขียนอาจจะบางอย่างไว้ในฐานที่เข้าใจ และผู้แปลจะต้องแปลให้เนื้อหาสอดคล้องกับภาพประกอบ การขัดแย้งกันระหว่างเนื้อหา กับภาพประกอบจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดความหมายได้ - คำว่า Colour เป็นคำศัพท์ทั่วไปที่ไม่ใช่คำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ผู้แปลสามารถใช้คำแปลที่เทียบเคียงกันได้ตามระบบทางภาษาได้

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>lar shade of green has a particular character, and is likely to be known as the 'Green Room'; a room lit only by a blue electric lamp has a particular character; a room lit by daylight passing through coloured glass windows has a different character. Various colours and qualities of light may seem to suggest different moods.</p> <p>Colour is not only a matter of decoration or the creation of places with particular moods. Colour plays a part in place recognition. The importance of colour in place recognition is underlined by camouflage, which conceals by destroying or obscuring colour differences.</p> <p>Colour is also used in coding. In directing someone to your house, you might describe it as the house with the red (or blue, or green, or whater colour) door (or walls, or windows, or roof). A coloured line can indicate a place where you should wait (to have your passport checked). A change in the colour of paving slabs or a carpet might</p>	<p>พิเศษ และเป็นที่ยู้งักกันในเรื่องว่า 'ห้องสีเขียว' ห้องที่สว่างไสวด้วยคอมไฟสีฟ้าเพียงอันเดียวก็มีคุณลักษณะพิเศษ และห้องที่มีแสงอาทิตย์ส่องผ่านหน้าต่างกระจกสีเข้ามาก็มียุ่คุณลักษณะพิเศษเช่นกัน แสงที่มีความหลากหลายของสีสันและคุณภาพจะสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันได้</p> <p>สีไม่เพียงแต่ใช้ในการประดับตกแต่งและการสร้างสรรค์พื้นที่ใช้สอยให้มีบรรยากาศเฉพาะตัว สียังมีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการจดจำพื้นที่แต่ละแห่งได้ ความสำคัญของสีในการจดจำพื้นที่เห็นได้ชัดเมื่อเกิดการพรางตา ซึ่งเป็นการปกปิดด้วยการกำจัดความแตกต่างของสีให้หมดไปหรือทำให้ความแตกต่างของสีลดน้อยลงจนดูกลมกลืน</p> <p>สียังใช้ในการบอกรหัสได้ด้วย เมื่อคุณต้องการอธิบายเส้นทางไปบ้านของคุณให้คนอื่นเข้าใจ คุณอาจจะต้องอธิบายว่าประตูบ้านของคุณเป็นสีแดง (หรือสีฟ้า สีเขียว หรือสีอะไรก็ตามแต่ หรืออาจบอกสีของผนัง หน้าต่าง หรือหลังคาบ้านก็ได้เช่นกัน) เส้นที่มีสีสามารถใช้แสดงบริเวณที่ควรระหุ่ตรอ (เช่น บริเวณหยุดรอตรวจหนังสือเดินทาง) การเปลี่ยนสีของแผ่นวัสดุปูพื้นหรือสีของพรม อาจจะให้เกิด</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>indicate a particular pathway (giving it special importance, as when a red carpet is laid down for an important person) or help people find their way.</p> <p><i>(Caption)</i></p> <p><i>Imagine the statue of the god illuminated by golden light from the rising sun striking in through the door of a temple.</i></p> <p><i>In the Aye Simon Reading Room (in the Guggenheim Museum of Art, New York, designed by Frank Lloyd Wright) Richard Meier, who was remodelling the room, used three existing roof-lights to identify three specific places (from left to right): the built-in seat; the reading table; the receptionist's desk.</i></p>	<p>ทางเดินพิเศษขึ้น (เพราะเป็นการเน้นความสำคัญของทางเดินนั้น เช่น การใช้พรมแดงปูพื้นทางเดินสำหรับบุคคลสำคัญ) หรือเป็นการช่วยกำหนดเส้นทางให้คนเข้าใจได้</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>ลองจินตนาการภาพเทวรูปที่เรืองรองด้วยแสงสีทองของดวงอาทิตย์ยามรุ่งอรุณที่ส่องผ่านเข้ามาทางประตูด้านหน้าวิหาร</p> <p>ห้องอ่านหนังสือ ไอย์ ไซมอน (Aye Simon) ใน พิพิธภัณฑ์ศิลปะกุกเกนไฮม์ (Guggenheim) ที่กรุงนิวยอร์ก ซึ่งออกแบบโดย แฟรงก์ ลอยด์ ไรท์ (Frank Lloyd Wright) สถาปนิกผู้ออกแบบปรับปรุงห้องนี้นั้นคือ ริชาร์ด ไมเออร์ (Richard Meier) ได้ใช้แสงจากช่องแสงเดิมสามช่องบนหลังคาในการกำหนดพื้นที่พิเศษสามบริเวณ (จากซ้ายไปขวา) คือส่วนที่นั่งติดผนัง ส่วนโต๊ะอ่านหนังสือ และส่วนที่นั่งพนักงานต้อนรับ</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 42)</p> <p><i>Temperature</i></p> <p>Temperature plays a part in the identification of place too. The chief purpose in building an igloo is to organise a small place of relative warmth amid the snowfields of the arctic north.</p> <p>A reason for the shaded patios, full of plants, in the houses of Cordoba is that they create a relatively cool place as a respite from the summer heat of southern Spain.</p> <p>Temperature has always been a central consideration of architecture when thought of as identification of place.</p> <p>Temperature may or may not be associated with light. In the temperate zones of the northern hemisphere a south-facing wall can make a place that is both bright and warm from the light and heat of the sun. An air-conditioning outlet, however, which emits no light, can identify an attractively warm</p>	<p>(หน้า 42)</p> <p>อุณหภูมิ (<i>Temperature</i>)</p> <p>อุณหภูมิมีส่วนสำคัญในการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอยเช่นกัน จุดประสงค์หลักในการสร้างกระท่อมน้ำแข็งอิกลู (igloo) คือการสร้างพื้นที่เล็กๆ ซึ่งภายในมีอุณหภูมิอุ่นกว่าเมื่อเทียบกับสภาพอากาศภายนอกที่เป็นทุ่งน้ำแข็งแถบขั้วโลกเหนือ</p> <p>สาเหตุในการสร้างลานกลางบ้านที่มีร่มเงาและมีสวนต้นไม้ ซึ่งจะพบที่หมู่บ้านในเมืองกอร์ดูบา (Cordoba) ก็เพื่อสร้างพื้นที่ซึ่งมีอากาศเย็นสบายกว่าไว้คลายร้อนในฤดูร้อนของดินแดนตอนใต้ของสเปน</p> <p>อุณหภูมิเป็นข้อพิจารณาหลักในการออกแบบสถาปัตยกรรมเสมอ เมื่อคิดถึงการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอย</p> <p>อุณหภูมิอาจจะสัมพันธ์หรือไม่สัมพันธ์กับแสงสว่างก็ได้ ในบริเวณเขตอบอุ่นของซีกโลกเหนือ ผนังที่หันไปทางทิศใต้จะทำให้พื้นที่ภายในมีทั้งความสว่างและความอบอุ่น เพราะได้รับแสงสว่างและความร้อนโดยตรงจากดวงอาทิตย์ จุดปล่อยลมของเครื่องปรับอากาศซึ่งไม่ได้เป็นแหล่งกำเนิดแสงสว่างก็สามารถกลายเป็นพื้นที่ที่อบอุ่นในวันที่เต็มไปด้วย</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>place on an icy day. A bright room can of course be cold; a dark one warm.</p> <p>The interiors of some buildings have constant, unvarying temperature in all parts, carefully controlled by air conditioning and computer systems.</p> <p>In other buildings, a rambling old house for example, there may be places with different temperatures: a warm place by a fire, a cool hallway, a warm attic, a cool cellar, a warm living room, a cool passageway, a warm courtyard, a cool pergola or verandah, a warm conservatory, a cool larder, a hot kitchen oven, a cold ice-house...; moving from place to place one passes through zones of different temperatures, related to different purposes and providing different experiences.</p> <p><i>Ventilation</i></p> <p>Temperature is involved with ventilation and humidity. Together they can identify places that may be warm, dry and still; cold, damp</p>	<p>น้ำแข็ง ห้องที่สว่างอาจจะมีอากาศเย็น ส่วนห้องที่มีมืด อาจจะมีอากาศอบอุ่นก็ได้</p> <p>พื้นที่ภายในอาคารบางแห่งมีอุณหภูมิคงที่และไม่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงมากนักเพราะมีการตั้งอุณหภูมิของเครื่องปรับอากาศไว้อย่างดีด้วยระบบคอมพิวเตอร์</p> <p>ในอาคารอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น ที่บ้านโบราณหลังหนึ่ง ในแต่ละพื้นที่ของบ้านจะมีอุณหภูมิที่แตกต่างกัน เช่น พื้นที่ใกล้เตาผิงจะอบอุ่น ห้องโถงจะหนาวเย็น ห้องใต้หลังคาจะอบอุ่น ห้องเก็บของใต้ดินจะหนาวเย็น ห้องรับแขกจะอบอุ่น ทางเดินในบ้านจะหนาวเย็น ลานโถงจะอบอุ่น ร้านไม้เลื้อยหรือเฉลียงจะหนาวเย็น เรือนกระจกสำหรับปลูกต้นไม้จะอบอุ่น ห้องเก็บอาหารจะหนาวเย็น เตาในครัวจะอบอุ่น ห้องเก็บน้ำแข็งจะหนาวเย็น เป็นต้น เมื่อเราเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เราจะเคลื่อนที่ผ่านบริเวณที่มีอุณหภูมิที่ต่างกันซึ่งสัมพันธ์กับการใช้สอยที่ต่างกัน และทำให้เราเกิดการรับรู้ที่ต่างกัน</p> <p>การระบายอากาศ (<i>Ventilation</i>)</p> <p>อุณหภูมิเกี่ยวข้องกับการระบายอากาศและความชื้น ซึ่งทั้งสองอย่างทำให้เกิดพื้นที่ซึ่งมีสภาพอากาศอบอุ่น แห้งและไม่มีลมพัด หรือหนาวเย็น ชื้นและมี</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า attic เป็น ห้องใต้หลังคา - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า cellar เป็น ห้องเก็บของใต้ดิน - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า courtyard เป็น ลานโถง - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า pergola เป็น ร้านไม้เลื้อย - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า veranda เป็น เฉลียง, ระเบียง - เนื่องจากคำว่า Ventilaion ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>and draughty; warm, humid and still; cold, dry and draughty; and so on.</p> <p>A fresh breezy place can be refreshing after a warm, humid one; a warm, still place is welcome after a cold, windy one.</p> <p>In the ancient palaces of the Mediterranean island of Crete, which has a hot, dry climate, royal apartments had open terraces and tiny courtyards shaded from sun, and positioned to catch or produce air movement to cool the interior spaces.</p> <p>In the front elevation of the Altes Museum in Berlin, designed by Karl Friedrich Schinkel in the nineteenth century, there is a loggia, once open to the outdoor air, containing a pair of stairs from ground to first floor, and looking over the square (the Lustgarten) in front of the museum. Before it was enclosed with a glass curtain wall (in the early 1990s) this loggia, which is encountered during one's progression through the museum as well as at the beginning and end</p>	<p>ลมพัดแรง หรืออบอุ่น ชื้นแฉะและไม่มีลมพัด หรือหนาวเย็น แห้งและมีลมพัดแรงและสภาพอากาศอื่นๆ</p> <p>พื้นที่ซึ่งเดิมอากาศร้อนชื้นจะสบายขึ้นเมื่อมีลมสดชื่นพัดโชยมา ส่วนพื้นที่ซึ่งเดิมหนาวและมีลมแรงจัดจะสบายขึ้นเมื่ออากาศอบอุ่นชื้นและลมสงบ</p> <p>ในเขตเมืองโบราณบริเวณหมู่เกาะครีตในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน จะมีสภาพภูมิอากาศร้อนแต่แห้งตามห้องชุดหุรรหามีชานเปิดโล่งและลานเล็กๆตรงกลางซึ่งอยู่ในร่ม ห้องพักจะอยู่ในตำแหน่งที่รับลมหรือทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของอากาศซึ่งทำให้อุณหภูมิภายในห้องลดลง</p> <p>ส่วนบริเวณด้านหน้าของพิพิธภัณฑน์อัลเทส (Altes) ในกรุงเบอร์ลิน ออกแบบโดย คาร์ล ฟรีดริช ชิงเคิล (Karl Friedrich Schinkel) ในศตวรรษที่สิบเก้า จะมีระเบียงบน (loggia) ซึ่งเปิดโล่งรับอากาศภายนอก มีบันไดคู่หนึ่งเชื่อมจากชั้นล่างไปยังชั้นที่หนึ่ง และมองจากระเบียงออกไปจะเป็นจตุรัสลุสท์การ์เทิน (Lustgarten) ซึ่งอยู่ด้านหน้าพิพิธภัณฑน์ ก่อนที่จะมีการก่อสร้างผนังกระจกล้อมรอบนอกอาคาร (ในช่วงต้นยุค 1990) ระเบียงแห่งนี้ซึ่งเป็นจุดที่ผู้ชมพิพิธภัณฑน์จะต้องเดินผ่านในระหว่างชมพิพิธภัณฑน์ ทั้งตอนแรกและตอนสุดท้ายของการเดิน</p>	<p>- ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า terrace เป็น ลานอาคาร, ชานอาคาร</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>of a visit, provided a reminder of the fresh air and the openness of the outside, as a contrast to the enclosed galleries.</p> <p><i>(Caption)</i></p> <p><i>The patio courtyards of houses in southern Spain are shaded by their high walls and, when the sun is at its highest, by awnings. They are packed with many plants and maybe a small fountain. Evaporation from these creates cool air that flows through the rooms and into the narrow streets.</i></p> <p><i>An air-conditioning outlet can identify a warm place to stand on a cold day.</i></p> <p><i>The residential quarters in the palaces of ancient Crete were well shaded. They were also provided with many openings and small light wells that, by providing ventilation, helped keep the rooms cool in the severe Cretan summer heat. (This is part of the palace of Knossos.)</i></p>	<p>ชมพิพิธภัณฑน์ ระเบียงแห่งนี้ชวนให้นึกถึงอากาศอันแสนสดชื่นและที่โล่งกว้างภายนอกพิพิธภัณฑน์ ซึ่งตรงกันข้ามกับห้องโถงยาวภายในที่ปิดทึบ</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>ลานกลางบ้านแถบตอนใต้ของสเปนจะได้ร่มเงาจากกำแพงสูงที่ล้อมรอบ และเมื่อดวงอาทิตย์โคจรสู่จุดสูงสุดบนท้องฟ้า จะได้รับเงาจากกันสาด ในลานจะเต็มไปด้วยต้นไม้และบางครั้งก็มีน้ำพุเล็กๆ การคายน้ำของต้นไม้ทำให้อากาศเย็นลง ซึ่งอากาศเย็นนี้จะเคลื่อนที่ผ่านห้องในบ้านออกไปสู่ถนนแคบๆข้างนอก</p> <p>จุดปล่อยลมของเครื่องปรับอากาศสามารถใช้เป็นที่ยืนพักผ่อนอันอบอุ่นในวันที่อากาศหนาว</p> <p>บริเวณส่วนพักอาศัยในพระราชวังโบราณ ที่เมืองครีต (Crete) ถูกออกแบบให้มีร่มเงาอย่างดี จะมีช่องเปิดมากมาย และมีช่องแสงเล็กๆ ที่ผนังซึ่งนอกจากจะช่วยให้อากาศถ่ายเทได้ดี ยังช่วยรักษาอุณหภูมิภายในห้องต่างๆ ให้เย็นสบายท่ามกลางอากาศอันร้อนระอุในฤดูร้อนของดินแดนแถบนี้ (ผนังนี้เป็นส่วนหนึ่งของพระราชวังนอสโซส (Knossos))</p>	<p>- ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า awning เป็น กันสาด</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 43)</p> <p>Sound</p> <p>Sound can be as powerful as light in identifying place. Places can be distinguished by the sounds they make, or by the ways they affect sounds made in them.</p> <p>Religions use sound to identify their times and places of worship: by bells, gongs or the call to prayer from a minaret. In Greek Orthodox monasteries a plank of wood is beaten at significant times of the day to announce services. They also use bells that chime across the landscape.</p> <p>A place might be distinguishable by the sound of the wind in the leaves of its trees, or by the sound of a stream or fountain of water. One's experience of a hotel room might be spoilt by the constant hum of its air-conditioning. A particular place in a city might be associated with the music of a particular busker. A place — an examination room or a library or a monastery refec-</p>	<p>(หน้า 43)</p> <p>เสียง (Sound)</p> <p>เสียงสามารถมีอิทธิพลในการกำหนดรูปลักษณ์ของพื้นที่ใช้สอยได้เช่นเดียวกับแสง พื้นที่ต่าง ๆ นั้นสามารถมีความแตกต่างกันได้โดยการใช้เสียง หรือโดยผลกระทบที่พื้นที่มีต่อเสียง</p> <p>ศาสนสถานใช้เสียงในการกำหนดเวลาและสถานที่ในการประกอบพิธีกรรม เช่น เสียงระฆัง เสียงฆ้อง หรือเสียงสวดที่แว่วจากหอคอยสูงที่สุเหร่า ตามสำนักนิกพรตนิกายกรีกออร์ทอดอกซ์จะมีการเคาะแผ่นไม้ในแต่ละช่วงเวลาสำคัญของวันเพื่อบอกเวลาทำพิธีกรรมประจำวัน นอกจากนี้ยังมีการตีระฆังที่เรียงรายไปตามทางด้วย</p> <p>พื้นที่อาจเกิดความแตกต่างเฉพาะตัวได้ด้วยเสียงลมพัดใบไม้บนต้นไม้ เสียงน้ำไหลในลำธาร หรือเสียงน้ำพุ คนที่เข้าพักในโรงแรมอาจจะเคยมีประสบการณ์เรื่องเสียงเครื่องปรับอากาศในห้องพัก ดังรบกวนการพักผ่อน สถานที่บางแห่งในเมืองอาจมีเสียงดนตรีของนักดนตรีข้างถนน สถานที่บางแห่ง เช่น ห้องสอบ ห้องสมุด สำนักนิกพรต จะเกิดความแตกต่างเฉพาะตัวขึ้นเพราะความเงียบสงบในสถานที่นั้น หรือตามภัตตาคารอาจจะมีเสียงเพลงเปิดคลอ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คำว่า Sound เป็นคำศัพท์ทั่วไปที่ไม่ใช่คำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ผู้แปลสามารถใช้คำแปลที่เทียบเคียงกันได้ตามระบบทางภาษาได้ - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า monastery เป็น สำนักนิกพรต - เนื่องจากคำว่า minaret ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>tory — might be distinguished by its silence; a restaurant by its taped background music.</p> <p>Places can be identified by sound, but they can also be identified by the ways they affect sounds made within them.</p> <p>A sound in a cathedral that is large and has hard surfaces will echo. A sound in a small room with a carpet, soft upholstered furniture and curtained windows will be muffled. A hall for the performance of music, or for drama, or a courtroom in which witnesses, lawyers and judges must be heard, has to be made with careful consideration of the quality of sound it will allow.</p> <p>In the large church that is part of the monastery of La Toe (the church with the rectangular roof-light), Le Corbusier has created a space that seems to hum of its own volition: its hard, parallel, concrete surfaces reflect and even seem to magnify every small noise: someone's shoe scraping on the floor, a door closing, someone clearing their throat</p>	<p>เบาๆ</p> <p>สถานที่หลายแห่งถูกกำหนดรูปลักษณะด้วยเสียง แต่สถานที่บางแห่งก็สามารถถูกกำหนดรูปลักษณะได้ด้วยผลกระทบของสถานที่ที่มีต่อเสียง</p> <p>เสียงในวิหารขนาดใหญ่ซึ่งมีผนังเป็นวัสดุแข็งจะสะท้อนและดังก้องกังวาน ส่วนเสียงในห้องขนาดเล็กที่ภายในปูพรม มีเฟอร์นิเจอร์บุผ้า และมีหน้าต่างที่ติดม่าน เสียงจะถูกดูดซับเอาไว้ สำหรับหอประชุมที่สร้างไว้เพื่อแสดงดนตรี โรงละคร หรือห้องพิจารณาคดีในศาลซึ่งจำเป็นต้องได้ยินเสียงที่ตั้งชัดเจนของทั้งพยาน ทนายความและผู้พิพากษา สถานที่เหล่านี้จะต้องมีการออกแบบเสียงที่ดีเพื่อให้ได้เสียงที่มีคุณภาพดีมาก</p> <p>ในโบสถ์ขนาดใหญ่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งสำนักนักพรต ลาโต (La Toe) (คือโบสถ์หลังที่มีช่องแสงรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าบนหลังคา) เลอคอร์บูซีเยร์ ได้ออกแบบที่กว้างให้ดูเสมือนว่ามันสามารถส่งเสียงออกมาเองได้ เพราะมีพื้นผิวที่แข็ง วางขนานกัน และทำด้วยคอนกรีต มันจึงสามารถสะท้อนเสียง และดูราวกับว่ามันจะขยายเสียงเบาๆให้ดังขึ้นได้ เช่น เสียงสังฆรองเท้ากระทบพื้น เสียงปิดประตู เสียงคน</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>or whispering. When the monks sang in this space....</p> <p>(Caption)</p> <p><i>The loggia on the first floor of the Altes Museum in Berlin, marked 'a' on the plan (right) and section (below), provides a moment of fresh air on a promenade through the galleries. It looks out towards the Lustgarten and inwards to the central rotunda. Above is a drawing of the loggia from Schinkel's own Collection of Architectural Designs, originally published in 1866 but republished in facsimile in 1989.</i></p>	<p>กระแอมในลำคอ หรือเสียงกระซิบกระซาบ ที่เกิดในขณะที่คุณั่งชมกำลังสวดมนต์ในโบสถ์แห่งนี้...</p> <p>(คำบรรยายภาพ)</p> <p>ระเบียงบน (loggia) ที่ชั้นหนึ่งของพิพิธภัณฑน์อัลเทส ในกรุงเบอร์ลิน ซึ่งแสดงตำแหน่งด้วยอักษร "a" ในผังพื้น (ภาพขวา) และในรูปตัด (ภาพล่าง) ระเบียงนี้ช่วยให้อากาศสดชื่นจากทางเดินเล่น (promenade) ด้านหน้าพัดผ่านเข้าสู่ส่วนห้องโถงยาว (galleries) ได้เมื่อมองออกไปจะเป็นจัตุรัสลูสท์การ์เทินเมื่อมมยย้อนกลับเข้ามาจะเป็นห้องโถงกลม (rotunda) ตรงกลางอาคาร ภาพลายเส้นด้านบนนี้เป็นหนึ่งในภาพผลงานออกแบบสถาปัตยกรรมของชินเกลที่เก็บรักษาไว้ ซึ่งเผยแพร่ครั้งแรกในปี ค.ศ.1866 และเผยแพร่สำเนาอีกครั้งในปี ค.ศ. 1989</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า promenade เป็น ทางเดินเล่น - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า rotunda เป็น อาคารกลม , ห้องโถงกลม

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 44)</p> <p>Sometimes odd acoustic effects can be produced inadvertently. In the early 1960s the American architect Philip Johnson designed a small art gallery as an extension to a house. Its plan is based on nine circles arranged in a square; the central circle is a small open court; the other eight circles form the galleries and entrance lobby. Each of the galleries has a shallow domed roof (right). At the centre of each gallery one's voice seems amplified, as the circular surfaces of the walls, and the spherical surface of the domed ceiling, reflect it directly back.</p> <p>A related effect occurs in an amphitheatre. If one stamps one's foot at the central focus, the sound reflects back from each step in turn, producing a very rapid 'machine-gun' sound. This is a different phenomenon from the claim that such amphitheatres (above) have good acoustics; but the rake of the tiers of seats did help the audience hear the actors and chorus performing in the orchestra — the circular 'dancing floor' at the</p>	<p>(หน้า 44)</p> <p>บางครั้งผลลัพธ์แปลกๆจากการออกแบบระบบเสียงก็เกิดขึ้นโดยไม่ได้เจตนา ในช่วงต้นยุคทศวรรษ 1960 ฟิลิป จอห์นสัน (Philip Johnson) สถาปนิกชาวอเมริกันได้ออกแบบต่อเติมบ้านหลังหนึ่งให้เป็นที่แสดงงานศิลปะขนาดเล็ก ผังพื้นจะมีพื้นฐานหลักมาจากวงกลมเก้าวงที่อยู่ภายในสี่เหลี่ยมจัตุรัส วงกลมตรงกลางจะเป็นลานเปิดโล่งเล็กๆ วงกลมที่เหลืออีกแปดวงจะเป็นห้องโถงซึ่งมีหลังคาเป็นรูปโดมเตี้ยๆ (ภาพขวา) ถ้าเราส่งเสียงขณะยืนอยู่ตรงบริเวณศูนย์กลางของห้องโถงรูปวงกลมแต่ละห้อง เสียงของเราจะเหมือนถูกขยายให้ดังขึ้น เพราะผนังโค้งและเพดานรูปโดมจะสะท้อนเสียงกลับลงมาหาเราโดยตรง</p> <p>ลักษณะการสะท้อนเสียงเช่นนี้เกิดขึ้นที่อัมฟิเธียเตอร์แบบกรีกและโรมัน (amphitheatre) เช่นกัน ถ้าเราย่ำเท้าอยู่ตรงจุดศูนย์กลางของวงกลม เสียงย่ำเท้าจะสะท้อนกลับไปกลับมา ทำให้เกิดเสียงคล้ายเสียงปืนกลยิงต่อเนื่อง ลักษณะนี้เป็นปรากฏการณ์ของเสียงที่แตกต่างไปจากคำกล่าวที่ว่าอัมฟิเธียเตอร์แบบกรีกและโรมัน (ภาพบน) เป็นสถานที่ซึ่งมีการออกแบบทางเสียงที่ดี ชั้นของที่นั่งซึ่งลดหลั่นกันก็มีส่วนช่วยให้ผู้ฟังได้ยินเสียงนักแสดงและเสียงนักร้อง เสียงประสานซึ่งแสดงร่วมกับวงออเคสตรา ส่วนตรง</p>	<p>- ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า amphitheatre เป็นสามคำแปล คือ อัมฟิเธียเตอร์แบบกรีกและโรมัน ห้องประชุมมีอัมฟิเธียเตอร์ และโรงมหรสพมีอัมฟิเธียเตอร์ แต่ผู้แปลพิจารณาเลือกคำแปลเป็นคำว่า อัมฟิเธียเตอร์แบบกรีกและโรมัน จะเหมาะสมกับบริบทนี้มากกว่า</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>centre of the theatre.</p> <p>Some composers have written music specially to exploit the acoustic effects of particular buildings. The sixteenth-century composer Andrea Gabrieli wrote music especially for the cathedral of St Mark's in Venice. For his <i>Magnificat</i> he would position three choirs and an orchestra in different parts of the church, producing a quadrophonic effect.</p> <p>There have also been occasions when the fabric of a building has been used as a musical instrument. Apparently, this happened at the opening of an arts building at Gothenberg University, Sweden, in the early 1990s, when the balcony rails were used as percussion instruments.</p> <p>Smell</p> <p>A place can be identified by its smell; a smell can make a place. Smell can be pleasant, but it can also be repulsive.</p>	<p>กลางของอฒจันทร์จะมี 'ฟลอร์เต้นรำ' รูปกลม</p> <p>นักประพันธ์เพลงบางคนได้ประพันธ์เพลงขึ้นเป็นพิเศษเพื่อใช้ประโยชน์จากการออกแบบระบบเสียงของอาคารบางแห่ง ในช่วงศตวรรษที่สิบหก แอนเดรีย กาบเรียมลิ (Andrea Gabrieli) ได้ประพันธ์เพลงพิเศษที่ใช้เล่นในโบสถ์เซนต์มาร์ค กรุงเวนิส ในการบรรเลงเพลง <i>แมกนิฟิเกต (Magnificat)</i> ซึ่งเขาประพันธ์ขึ้น เขาให้คณะประสานเสียงสามคณะและวงออเคสตราไปประจำอยู่ตามส่วนต่างๆของโบสถ์เพื่อให้เกิดการเสียงประสานสี่ระดับ (quadrophonic)</p> <p>มีบางครั้งเช่นกันที่วัสดุบุผิวอาคารถูกใช้เป็นเครื่องดนตรีประเภทหนึ่งในการแสดงดนตรี ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่เคยเกิดขึ้นที่พิธิเปิดอาคารแสดงศิลปะที่มหาวิทยาลัยโกเธนเบิร์ก (Gothenberg) ประเทศสวีเดน ในช่วงต้นยุค 1990 ซึ่งราวระเบียงถูกใช้เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเคาะจังหวะ</p> <p>กลิ่น (Smell)</p> <p>กลิ่นสามารถใช้กำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ใช้สอย กลิ่นทำให้เกิดพื้นที่ได้ กลิ่นนั้นอาจเป็นกลิ่นหอม รื่นจวนใจ หรือกลิ่นเหม็นน่ารังเกียจก็ได้</p>	<p>คำว่า Smell เป็นคำศัพท์ทั่วไปที่ไม่ใช่คำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ผู้แปลสามารถใช้คำแปลที่เทียบเคียงกันได้ตามระบบทางภาษาได้</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>A schoolboy's stink bomb identifies a place to avoid. A public lavatory tends to smell one way, a ladies' hairdresser's another, a perfume shop another, a fishmonger's another.</p> <p><i>(Caption)</i></p> <p><i>Standing at the centre of an amphitheatre, a sound is reflected back from each tier in turn, extending it into a string of echoes that sound like a rapid machine-gun.</i></p> <p><i>If you stand at the centre of one of the galleries in this building by Philip Johnson, your voice is reflected back to you by the curved surfaces of the walls and the ceiling, making it sound louder than elsewhere.</i></p>	<p>กลิ่นตัวเหม็นสาบของนักเรียนชายทำให้เกิดพื้นที่พึงหลีกเลี่ยง กลิ่นห้องน้ำสาธารณะก็ส่งกลิ่นเหม็นแบบหนึ่ง กลิ่นครีมใส่ผมสตรีก็ส่งกลิ่นอีกแบบ กลิ่นร้านน้ำหอมก็ส่งกลิ่นอีกแบบ กลิ่นคนขายปลา ก็ส่งกลิ่นไปอีกแบบ</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>หากยืนอยู่ตรงจุดศูนย์กลางของอัมฟิเธียเตอร์แบบกรีกและโรมัน เสียงจะเกิดการสะท้อนกลับไปกลับมา จนเกิดการขยายให้เป็นเสียงต่อเนื่องไม่หยุดเหมือนเสียงยิงปืนกล</p> <p>ถ้าคุณยืนอยู่ตรงศูนย์กลางของห้องใดห้องหนึ่งที่ใช้แสดงงานศิลปะในอาคารแห่งนี้ ซึ่งออกแบบโดยฟิลิป จอห์นสัน เสียงของคุณจะสะท้อนผนังและเพดานรูปโค้งกลับไปหาตัวคุณเอง การย่นส่งเสียงที่ศูนย์กลางห้องจะเกิดเสียงดังมากกว่าบริเวณอื่นๆ</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 45)</p> <p>The character of an old library is partly due to the smell of polished wood and musty leather book-bindings; that of an artist's studio to the smell of oil paint. Food halls in department stores cultivate odours of roasted coffee, delicate cheeses and fresh-baked bread. Chinese temples are pervaded by the perfume of burning incense. The bedroom of an adolescent boy might be distinguished by the smell of old socks or deodorant. The lounge in a gentleman's club might smell of polish and old leather armchairs. Different parts of a garden might be distinguishable by the perfume of roses, honeysuckle, jasmine, lavender....</p> <p><i>Texture and touch</i></p> <p>Texture is a characteristic one can see — in this it relates to light and the sense of sight; but it is also a characteristic one can feel — in this it relates to the sense of touch. In both ways, texture may contribute to the identification of place.</p>	<p>(หน้า 45)</p> <p>ลักษณะเฉพาะตัวของห้องสมุดเก่าแก่ส่วนหนึ่งจะมาจากกลิ่นไม้ขัดเงาและกลิ่นหมิ่นอับของปกหนังสือที่ทำจากหนัง ลักษณะเฉพาะตัวของสตูดิโอของศิลปินส่วนหนึ่งก็มาจากกลิ่นของสีน้ำมัน บริเวณศูนย์อาหารในห้างสรรพสินค้าจะมีกลิ่นมากมาย ทั้งกลิ่นเมล็ดกาแฟคั่วบด กลิ่นชีสน่าอร่อย และกลิ่นขนมปังที่เพิ่งอบมาใหม่ๆ ภายในโบสถ์จีนจะอบอวลไปด้วยกลิ่นหอมของการเผาเทียน ห้องนอนของเด็กวัยรุ่นชายอาจจะมีกลิ่นแตกต่างเพราะมีกลิ่นถุงเท้าที่ยังไม่ได้ซักหรือกลิ่นของผลิตภัณฑ์ระงับกลิ่นกาย บริเวณที่นั่งพักผ่อนในคลับของสุภาพบุรุษอาจมีกลิ่นของเก้าอี้หนังเล่นเก่าๆซึ่งบุด้วยหนังที่ขัดเงา พื้นของแต่ละบริเวณในสวน อาจจะมีกลิ่นหอมแตกต่างกันของดอกกุหลาบ ดอกสายน้ำผึ้ง ดอกมะลิ และดอกลาเวนเดอร์...</p> <p>ลักษณะพื้นผิวและการสัมผัส (<i>Texture and touch</i>)</p> <p>ลักษณะพื้นผิวเป็นคุณลักษณะที่มองเห็นได้ ลักษณะพื้นผิวเกี่ยวข้องกับแสงและประสาทสัมผัสทางการมองเห็น นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับประสาทสัมผัสทางการจับต้องด้วย ด้วยเหตุที่ลักษณะพื้นผิวมีผลต่อประสาทสัมผัสทั้งสองอย่างนี้ มันจึงสามารถกำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ได้</p>	<p>- ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า texture เป็น ลักษณะผิวพื้น แต่ผู้แปลพิจารณาใช้คำว่า ลักษณะพื้นผิว จะนิยมใช้ในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพมากกว่า</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>Texture can be achieved by surface application, of paint or of polish or of fabric; but texture is also intimately related to the innate qualities of materials and the ways they can be treated and used.</p> <p>We identify places by changing their texture. We do this inadvertently when, for example, by repeatedly walking the same route across a field or a yard, we (or some sheep) wear away a smooth path. We do it consciously when we define a pathway with grit, or cobbles, or pavements, or tarmacadam. These changes are apparent to our eyes, but they are also appreciated by our sense of touch, through our feet, and provide a harder wearing surface than the earth.</p> <p>On some roads the white lines that mark the verges are textured with rough ridges. If a car deviates from its lane it is communicated to the driver by the vibration and the noise of the tyres on the ridges; the place of the roadway is identified not only by sight, but by vibration (and sound) too.</p>	<p>ลักษณะพื้นผิวเกิดขึ้นจากการจัดการกับผิววัสดุ เช่น การทาสี การขัดมัน หรือการสร้างลวดลายด้วยผืนผ้า แต่ลักษณะพื้นผิวยังเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับคุณสมบัติภายในของวัสดุ รวมถึงวิธีการนำไปติดตั้งและวิธีการใช้งานด้วย</p> <p>เรากำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ได้ด้วยการเปลี่ยนลักษณะพื้นผิว ซึ่งในบางครั้งเราก็ทำไปโดยไม่ตั้งใจ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเรา (หรือฝูงแกะ) เดินไปตามเส้นทางเดิมๆ ที่ตัดผ่านทุ่งนาหรือสนามหญ้าเป็นประจำ จนมันกลายเป็นทางเดินที่ราบเรียบ แต่ในบางครั้งเราก็ทำไปโดยเจตนา เมื่อเราโรยหรือปูผิวทางเดินด้วยหินกรวด หินก้อนเล็กๆ แผ่นหิน หรือยางมะตอย การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้นอกจากเราจะสามารถรับรู้ได้ด้วยการมองเห็น เรายังรับรู้ได้ด้วยการสัมผัสเช่นกัน โดยผ่านเท้าของเรา ซึ่งรู้สึกได้ถึงพื้นผิวที่แข็งกว่าพื้นดิน</p> <p>บนถนนบางสาย เส้นสีขาวที่อยู่บริเวณขอบถนนจะเป็นร่องผิวหยาบ ถ้าเกิดขับรถล้าเส้นออกนอกทางไป คนขับรถจะรับรู้ได้ถึงแรงสั่นสะเทือนและเสียงของยางรถที่กำลังเหยียบร่องผิวหยาบนั้น การกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ถนนจึงไม่เพียงแต่กำหนดด้วยการมองเห็นเท่านั้น แต่ยังกำหนดด้วยการสั่นสะเทือน (และเสียง) อีกด้วย</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>Changes of texture are useful in the dark, and for people with partial sight. In some places road crossings are indicated by a change in the pavement texture.</p> <p>In old houses, when the making of hard pavements was a laborious activity, the places of hardest wear around the doorways were often identified and protected by large slabs of stone or aprons of cobbles.</p> <p>Floors and pavements figure so prominently in discussion of the ways textures can identify place because it is through our feet that we make our main tactile contact with the products of architecture. Carpets change the texture of floors, making them warmer and more comfortable, particularly to bare feet. In some places consideration of bare feet is more problematic; around a swimming pool there is conflict between the need for comfort for feet and the need for a non-slippery texture.</p>	<p>การเปลี่ยนแปลงลักษณะพื้นผิวมีประโยชน์ในที่มืดและมีประโยชน์สำหรับผู้ที่มีปัญหาสายตาสัมผัสทางการมองเห็น ในบางพื้นที่ใกล้บริเวณสี่แยกจะมีการเปลี่ยนลักษณะพื้นผิวของทางเดินเท้า</p> <p>ในบ้านยุคเก่า ซึ่งสร้างขึ้นตั้งแต่สมัยที่การผลิตวัสดุปูพื้นแบบแผ่นแข็งยังเป็นเรื่องที่ยากลำบากอยู่ บริเวณรอบประตูทางเข้าซึ่งเป็นบริเวณที่จะเกิดการสึกกร่อนได้มากที่สุดมักจะปูด้วยแผ่นหินขนาดใหญ่หรือทำเป็นลานหิน</p> <p>พื้นและทางเดินเท้าเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นชัดเจนในเรื่องของวิธีการที่ลักษณะพื้นผิวใช้ในการกำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ใช้สอย เพราะส่วนหลักที่ตัวของเราใช้สัมผัสสถาปัตยกรรมโดยตรงก็คือเท้าของเรานั้นเอง พรหมใช้เปลี่ยนลักษณะพื้นผิวของพื้นให้มีลวดลาย และยังทำให้พื้นอุ่นและนุ่มสบายมากขึ้น โดยเฉพาะเวลาเดินด้วยเท้าเปล่า สำหรับพื้นที่บางบริเวณ ปัญหาการออกแบบเกี่ยวกับการเดินด้วยเท้าเปล่าเป็นประเด็นที่ต้องคำนึงถึงมากกว่าปกติ เช่น พื้นรอบสระว่ายน้ำจะมีความขัดแย้งกันระหว่างความต้องการลักษณะพื้นผิวที่เดินแล้วสบายเท้ากับความ ต้องการลักษณะพื้นผิวที่เดินแล้วไม่ลื่น</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p><i>(Caption)</i></p> <p><i>Usually we find our way around a building by sight. This house was designed to be navigated by touch. It was designed for a blind person. The walls are arranged in parallel lines an arm's width apart, so they are never out of reach. All the principal places within the house — kitchen, dining table, clothes storage... — are arranged within, or in relation to, these walls so that they can easily be found.</i></p> <p><i>Reference for the Wall House by Akira Imafugi: Japan Architect '92 Annual, pp.24-5.</i></p>	<p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>โดยปกติแล้ว เราใช้การมองเห็นในการเคลื่อนที่ไปรอบๆ ในอาคาร แต่บ้านหลังนี้ถูกออกแบบให้ใช้การสัมผัสเป็นเครื่องนำทาง บ้านหลังนี้ถูกออกแบบมาสำหรับผู้พิการทางสายตา ผนังได้รับการออกแบบให้ขนานกันและอยู่ห่างกันในระยะทางแขน ทำให้ผนังทุกส่วนอยู่ในระยะที่เอื้อมถึงได้เสมอ ผนังที่ใช้สอยหลักภายในบ้าน เช่น ห้องครัว โต๊ะทางอาหาร ตู้เสื้อผ้า จะฝังอยู่ในผนัง หรือติดกับผนัง ทำให้หาพื้นที่ใช้สอยเหล่านี้ได้ง่าย</p> <p>อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับบ้านผนัง : <i>the Wall House by Akira Imafugi: Japan Architect '92 Annual, pp.24-5.</i></p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 46)</p> <p>Texture is important in other places where we come into contact with architecture. It can be a combination of aesthetics and practicality.</p> <p>If the top surface of a low wall is also intended as a casual seat, then one might change its texture from hard stone, brick or concrete to soft fabric or timber, thereby identifying it as a place to sit. The change is apparent to the eye, but also to other parts of the body.</p> <p>Texture is also important where our hands or upper bodies touch buildings: door handles, counters, sleeping places, and so on. Beds are essentially matters of changes of texture — making a place upon which it is comfortable to lie and sleep.</p> <p><i>Scale</i> This drawing shows a man standing on a rather small stage.</p>	<p>(หน้า 46)</p> <p>ลักษณะพื้นผิวมีความสำคัญกับพื้นที่ต่างๆซึ่งเราเกิดการสัมผัสโดยตรงกับสถาปัตยกรรม ลักษณะพื้นผิวสามารถเกิดจากการผสมผสานกันระหว่างความสวยงามกับประโยชน์ใช้สอยได้</p> <p>ถ้าพื้นผิวด้านบนของผนังใดๆสามารถใช้เป็นที่นั่งเล่นได้ เราอาจเปลี่ยนลักษณะพื้นผิวด้านบนผนังนั้นจากหินแข็งๆ อิฐหรือคอนกรีต ให้เป็นผ้านุ่มๆ หรือไม้ แล้วเราก็จะสามารถใช้ด้านบนของผนังนั้นเป็นที่นั่งเล่นได้ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นนอกจากจะมองเห็นได้ด้วยตาแล้วยังสัมผัสได้ด้วยส่วนอื่นของร่างกายอีกด้วย</p> <p>ลักษณะพื้นผิวที่มีความสำคัญเช่นกัน คือ บริเวณที่มือหรือร่างกายช่วงบนจะต้องสัมผัส เช่น มือจับประตู เคาท์เตอร์ พื้นที่ที่ใช้นอนหลับ และอื่นๆ เติงนอนเป็นพื้นที่ซึ่งควรคำนึงถึงการเปลี่ยนลักษณะพื้นผิวอย่างมาก เพราะเติงนอนจะต้องเป็นพื้นที่ซึ่งเราสามารถนอนหลับพักผ่อนได้สบาย</p> <p>ขนาดส่วน (Scale) ภาพนี้แสดงให้เห็นชายคนหนึ่งที่กำลังยืนอยู่บนเวทีซึ่งดูค่อนข้างเล็ก</p>	<p>- ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า scale เป็น มาตราส่วน แต่ในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรม นิยมใช้คำว่า ขนาดส่วน และ สัดส่วน ด้วย ผู้แปลพิจารณาใช้ทั้ง คำว่า ขนาดส่วน สัดส่วน และ มาตราส่วน ตามความเหมาะสมของบริบท</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>If however one is told that this man is only a piece of stage dressing, and that the real man on the stage is actually the dot between its legs, one's perception of the size of the stage is dramatically changed.</p> <p>Scale is about relative sizes. A scale on a map or drawing indicates the sizes of things shown on it relative to their sizes in reality. On a drawing which is at 1:100 a doorway that in reality might be one metre wide would be shown as one centimetre wide.</p> <p>In architecture scale has another meaning, still to do with relative sizes. It refers to the size of something relative to oneself — 'human scale'.</p> <p>The experience of a place is radically affected by its scale. A football pitch and a small patch of grass in a back garden, though both defined areas of grass, present very different experiences because of their different scales.</p>	<p>ถ้าบอกใครสักคนว่าชายคนนี้เป็นเพียงฉากหลังที่ใช้ตกแต่งเวที ส่วนผู้ชายที่เป็นคนจริงๆและกำลังยืนอยู่บนเวทีคือจุดที่อยู่ตรงกลางระหว่างขาของฉากหลังรูปคน การรับรู้เรื่องขนาดของเวทีของผู้ที่ได้รับการบอกเช่นนั้นจะเปลี่ยนไปอย่างรุนแรงทันที</p> <p>ขนาดส่วนจะเกี่ยวกับขนาดสัมพัทธ์ มาตราส่วนบนแผนที่หรือแบบก่อสร้างจะแสดงว่า ขนาดของสิ่งต่างๆในแบบมีขนาดสัมพัทธ์กับขนาดจริงของวัตถุเป็นอัตราส่วนเท่าไร ในแบบก่อสร้างซึ่งมีมาตราส่วน 1:100 ประตูของจริงที่กว้างหนึ่งเมตรจะแสดงในแบบว่ากว้างหนึ่งเซนติเมตร</p> <p>ขนาดส่วนทางสถาปัตยกรรมยังมีความหมายอีกประการหนึ่งนอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับขนาดที่สัมพัทธ์กัน มันยังอ้างอิงได้ถึงขนาดของบางสิ่งซึ่งสัมพัทธ์กับขนาดของตัวเรานั้นคือ สัดส่วนของมนุษย์ (human scale)</p> <p>การรับรู้ที่เกิดขึ้นกับสถานที่หนึ่งจะเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับขนาดส่วนของสถานที่นั้น สนามฟุตบอลและสนามหญ้าเล็กๆหลังบ้าน ถึงแม้ทั้งสองแห่งจะเป็นสนามหญ้าเหมือนกัน แต่กลับให้ผลต่อการรับรู้เรื่องสถานที่ซึ่งแตกต่างกันมากเพราะสนามทั้งสองแห่งมีขนาดส่วนที่ต่างกัน</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(Scale is also discussed below, in the chapter on <i>Geometries of Being</i> under 'Measuring'.)</p> <p><i>Time</i></p> <p>If light is the first modifying element of the products of architecture, then time is perhaps the last. Light provides instant stimulation; but time takes... time.</p> <p><i>(Caption)</i></p> <p><i>Traditionally, the textures of areas of floor that would be used most were given a texture that would be hard wearing. In this cottage, flagstones protect the area just outside the door, and form a garden path. Similarly the area around the fire is paved with stone.</i></p>	<p>(เรื่องขนาดสวนจะมีรายละเอียดเพิ่มเติม ในบทเรื่อง เรขาคณิตของสรรพสิ่ง ในหัวข้อย่อยเรื่อง การวัดระยะ)</p> <p>เวลา (Time)</p> <p>ถ้าแสงเป็นองค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพลำดับแรก เวลาคงเป็นองค์ประกอบลำดับสุดท้าย เวลาทำให้เกิดการปรับสภาพแบบคงที่ และเวลาที่ใช้...เวลาในการปรับสภาพ</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>ตามที่นิยมทำกันมา พื้นอาคารตรงส่วนที่ถูกใช้งานมากที่สุดมักจะใช้ลักษณะพื้นผิวที่ยากต่อการสึกกร่อน อย่างกระท่อมหลังนี้ จะใช้แผ่นหินขนาดใหญ่ปูตรงพื้นด้านหน้าประตูทางเข้า และใช้เป็นทางเดินในสวน ในทำนองเดียวกัน ส่วนพื้นรอบเตาไฟจะปูด้วยแผ่นหินเช่นกัน</p>	<p>- คำว่า Time เป็นคำศัพท์ทั่วไปที่ไม่ใช่คำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ผู้แปลสามารถใช้คำแปลที่เทียบเคียงกันได้ตามระบบทางภาษาได้</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 47)</p> <p>Time plays a part in architecture in various ways. Although architecture produces lasting products, none of them is immune to the effects of time. The light in a space changes as the sun moves in the sky; materials change — develop a patina, or deteriorate into ruin; original uses become more ingrained in a building, or are displaced by others; people make places better, or alter them for new uses; in war, and by terrorism, people also try to destroy the places belonging to those others who they consider to be their enemies.</p> <p>Sometimes the effects of time are positive, sometimes negative. They are usually considered to be 'natural' in that they are not subject to control by human decision; but that does not mean that they cannot be anticipated and used positively. It is possible to choose materials, or to design generally, with maturity rather than early use in mind.</p>	<p>(หน้า 47)</p> <p>เวลามีส่วนเกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมในหลากหลายรูปแบบ ถึงแม้ว่าสถาปัตยกรรมคือการสร้างถาวรวัตถุ แต่ไม่มีสถาปัตยกรรมแห่งใดเลยที่สามารถต้านทานผลที่จะเกิดจากเวลาได้ แสงสว่างในพื้นที่จะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อดวงอาทิตย์โคจรบนท้องฟ้า วัสดุก็เปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน มันจะค่อยๆ เสื่อมสภาพและผุพังไปตามกาลเวลา การใช้สอยเป็นเวลานานทิ้งร่องรอยไว้ให้อาคาร หรือถูกแทนที่ด้วยสิ่งอื่นๆ ผู้คนมักปรับปรุงสถานที่ให้ดีขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้เกิดการใช้สอยใหม่ ดังเช่นในช่วงสงครามหรือช่วงที่มีการก่อการร้าย ผู้คนจะพยายามทำลายสถานที่ซึ่งเป็นทรัพย์สินของบุคคลที่เขาคิดว่าเป็นศัตรูให้เกิดความเสียหาย</p> <p>ผลจากการเปลี่ยนแปลงของเวลา บางครั้งก็เป็นไปในทางบวก บางครั้งก็เป็นไปในทางลบ โดยปกติผลจากการเปลี่ยนแปลงของเวลาจะถูกมองว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมนุษย์ไม่อาจควบคุมได้ แต่มันไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่สามารถคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้าและใช้ผลนั้นไปในทางบวกได้เลย เราสามารถเลือกใช้วัสดุหรือเลือกออกแบบด้วยความรอบคอบได้ แทนที่จะไม่คำนึงถึงมัน</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>Time is a modifying element of architecture in another sense, one that is more under the control of the designer, though not totally so.</p> <p>Although it takes time to achieve a profound understanding of a great painting, one is able to take in an initial impression literally in the blink of an eye. With a piece of music it takes the duration to be able to get even this initial impression; the achievement of a profound understanding probably takes many listenings.</p> <p>It takes time to assimilate architecture too. Though we see a great deal of the products of architecture illustrated, as pictures, by photographs in books and journals, this is not of course the way they are intended to be experienced.</p> <p><i>(Caption)</i></p> <p><i>Buildings are changed through time, as the demands of their uses change. This opening in a wall in Chania, Crete, has been changed many times.</i></p>	<p>เวลาเป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพที่แตกต่างไปในอีกลักษณะหนึ่งคือมันอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ออกแบบได้มากกว่า แม้ว่าจะควบคุมไม่ได้ทั้งหมด</p> <p>ถึงแม้ว่าภาพจิตรกรรมที่ยิ่งใหญ่ต้องใช้เวลาที่จะทำความเข้าใจให้ซาบซึ้งอย่างถ่องแท้ แต่บางคนอาจสามารถใช้เพียงความประทับใจแรกที่เกิดขึ้นในแวบแรกที่ยังมองเห็น ในการฟังบทเพลงบทเพลงหนึ่งเป็นครั้งแรก ต้องใช้เวลาสักพักหนึ่งที่จะทำให้เกิดความประทับใจ ส่วนการเข้าใจถึงบทเพลงอย่างลึกซึ้งนั้นอาจจะต้องอาศัยการฟังบทเพลงนั้นซ้ำๆ หลายครั้ง</p> <p>การซาบซึ้งกับงานสถาปัตยกรรมต้องใช้เวลาเช่นกัน แม้ว่าเราจะเคยเห็นงานสถาปัตยกรรมจำนวนมากมาจากภาพประกอบ ภาพวาด หรือภาพถ่ายตามหนังสือและนิตยสารต่างๆ แต่ความจริงแล้วสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่วิธีการรับรู้สถาปัตยกรรมที่แท้จริงตามความตั้งใจเดิม</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>อาคารจะถูกปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา และตามความต้องการใช้สอยที่เปลี่ยนแปลงไป ช่องเปิดที่ผนังในภาพนี้ ซึ่งอยู่ในชานีเย (Chania) ในหมู่เกาะครีต (Crete) ได้ถูกเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 48)</p> <p>When we experience a building in its physical existence there are many stages in the process. For example, there is the discovery, the view of outward appearance, approach, entrance and exploration of interior spaces (the last of which probably takes the greatest amount of the time).</p> <p>Some architects consciously try to manipulate the temporal experience of the products of their architecture.</p> <p>All processional architecture encapsulates time. In ancient Athens there were processions which led from the agora, up the acropolis to the Parthenon. The route took time. Great cathedrals seem to encapsulate the time it takes to pass from the entrance, along the nave, to the altar; as in a wedding. The production line in a car plant takes cars through a process of assembly, which takes time.</p>	<p>(หน้า 48)</p> <p>เมื่อเรารับรู้ลักษณะทางกายภาพของสถาปัตยกรรม จะเกิดกระบวนการรับรู้ขึ้นหลายขั้นตอน ยกตัวอย่างเช่น เกิดการค้นพบ เกิดมุมมองจากภายนอกอาคาร เกิดการเข้าถึงอาคาร เกิดการเข้าไป และเกิดการสำรวจพื้นที่ภายในอาคาร (ซึ่งขั้นตอนสุดท้ายนี้อาจจะกินเวลามากที่สุดของเวลาทั้งหมด)</p> <p>สถาปนิกบางคนพยายามนำเอาประสบการณ์ทางโลกที่เกิดขึ้นจากการรับรู้สถาปัตยกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์</p> <p>สถาปัตยกรรมทุกแห่งที่เกี่ยวข้องกับขบวนพิธีจะเกี่ยวข้องกับการใช้เวลา ที่กรุงเอเธนส์ในสมัยโบราณจะมีขบวนแห่ที่เดินออกจากตลาดกลางแจ้ง (agora) ขึ้นไปตามอะโครโพลิส (acropolis) จนไปถึงวิหารพาร์เธนอน (Parthenon) การเดินไปตามเส้นทางนี้ต้องใช้เวลา มหาวิหารทั้งหลายก็เกี่ยวข้องกับเวลาเช่นกัน ตั้งแต่เราเดินผ่านประตูหน้า ไปตามทางเดิน จนถึงแท่นบูชาที่ปลายทาง เหมือนในพิธีแต่งงาน สายการผลิตในโรงงานประกอบรถยนต์จะมีรถยนต์ที่ผ่านกรรมวิธีต่างๆ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้เวลา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า agora เป็น ตลาดกลางแจ้ง - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า acropolis เป็น อัครปุระ แต่คำแปลนี้ไม่เป็นที่นิยมใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพของไทยเลย ผู้แปลจึงใช้การทับศัพท์เพื่อความเข้าใจ

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>In the Villa Savoye at Poissy near Paris (1929), Le Corbusier used time as a modifying element of architecture. The three floor plans are shown below. Approaching it, entering it, and exploring within it, he created a route — an 'architectural promenade'.</p> <p>The approach works whether one is on foot or in a car. The 'front' entrance into the house is on the left of the ground floor plan (bottom); but one approaches from the rear. In a car one passes under the building following the sweep of the glass wall around the hallway.</p> <p>Entering the house, there is a ramp that takes one, slowly, up to the first floor, which is the main living floor. You can see the ramp on the section (right).</p> <p>At that level there is the salon, kitchen, bedrooms, kitchen, and a roof terrace, which is itself like a large room.</p>	<p>ที่วิลล่าซาวัว (Villa Savoye) เมืองปัวซี (Poissy) ใกล้กรุงปารีส (ค.ศ.1992) เลอคอร์บูซีเยร์ ใช้เวลาเป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมอย่างหนึ่ง เห็นได้จากผังพื้นสามชั้นด้านล่างนี้ จากการเข้าถึงอาคาร การเข้าไป และการสำรวจภายใน เขาได้สร้างเส้นทาง ที่เรียกว่า 'ทางเดินเล่นทางสถาปัตยกรรม' (architectural promenade)</p> <p>ผู้เข้าชมอาคารสามารถเข้าถึงอาคารด้วยการเดินเข้ามาหรือนั่งรถยนต์มา ประตูทางเข้าด้านหน้า ซึ่งเป็นจุดที่จะเข้าสู่ตัวบ้านจะอยู่ทางด้านซ้ายมือของผังพื้นชั้นล่าง (ภาพล่าง) แต่การเข้าถึงอาคารนั้นจะมาจากทางด้านหลัง ส่วนผู้ที่มาทางรถยนต์จะเดินเข้ามาได้อาคารและเดินเลาะไปตามผนังกระจกโค้งที่ล้อมรอบโถงทางเข้า</p> <p>เมื่อเข้าไปด้านในตัวบ้าน จะมีทางลาดซึ่งผู้เข้าชมจะสามารถเดินช้าๆจากชั้นล่างขึ้นไปสู่ชั้นหนึ่งซึ่งเป็นชั้นหลักที่มีส่วนรับแขก จะเห็นทางลาดในรูปตัด (ภาพขวา)</p> <p>ที่ชั้นหนึ่ง จะมีห้องรับแขกขนาดใหญ่ ห้องครัว ห้องนอน และระเบียงที่กว้างใหญ่เหมือนห้องขนาดใหญ่เลยทีเดียว</p>	<p>- ในการแปลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาคารจริง ผู้แปลจะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาคารดังกล่าวด้วยเพื่อเสริมความเข้าใจในการแปลเนื้อหา เพราะผู้เขียนอาจละบางอย่างไว้ในฐานที่เข้าใจ และผู้แปลจะต้องแปลให้เนื้อหาสอดคล้องกับภาพประกอบ การขัดแย้งกันระหว่างเนื้อหา กับภาพประกอบจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดความหมายได้</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>From the roof terrace the ramp continues to an upper roof terrace, where there is a solarium, and a 'window' just above the entrance, completing the route.</p> <p><i>(Caption)</i></p> <p><i>It takes time to experience any building. Churches are designed to accommodate ceremonial processions, which take time to move from the entrance to the altar. During services, the clergy move from place to place at different times.</i></p>	<p>จากระเบียงชั้นหนึ่ง ทางลาดจะต่อเนื่องขึ้นไปยังระเบียงดาดฟ้าชั้นบน มีห้องกระจก (solarium) และหน้าต่างซึ่งอยู่เหนือทางเข้าหลักพอดี และเป็น การจบเส้นทางการเดินชมตัวบ้านแห่งนี้</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>การรับรู้อาคารใดๆก็ตามต้องอาศัยเวลา โปสต์ต่างๆ จะออกแบบมาเพื่อรองรับการเคลื่อนที่ของขบวนพิธี การเคลื่อนขบวนจากประตูหน้าไปถึงแท่นบูชาต้องกินเวลาช่วงหนึ่ง และระหว่างพิธีการ คณะสงฆ์จะต้องเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่งหลายครั้ง</p>	<p>- เนื่องจากคำว่า Solarium ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 51)</p> <p>ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING</p> <p>In architecture elements often do more than one thing at once.</p> <p>A gable wall of a house, for example, which plays its part in enclosing the interior of the dwelling, can also be a marker identifying a place where someone lives.</p> <p>The top of a wall can be a pathway, for a child or a cat, as can the promenade of a pier or the battlements of a castle.</p> <p>And the side surface of a wall can be a place for display, as in a cinema or an art gallery; or in the way that any building presents a 'face' to the world</p> <p>This ability of an element to identify different places in a variety of ways is an essential feature and one of the most intriguing aspects of architectural design. It</p>	<p>(หน้า 51)</p> <p>องค์ประกอบที่ทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง</p> <p>หลายครั้งที่พบว่าองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน</p> <p>ยกตัวอย่างเช่น ผนังบริเวณด้านหน้าจั่วบ้านจะมีหน้าที่ปิดล้อมพื้นที่ภายในของที่พักอาศัย และยังเป็นจุดหมายตาเพื่อกำหนดรูปลักษณะของสถานที่ซึ่งมีคนอาศัยอยู่ภายใน</p> <p>ยอดผนังบางแห่งก็เป็นทางเดินเล่นของเด็กน้อยหรือเจ้าแมวเหมียว เช่นเดียวกับทางเดินยาวๆ แถวท่าเทียบเรือหรือทางเดินบนกำแพงรอบปราสาท</p> <p>ด้านข้างของผนังสามารถใช้เป็นสถานที่จัดแสดงได้ เหมือนในโรงภาพยนตร์หรือในหอศิลป์ หรือใช้ในลักษณะที่ทุกอาคารใช้ นั่นคือการแสดง 'หน้าตา' ให้โลกได้เห็น</p> <p>ความสามารถในการกำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ด้วยวิธีที่หลากหลายเป็นคุณสมบัติที่เป็นหัวใจขององค์ประกอบ และเป็นหนึ่งในแง่มุมที่น่าทึ่งที่สุดของการออกแบบสถาปัตยกรรม</p>	<p>- การแปลชื่อบท นอกจากจะยึดแนวทางการแปลแบบตีความ และการถ่ายทอดความหมายของฉอม เดอลิลแล้ว ชื่อบทจะต้องเป็นคำแปลที่กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ และสามารถนำไปใช้ได้ในส่วนของเนื้อหา</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>involves the mental processes of both recognition and creation in an interactive way — creation of one place leads to recognition of others — and comes into operation at all scales.</p> <p>Occurrences are innumerable. This will be seen to be a theme that recurs over and over again in the examples used in this book.</p> <p>Part of the reason for the importance of this theme in architectural design is that architecture does not (or should not) operate in its own hermetic world. Its work is (almost) always relating to other things that already exist in the conditions around.</p> <p>For example, any wall built in a wind-swept landscape creates at least two places — one exposed, one sheltered. If the sun is shining it will also divide a shady from a sunny place. All this as well as maybe dividing a public place from one that is private, or a place where there are sheep from one where there is a garden.</p>	<p>ความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตใจสองประเภท คือ การจำได้และการสร้างสรรค์ ซึ่งต่างมีผลซึ่งกันและกัน เช่น การสร้างสรรค์สถานที่แห่งหนึ่งนำไปสู่การจดจำสถานที่แห่งอื่นได้ และความสามารถนี้ใช้ได้กับงานสถาปัตยกรรมทุกขนาด</p> <p>ตัวอย่างของการทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่างขององค์ประกอบมีมากมายนับไม่ถ้วน ดังจะเห็นได้ครั้งแล้วครั้งเล่าจากตัวอย่างงานสถาปัตยกรรมที่ยกมาอธิบายในหนังสือเล่มนี้</p> <p>เหตุผลส่วนหนึ่งที่ทำให้ความสามารถนี้ขององค์ประกอบมีความสำคัญในการออกแบบสถาปัตยกรรม ก็เพราะว่าสถาปัตยกรรมไม่ได้อยู่ (หรือไม่ควรอยู่) อย่างโดดเดี่ยว ผลที่เกิดจากสถาปัตยกรรม(ส่วนใหญ่)มักจะส่งผลต่อสิ่งอื่นซึ่งมีอยู่ก่อนแล้วในบริเวณนั้น</p> <p>ยกตัวอย่างเช่น ผนังที่สร้างในภูมิประเทศที่มีลมพัดแรง จะทำให้เกิดพื้นที่อย่างน้อยสองส่วน ส่วนที่หนึ่งคือส่วนนอกที่กำบัง และส่วนที่สองคือส่วนในที่กำบัง ถ้ามีดวงอาทิตย์ส่องแสง ผนังก็จะทำให้เกิดพื้นที่ซึ่งอยู่ในร่วมกับพื้นที่ซึ่งโดนแดด ผนังยังอาจจะแบ่งแยกพื้นที่สาธารณะออกจากพื้นที่ส่วนบุคคล หรือใช้แบ่งบริเวณที่ใช้เลี้ยงแกะออกจากบริเวณที่เป็นสวนดอกไม้</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p><i>(Caption)</i></p> <p><i>Title page:</i> <i>A window can 'do' many things architecturally at the same time. It lets light into a room, or out. It provides a view out, or in. It might set up an axial relationship, like the 'sight' of a rifle, lining up with something in the distance. The formation of an opening creates a sill, which can be a shelf for books or plants. The window can be a place for display... All this without even considering its role in the pattern of the overall layout of a wall.</i></p> <p><i>The front wall of the Alcazar, in Toledo, as well as doing the usual things that walls do, also displays the credentials of its sixteenth-century owner, Charles V of Spain, identifying the place as his palace.</i></p>	<p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p><i>หน้าแรก :</i> <i>หน้าต่างสามารถทำหน้าที่ทางสถาปัตยกรรมได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน หน้าต่างทำให้แสงส่องเข้ามาในห้อง ทำให้มองเห็นวิวภายนอกหรือทำให้ภายนอกมองเข้ามาได้ หน้าต่างอาจทำให้เกิดความสัมพันธ์แบบแกน เหมือนการเล็งปืนไรเฟิลตรงไปยังบางสิ่งในระยะไกล การติดตั้งช่องเปิดทำให้เกิดกรณีหน้าต่างซึ่งใช้เป็นที่วางหนังสือหรือกระถางต้นไม้ได้ หน้าต่างยังใช้เป็นสถานที่จัดแสดงบางอย่าง...ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ยังไม่ได้รวมถึงบทบาทของหน้าต่างที่เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบโดยรวมของผนัง</i></p> <p><i>ผนังด้านหน้าของพระราชวังอัลคาซาร์(Alcazar) ที่เมืองโทเลโด(Toledo) นอกจากจะทำหน้าที่ปกติเหมือนผนังทั่วไป ผนังนี้ยังแสดงฐานันดรศักดิ์ของผู้เป็นเจ้าของในช่วงศตวรรษที่สิบเจ็ด นั่นคือ พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 5 แห่งสเปน (Charles V of Spain) ซึ่งเป็นการแสดงว่าสถานที่แห่งนี้เป็นพระราชวังของพระองค์</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - ในการแปลคำบรรยายภาพ ผู้แปลจะแปลให้สอดคล้องกับภาพและเนื้อหา การแปลคำศัพท์เฉพาะต้องเป็นคำเดียวกับเนื้อหา เพื่อป้องกันการขัดแย้งกันเองภายในตัวบท - การแปลชื่อสถานที่ ผู้แปลจะเพิ่มคำอธิบายหน้าชื่อสถานที่ เพื่อช่วยเสริมความเข้าใจให้กับผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับสถานที่นั้นๆ ในวัฒนธรรมปลายทาง เช่น สวนเจเนอรัลไลฟ์ พระราชวังอัลฮามบรา เมืองกรานาดา - ในกรณีของการแปลคำศัพท์วิชาการ ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ รวมถึงคำศัพท์เฉพาะอื่นๆ ผู้แปลจะวงเล็บคำศัพท์ในภาษาต้นทางของต้นฉบับไว้ด้วยในกรณีที่มีการแปลเป็นครั้งแรก เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางที่มีความรู้ในภาษาต้นทางด้วยสามารถเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น แต่ในการเพิ่มวงเล็บคำศัพท์เดิมอาจจะทำให้อ่านยาวขึ้น ผู้แปลจะต้องระวังเรื่องการจัดหน้ากระดาษให้ความสัมพันธ์ของเนื้อหาและภาพประกอบยังเป็นไปตามรูปแบบเดิมของต้นฉบับ ทำให้ในบางกรณีอาจจะต้องมีการเรียบเรียงเนื้อหาให้กระชับขึ้น - การแปลเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกษัตริย์ จะต้องใช้คำราชาศัพท์ที่เหมาะสม

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 52)</p> <p>If the wall forms an enclosure or a cell then it divides an 'inside' from the 'outside'; giving something to and taking something from both. Even in such a simple arrangement the walls can be seen to do many things. As well as separating a sheltered inside from everywhere else they also probably support the roof. They provide surfaces on which things can be displayed or against which furniture can be positioned. And their geometry, together with the position of the doorway, seems to give them a hierarchy of importance.</p> <p>The theme also reaches into the work itself. A single 'party' or dividing wall makes two rooms, with the dividing wall serving both equally.</p> <p>A flat roof is also a platform. The ceiling of one place is the floor of another.</p>	<p>(หน้า 52)</p> <p>เมื่อผนังทำให้เกิดพื้นที่ปิดล้อมหรือห้องซอผนังนั้นจะทำให้เกิดการแบ่งแยกพื้นที่ภายในออกจากพื้นที่ภายนอก ซึ่งเป็นทั้งการรับและการเสียบางสิ่งในเวลาเดียวกัน แม้จะเป็นเพียงการกั้นผนังแบบง่ายๆ แต่ก็สามารถทำหน้าที่อะไรได้หลายอย่าง นอกจากผนังจะใช้แบ่งแยกพื้นที่ปิดล้อมภายในออกจากพื้นที่อื่นโดยรอบแล้ว ผนังยังช่วยรับน้ำหนักของหลังคาได้ด้วย และผนังยังมีพื้นที่ด้านข้างให้แสดงสิ่งต่างๆหรือใช้ติดตั้งเฟอร์นิเจอร์บางอย่างได้ รูปทรงเรขาคณิตของผนัง ประกอบกับตำแหน่งของประตูทางเข้าด้านหน้า เหมือนจะช่วยให้ผนังแห่งนี้มีลำดับความสำคัญสูงสุด</p> <p>ความสามารถนี้นำไปใช้งานได้ด้วยตัวของมันเอง ผนังที่ใช้ร่วมกันหรือผนังกั้นกลางทำให้เกิดห้องสองห้องขึ้น ซึ่งผนังกั้นกลางจะถูกใช้งานจากทั้งสองห้องเท่าๆกัน</p> <p>หลังคาแบนใช้เป็นดาดฟ้าได้ และเพดานของชั้นหนึ่งใช้เป็นพื้นของอีกชั้นหนึ่งได้</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>A vertical series of roofs, which are also floors, makes a multi-storey building (right).</p> <p>Walls are often (though not always) structural — they hold up a roof; but their primary architectural role is to define the boundaries of place. Other structural elements can have this role too. A line of columns can also define a pathway.</p> <p>In this apparently simple plan (variations on which can be found in the stoa of an ancient Greek agora, the cloister of a medieval monastery, the shop-houses of Malaysia and streets and urban squares across the world) a few basic architectural elements are composed to identify a number of different places: the cells themselves; the street or square outside; and the covered pathway (defined by the columns and the ends of the party walls of the cells), which also makes a transition space between the street and the insides of the cells.</p>	<p>หลังคาอาคารที่ซ้อนกันเป็นชั้นๆ ซึ่งทำหน้าที่เป็นพื้นอาคารด้วยในขณะเดียวกัน ทำให้เกิดอาคารสูง (ภาพขวา)</p> <p>มีบ่อยครั้ง (แต่ไม่เสมอไป) ที่ผนังทำหน้าที่เป็นโครงสร้างอาคาร เช่น ช่วยรับน้ำหนักหลังคา แต่บทบาทหน้าที่หลักทางสถาปัตยกรรมของผนังคือการกำหนดขอบเขตของพื้นที่ องค์ประกอบทางโครงสร้างอื่นๆก็มีบทบาทนี้ได้เช่นกัน เสาที่เรียงเป็นแถวตรงใช้กำหนดขอบเขตของทางเดินได้</p> <p>จากผังพื้นแบบเรียบง่ายนี้ (ผังพื้นลักษณะนี้มีได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ระเบียงที่มีหลังคาคลุม (stoa) ซึ่งอยู่ใกล้กับตลาดกลางแจ้ง (agora) สมัยกรีกโบราณ หรือระเบียงคด (cloister) ของศาสนสถานยุคกลาง หรือร้านค้าเล็กๆที่มาเลเซียและที่อยู่ตามถนนและในย่านชุมชนเมืองทั่วโลก) ผังพื้นนี้ใช้องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมไม่ใช่อะไรมาประกอบกันเพื่อกำหนดรูปลักษณะของสถานที่ให้มีรูปแบบต่างๆกัน องค์ประกอบพื้นฐานที่ใช้ ได้แก่ ห้องซอຍ ถนนหรือจัตุรัสภายนอก และทางเดินมีหลังคาคลุม (กำหนดขอบเขตทางเดินด้วยเสาและปลายผนังระหว่างห้อง) ทำให้เกิดพื้นที่ซึ่งช่วยสร้างความต่อเนื่อง (transition space) ระหว่างถนนภายนอกกับห้องภายใน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากคำว่า stoa ไม่มีบัญญัติไว้ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ผู้แปลจึงต้องพิจารณาคำแปลที่เหมาะสม โดยใช้อธิบายลักษณะของสถาปัตยกรรมและวงเล็บคำเต็มไว้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า agora เป็นตลาดกลางแจ้ง - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า cloister เป็น ระเบียงฉันทนบถ แต่คำนี้ไม่เป็นใช้กันทั่วไป ผู้แปลจึงแปลว่า ระเบียงคด ซึ่งเป็นคำแปลที่เข้าใจกันแพร่หลายมากกว่า

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p><i>(Caption)</i></p> <p><i>A multistorey building is a series of floors that are also roofs.</i></p> <p><i>In this small apartment by the Swedish architect Sven Markelius, a number of elements do more than one thing at once. For example: the one structural column (near the balcony door) helps to suggest different places within the generally open plan; the bathroom and kitchen are grouped together and form a division between the entrance lobby and the rest of the apartment.</i></p>	<p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p><i>อาคารสูงเกิดจากพื้นอาคารที่ซ้อนขึ้นไปเป็นชั้นๆ ซึ่งพื้นเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นหลังคาด้วย</i></p> <p><i>อาคารห้องชุดขนาดเล็กแห่งนี้ ออกแบบโดยสเวน มาร์เคลเลียส (Sven Markelius) สถาปนิกชาวสวีเดน จะมีการใช้องค์ประกอบที่ทำหน้าที่มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวหลายประเภท เช่น เสาอาคาร (ใกล้ประตูระเบียง) จะช่วยกำหนดพื้นที่ใช้สอยต่างประเภทในผังพื้นแบบเปิดโล่ง ห้องน้ำและห้องครัวถูกจัดให้อยู่เป็นกลุ่ม และใช้กันระหว่างโถงทางเข้าและพื้นที่ส่วนที่เหลือภายในห้อง</i></p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 53)</p> <p>One of the indispensable skills of an architect is to appreciate the consequences of composing elements and be aware that they are likely to do more than one thing. These consequences can be positive: cut a window into a wall, and one has a view as well as light and a sill for books or a vase of flowers; build two parallel rows of houses and one also makes a street between them. But the consequences can also be negative: build two houses too close together but not joined and you create an unpleasant unusable space between; build a wall for display, and you may also create a 'non-place' behind.</p> <p>This is one of the most important aspects of architectural design. It is something in which an architect can achieve great subtlety; but it can also cause problems, especially when the consequences are unforeseen. Urban skaters and skateboarders, for example, have been adept at finding additional (unintended) uses for elements in the city such as steps, kerbs, ramps and rails.</p>	<p>(หน้า 53)</p> <p>หนึ่งในทักษะที่สถาปนิกจำเป็นต้องมีคือ ความสามารถรู้คุณค่าของผลที่เกิดขึ้นจากการนำองค์ประกอบต่างๆมารวมเข้าด้วยกัน และตระหนักว่าองค์ประกอบเหล่านี้สามารถทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง ผลที่เกิดขึ้นอาจเป็นไปได้ในทางที่ดี เช่น การเพิ่มหน้าต่างที่ผนังทำให้มองเห็นวิวภายนอก ได้แสงสว่างและตรรกะหน้าต่างยังใช้วางหนังสือหรือแจกันดอกไม้ได้ การสร้างบ้านเป็นสองแถวขนานกัน จะได้พื้นที่ว่างเป็นชอยตรงกลาง แต่ผลที่เกิดขึ้นก็อาจเป็นไปได้ในทางที่ไม่ดีก็ได้ เช่น การสร้างบ้านสองหลังให้ชิดกันมากเกินไป จะทำให้เกิดพื้นที่ระหว่างบ้านซึ่งแคบเกินไปจนไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เลย การสร้างผนังขึ้นมาเพื่อไว้แสดงบางอย่าง แต่พื้นที่ด้านหลังผนังกลับกลายเป็นพื้นที่ซึ่งไม่ได้ใช้งาน</p> <p>สิ่งนี้คือหนึ่งในแง่มุมที่สำคัญที่สุดในการออกแบบสถาปัตยกรรม และคือสิ่งหนึ่งที่ทำให้สถาปนิกประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ แต่มันก็สามารถก่อให้เกิดปัญหาได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดผลที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ก่อนล่วงหน้า เช่น นักเล่นสเกตบอร์ดใช้องค์ประกอบต่างๆในเมือง (โดยไม่เจตนา) เป็นอุปกรณ์หนึ่งในการเล่นสเกตบอร์ดของพวกเขา เช่น ขั้นบันได ขอบทางเท้า ทางลาด และราวกันตก</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>Some problems associated with elements doing more than one thing are evident in the work itself, rather than in how others interpret it. In such examples it seems the architect has not cared, or been able, to design the problems out.</p> <p>This is the plan of an English house from the early part of the twentieth century. The forecourt is a square with cusps taken out of three sides. The cusp that bites into the house may help to identify the place of the entrance, but it also causes problems with its internal planning. In the awkward spaces alongside the doorway the architect has placed the butler's pantry (to the left) and the cloakroom and lavatory (to the right). A similar problem occurs in the drawing room where the same device is used to identify the place of the fire; but here it also makes an odd shaped garden room (in the bottom right corner of the house). These are examples of an element (a wall, with a particular geometry) having a positive effect on one side, but a negative effect on the other</p>	<p>ปัญหาบางประการที่เชื่อมโยงกับองค์ประกอบที่ทำหน้าที่ได้มากกว่าอย่างเดียวนั้น มาจากผลที่เกิดขึ้นจากตัวของมันเอง มากกว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อมีผู้อื่นมาเกี่ยวข้องด้วย ในบางกรณี ดูเหมือนสถาปนิกจะไม่ได้ใส่ใจ หรือไม่มีความสามารถพอที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ในการออกแบบ</p> <p>ภาพด้านบนนี้คือผังพื้นของบ้านแบบอังกฤษในช่วงต้นศตวรรษที่ยี่สิบ บริเวณลานด้านหน้าบ้านเป็นลานรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีขอบยกสูงล้อมรอบสามด้าน ขอบนี้จะช่วยให้เกิดการกำหนดรูปลักษณะของบริเวณประตูทางเข้าหลักด้านหน้า แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการวางผังพื้นที่ของห้องภายในบ้านด้วย พื้นที่รูปร่างประหลาดซึ่งอยู่บริเวณประตูทางเข้าหลักด้านหน้า สถาปนิกออกแบบให้ด้านซ้ายมือเป็นห้องเตรียมอาหารของหัวหน้าคนรับใช้ และด้านขวามือเป็นห้องเก็บเครื่องแต่งตัวและห้องน้ำ ส่วนบริเวณห้องรับแขก (drawing room) ก็เกิดปัญหาเช่นเดียวกัน เนื่องจากสถาปนิกใช้ผนังโค้งลักษณะเดียวกันในการออกแบบพื้นที่บริเวณเตาผิง แต่ทำให้ห้องเก็บเครื่องมือทำสวนมีรูปร่างประหลาด (ตรงมุมขวาล่างของตัวบ้าน) สิ่งเหล่านี้เป็นตัวอย่างขององค์ประกอบ (ประเภทผนังซึ่งมีรูปร่างเฉพาะตัว) ที่มีผลในทางบวกกับพื้นที่ฝั่งหนึ่ง แต่มีผลในทางลบกับพื้นที่อีกฝั่งหนึ่ง</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p><i>(Caption)</i></p> <p><i>In the Royal Festival Hall, London, the stepped floor of the auditorium also provides a distinctive raked ceiling for the foyer spaces. The building was designed by Robert Matthew, Leslie Martin, and others, and was completed in 1951.</i></p> <p><i>In this small summerhouse, (shown here in section and plan), the four columns not only hold up the roof but also help to define the boundary of the veranda — a place for sitting and looking over the nearby lake which is at Muuratsalo in Finland. It is called the Villa Flora, and was designed by Alvar and Aino Aalto in 1926.</i></p>	<p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p><i>ที่ รอยัล เฟสติวัล ฮอลล์ (Royal Festival Hall) ในกรุงลอนดอน พื้นเล่นระดับของส่วนที่นั่งผู้ชมทำให้เกิดเพดานเอียงเหนือบริเวณโถงต้อนรับด้านหน้า อาคารนี้ออกแบบโดย โรเบิร์ต แมทธิว (Robert Matthew) เลสลีย์ มาร์ติน (Leslie Martin) และสถาปนิกคนอื่นๆ สร้างเสร็จในปี ค.ศ. 1951</i></p> <p><i>ที่บ้านพักฤดูร้อนเล็กๆ แห่งนี้ (ดูรูปตัดและผังพื้น) เสาสี่ต้นไม่เพียงช่วยรับหลังคาแต่ยังช่วยกำหนดขอบเขตของระเบียงหน้าบ้าน ที่ใช้เป็นพื้นที่นั่งเล่นและชมวิวทะเลสาบใกล้ๆ บ้านหลังนี้อยู่ที่มูรัตซาลอ (Muuratsalo) ประเทศฟินแลนด์ บ้านหลังนี้มีชื่อว่า วิลล่า ฟลอรา (Villa Flora) ออกแบบโดย อัลวา และ ไอโน ในปี ค.ศ. 1926</i></p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 54)</p> <p>Elements can readily be found to be doing two things at once (it is actually difficult to find elements in architecture that are only doing one thing!) but sometimes one finds elements that are doing many things. (Maybe this is one of the measures of quality, or at least sophistication, in architecture.)</p> <p>In the section through a hillside house —The Wolfe House (bottom left)— designed by Rudolf Schindler in 1928, you can see that the simple thin horizontal concrete slabs, some of which are tied back into the hillside, act not only as floors and ceilings, but also as outdoor terraces and sunshades. Their precipitous edges are protected by balustrades which are also planting boxes.</p> <p>In the Falk Apartments of 1943 (top), also by Schindler, it is not only the elements but the ways they are positioned that do more than one thing at once. The party walls between the apartments have been angled so</p>	<p>(หน้า 54)</p> <p>ปกติมักจะพบองค์ประกอบที่ทำหน้าที่สองอย่างในเวลาเดียวกันอยู่เสมอ (ในความจริงแล้วแทบไม่พบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ทำหน้าที่เพียงอย่างเดียวเลย) แต่ในบางครั้งเราก็พบองค์ประกอบที่ทำหน้าที่มากกว่าสองอย่างเช่นกัน (บางทีสิ่งนี้อาจเป็นเครื่องวัดคุณภาพทางสถาปัตยกรรม หรืออย่างน้อยก็บอกความมีระดับได้)</p> <p>จากรูปตัดของบ้านที่สร้างขึ้นบริเวณเชิงเขาที่มีชื่อว่า วูล์ฟเฮาส์ (Wolfe House) หลังนี้ (ภาพล่างซ้าย) ออกแบบโดยรูดอล์ฟ ชินด์เลอร์ (Rudolf Schindler) ในปี ค.ศ. 1928 จะเห็นว่ามีแผ่นคอนกรีตบางๆ รปูปร่างเรียบง่ายหลายแผ่นถูกวางในแนวนอน บางแผ่นก็ฝังเข้าไปในภูเขา นอกจากมันจะทำหน้าที่เป็นทั้งพื้นและเพดานแล้ว มันยังเป็นระเบียงนอกบ้าน และเป็นที่ยึดด้วย รางขอบระเบียงจะมีราวที่กั้นตงซึ่งใช้เป็นที่พักต้นไม้เล็กๆ</p> <p>ส่วนอาคารชุดฟาลค์ (Falk) สร้างในปี ค.ศ. 1943 ที่ออกแบบโดยชินด์เลอร์เช่นกันนั้น ไม่เพียงแต่องค์ประกอบที่ใช้จะสามารถทำหน้าที่ได้หลายอย่าง แต่รูปแบบของการออกแบบวางผังยังทำหน้าที่ได้หลายอย่างเช่นกัน ผังห้องที่ใช้ร่วมกันจะเอียงทำมุม</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>that the living rooms face a lake. But this device has other effects too. It allows the terraces outside each apartment to be larger; it also gives these terraces more privacy. Deeper into the plan the angled walls open up a place for each staircase, which would otherwise be more cramped. The non-orthogonal geometry also enables the end apartments to be larger and different in plan from the intermediate ones. Schindler has been careful not to let the deviation from right-angles create awkward shaped rooms; it is as if almost all the problems that might have been caused by the shift from rectangular geometry have been reduced down to one tiny triangular cupboard in the left-hand end apartment.</p> <p><i>(Caption)</i></p> <p>Reference for the architecture of Rudolf Schindler: Lionel March and Judith Scheine — R.M. Schindler, 1993.</p>	<p>ทำให้ห้องรับแขกมองเห็นวิวทะเลสาบ การวางผังให้ผนังเอียงทำมุมยังสร้างผลลัพธ์อื่นด้วย นั่นคือทำให้ระเบียงด้านนอกของแต่ละห้องมีพื้นที่กว้างขวางมากขึ้น และยังเพิ่มความเป็นส่วนตัวให้มากขึ้นด้วย ลึกเข้าไปให้ห้อง ผนังซึ่งเอียงทำมุมจะเปิดพื้นที่ให้กับบันไดภายในของแต่ละห้อง ซึ่งถ้าไม่มีผนังเอียงแบบนี้อาจจะคับแคบ รูปร่างที่ไม่เป็นมุมฉากนี้ยังทำให้ห้องริมอาคารมีขนาดใหญ่กว่าและมีการจัดผังพื้นที่ซึ่งแตกต่างจากห้องช่วงกลางอาคาร ชินด์เลอร์ระมัดระวังที่จะไม่ให้การวางผนังเอียงทำมุมทำให้เกิดพื้นที่ห้องรูปร่างประหลาดที่ใช้งานไม่ได้ การออกแบบที่รอบคอบของเขาทำให้ปัญหาเรื่องพื้นที่รูปร่างประหลาดเกือบทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้นได้เมื่อมีการเอียงรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าทำมุม ลดน้อยลงเหลือแค่พื้นที่รูปสามเหลี่ยมขนาดเล็กมาก ซึ่งเขาออกแบบให้เป็นตู้เก็บอาหารในห้องปลายสุดด้านซ้ายมือ</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลงานสถาปัตยกรรมของ รูดอล์ฟ ชินด์เลอร์ : Lionel March and Judith Scheine — R.M. Schindler, 1993.</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p><i>In the plan of the Falk Apartments, the angle of the party walls does more than one thing. In the section (below) the streets between the blocks allow access, as well as light and air, to the rear of the apartments. The siting on a hillside allows one apartment to look over the top of those in front.</i></p>	<p>จากผังพื้นของอาคารชุดฟาลค์ ผังนี้เอียงที่กั้นระหว่างห้องนั้นทำหน้าที่มากกว่าหนึ่งอย่าง จากรูปตัด (ภาพล่าง) ทางเดินระหว่างห้องพักใช้เป็นทางเข้าสู่ห้องพัก และทำให้แสงและอากาศเข้าถึงส่วนหลังของห้องพักได้ การวางห้องพักลดหลั่นกันไปตามไหล่เขา ทำให้ห้องพักด้านในมองข้ามด้านบนของห้องด้านนอกออกไปได้</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 55)</p> <p>These apartments, like the Wolfe House, were also designed for a hillside, though one that is less steep. Their section (bottom of previous page) is stepped so that a roof can also be a terrace. In the section of an individual apartment you can see that the bedroom is almost like an enclosed gallery in the living room. This device too does more than one thing. One can see from the bedroom down into the living room; thus the bedroom is less enclosed than is traditionally the case. But the position of the bedroom in the section also creates two different ceiling heights, which relate to the places they cover: a high ceiling over the living room making it more spacious; a low ceiling over the entrance and kitchen. The line where the low ceiling changes to the high also suggests the division between the living room and the dining area. The dining place is identified by the lower ceiling.</p> <p>One of the drawbacks with stepped sections is that inside spaces close to the hill</p>	<p>(หน้า 55)</p> <p>อาคารชุดแห่งนี้มีลักษณะเหมือนกับบ้านวูล์ฟเฮ้าส์ คือออกแบบให้ตัวอาคารเกาะไปกับเชิงเขา แต่เชิงเขาแห่งนี้จะมีความลาดชันน้อยกว่าบ้านวูล์ฟเฮ้าส์รูปตัด (ภาพล่างในหน้าที่แล้ว) แสดงการเล่นระดับของห้องพักเพื่อใช้หลังคาของห้องพักด้านล่างเป็นชานระเบียงของห้องพักด้านบน รูปตัดของห้องพักแต่ละห้องแสดงให้เห็นว่าห้องนอนนั้นดูเกือบจะเหมือนชั้นลอยแบบปิดในห้องรับแขก การออกแบบห้องนอนเป็นชั้นลอยในลักษณะนี้ทำหน้าที่มากกว่าหนึ่งอย่าง เราสามารถมองออกมาจากห้องนอนลงไปยังห้องรับแขกได้เลย ด้วยเหตุนี้ห้องนอนที่นี้จะปิดทึบน้อยกว่าห้องนอนธรรมดาทั่วไป จากตำแหน่งของห้องนอนในรูปตัดจะทำให้เกิดเพดานที่มีความสูงสองระดับซึ่งสัมพันธ์กับพื้นที่ใช้สอยข้างใต้เพดานห้องรับแขกจะมีเพดานสูงมากทำให้ภายในห้องมีพื้นที่โดยรวมที่โล่งโปร่งสบายมากขึ้น ส่วนบริเวณประตูทางเข้าและห้องครัวจะมีเพดานต่ำกว่า เส้นแบ่งบริเวณจุดเปลี่ยนระดับความสูงเพดานจากต่ำไปสูงเป็นสิ่งที่ใช้แบ่งแยกระหว่างส่วนรับแขกกับส่วนรับประทานอาหาร โดยส่วนรับประทานอาหารนั้นจะกำหนดพื้นที่โดยเพดานที่ต่ำกว่า</p> <p>ข้อเสียประการหนึ่งของอาคารที่เล่นระดับคือพื้นที่ภายในส่วนที่ติดกับเชิงเขาจะมีด ชินด์เลอร์</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>can be dark. Schindler counters this problem in the Falk Apartments by making 'streets' between the blocks. These pathways do at least three things at once: they give access into the apartments; they provide light into the back spaces — the kitchens, hallways and bathrooms; and they allow cross-ventilation through the apartments.</p> <p>Many small villages across the world that have been inhabited and gently modified over many centuries show the subtle ways in which simple elements can be used for more than one thing. House walls, for example, usually not only enclose the private interiors of the dwellings or their gardens but also define the pathways, small public squares and roads between them. In this way the villages have an intimate interrelationship between spaces, creating a tightly woven web of places that also seems to be a metaphor for the tightly knit communities that live in them.</p>	<p>แก้ปัญหาการออกแบบของอาคารชุดฟาลค์แห่งนี้โดยการสร้างพื้นที่ทางเดินระหว่างห้องพัก ทางเดินนี้จะทำหน้าที่อย่างน้อยสามอย่างในเวลาเดียวกัน ได้แก่ เป็นทางเดินเข้าสู่ห้องพัก ให้แสงสว่างกับพื้นที่ห้องส่วนหลัง คือ ห้องครัว ทางเดิน และห้องน้ำ และทำให้เกิดการถ่ายเทอากาศโดยตรง (cross-ventilation) ผ่านตัวห้องพัก</p> <p>ตามหมู่บ้านเล็กๆทั่วโลกที่ยังมีผู้คนอาศัยอยู่และมีการเปลี่ยนแปลงตัวเองอย่างช้าๆในช่วงหลายศตวรรษที่ผ่านมา หมู่บ้านเล็กๆเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความละเอียดซับซ้อนในการใช้องค์ประกอบที่เรียบง่ายให้ทำหน้าที่มากกว่าอย่างเดียว ยกตัวอย่างเช่นผนังบ้านในหมู่บ้านจะไม่ได้ใช้ปิดล้อมพื้นที่พักอาศัยส่วนบุคคลภายในบ้านหรือกั้นเขตบริเวณสวนของบ้านเพียงอย่างเดียว มันยังทำให้เกิดทางเดิน ลานสาธารณะเล็กๆ และถนนที่อยู่ระหว่างผนังเหล่านั้นขึ้นจากลักษณะเช่นนี้ จึงเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดขึ้นระหว่างพื้นที่ต่างๆในหมู่บ้าน และทำให้เกิดสายใยที่ถักทออย่างแน่นหนาของพื้นที่เสมือนสิ่งที่ผูกมัดครอบครัวต่างๆที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านให้มีความสัมพันธ์กันอย่างเหนียวแน่น</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(Caption)</p> <p>This is the plan of a village in the Ticino region of Switzerland. It shows cellular houses (batched), low walls and some platforms adjacent to houses. In such places it is difficult to find an element that is not doing more than one thing at once. Most house walls also define outside pathways, private gardens, or small public spaces. The result is an integrated web of places, some private, some public, and some in between. There are no vague, open, non-specific spaces.</p> <p>Reference for Swiss villages: Weer Blaser — <i>The Rock is My Home</i>, WEMA, Zurich, 1976.</p>	<p>(คำบรรยายภาพ)</p> <p>ภาพนี้คือผังของหมู่บ้านในแถบทิสซิโน (Ticino) ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ผังแสดงให้เห็นบ้านในหมู่บ้านที่เกาะกลุ่มกันเป็นรูปร่างกลม มีกำแพงเตี้ยและพื้นยกระดับบางส่วนข้างๆตัวบ้าน ในพื้นที่เช่นนี้ แลพบองค์ประกอบที่ทำหน้าที่เพียงอย่างเดียวเลยผนังบ้านส่วนใหญ่ยังใช้แบ่งเขตทางเดินภายนอกบ้านสวนส่วนตัว หรือพื้นที่สาธารณะขนาดเล็กด้วย ผลที่เกิดขึ้นคือสายใยซึ่งถักทอเข้าด้วยกันของพื้นที่ต่างๆ ทั้งพื้นที่ส่วนบุคคล พื้นที่สาธารณะ และพื้นที่กึ่งสาธารณะ จะไม่พบพื้นที่ไม่ได้ถูกรอบครอง พื้นที่เปิดและพื้นที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เลย</p> <p>อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับหมู่บ้านสวิส: Weer Blaser — <i>The Rock is My Home</i>, WEMA, Zurich, 1976</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 56)</p> <p><i>Allegory and Metaphor</i></p> <p>Elements often do more than one thing in the ways they organise space or contribute to the structural stability and environmental performance of a building. But they can be expressive too. Architecture can express meanings, draw allusions, evoke metaphors, tell stories.... The capacity of a work of architecture to be symbolic can lift it out of the pragmatic and experiential to the level of allegory, in which some message is communicated through association.</p> <p>Some works of architecture seem metaphorical in ways that emerge from deep in the human psyche.</p> <p>Three millenia ago, Minoan people, living on the island of Crete, carved deep slits into the living rock, with chambers at their ends for the interment of the remains of the dead. It is hard not to interpret these</p>	<p>(หน้า 56)</p> <p>การเปรียบเทียบและการอุปมา (<i>Allegory and Metaphor</i>)</p> <p>มีบ่อยครั้งที่องค์ประกอบจะทำหน้าที่มากกว่าหนึ่งอย่างเวลาที่จัดการพื้นที่ หรือเกี่ยวกับความมั่นคงทางโครงสร้าง และการจัดการสภาพแวดล้อม แต่องค์ประกอบยังสามารถใช้สื่อความหมายได้ด้วย สถาปัตยกรรมสามารถสื่อความหมายทั่วไป แสดงการพาดพิง สื่อความหมายเชิงอุปมา บอกเล่าเรื่องราว... ความสามารถของสถาปัตยกรรมในการสื่อสารสัญลักษณ์สามารถยกระดับสถาปัตยกรรมนั้นจากระดับทั่วไปและระดับงานทดลองขึ้นเป็นระดับที่มีการสื่อความหมายเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งสารบางส่วนจะถูกสื่อผ่านทาง การเชื่อมโยงความหมาย</p> <p>งานสถาปัตยกรรมบางแห่งดูเสมือนว่าจะสื่อสารความหมายในเชิงอุปมาที่มาจากเบื้องลึกของจิตใจมนุษย์ได้เลยทีเดียว</p> <p>สามพันปีก่อน ชนเผ่ามิโนอัน (Minoan) ซึ่งอาศัยอยู่บนเกาะครีต (Crete) จะเจาะช่องลงไปใ้ในเนินเขาหิน ตรงปลายสุดจะทำเป็นห้องเล็กสำหรับเก็บอัฐิที่เหลืออยู่ของผู้ที่ตายไปแล้ว จึงเป็นการยากที่เสียงการตีความสุสานเหล่านี้ว่ามีความหมายในเชิงอุปมา</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>tombs as metaphorical 'wombs' to which those who had died could be 'returned'.</p> <p>When prehistoric chieftains erected large stones to identify their territory such standing stones tend to be interpreted not only as markers but also as symbols of the chieftains themselves and of their manhood.</p> <p>Such symbolism in the identification of places may have been subconscious, but all through history, at the behest and with the collusion of their patrons, architects have used allusion, allegory, association, metaphor... deliberately. They have used architecture to convey, openly or subliminally, messages, meaning, propaganda....</p> <p>When wealthy Renaissance gentlemen wanted their villas fitted with porticoes in the form of Roman temples, they were not just asking for practical porches that would help keep out the weather, nor were they merely wanting to extend the experience of moving from outside to inside their houses.</p>	<p>ถึงมดลูกซึ่งเป็นสถานที่ซึ่งผู้ตายจะสามารถกลับมาเกิดใหม่อีกครั้ง</p> <p>หัวหน้าเผ่าในยุคก่อนประวัติศาสตร์จะตั้งแผ่นหินขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อแสดงอาณาเขตของเขา แผ่นหินนี้ไม่เพียงสามารถตีความได้เป็นจุดหมายตา แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหัวหน้าเผ่า และเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นผู้กล้าด้วย</p> <p>การสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ที่เกิดจากการกำหนดรูปลักษณะของสถานที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว แต่ส่วนใหญ่ในอดีต เมื่อมีคำสั่งและคำยินยอมจากผู้อุปถัมภ์ สถาปนิกจึงจะใช้สัญลักษณ์ในการพาดพิง การเปรียบเทียบ การเชื่อมโยง การอุปมาได้...โดยเจตนา ซึ่งสถาปนิกจะใช้สถาปัตยกรรมในการส่งสาร สื่อความหมาย และโฆษณาชวนเชื่อ...อย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา</p> <p>เวลาที่ชนชั้นสูงผู้ร่ำรวยในยุคเรอเนซองซ์ ต้องการจะสร้างวิลล่าที่มีมุขเสาเรียง (portico) ด้านหน้าที่คล้ายกับรูปแบบของโบสถ์โรมันโบราณ พวกเขาไม่ได้เพียงต้องการสร้างระเบียงไว้เพื่อเป็นที่กำบังลมฟ้าอากาศ หรือเพียงต้องการจะขยายขอบเขตของประสบการณ์การรับรู้ขณะเคลื่อนที่จากภายนอกบ้านเข้าสู่ภายในบ้าน แต่พวกเขากำลังพยายามหาวิธีการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า Renaissance เป็นยุคเรอเนซองซ์ - ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า portico เป็นมุขเสาเรียง

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>They were seeking to associate themselves, through the style of their houses, with a historical age they considered to be heroic.</p> <p>When nineteenth-century English gentry built houses for their estate workers in the style of rustic cottages, they wanted to evoke the idea of simple rural life, as well as perhaps to reaffirm through architecture the lower social status of their employees.</p> <p><i>(Caption)</i></p> <p><i>The chapel at Ronchamp, designed by Le Corbusier in the 1950s, seems to draw on the images of standing stones and ancient burial chambers, as symbols of places of pilgrimage, worship, and sacrifice.</i></p> <p><i>When Renaissance architects built villas with 'temple' fronts they were not only building a practical house, they were using architecture to draw allegorical allusion to a particular period of history that they admired, and with which they wished to be associated.</i></p>	<p>ที่จะเชื่อมโยงตัวของเขาเองให้สัมพันธ์กับยุคสมัยในอดีตกาลที่พวกเขาเคารพยกย่อง โดยผ่านทางรูปลักษณะภายนอกของสถานที่พักอาศัยของพวกเขา</p> <p>เวลาที่ชนชั้นสูงชาวอังกฤษในช่วงศตวรรษที่สิบเก้าจะปลูกบ้านให้คนรับใช้ในบ้าน พวกเขาจะสร้างเป็นกระท่อมง่ายๆ เพื่อแสดงถึงชีวิตที่เรียบง่ายแบบชนบท และเป็นการยืนยันผ่านทางสถาปัตยกรรมด้วยว่าสถานภาพทางสังคมของคนรับใช้นั้นต่ำกว่าผู้เป็นนาย</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>วิหารที่รังของพ์ ซึ่งออกแบบโดยเลอคอร์บูซีเยร์ ในยุค 1950 เหมือนจะสะท้อนให้เห็นภาพของแผ่นหินและห้องฝังศพโบราณ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสถานที่แห่งนักจาริกแสวงบุญ การสักการะ และพิธีบูชานมัสการ</p> <p>เมื่อสถาปนิกในยุคเรอเนซองส์สร้างวิลล่าที่มีส่วนด้านหน้าคล้ายกับโบสถ์โบราณ เขาไม่ได้เพียงสร้างสถานที่เพื่อการอยู่อาศัย แต่เขากำลังใช้สถาปัตยกรรมในการสะท้อนความหมายแฝงที่สื่อถึงยุคสมัยในอดีตที่เขาให้ความเคารพ และมีความปรารถนาจะเชื่อมโยงด้วย</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 57)</p> <p>When architects in the first half of the twentieth century wanted to turn their backs on 'history' and explore architecture at the level of basic and modifying elements, they stripped their work of stylistic ornamentation. Even so, such buildings can be interpreted as symbolic expressions of 'modernism'. To use the analogy of fashion: if the Renaissance villa was dressed as a Roman temple, and the estate worker's house as a country cottage, then even the 'naturism' of the modernist house could be interpreted as a fashion statement.</p> <p>One might want to try to escape the symbolic dimension of architecture because it seems fickle, rhetorical, prone to variable interpretation. It may be interesting to interpret the symbolic meaning of dreams, but often divergent interpretations of the same dream are possible and one has no way of determining which (if any) interpretation is (in whatever sense) 'right'. Just as in other media, the symbolic meaning of works of</p>	<p>(หน้า 57)</p> <p>สถาปนิกในช่วงห้าสิบปีแรกของศตวรรษที่ยี่สิบกลับหันหลังให้กับอดีตและกลับมาสำรวจสถาปัตยกรรมใหม่ในระดับขององค์ประกอบพื้นฐานและองค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพ เขาเลิกใช้องค์ประกอบเพื่อการประดับตกแต่งทั้งหมด การกระทำเช่นนั้นทำให้สถาปัตยกรรมรูปแบบใหม่นี้ถูกตีความว่าเป็นสัญลักษณ์ของความนิยมยุคสมัยใหม่ (Modernism) ในการเปรียบเทียบอิทธิพลในแง่ของการตกแต่ง ถ้าวิลล่าในยุคเรอเนซองส์ถูกตกแต่งให้ดูเหมือนโบสถ์โรมันโบราณ และบ้านคนรับใช้ของชนชั้นสูงชาวอังกฤษในยุคศตวรรษที่สิบเก้าถูกตกแต่งให้เป็นกระท่อมแบบชนบท ดังนั้น 'ความนิยมธรรมชาติ' (naturism) ของบ้านสมัยใหม่อาจจะตีความเป็นรูปแบบหนึ่งของการตกแต่งได้</p> <p>สถาปนิกบางคนอาจพยายามหลีกเลี่ยงที่จะใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมในการสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ เพราะวิธีการนี้ไม่ค่อยแน่นอน เน้นรายละเอียดมากเกินไป และเปิดกว้างต่อตีความที่หลากหลายมากไป มันอาจจะดูน่าสนใจเวลาตีความหมายทางสัญลักษณ์ของความคิด แต่บ่อยครั้งการตีความที่แตกต่างกันก็เกิดขึ้นได้ แม้จะเป็นความคิดเดียวกัน และเราไม่มีทางตัดสินได้ว่าการตีความใด(ถ้ามี)จะถูกต้อง (ในทุกสถานการณ์)</p>	<p>- ตามศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน แปลคำว่า Modernism เป็น นวยุค ผู้แปลจึงพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมจากคำที่ใช้กันในแวดวงวิชาการสถาปัตยกรรมและแวดวงวิชาชีพ</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>architecture can be open to variable interpretation. A single work might be interpreted in different ways by different people, even if its architect intended no symbolism at all. And even when symbolism is intended, the message sent may be interpreted differently in the minds of its recipients.</p> <p>Fickleness of interpretation has less scope when, as in the case of the Minoan tomb or prehistoric standing stone, the symbolism is deeply rooted in the human psyche, or when, as in the case of the house that looks like a temple or another that looks like a cottage, the 'language' of symbolism is so well established that it is shared and understood by all (within their particular culture). To use the analogy of language: words are symbols; it is through familiarity that we come to share an understanding of their meanings, though new or unfamiliar words can still cause problems. In architecture it can be problematic to use symbolism that is not widely shared. People who have the resources to produce works of architecture may oper-</p>	<p>เช่นเดียวกับสื่อประเภทอื่น ความหมายทางสัญลักษณ์ของสถาปัตยกรรมเปิดกว้างต่อการตีความที่หลากหลาย งานหนึ่งชิ้นอาจถูกตีความไปได้หลายแบบโดยผู้คนหลากหลาย แม้ว่าสถาปนิกผู้ออกแบบอาจจะไม่ได้ต้องการจะสื่อสารเชิงสัญลักษณ์เลยก็ตาม และแม้บางครั้งที่ต้องการจะสื่อสารเชิงสัญลักษณ์บางอย่างออกไป แต่สารนั้นก็กลับถูกผู้รับสารตีความไปในทิศทางที่ตรงกันข้ามกันไปเลยก็ได้</p> <p>การเอาแน่เอานอนไม่ได้ของการตีความถูกจำกัดให้น้อยลง อย่างเช่นในกรณีของหลุมศพของพวกมิโนอัน (Minoan) หรือแผ่นหินเหนือหลุมศพในยุคก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อการสื่อสารเชิงสัญลักษณ์หยั่งรากลึกในจิตใจของมนุษย์ หรือในกรณีของวิลล่าที่ดูเหมือนโบสถ์หรือบ้านพักคนรับใช้ที่เหมือนกระท่อมชนบท เมื่อภาษาเชิงสัญลักษณ์ได้ถูกสร้างสรรค์มาอย่างดีเยี่ยม มันจะถูกใช้และเป็นที่เข้าใจกันในกลุ่ม (ที่มีวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม) ในการเปรียบเทียบทางภาษา เช่น การใช้คำพูดเป็นสัญลักษณ์ เราต้องอาศัยความคุ้นเคยกันเพื่อทำให้เราสามารถแลกเปลี่ยนความเข้าใจความหมายทางภาษากันได้ แม้จะมีคำศัพท์ใหม่ๆหรือคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหากก็ตาม แต่ในทางสถาปัตยกรรม ปัญหาจะเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้สัญลักษณ์ที่ไม่เคยใช้ร่วมกันมาก่อนในวงกว้าง ผู้คนที่มีกำลังทรัพย์มากพอที่จะสร้างสถาปัตยกรรม</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>ate with a symbolic 'language' which is different from that accepted and understood by those who will encounter their buildings, though the dialectic interplay may be dynamic — unfamiliar symbolism may come to be widely accepted and understood with time.</p> <p><i>(Caption)</i></p> <p><i>When eighteenth-century architects built rustic cottages, they were alluding to a particular imagined way of life — the romantic rural idyll.</i></p> <p><i>When Modern architects stripped their buildings of overt historical allusions, maybe they sought to avoid symbolism. But nevertheless their work symbolised their rejection of history, their forward-looking attitude and their attempts to re-invent architecture from first principles.</i></p>	<p>อาจจะลองใช้ภาษาสัญลักษณ์ซึ่งแตกต่างไปจากภาษาสัญลักษณ์ทั่วไปซึ่งเป็นที่ยอมรับและเป็นที่น่าสนใจของผู้คนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับอาคารนั้น ความสัมพันธ์กันทางเหตุและผลจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นสัญลักษณ์ที่ยังไม่เป็นที่คุ้นเคยตอนนี้ อาจเผยแพร่ไปในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับและเข้าใจได้ในภายภาคหน้าก็ได้</p> <p><i>(คำบรรยายภาพ)</i></p> <p>สถาปนิกในยุคศตวรรษที่สิบแปดสร้างกระท่อมง่ายๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงภาพของการใช้ชีวิตรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความงดงามอันโรแมนติคของชนบท</p> <p>สถาปนิกยุคใหม่เลิกประดับประดาอาคารด้วยองค์ประกอบตกแต่งที่สะท้อนถึงยุคสมัยในอดีตอย่างชัดเจน เขาอาจจะพยายามหลีกเลี่ยงการใช้สัญลักษณ์ แต่อย่างไรก็ตามสถาปัตยกรรมของเขาก็ยังเป็นสัญลักษณ์ของการต่อต้านอดีต การแสดงความคิดเห็นก้าวหน้า และความพยายามที่จะสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมรูปแบบใหม่อยู่ดี</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>(PAGE 58)</p> <p>Symbolism plays its part in the identification of place. Within a shared cultural 'language' of symbolism, the appearance of a house will match people's expectations of what a 'house' should look like, a church will look how people think a 'church' should look, a bank will look like a 'bank'.... Each is read as a symbol of itself; a symbol which, like Venturi's 'duck', identifies its place and purpose. Challenging expectations about how different building types should look is no doubt healthy and vital, but if it causes confusion it will usually provoke complaint.</p> <p>The symbolic dimension of architecture is a powerful one. Individuals, multinational corporations, local and national governments, all take interest in what their buildings say about them, and may use them as advertisements for the image they want to project. Built in the 1880s the Eiffel Tower has become a symbol of Paris and French culture, just as the Parthenon has been a symbol of Athens and ancient Greek culture for</p>	<p>(หน้า 58)</p> <p>การใช้สัญลักษณ์มีบทบาทสำคัญในการกำหนดรูปลักษณ์ของสถานที่ ภายใต้ภาษาสัญลักษณ์ที่ใช้ร่วมกัน รูปลักษณ์ภายนอกของบ้านจะสอดคล้องกับหน้าตาของบ้านที่ผู้คนคาดหวังว่าควรจะเป็น หน้าตาของโบสถ์ที่เหมือนกับที่ผู้คนคาดหวัง หน้าตาของธนาคารที่เหมือนกับที่ผู้คนคาดหวัง... สถาปัตยกรรมแต่ละแห่งจะสื่อสารสัญลักษณ์ของตัวเอง สัญลักษณ์บางอย่าง เช่น อาคารรูปเป็ดของเวนทูรี (Venturi) ก็สามารถใช้กำหนดรูปลักษณ์ของสถานที่และจุดประสงค์ของมันได้เช่นกัน การท้าทายโดยทำหน้าตาของอาคารที่ต่างไปจากที่ผู้คนคาดหวังไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตาย แต่ถ้ามันก่อให้เกิดความสับสนขึ้น มันมักนำไปสู่การวิพากษ์วิจารณ์อยู่เสมอ</p> <p>มิติของสัญลักษณ์ในสถาปัตยกรรมนั้นทรงพลังอย่างยิ่ง ทั้งองค์กรท้องถิ่นและองค์กรระหว่างประเทศ รัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลแห่งชาติ ล้วนให้ความสนใจกับสารที่อาคารของเขาจะสื่อกับสาธารณชน และใช้อาคารเป็นสื่อโฆษณาภาพลักษณ์ที่วางไว้ หอไอเฟลสร้างขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1880 และได้กลายมาเป็นสัญลักษณ์ของกรุงปารีสและวัฒนธรรมฝรั่งเศส เหมือนกับที่วิหารพาเธนอนเป็นสัญลักษณ์ของกรุงเอเธนส์และวัฒนธรรมกรีกโบราณมานานสองพันปี มหาวิหารเซนต์ปีเตอร์เป็นสัญลักษณ์ของกรุงโรมและคริสตศาสนานิกายโรมันคาทอลิกมานานกว่าห้าร้อย</p>	

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>over two thousand years, and St Peter's has been a symbol of Rome and Roman Catholicism for five centuries. In the 1970s the Sydney Opera House (by Jorn Utzon) became a cultural symbol for Australia. In the 1980s Richard Rogers revitalised his client's image with the Lloyds Building in the city of London. And in the 1990s the fortunes of the northern Spanish city of Bilbao were revived when Frank Gehry's Guggenheim Museum attracted huge attention. In some cases (the Parthenon and St Peter's, for example) the architects of these iconic buildings raised a shared symbolic language of architecture to a new level; in the others, symbolic power derived in part from shocking 'newness'.</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>The many dimensions of architectural elements doing more than one thing cannot be covered adequately here. They are too rich and complex. This is a characteristic of architecture at all scales and types, and from all periods of history. When an ancient Mycenaean king hung his shield on a structural wall of his megaron, he was using an</p>	<p>ปี โรงอุปรากรซิดนีย์สร้าง ในช่วงปี ค.ศ. 1970 (ออกแบบโดย จอร์น อุตซอน (Jorn Utzon)) ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของออสเตรเลีย ในปี ค.ศ. 1980 ริชาร์ด โรเจอร์ (Richard Rogers) ได้ช่วยแก้ภาพลักษณ์ของลูกค้าที่กำลังแย่ให้ดีขึ้นได้ ด้วยการสร้างตึกลอยด์ที่กรุงลอนดอน และในช่วงปี ค.ศ. 1990 เมืองบิลเบา (Bilbao) ทางตอนเหนือของสเปนก็กลับมามีชีวิตชีวาได้ใหม่เมื่อมีการสร้างพิพิธภัณฑ์กูเกนไฮม์ ของ แฟรงค์ เกรี (Frank Gehry) ที่ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้คนได้อย่างมหาศาล ในบางกรณี (เช่น วิหารพาเรนอนและมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์) สถาปนิกผู้ออกแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นศูนย์รวมศรัทธาของประชาชนได้ยกระดับภาษาสัญลักษณ์ขึ้นเป็นระดับใหม่ สำหรับอาคารอื่นๆแล้ว พลังของสัญลักษณ์ได้มาจากส่วนหนึ่งของปรากฏการณ์ใหม่ที่นำต้นตอสิ่งนี้เอง</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>ยังมีแง่มุมในการใช้องค์ประกอบที่สามารถทำหน้าที่หลายอย่างอีกมากมายจนไม่อาจบรรยายได้ทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้ เพราะมันเต็มไปด้วยรายละเอียดและความซับซ้อน สิ่งนี้เป็นคุณลักษณะของสถาปัตยกรรมทุกขนาดและทุกรูปแบบ จากทุกยุคสมัย เมื่อกษัตริย์ไมซีเนียน (Mycenaean) แขนงโล่ของพระองค์ประดับไว้บนผนังห้องพระโรงศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ทรงใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทำ</p>	<p>- การแปลเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกษัตริย์ จะต้องใช้คำราชาศัพท์ที่เหมาะสม</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
<p>architectural element to do two things at once. If that wall was also the side of his bed-place, then it was doing three. Whether he made his megaron look like his ancestors', or if he made it look radically different (maybe not in the shape of a duck), it was also a symbol of the identity he wished to present to the rest of the world.</p>	<p>หน้าที่สองอย่าง และหากผนังนี้ใช้เป็นแทนพระบรรทมด้วย มันจะทำหน้าที่ถึงสามอย่าง แม้ว่าพระองค์จะทรงคงสภาพท้องพระโรงศักดิ์สิทธิ์ไว้เหมือนในสมัยของกษัตริย์องค์ก่อนๆ หรือพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงสภาพท้องพระโรงไปอย่างสิ้นเชิงเลยก็ตาม (แต่ไม่ได้หมายถึงเปลี่ยนอย่างสิ้นเชิงเป็นรูปเป็ด) ท้องพระโรงแห่งนี้ก็ยังคงเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นกษัตริย์แห่งไมซีเนียนที่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะประกาศให้โลกได้รับรู้</p>	

บทที่ 5

บทสรุป

สารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการแปลตัวบทต้นฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรม เรื่องสถาปัตยกรรมวิเคราะห์ (Analysing Architecture) ของ ซีม่อน อันวิน (Simon Unwin) ปัญหาในการแปลหนังสือเล่มนี้ที่แตกต่างจากหนังสือเล่มอื่น คือ การแปลคำศัพท์เฉพาะ และการรักษาเอกลักษณ์ของการจัดวางหน้ากระดาษและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับภาพประกอบของหนังสือเล่มนี้ไว้ในฉบับแปล

ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการแปลต้นฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ ศึกษาแนวทางการแปลคำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ศึกษาการวางแผนการแปลเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของต้นฉบับในประเด็นของภาพประกอบและการจัดวางหน้ากระดาษ และทดลองแปลส่วนหนึ่งของต้นฉบับซึ่งเป็นหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรม สำหรับเป็นแนวทางในการแปลฉบับเต็มต่อไป

ก่อนเริ่มต้นการวิจัย ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่าจะนำทฤษฎี สโคปอส ของไรส์และแฟร์เมียร์ การวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอาน นอร์ด การแบ่งประเภทของตัวบทของคาทารีนา ไรส์ แนวทางการแปลแบบตีความ ของ ฌอง เดอลิล และการศึกษาเกี่ยวกับภาพประกอบ มาประยุกต์ใช้ เพื่อสามารถวางแผนการแปลต้นฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบได้อย่างเหมาะสม

ผู้วิจัยเริ่มวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอาน นอร์ด และนำหลักของทฤษฎี สโคปอส มาใช้ในประเมินจุดมุ่งหมายของงานแปลและกำหนดผู้รับสารปลายทางที่เป็นกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย นอกจากนี้ผู้วิจัยยึดหลักการแปลต้นฉบับเน้นเนื้อหา ของ คาทารีนา ไรส์ ซึ่งเน้นการนำเสนอข้อมูลจากต้นฉบับให้ชัดเจนและถูกต้องที่สุด เนื่องจากหนังสือเล่มนี้มีความสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างเนื้อหาและภาพประกอบ ภาพประกอบของหนังสือเล่มนี้มีส่วนสำคัญในการทำความเข้าใจเนื้อหาของผู้อ่าน และรูปแบบการจัดหน้ากระดาษของหนังสือเล่มนี้ก็เป็นสิ่งที่ผู้เขียนให้ความสำคัญอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงพิจารณาว่าควรคงรูปแบบการจัดหน้ากระดาษเดิมไว้ให้มากที่สุด

สำหรับกระบวนการแปล ผู้วิจัยยึดตามแนวทางการแปลแบบตีความ ของ ฌอง เดอลิล โดยปฏิบัติตามกระบวนการสามขั้นตอน คือ การทำความเข้าใจ การถ่ายความเข้าใจใหม่ และการตรวจสอบความหมายตามลำดับ และใช้แนวทางระดับการจัดการทางภาษา ของ ฌอง เดอลิล ประกอบกันด้วย ในการแปล

คำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม ผู้วิจัยจะยึดคำแปลศัพท์สถาปัตยกรรมที่บัญญัติโดยราชบัณฑิตยสถานเป็นหลัก หากพิจารณาแล้วว่าคำแปลนั้นไม่เป็นที่เข้าใจในแวดวงวิชาการและแวดวงวิชาชีพหรือไม่เหมาะสมกับบริบทนั้น ก็จะใช้คำศัพท์ในแวดวงวิชาการหรือแวดวงวิชาชีพแทน และหากคำศัพท์นั้นไม่มีใช้ในแวดวงวิชาการและแวดวงวิชาชีพ ก็จะพิจารณาคำแปลที่เหมาะสมกับบริบทนั้นต่อไป

ในระหว่างขั้นตอนการแปล ผู้วิจัยได้พบปัญหาเพิ่มเติม เนื่องจากข้อจำกัดของเนื้อหาและการมุ่งเน้นจะรักษารูปแบบของหน้ากระดาษ ทำให้ผู้วิจัยจะต้องปรับแก้ไขและเรียบเรียงเนื้อหาในแต่ละย่อหน้าให้มีความยาวเท่ากับหรือใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด ในบางย่อหน้าต้องเรียบเรียงและปรับแก้ไขหลายครั้ง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังประสบปัญหาในการแปลคำศัพท์ที่ไม่มีกำหนดไว้เลยทั้งในศัพท์สถาปัตยกรรมที่บัญญัติโดยราชบัณฑิตยสถานและในแวดวงต่างๆ ในกรณีนี้ผู้วิจัยจะต้องวิเคราะห์บริบทอย่างละเอียด เพื่อพิจารณาใช้การแปลแบบทับศัพท์หรือแปลแบบอธิบายความตามความเหมาะสมของบริบทนั้น และปัญหาในการแปลคำศัพท์ที่มีความหมายหลายความหมาย (Polysemy) ในกรณีนี้การพิจารณาคำแปลจะขึ้นอยู่กับบริบทของคำนั้นเป็นสำคัญ เช่น คำว่า space แปลได้ว่า ที่ว่าง หรือ บริเวณ คำว่า place แปลได้ว่า พื้นที่ ใช้สอย พื้นที่ หรือ สถานที่ และคำว่า scale แปลได้ว่า ขนาดส่วน มาตรการส่วน และสัดส่วน

ปัญหาในการแปลคำที่ผู้เขียนได้กำหนดใช้ขึ้นเอง และยังไม่บัญญัติเป็นภาษาไทย เช่น intellectual structuring, identification of place และ modifying element ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาและบริบทอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจความคิดของผู้เขียน ประกอบกับการยึดแนวทางการแปลแบบตีความ และการถ่ายทอดความหมายของฉอม เดอลิด ทำให้ผู้วิจัยสามารถพิจารณาและสังเคราะห์ความหมายออกมาเป็นคำแปลเบื้องต้นได้ (Tentative Solution) แต่เมื่อผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความหมาย (Verification) ในบริบทต่างๆ ที่นำคำแปลนี้ไปใช้ ผู้วิจัยพบว่าคำแปลเบื้องต้นนี้ยังเข้าใจยากและอาจก่อให้เกิดความสับสน ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับแก้คำแปลใหม่ ทำให้ได้คำแปลที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นและอาจเป็นการนำเสนอคำแปลที่นำไปใช้ในวงกว้างต่อไป

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังประสบปัญหาในการทำความเข้าใจเนื้อหาบางส่วนที่กล่าวถึงตัวอย่างกรณีศึกษาสถาปัตยกรรม เพราะบางครั้งเนื้อหาที่กล่าวในต้นฉบับอาจไม่เพียงพอสำหรับการทำความเข้าใจในการแปลและผู้เขียนอาจซ่อนความหมายแฝงไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งอื่นด้วยส่วนคำศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะ เช่น ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ ที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาสเปน ซึ่งจะต้องถ่ายเสียงคำศัพท์ถูกต้องโดยสอบถามจากเจ้าของภาษา ในระยะแรกผู้วิจัยประสบปัญหาในการขาดแหล่งสอบถาม

อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยคิดว่าได้บรรลุวัตถุประสงค์ในการวิจัยในระดับหนึ่ง ทฤษฎีข้างต้นสามารถประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการวิเคราะห์และขั้นตอนการแปลต้นฉบับประเภทหนังสือวิชาการด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ และยังสามารถประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการวิเคราะห์และขั้นตอนการแปลต้นฉบับที่ต้องการรักษาเอกลักษณ์ของต้นฉบับในประเด็นของภาพประกอบและการจัดวางหน้ากระดาษที่มีเนื้อที่จำกัดได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าในอนาคตอาจมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงศัพท์สถาปัตยกรรมที่บัญญัติโดยราชบัณฑิตยสถานให้สอดคล้องกับคำแปลหรือคำศัพท์ที่ใช้จริงในแวดวงวิชาการและแวดวงวิชาชีพ โดยการเพิ่มเติมคำศัพท์ใหม่ ปรับปรุงคำแปลเดิม หรือเพิ่มเติมคำแปลใหม่ เพื่อให้มีคลังคำศัพท์ที่ทันสมัยและเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้ที่ต้องการแปลงานวิชาการประเภทสถาปัตยกรรม หรืองานแปลทั่วไปเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมสามารถนำไปใช้ได้ในมาตรฐานเดียวกัน

บรรณานุกรม

- หนังสือภาษาไทย

บัณฑิต จุลาสัย. **จุด เส้น ระนาบ ในงานออกแบบสถาปัตยกรรม 1**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ผุสดี ทิพทัส. **หลักเบื้องต้นในการจัดองค์ประกอบในงานสถาปัตยกรรม**. กรุงเทพฯ : ไทย
วัฒนาพานิช, 2530.

นพพร ประชากุล. **ศาสตร์การแปล รวมบทความเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : โครงการ
ศูนย์การแปล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

ราชบัณฑิตยสถาน. **ศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ ฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2548.

เลอสม สถาปิตานนท์. **องค์ประกอบ : สถาปัตยกรรมพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
สถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาฯ, 2543.

วรรณภา แสงอร่ามเรือง. **ทฤษฎีและหลักการแปล**. กรุงเทพฯ : โครงการตำรา คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

วิจิตร เจริญภักตร์. **ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมตะวันตก : คริสเตียนตอนต้นถึงสมัยใหม่**.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2544.

- หนังสือภาษาอังกฤษ

Ching, Francis D.K., *A visual dictionary of architecture*. New York : Van Nostrand Reinhold, c1995.

Delisle, Jean. *Translation : an interpretive approach*. trans. Patricia Logan and Monica Creery. Ottawa : University of Ottawa Pr., 1988.

Fleishman, Michael. *Exploring illustration*. Australia : Thomson-Delmar Learning, c2004.

Graham, Lisa. *Basics of design : layout and typography for beginners*. Canada : Delmar, 2002.

Munday, Jeremy. *Introducing translation studies : theories and applications*. London : Routledge, 2001.

Nord , Christiane. *Text Analysis in Translation: Theory, Methodology, and Didactic Application of a Model for Translation-Oriented Text Analysis*. Rodopi, 2006.

Reiss, Katharina. *Translation criticism, the potentials and limitations*. Manchester, U.K. : St. Jerome Pub. ; New York : American Bible Society, c2000.

Unwin, Simon. *Analysing architecture*. London : Routledge, 2003, 2nd ed.

“Analysing Architecture”. [Online]. Available at :

<http://www.cf.ac.uk/archi/unwins/aawebs/analarch.html>

ภาคผนวก

องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม

BASIC ELEMENTS OF ARCHITECTURE

BASIC ELEMENTS OF ARCHITECTURE

หน้าแรก :

สถานที่ที่สามารถได้รับการกำหนดรูปลักษณะโดย องค์ประกอบพื้นฐานประเภทต่างๆ ได้แก่ พื้นที่บนดิน ที่มีการกำหนดขอบเขต ผนัง พื้นยกระดับ เสา หลังคา ประตู..

องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม BASIC ELEMENTS OF ARCHITECTURE

องค์ประกอบปฐมภูมิทางสถาปัตยกรรมคือเงื่อนไช ภายในที่มีผลต่อสถาปัตยกรรม อันได้แก่ พื้นดิน ที่ว่าง แรงโน้มถ่วงของโลก แสง และเวลา

เมื่อเราได้ทราบแล้วว่าคำนิยามของสถาปัตยกรรม คือ โครงสร้างที่เกิดจากการคิดอย่างเป็นระบบ (intellectual structuring) และจุดประสงค์มูลฐานของสถาปัตยกรรม คือ การกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอย (identification of place) ต่อไปเราจะมาศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ใช้ในการออกแบบ องค์ประกอบที่จะกล่าวถึงนี้ไม่ได้หมายถึงวัสดุ ก่อสร้างประเภทต่างๆ เช่น อิฐ ปูน กระฉก ไม้ ฯลฯ แต่หมายถึงองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม ซึ่งไม่ได้พิจารณาในแง่ของวัตถุ แต่พิจารณาในแง่ของวิธีการที่ใช้ในการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอย

องค์ประกอบปฐมภูมิทางสถาปัตยกรรมคือเงื่อนไชภายในที่มีผลต่อสถาปัตยกรรม อันได้แก่ พื้นดิน (ground) ซึ่งเป็นสิ่งที่พื้นที่ส่วนใหญ่ของสถาปัตยกรรมต้องสัมพันธ์ด้วย ที่ว่าง (space) เหนือพื้นดิน ซึ่งเป็นตัวกลางที่สถาปัตยกรรมนั้นตั้งให้เป็นสถานที่ต่างๆ แรงโน้มถ่วงของโลก (gravity) ซึ่งดึงดูดสิ่งต่างๆ เอาไว้ แสง (light) ซึ่งทำให้เรามองเห็นสิ่งต่างๆ และ เวลา (time) (มีตัวอย่างของสถาปัตยกรรมน้อยแห่งมากที่รับรู้ได้ทั้งหมดในเวลาเดียวกัน การค้นพบ การเข้าถึง การเข้าไปข้างใน การสำรวจ ความทรงจำ... มักจะเกี่ยวข้องด้วยเสมอ)

สถาปัตยกรรมส่วนใหญ่เริ่มต้นจากการกำหนดขอบเขตบนพื้นดิน

พื้นที่บนดินที่มีการกำหนดขอบเขต (Defined area of ground)

การกำหนดขอบเขตของพื้นที่บนดินเป็นมูลฐานของการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอยเกือบทุกประเภท พื้นที่ที่มีการกำหนดขอบเขตนั้นอาจเป็น

เพียงที่โล่งซึ่งเกิดจากการวางป่า หรือเป็นลานสำหรับเล่นฟุตบอล ขนาดพื้นที่อาจมีขนาดเล็กหรือกว้างใหญ่สุดลูกหูลูกตา รูปร่างพื้นที่ไม่จำเป็นต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า พื้นผิวพื้นที่ไม่จำเป็นต้องราบเรียบ ขอบเขตพื้นที่ไม่จำเป็นต้องมีขอบเขตชัดเจน มันอาจกลืนหายไปกับบริเวณโดยรอบก็ได้

พื้นยกระดับ (Raised area, or platform)

พื้นยกระดับคือพื้นผิวแนวนอนที่มีระดับสูงกว่าระดับดินเดิม ความสูงของพื้นอาจจะมีมากหรือน้อยก็ได้ พื้นยกระดับอาจจะมีขนาดใหญ่ เช่น เวทีหรือระเบียง ขนาดปานกลาง เช่น โต๊ะหรือแท่น หรือขนาดเล็กก็ได้ เช่น ชั้นบันไดหรือ ชั้นวางของ

พื้นลดระดับ (Lowered area, or pit)

พื้นลดระดับเกิดจากการเจาะลงไปในพื้นที่ดิน ทำให้เกิดพื้นผิวที่มีระดับต่ำกว่าระดับดินเดิม อาจเป็นหลุม

Title page:

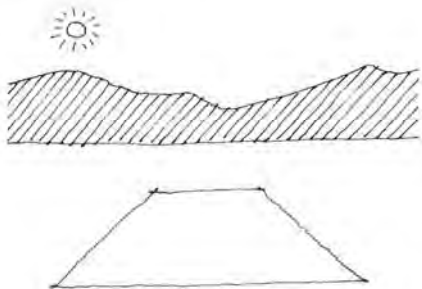
Places can be identified by a range of basic elements: defined areas of ground, walls, platforms, columns, roof, door....

BASIC ELEMENTS OF ARCHITECTURE

The primary elements of architecture are the conditions within which it operates: the ground; space; gravity; light, and time.

Most architecture begins with the definition of an area of ground.

Now that we have a working definition of architecture and its fundamental purpose – *intellectual structuring* and *identification of place* – we can look at the elements available in design. These are not the physical materials of building – bricks and mortar, glass, timber, etc. – but the compositional elements of architecture, and should be considered not as objects in themselves but in the ways they contribute to the identification of places.

The primary elements of architecture are the conditions within which it operates. These include: *the ground*, which is the datum to which most products of architecture relate; the *space* above, which is the medium that architecture moulds into places; *gravity*, which holds things down; *light*, by which we see things; and *time* (few examples of architecture can be experienced as a whole all at one time – discovery, approach, entry, exploration, memory... are usually involved).

Within these conditions the architect has a range of elements with which to compose. It cannot be said that the following list is complete but at the most basic level the range of elements includes:

Defined area of ground

The definition of an area of ground is fundamental to the identification of many if not most types of place. It may be no more than a clearing in the forest, or it may be a pitch

laid out for a football game. It may be small, or stretch to the horizon. It need not be rectangular in shape, nor need it be level. It need not have a precise boundary but may, at its edges, blend into the surroundings.

Raised area, or platform

A raised platform creates a horizontal surface lifted above the natural ground. It may be high or low. It may be large – a stage or terrace; it may be medium-sized – a table or altar; it may be small – a step or shelf.

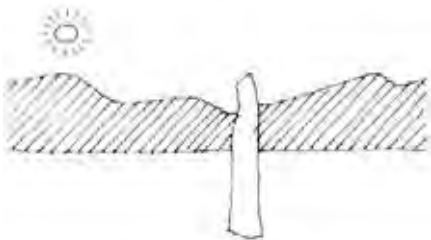

Lowered area, or pit

A pit is formed by excavation of the ground's surface. It creates a place below the natural

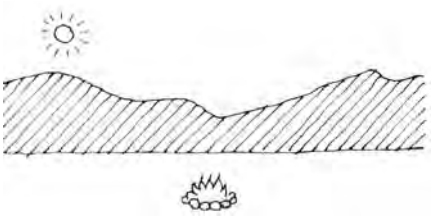
สถาปัตยกรรมวิเคราะห์
ANALYSING ARCHITECTURE

เป็นร่อง หรือเป็นเพียงพื้นที่ปรับระดับสำหรับสร้างบ้านที่ชั้นล่างฝังลงไปใต้ดิน อาจเป็นสวนลระดับหรือสระว่ายน้ำ

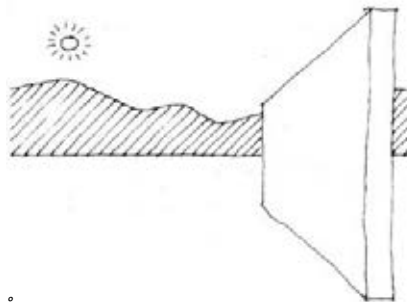
จุดหมายตา (Marker)

จุดหมายตาเป็นการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่โดยใช้วิธีพื้นฐานที่สุด นั่นคือการทำหนดจุดขึ้นมาจุดหนึ่ง และทำให้มันโดดเด่นออกมาจากสิ่งอื่นที่อยู่โดยรอบ จุดหมายตาอาจเป็นเสาหินหรือรูปปั้น อาจเป็นแผ่นหินเหนือหลุมศพหรือเสาธงในสนามกอล์ฟ หรืออาจเป็นยอดหอคอยของโบสถ์หรืออาคารสำนักงานที่สูงหลายชั้น

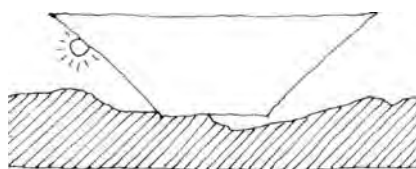
จุดสนใจ (Focus)

คำว่า "focus" เป็นคำในภาษาละตินที่หมายความว่า "เตาไฟกลางบ้าน" (hearth) ในทางสถาปัตยกรรม จุดสนใจ (focus) หมายถึงองค์ประกอบใดๆก็ตามที่สามารถดึงดูดความสนใจให้มุ่งไปที่ตัวมันได้ อาจเป็นเตาผิง แท่นบูชา บัลลังก์ งานศิลป์ หรือเป็นภูเขาที่อยู่ไกลออกไป

กำแพง (Barrier)

กำแพงใช้แบ่งพื้นที่หนึ่งออกจากพื้นที่อื่น กำแพงมีได้หลายรูปแบบ อาจเป็นผนัง รั้ว หรือแนวพุ่มไม้ อาจเป็นต้นไม้หรือแนวคูน้ำรอบปราสาท หรือเป็นเพียงเส้นตรงบนพื้นซึ่งเป็นกำแพงทางจิตวิทยาอย่างหนึ่ง

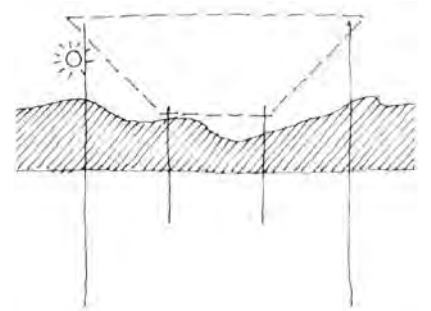

หลังคา หรือ หลังคาเย็น (Roof, or canopy)

หลังคาใช้แบ่งแยกพื้นที่ออกจากอิทธิพลของท้องฟ้า หลังคาใช้เป็นทั้งกำบังแสงอาทิตย์หรือฝน นอกจากนี้หลังคายังใช้แสดงนัยยะถึงพื้นที่บนดินซึ่งมีการกำหนดขอบเขตที่อยู่ภายใต้หลังคา หลังคามีได้ทั้งขนาดเล็กเท่าคานเหนือช่องประตู หรือขนาดใหญ่เท่าโครงหลังคาทรงโค้ง (vault) เหนือสนามฟุตบอล
แรงโน้มถ่วงทำให้หลังคาต้องมีที่รองรับ ซึ่งอาจเป็นแนวผนัง เสารับหลังคา (supporting posts) หรือเสาอาคาร (columns) (ภาพขวา)

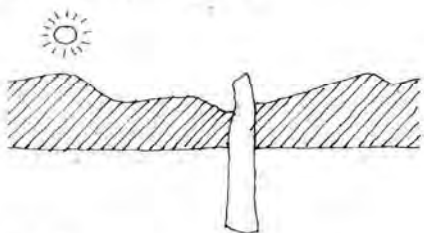
ผนังเป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่มีทรงพลังที่สุดประเภทหนึ่ง ผนังใช้แบ่งพื้นที่ได้หลายรูปแบบ

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับผนัง :
Simon Unwin — *An Architecture Notebook: Wall*, Routledge, 2000.

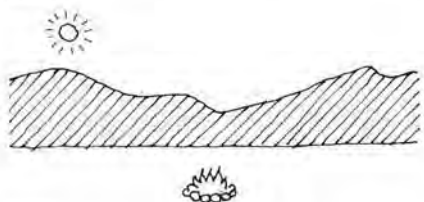

ANALYSING ARCHITECTURE

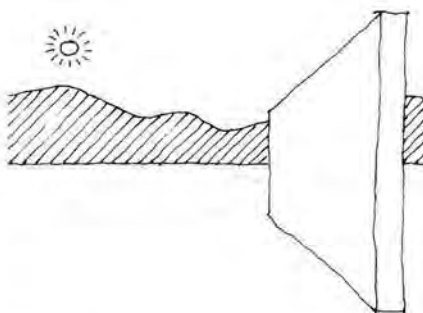
level of the ground. It may be a grave, or a trap, or even provide space for a subterranean house. It might be a sunken garden, or perhaps a swimming pool.

Marker

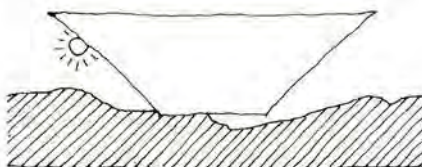
A marker identifies a particular place in the most basic way. It does so by occupying the spot and by standing out from the surroundings. It may be a standing stone or a statue, a tombstone or a flag on a golf course; it might be a church steeple or a multi-storey office block.

Focus

The word *focus* is the Latin for 'hearth'. In architecture it can mean any element upon which concentration is brought to bear. This might be a fireplace, but it could also be an altar, a throne, a work of art, even a distant mountain.

Barrier

A barrier divides one place from another. It could be a wall; it may also be a fence, or a hedge. It could be a dyke or a moat, or just the psychological barrier of a line on the floor.

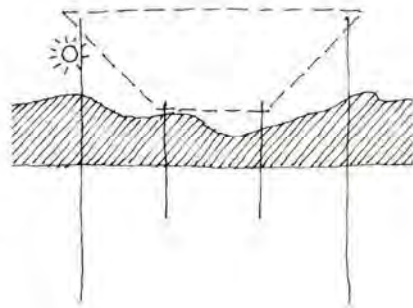
Roof, or canopy

The roof divides a place from the forces of the sky, sheltering it from sun or rain. In so doing, a roof also implies a defined area of ground beneath it. A roof can be as small as a beam over a doorway or as large as a vault over a football stadium.

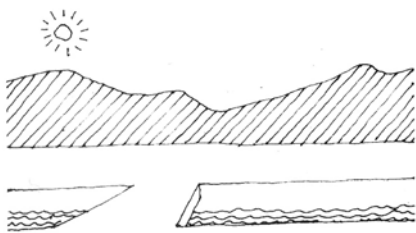
Because of gravity a roof needs support. This could be provided by walls, but it could be by *supporting posts or columns* (right).

The wall is one of the most powerful elements of architecture. It may be used in many different ways.

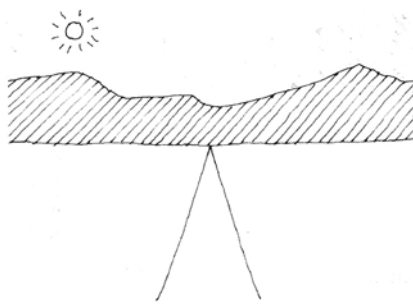
Reference for wall:
Simon Unwin – *An Architecture Notebook: Wall*, Routledge, 2000.

องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม BASIC ELEMENTS OF ARCHITECTURE

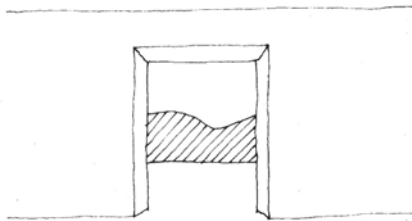
สะพานสร้างความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่สองฝั่ง การเชื่อมโยงเช่นนี้ทำให้เกิดพื้นที่ใช้สอยซึ่งรวบรวมการเข้าถึงหลายทางให้กลายเป็นการเข้าถึงทางเดียว สะพานยังอาจใช้เป็นกำแพงเพื่อป้องกันการเคลื่อนที่อิสระตามลำน้ำได้ด้วย

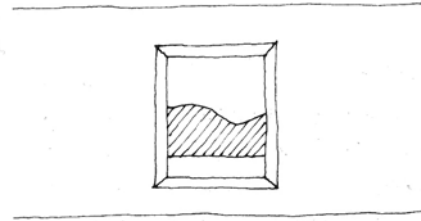
องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมประเภทอื่นๆที่ใช้กำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ ได้แก่

ทางเดิน (Path)...คือพื้นที่รูปร่างยาวซึ่งเราสามารถเคลื่อนที่ไปตามพื้นที่นั้นได้ ทางเดินอาจจะตรงหรือโค้งคดเคี้ยวเพื่อหลบหลีกสิ่งกีดขวางบนพื้นดิน ทางเดินอาจเป็นสะพานข้ามช่องแคบ หรือเป็นพื้นลาดเอียง อาจสร้างไว้อย่างดี หรือเกิดขึ้นเองจากการใช้งาน เช่น มันอาจเป็นแครอยเส้นทางเดินในพื้นที่ซึ่งเกิดจากการใช้สัญจรกันมานาน

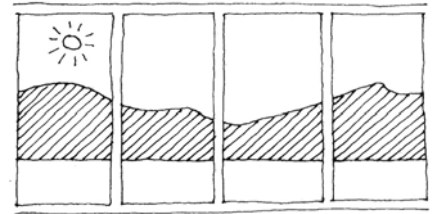
ช่องเปิด (Openings)

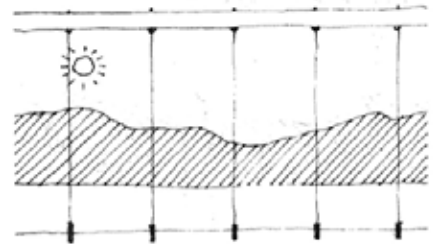
ประตูหรือหน้าต่างใช้สร้างความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่สองฝั่งเช่นกัน แต่เป็นการเชื่อมโยงผ่านกำแพง การเชื่อมโยงแบบนี้ทำให้เกิดพื้นที่ใช้สอยได้เช่นกัน

...ประตู (doorways) ทำให้เราสามารถเคลื่อนที่ผ่านกำแพงจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง แต่ตัวประตูก็ยังเป็นพื้นที่ใช้สอยในตัวเองได้ด้วย ส่วนหน้าต่างทำให้เรามองผ่านกำแพงออกไปได้และยังใช้เป็นเส้นทางผ่านของแสงและอากาศด้วย

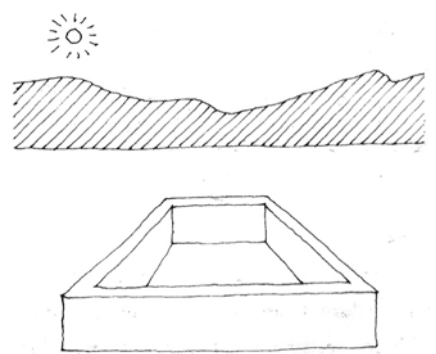

ตามบันทึกประวัติศาสตร์แล้ว องค์ประกอบพื้นฐานที่เพิ่งเกิดขึ้นล่าสุด คือ ผนังกระจก (glass wall) (ภาพบน) ซึ่งเป็นกำแพงที่ใช้แบ่งพื้นที่ แต่ไม่ได้บดบังสายตา

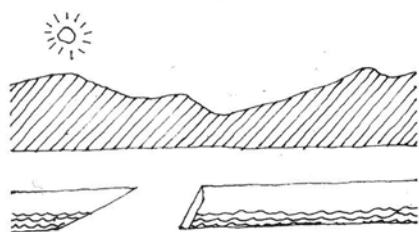

องค์ประกอบที่เกิดขึ้นใหม่อีกประเภทหนึ่งก็คือ ลวดรับแรงดึง (suspension rod) ซึ่งใช้รับน้ำหนักของพื้นยกระดับ สะพาน หรือหลังคา ขึ้นอยู่กับการถ่ายแรงทางวิศวกรรมโครงสร้าง

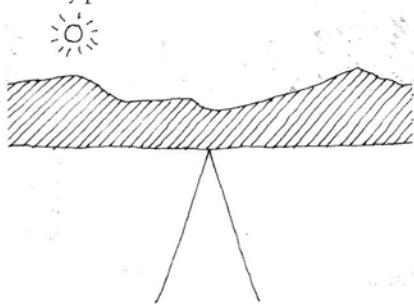
องค์ประกอบพื้นฐานเหล่านี้สามารถประกอบกันเป็นงานสถาปัตยกรรมชั้นพื้นฐานที่ไม่ซับซ้อน บางครั้งองค์ประกอบต่างประเภทที่รวมกันเป็นองค์ประกอบใหม่ก็มีชื่อเรียกเฉพาะเป็นของตัวเอง

กำแพงสามารถประกอบกันเป็น พื้นที่ปิดล้อม (enclosure) ซึ่งเป็นการกำหนดขอบเขตพื้นที่ที่โดยการล้อมรอบพื้นที่ด้วยผนัง

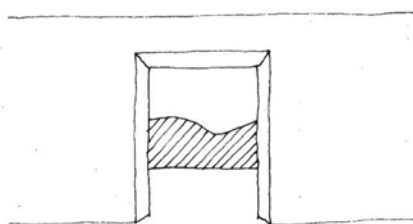

A bridge makes a link between two separate areas of land. In doing so it makes a place that gathers its approaches into one pathway. A bridge might also be a barrier, preventing free movement along the river.

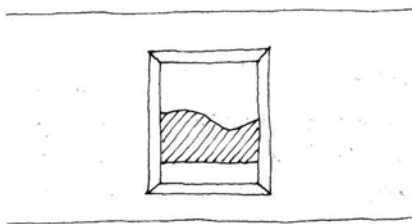

Path... a place along which one moves. It may be straight but could trace an irregular route across the ground surface avoiding obstacles. A path may also be a bridge across a gap or be inclined as a ramp. It may be formally laid out or merely defined by use – maybe no more than a line of wear across the land.

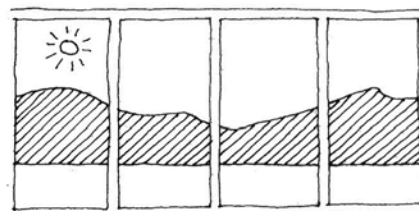
Openings

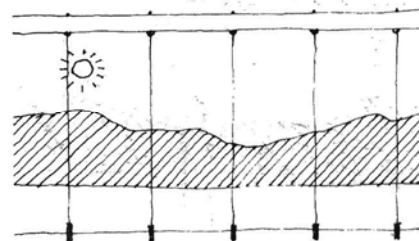
A doorway or window also makes a link between two separate areas, but through a barrier. In doing so it too makes a place.

... doorways through which one may pass through a barrier from one place to another but which are also places in their own right; and windows through which one can look and which allow passage of light and air.

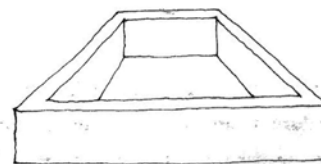
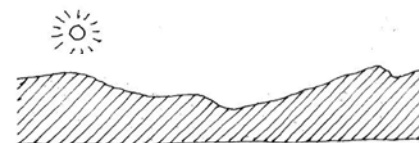

Historically, a more recent basic element is the *glass wall* (above), which is a barrier physically but not visually.

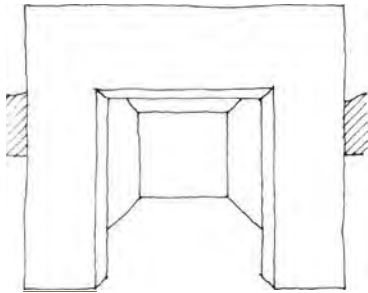

Another is the *suspension rod* or cable, which can support a platform, bridge or roof, but which also depends upon a structural support above.

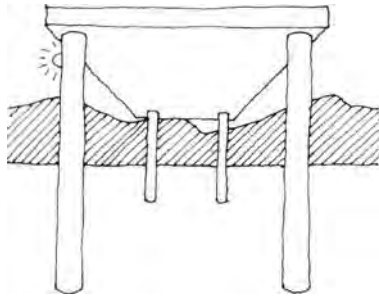
Basic elements such as these can be combined to create rudimentary architectural forms. Sometimes these combined elements have names of their own.

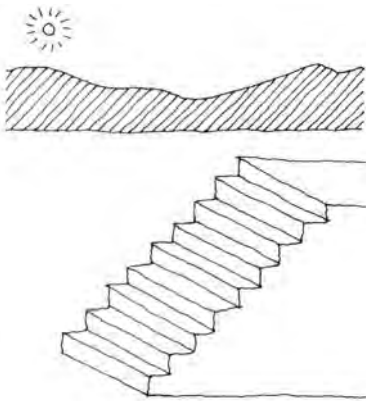
Barriers can be combined to form an *enclosure*, which defines an area by putting a wall around it.

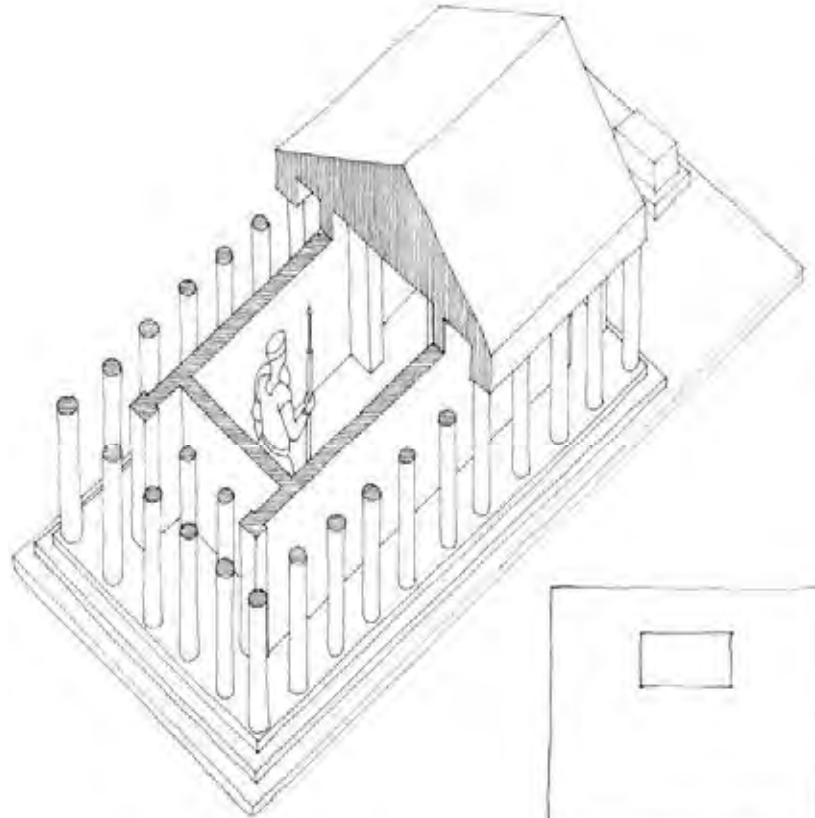
พื้น ผนัง และหลังคาประกอบกันเป็นห้องซอຍ (cell) (ภาพบน) หรือ ห้อง (room) ซึ่งแบ่งแยกที่ว่างภายในออกจากที่ว่างโดยรอบ และเกิดพื้นที่ใช้สอยขึ้น

เมื่อสร้างเสารองรับให้กับหลังคา จะเกิดเป็นซุ้ม (aedicule) ขึ้น ซึ่งซุ้มเป็นหนึ่งในองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมระดับพื้นฐานที่สุด

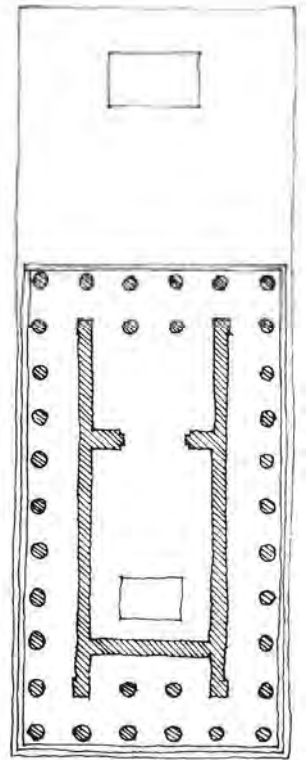

เมื่อเรียงแผ่นพื้นขนาดเล็กละตัวกันเป็นชั้นๆ โดยให้แต่ละแผ่นวางเหลื่อมทำมุมกัน จะเกิดเป็น บันได (stair) แต่ถ้าเรียงแผ่นพื้นซ้อนขึ้นไปในแนวตั้ง จะเกิดเป็น ชั้น (shelves) (ภาพขวา) (สังเกตจากรูปภาพบันไดและชั้นจะสามารถใช้เป็นกำแพงได้ด้วย)

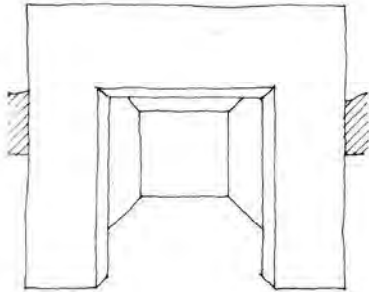
องค์ประกอบพื้นฐานและรูปแบบพื้นฐานเช่นนี้จะปรากฏครั้งแล้วครั้งเล่าในตัวอย่างสถาปัตยกรรมที่ยกมากล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้ เพราะมันถูกใช้ในสถาปัตยกรรมทุกยุคสมัยและทุกดินแดนทั่วโลก

วิหารกรีกโบราณ (ภาพบน) ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานบางประเภท โดยนำเอาองค์ประกอบมารวมกันในรูปแบบที่เรียบง่ายและตรงไปตรงมาเพื่อกำหนดรูปลักษณ์ของเทวสถาน ตัววิหารจะตั้งอยู่บนพื้นยกระดับ และประกอบด้วยผนัง ซึ่งจะแบ่งพื้นที่ให้เกิดเป็นห้องซอຍที่ล้อมรอบด้วยเสา เสากับผนังของห้องซอຍจะรวมกันรับน้ำหนักหลังคาของวิหาร การเข้า

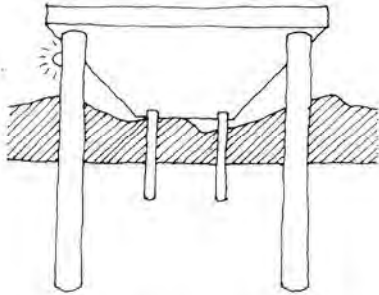

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับโบสถ์กรีกโบราณ :
A.W. Lawrence — *Greek Architecture*, 1957.
D.S. Robertson — *Greek and Roman Architecture*, 1971.

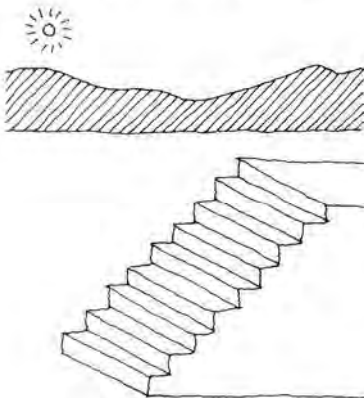
ANALYSING ARCHITECTURE

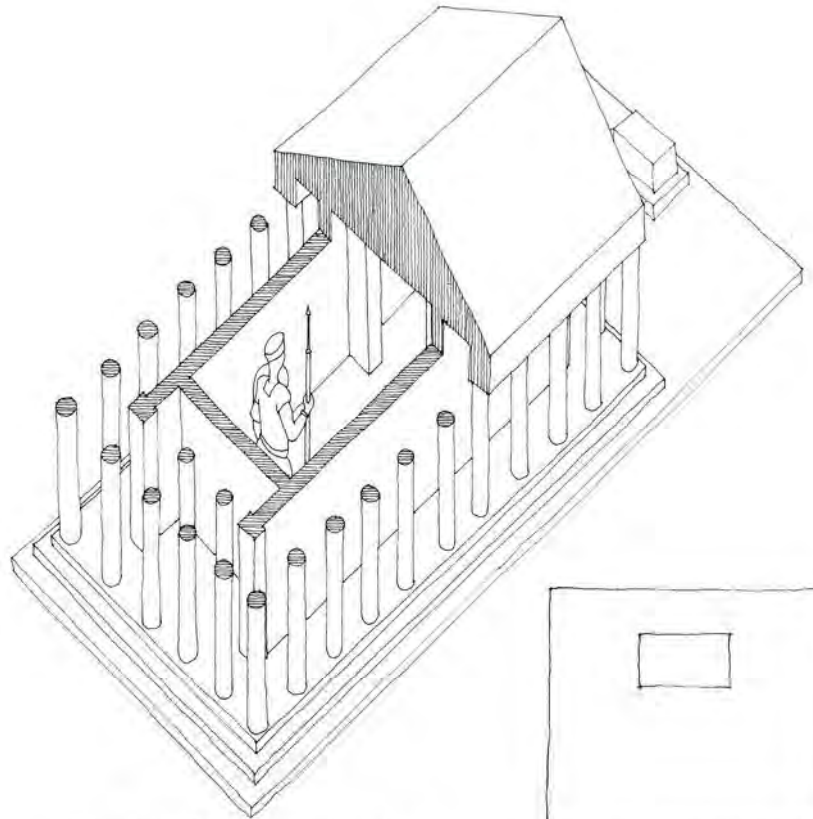
Floor, walls and a roof create a *cell* (above) or room, separating a space from everywhere else and making it a place.

And giving a roof the supporting columns it needs creates an *aedicule*, one of most fundamental architectural forms.

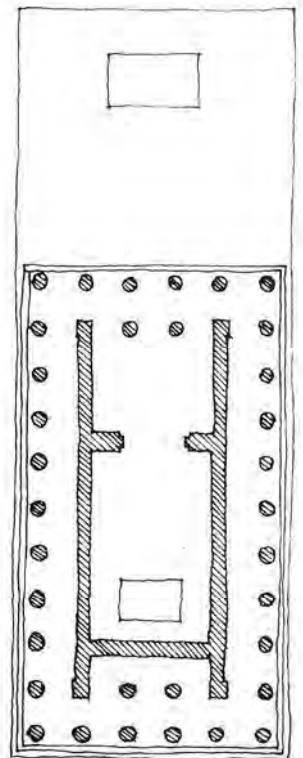

Arranging a series of small platforms at an angle makes a *stair*. And arranging them vertically makes a set of *shelves* (right). (You can see from the drawings that both a stair and a set of shelves can also be a barrier.)

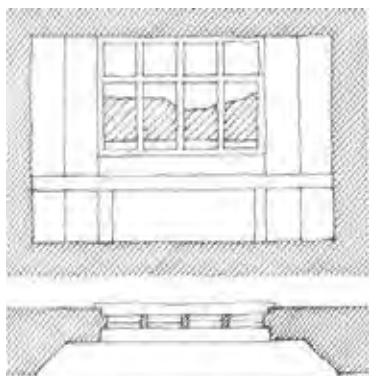
These basic elements and rudimentary forms recur again and again in the examples in this book. They are used in architecture of all times and regions of the world.

An ancient Greek temple (above) consists of some of these basic elements, used in a clear and direct way to identify the place of a god. The building stands on a *platform*, and consists of *walls* that define a *cell*, which is surrounded by *columns*. The columns together with the walls of the cell support

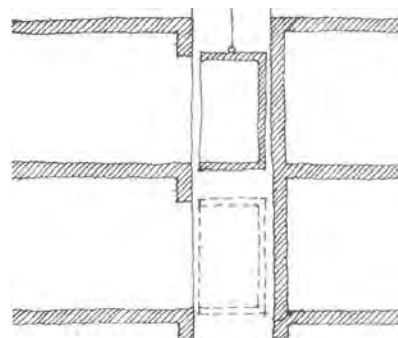

References for Greek temples:
A.W. Lawrence – *Greek Architecture*, 1957.
D.S. Robertson – *Greek and Roman Architecture*, 1971.

องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม
BASIC ELEMENTS OF ARCHITECTURE

ที่นั่งตรงหน้าต่าง (window seat) คือพื้นที่ซึ่งประกอบด้วยหน้าต่างและพื้นยกระดับ (ที่นั่ง) ที่เข้าเข้าไปในผนัง

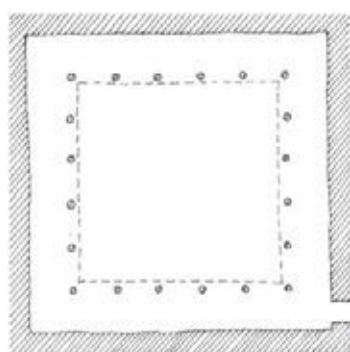
ลิฟต์ (lift) เป็นพื้นที่ซึ่งเคลื่อนที่ขึ้นลงได้ เป็นห้องชอยที่สามารถนำผู้โดยสารจากชั้นหนึ่งไปสู่อีกชั้นหนึ่งได้

ไปภายในห้องชอยจะต้องผ่านประตู ด้านนอกห้องชอยจะมีพื้นยกระดับขนาดเล็กเป็นแท่นบูชา วิหารลักษณะนี้มักจะตั้งอยู่บนเนินเขาเดี่ยวๆ โดยวิหารกับเนินเขาจะรวมกันกลายเป็นจุดหมายตาที่มองเห็นได้ในระยะไกล การประกอบเข้าด้วยกันของพื้นยกระดับ ผนัง เสา หลังคา และแท่นบูชา จะกำหนดรูปลักษณะให้กับเทวสถานซึ่งมีรูปสลักเทวรูปจำลองประดิษฐานอยู่ภายใน

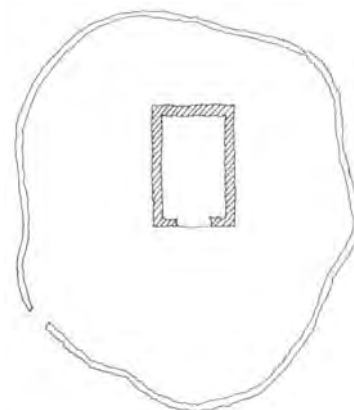
ศักดิ์สิทธิ์มากมายแห่ง เช่น บริเวณศักดิ์สิทธิ์ในวิหารกรีกโบราณ โบสถ์ยุคกลางที่อยู่ในสุสาน และกระท่อมซึ่งสร้างไว้กลางสวน

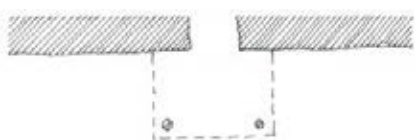
ระเบียงบน (loggia) คือพื้นที่ซึ่งมีผนังล้อมรอบแต่จะเปิดโล่งด้านเดียวหรือหลายด้านผ่านแนวเสา

ระเบียงคด (cloister) เป็นพื้นที่บนดิน (บางครั้งตรงกลางเป็นสวนที่เปิดโล่งสู่ท้องฟ้า) ซึ่งด้านนอกล้อมรอบด้วยผนัง ด้านในมีเสาเรียงรายโดยรอบทุกด้าน ทำให้เกิดเป็นทางเดินที่มีหลังคาคลุม ลักษณะนี้เป็นรูปแบบของสวนตามบ้านเรือนทั่วไปในสมัยโรมัน และเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่ใช้กันทั่วไปในศาสนสถานในยุคกลางและพระราชวังในยุคเรเนซองส์

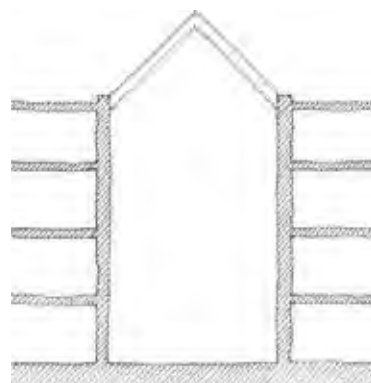

ถนน (street) เป็นทางเดินที่ขนานข้างด้วยผนังอาคาร ถ้ามีหลังคากระฉก ก็จะกลายเป็นทางเดินหลังคากระฉก (mall) หรือ ทางเดินหน้าร้าน (arcade) ซึ่งมีลักษณะเป็นถนนภายในอาคาร

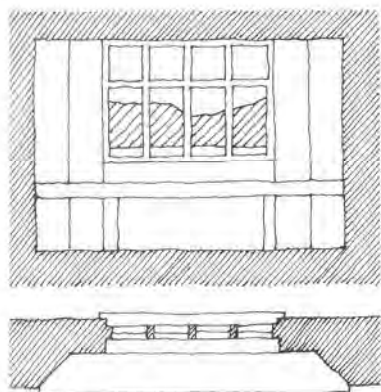

มุขทางเข้า (porch) คือหลังคาที่คลุมเหนือประตูทางเข้า บางครั้งอาจมีเสารองรับด้วย

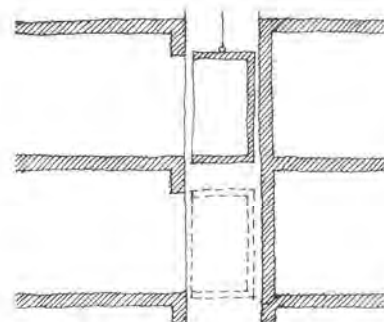
เทมินอส (temenos) เป็นพื้นที่บนดินซึ่งล้อมรอบด้วยผนังซึ่งทำให้เกิดเป็นพื้นที่พิเศษขึ้น ตรงกลางจะเป็นอาคารที่มีผนังเป็นรูปวงกลม (cellular building) ลักษณะนี้จะใช้เป็นรูปแบบของสถานที่

BASIC ELEMENTS OF ARCHITECTURE

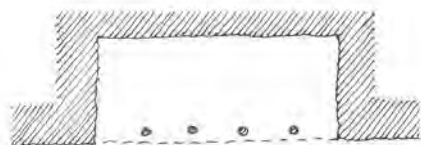
A window seat is a place composed of a window and a platform (seat) set within a wall.

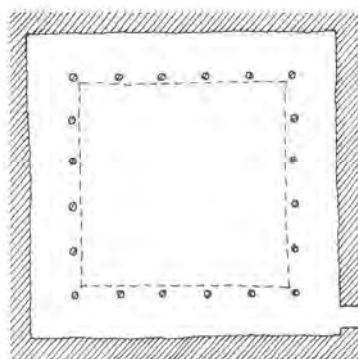
A lift or elevator is a place that moves. It is a cell that transports people from one floor to another.

the roof. The cell is entered through a doorway, outside of which is a small platform in the form of an altar. Such a temple, often sited on a hill, as a whole acts as a marker that can be seen from far away. Together, the platform, walls, columns, roof and altar, identify the place of the god who is represented by the carved statue within.

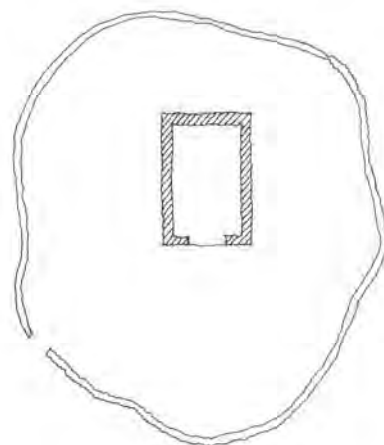
of the ancient Greek temple; the medieval church in its graveyard; and of the cottage in its plot of garden.

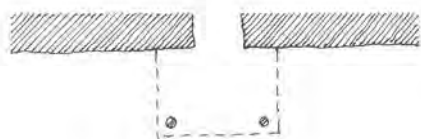
A loggia is a place defined by walls but open to one or more sides through columns.

A cloister is an area of ground (a garden open to the sky perhaps), enclosed by the walls of buildings with a row of columns set in from each side to create a pathway with a roof. This is the form of the garden of a typical Roman house; it is a standard element in the composition of a medieval monastery and of a Renaissance palace.

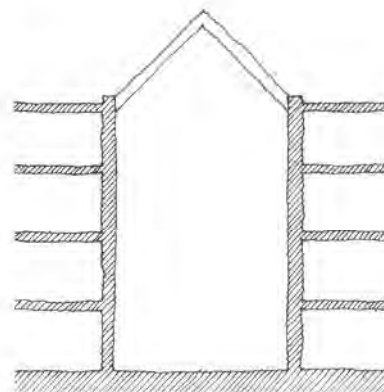

A street is a pathway lined by the walls of buildings. With a glass roof it becomes a mall or arcade – an inside street.

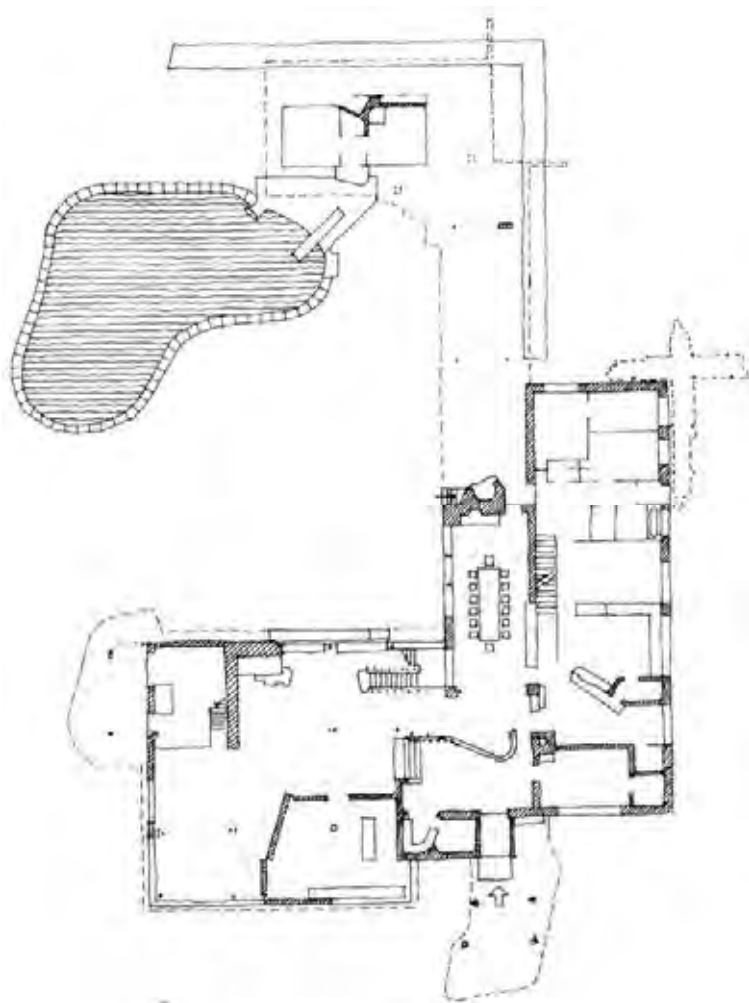

A porch shelters a doorway with a roof, perhaps supported on columns.

A temenos is an area of ground enclosed by a wall to distinguish it as special, with a cellular building at its heart. This is the arrangement of many sacred places: the sanctuary

สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ANALYSING ARCHITECTURE

พื้นที่กำหนดขอบเขต พื้นลดระดับ (สระว่ายน้ำ) และ องค์ประกอบอื่นๆ พื้นที่บางแห่ง เช่น บริเวณทางเข้าหลัก (ตรงลูกศรชี้) และบริเวณพื้นที่ว่างที่มีหลังคาคลุมซึ่งอยู่ระหว่างตัวบ้านกับสวนชานา จะใช้วิธีการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอยด้วยหลังคา (แสดงด้วยเส้นประ) ซึ่งจะมีเสารูปรางผอมบางรองรับ บางพื้นที่ใช้วิธีการกำหนดรูปลักษณะด้วยวัสดุผิวพื้นที่แตกต่างกัน เช่น ไม้ หิน หญ้า และอื่นๆ บางพื้นที่ใช้การแบ่งด้วยผนังเดี่ยวๆ บางพื้นที่ก็ใช้ผนังสูงจรดเพดาน (บริเวณที่แรเงา)หรือใช้ผนังกระจกกันกัน

* * *

การสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมไม่ได้เป็นเพียงแค่เรื่องของการรู้องค์ประกอบพื้นฐานเท่านั้น องค์ประกอบพื้นฐานเป็นสิ่งที่ความคิดสร้างขึ้น ซึ่งความคิดเป็นผู้เปิดตัวให้โลกได้รู้จักสิ่งนี้ในฐานะของเครื่องมือที่ใช้ประกอบกันให้เกิดเป็นพื้นที่ใช้สอยได้ สถาปัตยกรรมมากมายที่ได้รับการออกแบบอย่างซับซ้อน คือตัวอย่างของการนำองค์ประกอบต่างๆ มา รวมกัน สำหรับงานวรรณกรรม การรู้คำทุกคำใน พจนานุกรมไม่ได้เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้ประพันธ์ สร้างสรรค์งานวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่ได้ แต่การรู้ คำศัพท์จำนวนมากก็ช่วยให้ผู้ประพันธ์มีตัวเลือกมากขึ้นและสามารถบอกเล่าบางสิ่งบางอย่างได้แม่นยำ ยิ่งขึ้น สำหรับงานสถาปัตยกรรม การรู้องค์ประกอบ พื้นฐานเป็นเพียงบันไดขั้นแรกสุด แต่กระนั้นการรู้ องค์ประกอบพื้นฐานก็เป็นจุดเริ่มต้นก้าวหนึ่งในการ เข้าถึงแหล่งความรู้เกี่ยวกับวิธีการกำหนดรูปลักษณะ ให้กับสถานที่

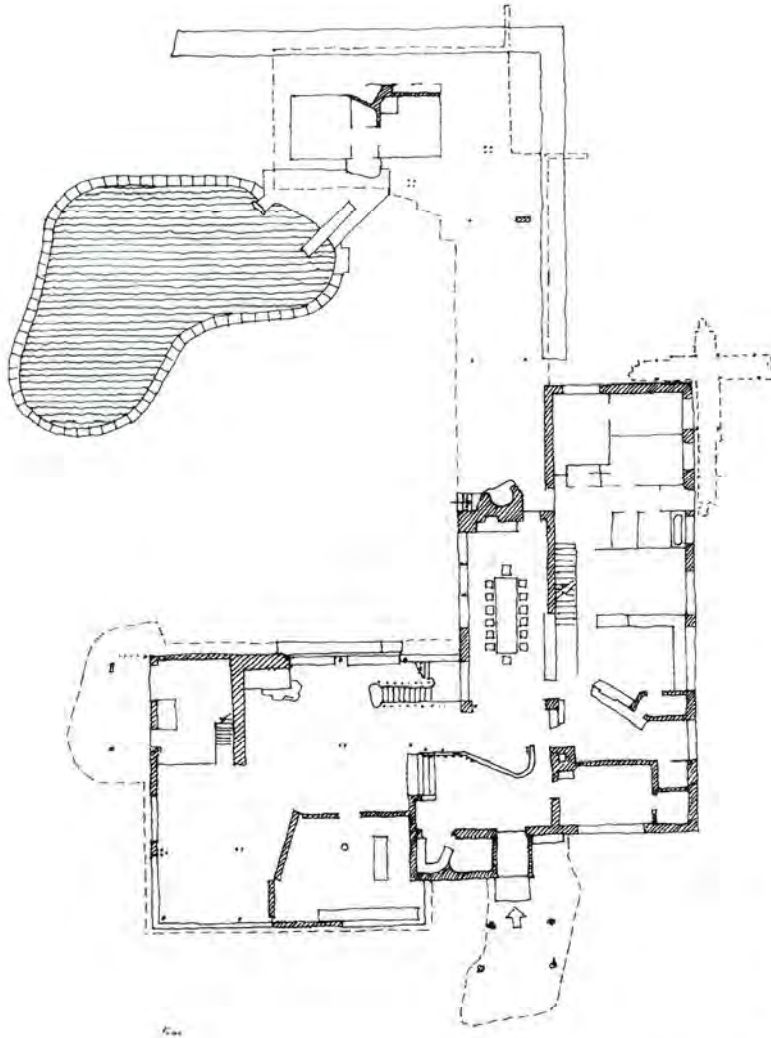
ยังมีองค์ประกอบอื่นอีกบางส่วนที่เป็น องค์ประกอบพื้นฐานและองค์ประกอบร่วมที่ สถาปนิกนำมาใช้ในการออกแบบ งานสถาปัตยกรรม ที่ซับซ้อนและมีรายละเอียดมากขึ้นจะประกอบด้วย องค์ประกอบพื้นฐานและองค์ประกอบร่วมเหล่านี้

ภาพบนเป็นผังพื้นที่ชั้นล่างของวิลล่า มารี (Villa Mairea) ซึ่งออกแบบโดย อัลวา อัลโต (Alvar Aalto) สถาปนิกชาวฟินแลนด์ และ ไอโน (Aino) ภรรยาของเขา วิลล่าแห่งนี้สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1939 ถึงแม้ว่าภาพ ผังพื้นนี้จะไม่ใช่ภาพสามมิติ แต่ก็แสดงให้เห็นว่า พื้นที่ต่างๆซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นวิลล่าหลังนี้เกิดจากการรวมกันขององค์ประกอบพื้นฐานต่างๆ ได้แก่ ผนัง พื้น หลังคา พื้นระเบียง เสา ประตู หน้าต่าง ทางเดิน

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิลล่า มารี:

Richard Weston — *Villa Mairea, in the Buildings in Detail series*, 1992.

Richard Weston — *Alvar Aalto*, 1995.

These are some of the basic and combined elements used by architects in designing a work of architecture. More complex and subtle works of architecture are composed of these basic and combined elements.

Above is the ground-floor plan of the Villa Mairea, a house designed by the Finnish architects Alvar Aalto and his wife Aino, and built in 1939. Although it is not drawn in three dimensions, you can see that the places that constitute the house are defined by the basic elements of wall, floor, roof, platform, column, door, window, pathway,

defined area, pit (the swimming pool), and so on. Some places – the approach to the main entrance (indicated by an arrow) for example, and the covered area between the main house and the sauna – are identified by roofs (shown as dotted lines) supported by slender columns. Some places are identified by particular floor materials, timber, stone, grass, etc. Some places are divided by low walls, others by full-height walls (hatched), or by glass walls.

* * *

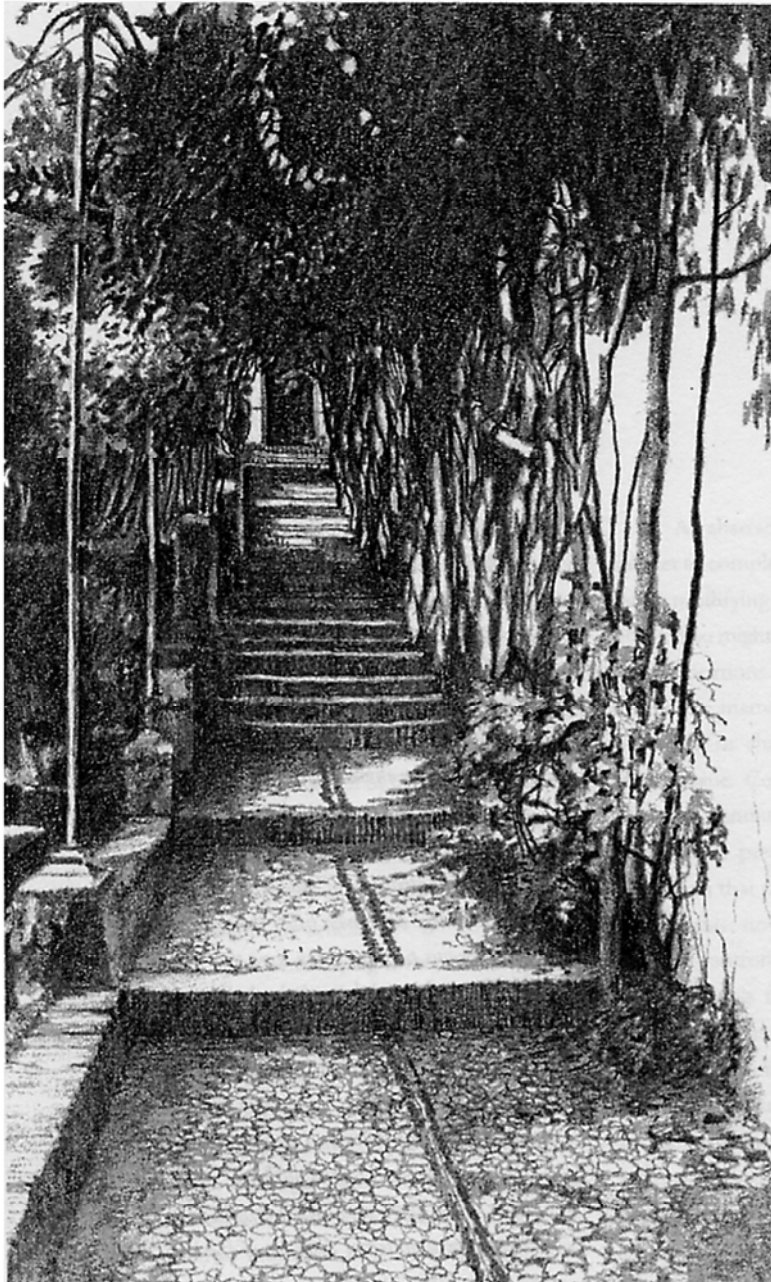
Doing architecture is not merely a matter of knowing the basic elements. The basic elements of architecture are constructs of the mind, which introduces them into the world as instruments by which it may be organised into places. A large portion of the subtlety of architecture lies in how its elements are put together. In literature, knowing all the words in the dictionary would not necessarily make one a great novelist. Having a good vocabulary does however give greater choice and accuracy when one wants to say something. In architecture, getting to know the basic elements is only the very first step, but knowing them gives one the beginnings of a repertoire of ways to give identity to places.

References for Villa Mairea:
Richard Weston – *Villa Mairea*, in the *Buildings in Detail* series, 1992.
Richard Weston – *Alvar Aalto*, 1995.

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพ

MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

หน้าแรก :

เป็นไปได้ที่จะสามารถถ่ายทอดทุกสิ่งทุกอย่างไว้ในภาพได้อย่างสมบูรณ์แบบ เพราะสถาปัตยกรรมในรูปลักษณะของบันไดแห่งนี้เป็นมากกว่ารูปลักษณะที่เห็นได้ด้วยตา บันไดแห่งนี้อยู่ที่สวนเจนอรัลไลฟ์ (Generalife) ใกล้กับพระราชวังอัลฮามบรา (Alhambra) ในเมืองกรานาดา (Granada) ประเทศสเปน ในภาพนี้เกี่ยวข้องกับความรู้ด้วยประสาทสัมผัสเกือบทุกด้าน สีเขียวเข้มของใบไม้ สีส้มมากมายของหม่อมวลดอกไม้ และลวดลายของแสงและเงาที่ดึงดูดสายตา เสียงน้ำแ่วจากน้ำพุใกล้ๆ กลิ่นของต้นไม้ใบหญ้าอันอบอุ่น และกลิ่นหอมของส้ม ความหลากหลายของอุณหภูมิที่แตกต่างระหว่างพื้นที่กลางแจ้งร้อนระอุกับพื้นที่ในร่มอันเย็นสบาย สายน้ำเย็นยามชำระล้างมือและเท้า ลักษณะพื้นผิวของทางเดินปูหินกรวด และถ้าหากมีใครสักคนเด็ดผลส้มหรืออุ้งจากต้นมาชิมรสชาติก็จะเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่แห่งนี้เช่นกัน

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพ MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมที่อธิบายในบทที่แล้วเป็นนามธรรม แต่เมื่อองค์ประกอบเหล่านั้นถูกนำไปก่อสร้างจริงและเกิดเป็นรูปทรงทางกายภาพ ปัจจัยอีกหลากหลายปัจจัยจะเข้ามามีบทบาท

ในการก่อสร้างและจากประสบการณ์ของเรา องค์ประกอบพื้นฐานและพื้นที่ใช้สอยสามารถได้รับการปรับสภาพด้วย แสง สี เสียง อุณหภูมิ การไหลเวียนของอากาศ กลิ่น (และรสในบางกรณี) คุณภาพและลักษณะพื้นผิวของวัสดุ การใช้สอยขนาดส่วน ผลที่เกิดจากเวลาและการรับรู้เวลา...

พลังอำนาจที่ใช้ในการปรับสภาพนั้นนอกจากจะเป็นเงื่อนไขทางสถาปัตยกรรมแล้ว ตัวเองยังใช้เป็นองค์ประกอบในการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอยได้ด้วย

ทั้งองค์ประกอบพื้นฐานและองค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพอาจมีรูปลักษณะได้ไม่จำกัดภายในห้องห้องหนึ่ง อาจดูมืดทึมเพราะมีเพียงแสงสลัวจากหลอดไฟดวงเดียว หรือสว่างไสวจากแสงแดดที่ส่องผ่านหน้าต่างเข้ามา เสียงในห้องอาจจะถูกดูดซับจนไม่ได้ยินเพราะผนังมีฝ้าบุ หรืออาจจะดังก้องเพราะสะท้อนผนังห้องที่เป็นวัสดุผิวแข็ง อุณหภูมิในห้องอาจจะอบอุ่นหรือหนาวเย็น อากาศในห้องอาจจะอับชื้นหรือสดชื่น อาจมีกลิ่นเหม็นอับของเหงื่อหรือกลิ่นผลไม้เน่า อาจมีกลิ่นอาหารที่ปรุงเสร็จใหม่ๆ หรือกลิ่นน้ำหอมราคาแพง... พื้นที่ห้องอาจจะขรุขระหรือขัดจนเรียบราวกับน้ำแข็ง เพียงอาจจะแข็งเหมือนหินหรือนุ่มเหมือนฟองนุ่มๆหรือขนนก ข้างนอกห้องอาจเป็นส่วนที่ค่อยๆเปลี่ยนไปตามลมฟ้าอากาศ ตามช่วงเวลาของแต่ละวัน และตามฤดูกาล

สถานที่หนึ่งอาจเป็นเพียงแค่วิเวณที่มีลำแสงส่องลงมา หรือเป็นเวลาขณะเดียวในการเดินทาง

เมื่อยังเป็นเพียงความคิด องค์ประกอบพื้นฐานจะถูกควบคุมไว้ได้ทั้งหมดในขณะออกแบบ ส่วนองค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพนั้นถูกควบคุมได้ยากกว่า คุณอาจกำหนดขนาดของรูปร่างและสัดส่วนที่แน่นอนของเสา ห้องซอซ หรือซุ้มได้ แต่การกำหนดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากเสียง แสง กลิ่น หรือสภาพที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาเป็นสิ่งที่ซับซ้อนมากกว่า ดังนั้นการควบคุมองค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพจึงเป็นการต่อสู้ที่ไม่เคยหยุดพักและเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ตัวอย่างเช่น ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ แหล่งกำเนิดแสงสว่างนั้นมาจากท้องฟ้าเท่านั้นและมันไม่สามารถควบคุมได้ แต่ปัจจุบัน เรามีแสงไฟซึ่งควบคุมได้อย่างแม่นยำ หรือในอดีต วัสดุก่อสร้างต่างๆไม่ว่าจะเป็นหินหรือไม้ ล้วนมีผิวที่ฉาบไว้หยาบๆเท่านั้น แต่ทุกวันนี้คุณภาพและลักษณะพื้นผิวของวัสดุมีความปรารถนามาก

แม้ว่าการใช้องค์ประกอบพื้นฐานต่างๆจะเป็นวิธีพื้นฐานที่ใช้ในการจัดการที่ว่างให้กลายเป็นพื้นที่ใช้สอย แต่องค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการรับรู้พื้นที่ใช้สอยเหล่านี้เช่นกัน

แสง (Light)

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพประเภทแรก คือ แสง

แสงเป็นเงื่อนไขหนึ่งทางสถาปัตยกรรม แต่แสงก็สามารถใช้เป็นองค์ประกอบประเภทหนึ่งได้ด้วย แสงจากท้องฟ้าเป็นสื่อกลางที่ทำให้ผู้คนมองเห็นและสามารถรับรู้สถาปัตยกรรมได้ แสงซึ่งมีได้ทั้งแสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ สามารถใช้ในการออกแบบเพื่อกำหนดรูปลักษณะและสร้างลักษณะพิเศษให้กับสถานที่ได้

Title page:

It is impossible to convey fully in drawing, but the architecture of these steps consists in more than just their visible form. They are in the Generalife, near the Alhambra in Granada, Spain. The place shown in the drawing stimulates nearly all the senses: the deep greens of the leaves, the colours of the flowers and the patterns of light and shade stimulate the sight; there is the sound of moving water in nearby fountains; the smell of warm vegetation, and the perfume of oranges; the variations in temperature between the hot sunny places and the cooler shady places; the cold water for bathing hands and feet; the textures of the cobbled pathways; and, if one were to pick one of the oranges, or a grape, the taste would contribute to the place too.

MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

The basic elements of architecture as described in the previous chapter are abstract ideas. When, by being built, they are given physical form, various additional factors come into play.

In their realisation and our experience of them, basic elements and the places they identify are modified: by light; colour; sound; temperature; air movement; smell (and possibly taste); the qualities and textures of the materials used; use; scale; the effects and experience of time....

Such modifying forces are conditions of architecture; they can also be used as elements in the identification of place.

Possible configurations of basic and modifying elements are probably infinite. A room might be sombre, lit by one dim light-bulb, or bright with sunshine streaming through a window; sounds might be muffled by fabrics or reflect off hard surfaces. The temperature might be warm or cool; the air dank or fresh; there could be a smell of stale sweat or rotting fruit, fresh cooking or expensive perfume.... The floor might be rough or polished as smooth as ice; the bed might be as hard as rock, or soft, padded with foam or feathers. Outside there may be a garden, continually changing with the weather, the time of day and the seasons.

A place may be no more than a patch of light, or a moment on a journey.

As abstract ideas, basic elements are subject to complete control by the designing mind; modifying elements may be less compliant. You might decide on the precise shape and proportions of a *column*, a *cell* or an *aedicule*, but the matter of how it sounds, or is lit, or smells, or changes with time, is a more subtle issue. Control over modifying elements is a continuing and evolving battle. For example: in prehistoric times, light would have been that provided by the sky and not controllable; now there is electric light that may be controlled precisely. In the distant past, materials for building, whether stone or timber, were rough hewn; now their textures and qualities can be finely finished.

Though use of the basic elements may be the primary way a designing mind conceptually organises space into places, modifying elements contribute a great deal to the experience of those places.

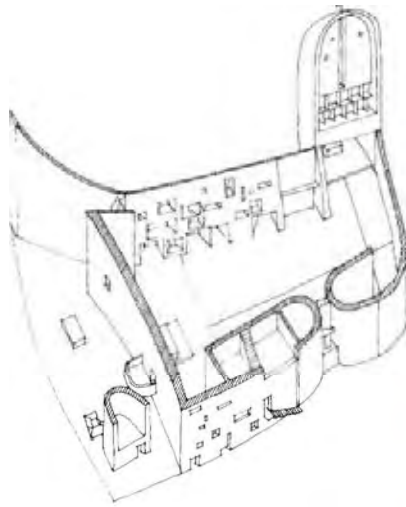
Light

The first modifying element of architecture is light.

Light is a *condition* of architecture, but it can also be an element. Light from the sky is the medium through which sighted people experience the products of architecture; but light, both natural and artificial, can be manipulated by design to identify places and to give places particular character.

The novels of Gabriel Garcia Márquez contain some powerful evocations of the modifying elements of architecture, and of the ways they contribute to the identification of places.

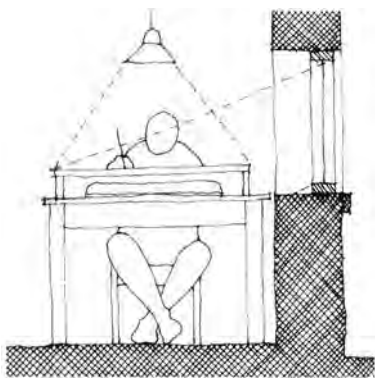
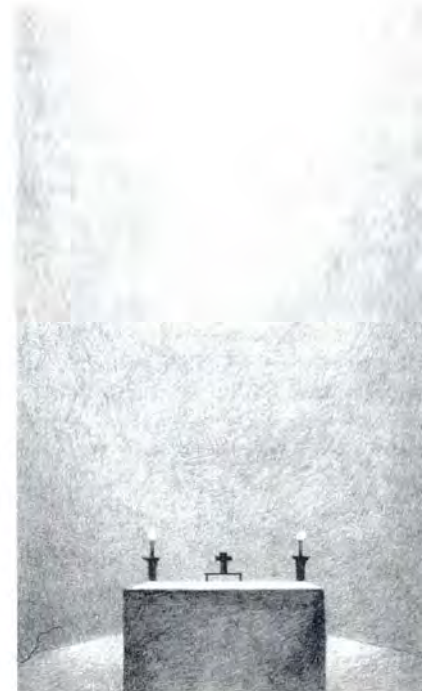
สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ANALYSING ARCHITECTURE

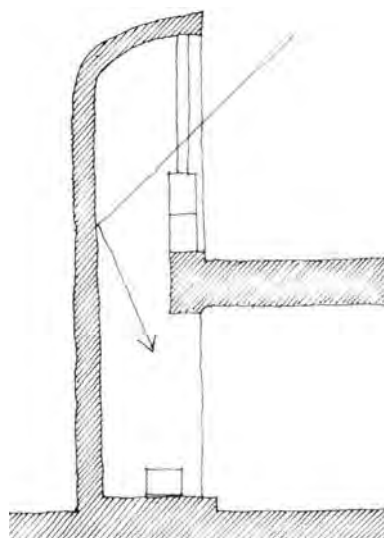
ถ้ามองสถาปัตยกรรมในแง่มุมของงาน
ปฏิมากรรม แสงทำให้เรามองเห็นและซาบซึ้งถึง
รูปทรงอันน่าประทับใจของสถาปัตยกรรม ถ้ามอง
สถาปัตยกรรมในแง่มุมของการกำหนดรูปลักษณะของ
พื้นที่ใช้สอย เราจะตระหนักได้ว่าแสงทำให้เกิดพื้นที่
สว่างและพื้นที่มืด พื้นที่ซึ่งมีแสงแดดอ่อนๆและส่อง
กระจายไปทั่ว และพื้นที่ซึ่งมีแสงแดดจ้าและเกิด
แสงเงาที่ตัดกันอย่างชัดเจน พื้นที่ซึ่งมีแสงส่อง
กระจายเป็นหย่อมๆหรือมีแสงส่องสม่ำเสมอแต่
เปลี่ยนแปลงช้าๆอย่างค่อยเป็นค่อยไป สถานที่บาง
แห่ง เช่น โรงละคร มีการตัดกันอย่างรุนแรงของแสง
(บริเวณเวทีซึ่งเป็นที่ยืนแสดง) และเงา (บริเวณที่นั่งซึ่ง
เป็นส่วนของผู้ชม)

แสงเปลี่ยนแปลงได้และสามารถดัดแปลงได้
แสงจากท้องฟ้าจะเปลี่ยนไปตามวัฏจักรของกลางวัน
และกลางคืน และเปลี่ยนไปตามช่วงเวลาที่แตกต่างกัน
ของแต่ละปี บางครั้งแสงก็ถูกเมฆบดบังให้เกิดเงา
หรืออ่อนแรงลง แสงอาทิตย์ถูกนำไปใช้ในการสร้าง
พื้นที่ต่างๆ คุณภาพของแสงสามารถปรับเปลี่ยนไปได้
ตามวิธีการที่ยอมให้แสงเข้าสู่อาคาร

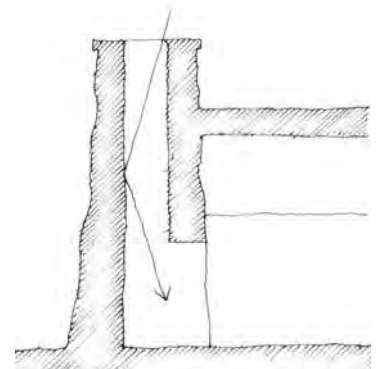
บ้านโบราณบางหลังจะมีปล่องไฟขนาดใหญ่
ซึ่งเปิดโล่งสู่ท้องฟ้าเพื่อให้แสงสลัวดูคล้ายแสงอัน
ศักดิ์สิทธิ์ส่องผ่านเข้ามาและทำให้เตาไฟกลางบ้าน
สว่างเรืองรอง (ยามที่ไม่ได้ก่อไฟ) เลอคอร์บูซีเยร์ (Le
Corbusier) ใช้รูปแบบการใช้แสงที่คล้ายคลึงกันนี้ที่
วิหารด้านข้างของโบสถ์โนทรดามดูโอต์ (Notre-
Dame du Haut) เมืองรงชองป์ (Ronchamp) เขาใช้
ปล่องดักแสง (light scoop) ทำให้แท่นบูชาด้านข้าง
สว่างเรืองรองด้วยแสงที่นุ่มนวลซึ่งสะท้อนจากผนัง
ปูนหยาบๆสีขาวนวล

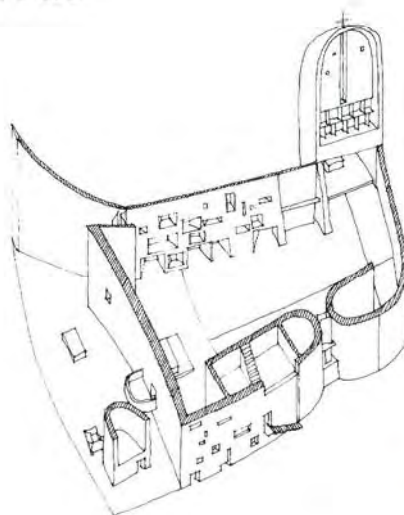
แสงมีความสัมพันธ์กับกิจกรรม แสงที่แตกต่างกันก็เหมาะสมกับกิจกรรมคนละประเภท ช่างทำอัญ
มณีต้องการแสงสว่างปริมาณมากบริเวณโต๊ะทำงาน
ศิลปินนักวาดรูปต้องการแสงสว่างที่สม่ำเสมอและ
คงที่ในสตูดิโอ ที่โรงเรียนเด็กๆนักเรียนต้องการแสง
สว่างในปริมาณที่พอเหมาะเพื่อการเรียนหนังสือและ
การเล่นสนุก

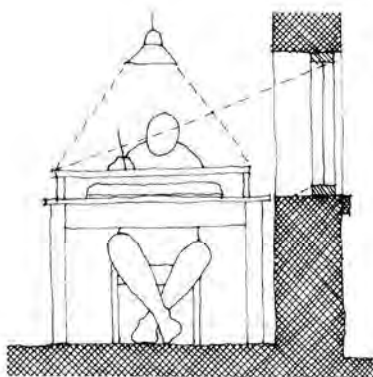
วิธีที่แสงส่องเข้ามาในวิหารด้านข้างที่เมืองรงชองป์ คล้ายคลึงกับลักษณะของแสงที่ส่องลงมาตามปล่องไฟโบราณขนาดใหญ่.

ANALYSING ARCHITECTURE

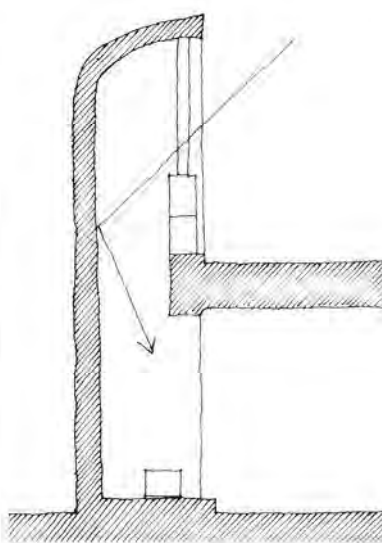
If one is thinking of architecture as sculpture it is by light that it is seen and its modelling appreciated. If one is thinking of architecture as identification of place, then one is aware that there can be light places and dark places, places with a soft, even light and places with the strong brightness and sharp shadows of sunlight; places where the light is dappled or constantly but subtly changing; places, such as theatres, where there is a stark contrast between light (the stage – the place of the action) and dark (the auditorium – the place of the audience).

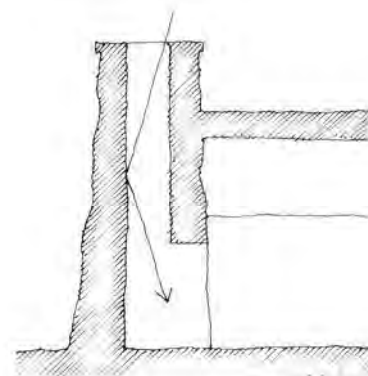
Light can be related to activity. Different kinds of light are appropriate for different kinds of activity. A jeweller at his workbench needs strong light over a particular area. An artist painting in her studio needs constant and even light. Children in school need good general lighting for work and play.

Light changes and can be altered. Light from the sky varies through the cycles of night and day, and during different times of the year; sometimes it may be shaded or defused by clouds. Daylight can be exploited in making places. Its qualities can be changed by the ways it is allowed into a building.

Some old houses have broad chimney stacks. Open to the sky they allow a dim 'religious' light to illuminate the hearth (when there is no fire). Le Corbusier used a similar effect in the side chapels of Notre-Dame du Haut at Ronchamp. Using light 'scoops' he illuminated the side altars with daylight softened by its reflection off white rough-cast walls.

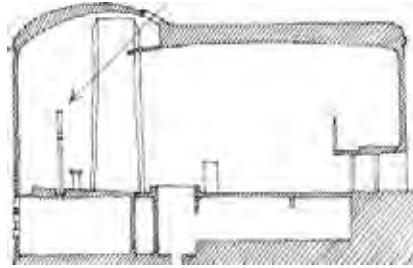

The way light is admitted into the side chapels at Ronchamp is similar in effect to that of light filtering down an old broad chimney stack.

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพ MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

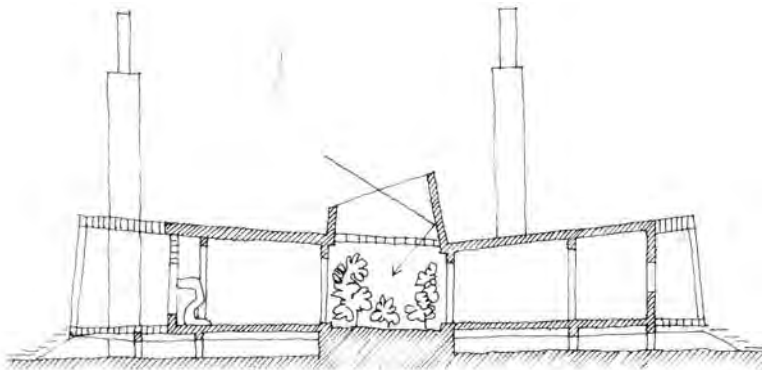
ช่องแสงที่รับแสงธรรมชาติในศาลาส่วนใหญ่มักจะให้แสงแบบทางอ้อม (indirect) หรือใช้วิธีซ่อนช่องแสงนั้น เพื่อเพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ให้พื้นที่

การใช้แสงลักษณะนี้ยังถูกใช้ที่ฌาปนกิจสถานเมืองโบโรส (Boras) ประเทศสวีเดน ซึ่งฮาร์ลด์ อีริคสัน (Harald Ericson) เป็นผู้ออกแบบ (ภาพบน) อาคารแห่งนี้สร้างในปีค.ศ.1957 สามปีหลังจากมีการสร้างโบสถ์ของฟุรูรูปตัดด้านยาวแสดงการซ่อนช่องแสงที่แสงแดดส่องผ่านเข้ามาในอาคารศักดิ์สิทธิ์

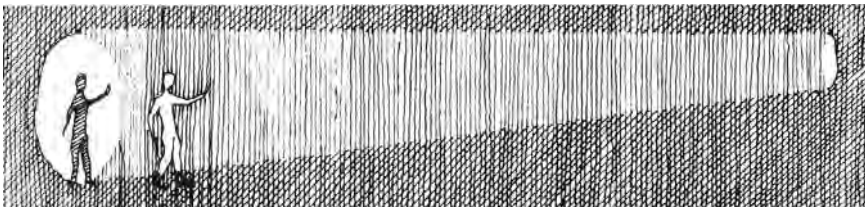
ที่วิลล่าในสวีเดน ราล์ฟ เอิร์สกิน ใช้แสงจากหลังคาในการกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ส่วนฤดูหนาวขนาดเล็กซึ่งอยู่ตรงใจกลางวิลล่า

ในปีเดียวกัน ราล์ฟ เอิร์สกิน (Ralph Erskine) ใช้แสงจากหลังคาที่สร้างเป็นปล่องดักแสง (light scoop) ในการกำหนดรูปลักษณะของสวนฤดูหนาวขนาดเล็กกลางวิลล่าสูงชันเดียวที่เขาสร้างขึ้นที่เมืองสตอร์วิก (Storvik) ประเทศสวีเดน (ภาพล่าง)

แสงสปอตไลท์ที่สามารถใช้กำหนดตำแหน่งของวัตถุที่เราต้องการดึงดูดความสนใจไปยังที่วัตถุนั้น

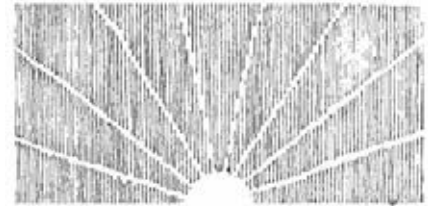
แสงจากหลอดไฟจะมีความสม่ำเสมอมากกว่า และควบคุมแสงได้ดีกว่าแสงจากดวงอาทิตย์ แสงจากหลอดไฟสามารถกำหนดให้ปิดเปิดได้ หรือมีความหลากหลายของความเข้มของแสง สี และ

ทิศทาง ที่กำหนดค่าได้แน่นอน หนึ่งในสถานที่ซึ่งใช้แสงจากหลอดไฟให้ความสว่างสูงสุดคือโรงละคร แต่ไม่ว่าที่ใดก็สามารถเป็นโรงละครและสว่างไสวได้เช่นกัน

แสงสปอตไลท์ช่วยแสดงตำแหน่งของนักแสดง นักร้อง งานจิตรกรรม หรือวัตถุใดๆ...แสงจะสามารถดึงดูดความสนใจไปยังสิ่งนั้น

ลำแสงสามารถสร้างผลลัพธ์ที่ตรงกันข้ามได้เช่นกัน โดยดึงดูดความสนใจย้อนกลับไปยังแหล่งกำเนิดแสง

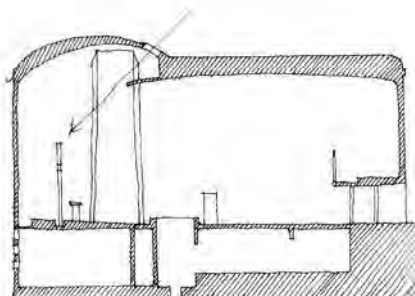
แสงสว่างทั้งที่มาจากท้องฟ้าซึ่งเป็นแสงที่ไม่แน่นอนและแสงจากหลอดไฟซึ่งเป็นแสงที่ควบคุมได้ อย่างแม่นยำ สามารถใช้ในการกำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ใช้สอยได้หลากหลายรูปแบบ

วิธีการที่แสงใช้กำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ใช้สอยถือเป็นส่วนหนึ่งของสถาปัตยกรรม การตัดสินใจเกี่ยวกับแสงมีบทบาทสำคัญในการจัดระบบของที่ว่างในระหว่างการออกแบบ และมีผลกระทบต่อวิธีการที่จะนำเอาองค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมมาใช้ในการออกแบบ

แสงช่วยส่งเสริมลักษณะพิเศษและบรรยากาศของสถานที่ได้ ผู้คนมักจะกำหนดคุณภาพของแสงในพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ให้มีรูปแบบที่แตกต่างกัน แสงในสถานที่ปฏิบัติสมาธิหรือสถานที่สักการะบูชา จะแตกต่างจากแสงในสนามบาสเกตบอลหรือแสงในห้องผ่าตัดศัลยกรรม

MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

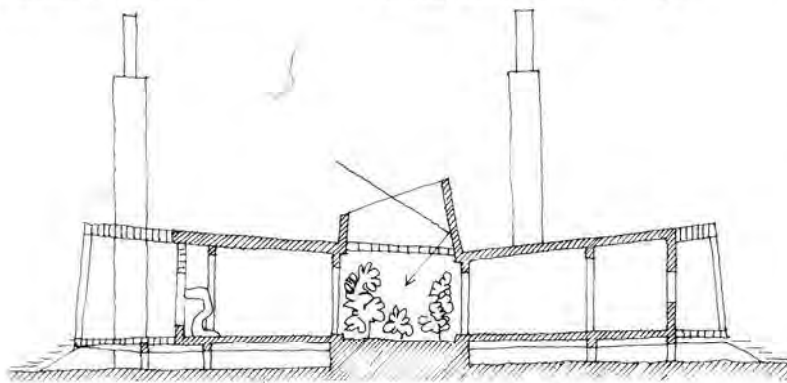
The sources of daylight in religious buildings are often indirect or hidden, to increase their sense of mystery.

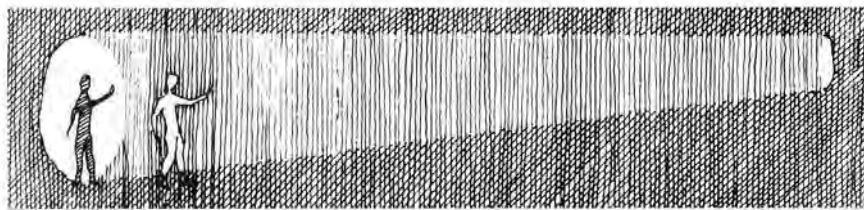
The same sort of effect is used in this crematorium at Boras, Sweden, by Harald Ericson (above). It was built in 1957, three years after the Ronchamp chapel. The drawing shows its long section, with a concealed source of daylight over the sanctuary.

In the same year, Ralph Erskine used a roof-light cum light scoop to identify the place of a small winter garden in the middle of a single-storey villa which he built at Storvik, also in Sweden (below).

In this villa in Sweden, Ralph Erskine used a roof-light to identify the place of a small winter garden at the heart of the house.

A spotlight can identify the place of anything upon which one wishes to focus attention.

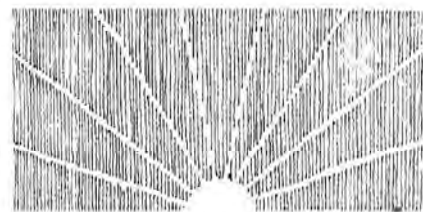

Light from an electric bulb is more constant and controllable than daylight: it can be switched on and off, or precisely varied in intensity, colour and direction. One of the

most intense uses of electric lighting is in the theatre, but any place can be considered as a 'theatre' and lit accordingly.

A spotlight can identify the place of an actor, a singer, a painting, an object... anything on which attention is to be focused.

Beams of light can also work in the opposite way, drawing attention to their source.

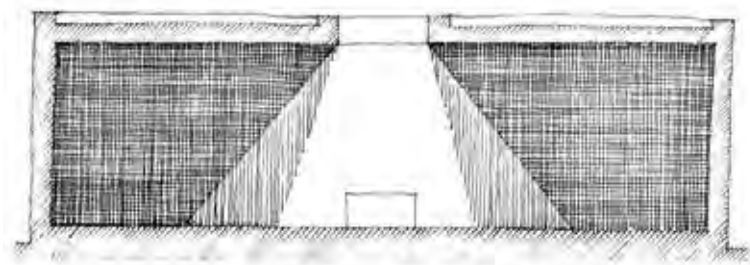

In identifying places through architecture, light – both the varying light from the sky and the precisely controllable light from electric bulbs – can contribute in many ways.

The way light contributes to the identification of place is part of architecture. Decisions about light play their part in the conceptual organisation of space and affect the ways basic elements of architecture are used.

Light contributes to the character and ambience of a place. One is likely to make the quality of light in places of contemplation or worship different from that in places for playing basketball or for performing surgical operations.

สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ANALYSING ARCHITECTURE

แสงจากช่องแสงบนหลังคาทำให้เกิดพื้นที่ของแสง

แม้ไม่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพกับพื้นที่ แต่บรรยากาศของพื้นที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างสิ้นเชิงเมื่อเปลี่ยนวิธีการให้แสงกับพื้นที่นั้น ลองนึกถึงใบหน้าของเพื่อนที่เปลี่ยนไปราวกับเป็นคนละคนเวลาคุณเอาไฟฉายส่องได้คางของเขา การเปลี่ยนแปลงลักษณะเดียวกันนี้สามารถเกิดขึ้นกับห้องได้เช่นกัน เมื่อเปลี่ยนวิธีการให้แสงเปลี่ยนความเข้มของแสง และเปลี่ยนทิศทางของแสงภายในห้อง ในเวลาช่วงเย็น บรรยากาศของห้องจะเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เมื่อเราเปิดไฟในห้อง และปิดม่าน แสงตะวันตกที่กำลังลับขอบฟ้าจะถูกแทนที่ด้วยแสงสว่างจากหลอดไฟที่ส่องแสงคงที่สม่ำเสมอ บางครั้งเราอาจจะคุ้นเคยกับเหตุการณ์เช่นนี้ จนเราลืมสังเกตถึงความเปลี่ยนแปลงของแสงภายในห้อง

อุปกรณ์ที่ใช้สลบแสงไฟในโรงละครซึ่งทำให้แสงไฟทั่วโรงละครที่สว่างไสวมืดลงและแสงไฟที่ส่องเวทีสว่างขึ้น อุปกรณ์นี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเวทมนตร์แห่งโรงละคร

แสงสามารถทำให้วัสดุภูมิอากาศดูเหมือนไร้ตัวตนได้ ภูมิอากาศ (อาจเป็นผนังอาคารหรือผนังโดม) ที่เรียบเสมอกันแทบสังเกตรอยต่อของวัสดุไม่เห็น เมื่อแสงที่ออกแบบมาเป็นอย่างดีส่องไปที่ผิวอาคารนั้น มันอาจจะดูราวกับไร้น้ำหนักและเบาหวิวเหมือนอากาศได้ สภาวะที่ไร้แสงสว่างก็สามารถสร้างผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกัน ผนังอาคารตามสวนซอกเล็กภายในโบสถ์สามารถดูเหมือนถูกกลืนหายไป ในความมืดได้เช่นกัน

พื้นที่ต่าง ๆ นั้นมีได้ทั้งพื้นที่ซึ่งมีแสงสว่างที่สม่ำเสมอและพื้นที่ซึ่งมีแสงสว่างที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในบางอาคาร (เช่น ซูเปอร์มาร์เก็ตขนาดใหญ่หรือห้างสรรพสินค้า) หลอดไฟจะส่องแสงสว่างลักษณะเดิมตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นเวลาสามทุ่ม

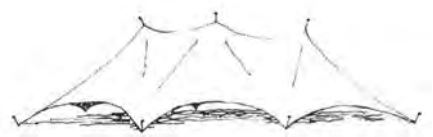
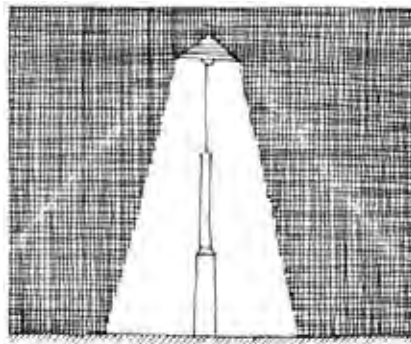
ครึ่งในฤดูหนาว หรือเวลาเที่ยงวันในฤดูร้อน

การวางป่าเพื่อทำให้เกิดที่โล่งถือเป็นการปฏิบัติงานด้านสถาปัตยกรรมอย่างหนึ่ง นอกจากจะเป็นการย้ายต้นไม้เดิมที่กีดขวางออกไป ยังเป็นการเปลี่ยนแปลงร่มเงาในพื้นที่ด้วยการยอมให้แสงจากท้องฟ้าส่องถึง การย้ายสิ่งกีดขวางออกไปทำให้พื้นที่นั้นกลายเป็นเหมือน "ฟลอริเด้นรำ" แสงแดดที่ส่องถึงจะเน้นความเป็นพื้นที่และเปลี่ยนพื้นที่ให้กลายเป็นสวนหย่อมมากกว่าที่จะเป็นป่าตามธรรมชาติ

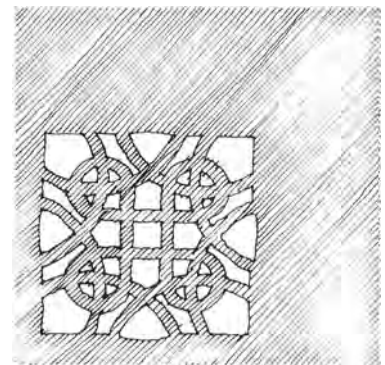
การสร้างหลังคาภายใต้ดวงอาทิตย์กลางทะเลทรายทำให้เกิดบริเวณที่มีร่มเงาขึ้น การสร้างพื้นที่ร่มเงาเป็นหัวใจของสถาปัตยกรรมที่เรียกว่า กระโจมเบดูอิน (Bedouin tent)

หลังคาในบางสถาปัตยกรรมภูมิอากาศ จะมีจุดประสงค์หลักคือการกันฝน แต่ก็สามารถใช้เป็นที่กำบังแดดได้ด้วย การยอมให้แสงส่องผ่านหลังคาเข้ามา ก็เหมือนการวางป่าเพื่อทำให้เกิดที่โล่งแจ้งเป็นการสร้างพื้นที่สว่างตรงใจกลางที่ล้อมรอบด้วยพื้นที่ร่ม

โคมไฟอันเดียวในถนนที่มีมิติกำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ได้ แสงสีแดงอาจใช้กำหนดพื้นที่บางแห่งให้กลายเป็นพื้นที่เฉพาะขึ้น

กระโจมกลางทะเลทรายทำให้เกิดพื้นที่ของเงา

ในหอคอยของโบสถ์บรอดแฮมตัน (Brockhampton) ที่ออกแบบโดยวิลเลียม ริชาร์ด ลีธาบี (William Richard Lethaby) ในปี ค.ศ.1902 จะมีลูกกรงหน้าต่างซึ่งทำให้เกิดเงาที่มีลวดลายบนผนังสีขาว

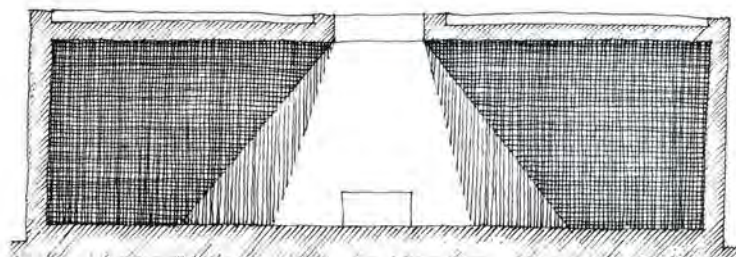
ANALYSING ARCHITECTURE

Without changing the physical form of a place its character can be radically altered by changing the way it is lit. Think of the dramatic change in the appearance of a friend's face when you hold a flashlight under her chin. The same changes can occur in a room when it is lit in different ways, at different intensities, and from different directions. A room's character changes radically when, in the evening, the electric lights are put on and the curtains are drawn; the fading dusk light is replaced with a constant brightness. We are perhaps so familiar with this event that we do not recognise its drama.

The device of reversing the lighting conditions in a theatre when the house lights go out and the stage is lit is an important ingredient in the magic of theatre.

Light can make the fabric of a building seem to dematerialise. A well-lit, completely smooth surface (of a wall or a dome, for example), of which one perhaps cannot see the edges, can appear to lose its substance and become like air. The absence of light can have a similar effect. The surfaces in the distant recesses of the interior of a church can seem to disappear in the gloom.

There are places where light is constant, and places where light changes. In some buildings (hypermarkets or shopping malls, for example) electric bulbs supply light

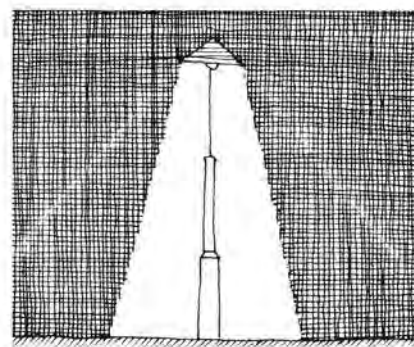
that is the same all the time, at 9.30 on a winter night and at noon on a summer day.

Making a clearing in a forest is an architectural act. It removes the obstruction of tree trunks, but it also changes general shade into a place with bright light from the sky. The removal of obstruction means that the place becomes a 'dancing floor'; the admission of light accentuates the place and allows it to be a garden rather than a forest.

Erecting a roof under desert sun creates a patch of shade. The creation of a place of shade is essential to the architecture of a Bedouin tent.

A roof, which might in some climates be considered primarily as protection against rain, is also a shade. Putting a roof-light in it can be like making a clearing in a forest, creating a pool of light surrounded by shade.

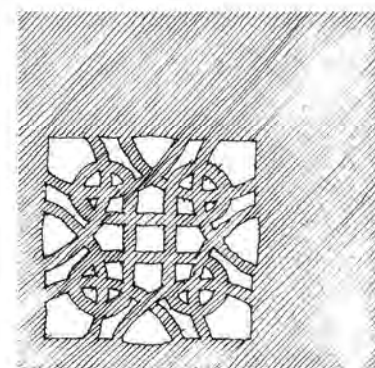
A lone lamp in a dark street identifies a place; a red light maybe identifies somewhere more specific.

A roof-light in a room identifies a place of light.

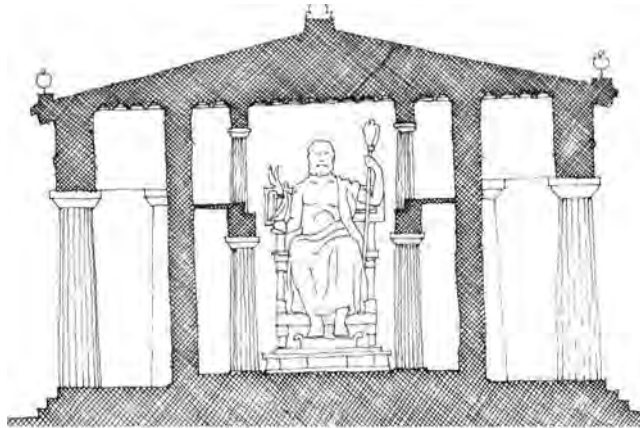

A tent in the desert identifies a place of shade.

Inside the tower of Brockhampton Church, designed by William Richard Lethaby in 1902, the windows cast shadows of their tracery as a pattern of sunlight on the white walls.

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพ MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

ลองจินตนาการภาพเทวรูปที่เรียงรองด้วยแสงสีทองของดวงอาทิตย์ยามรุ่งอรุณที่ส่องผ่านเข้ามาทางประตูด้านหน้าวิหาร

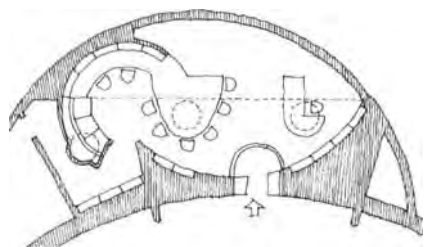
ประตูทางเข้าด้านหน้าของวิหารกรีกโบราณ โดยทั่วไปจะถูกรวบรวมให้อยู่ในตำแหน่งที่หันไปทางดวงอาทิตย์ขึ้นยามเช้า เมื่อถึงเวลารุ่งอรุณ แสงสีทองอร่ามจากทางทิศตะวันออกจะส่องแสงลงมาถึงเมรุสร้างเสริมความเรืองรองให้กับเทวรูปภายใน แสงอาทิตย์ที่ส่องในแนวราบจะทะลุทะลวงลึกเข้าไปภายในวิหารเหมือนลูกกระสุนปืนใหญ่ที่วิ่งสวนทางเข้ามา และช่วยกำหนดรูปลักษณะให้กับเทวสถานอันเป็นที่ประดิษฐานของเทวรูปในช่วงเวลาสำคัญของวัน

ที่เพดานสูงของโบสถ์หลังใหญ่ในตรอกของเมืองลาตูเรตต์ (La Tourette) ทางตอนใต้ของประเทศฝรั่งเศส (สร้างในช่วงทศวรรษที่ 1960) เลอคอร์บูซีเยร์ ออกแบบให้แสงสว่างส่องลงมาจากช่องแสงเล็กๆ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าบนหลังคา เมื่อดวงอาทิตย์เคลื่อนที่ไปบนท้องฟ้า ลำแสงที่ส่องผ่านพื้นที่ยาวภายในอันมืดมิดเข้ามาจะเหมือนแสงไฟนำทางซึ่งเคลื่อนที่ช้าๆ ดังดวงตาของพระผู้เป็นเจ้า

ที่วิหารด้านข้างของโบสถ์หลังเดิม เลอคอร์บูซีเยร์ ใช้แสงจากช่องแสงรูปวงกลมบนหลังคา มันดูเหมือนลำกล้องของปืนใหญ่ที่มีสี่สันสว่างสดใสภายใน ลำแสงนี้สร้างความเรืองรองให้กับแท่นบูชาช่องแสงจากหลังคาจะเป็นเสมือนดวงอาทิตย์ ซึ่งมีเพดานวิหารเป็นเสมือนท้องฟ้าเบื้องบน

ในส่วนโครงหลังคาโค้ง (vault) ของโบสถ์ที่ตั้งใจจะให้ เป็นโบสถ์ประจำหมู่บ้านเกล (Guell Colony) ทางตอนใต้ของสเปน อันโตนิโอ เกาดี (Antonio Gaudi) สถาปนิกผู้ออกแบบได้รังสรรค์พื้นที่แห่งความมืดมิด ซึ่งเสาและหลังคาโค้งได้ละลายหายไป ในเงามืด แสงที่ส่องเข้ามาได้จะมีเพียงแสงจากหน้าต่างกระจกสีวิหารแห่งนี้จึงเสมือนเป็นการเตรียมพื้นที่เพื่อปลูกป่าที่มีต้นไม้มิเป็นหินและมีแสงจตุรภาคสีที่เล็ดลอดลงมาจากหลังคายืนแห่งเงา (canopy of shade)

ห้องอ่านหนังสือ ไอย์ ซิมอน (Aye Simon) ในพิพิธภัณฑ์ศิลปะกุกเกนไฮม์ (Guggenheim) ที่กรุงนิวยอร์ก ซึ่งออกแบบโดย แฟรงค์ ลอยด์ ไรท์ (Frank Lloyd Wright) สถาปนิกผู้ออกแบบปรับปรุงห้องนี้นั้นคือ ริชาร์ด ไมเออร์ (Richard Meier) ได้ใช้แสงจากช่องแสงเดิมสามช่องบนหลังคาในการกำหนดพื้นที่พิเศษสามบริเวณ (จากซ้ายไปขวา) คือส่วนที่นั่งติดผนัง ส่วนโต๊ะอ่านหนังสือ และส่วนที่นั่งพนักงานต้อนรับ

สี (Colour)

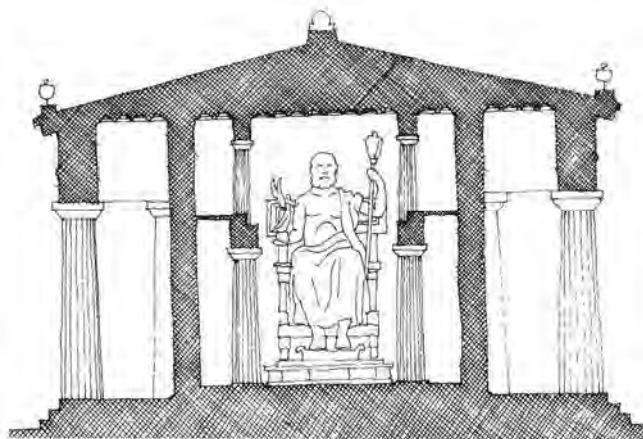
ปัญหาเรื่องสีไม่อาจแยกขาดออกจากปัญหาเรื่องแสงได้เลย ตัวของแสงเองนั้นสามารถมีสีอะไรก็ได้ กระจกสีสามารถเปลี่ยนสีของแสงที่ส่องผ่าน สีของวัตถุต่างๆ ที่นิยมนำเรามองเห็นนั้นจะเกิดผลกระทบได้จากสีของแสงที่ตกกระทบบนพื้นผิววัตถุนั้นเอง และสีต่างๆ ที่สะท้อนมาจากพื้นผิวของวัตถุที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน

สีเมื่อทำงานร่วมกับแสง จะสามารถมีบทบาทสำคัญในการกำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ใช้สอยห้องที่ทาด้วยสีเขียวเชดสีพิเศษจะมีคุณลักษณะพิเศษ และเป็นที่ยุ้จักกันในชื่อว่า 'ห้องสีเขียว' ห้องที่สว่างไสวด้วยคอมไฟสีฟ้าเพียงอันเดียวก็มีความคุณลักษณะพิเศษ และห้องที่มีแสงอาทิตย์ส่องผ่านหน้าต่างกระจกสีเข้ามาก็มีความคุณลักษณะพิเศษเช่นกัน แสงที่มีความหลากหลายของสีสั่นและคุณภาพจะสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันได้

สีไม่เพียงแต่ใช้ในการประดับตกแต่งและการสร้างสรรคพื้นที่ใช้สอยให้มีบรรยากาศเฉพาะตัว สียังมีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการจดจำพื้นที่แต่ละแห่งได้ ความสำคัญของสีในการจดจำพื้นที่เห็นได้ชัดเมื่อเกิดการพรางตา ซึ่งเป็นการปกปิดด้วยการกำจัดความแตกต่างของสีให้หมดไปหรือทำให้ความแตกต่างของสีลดน้อยลงจนดูกลมกลืน

สียังใช้ในการบอกรหัสได้ด้วย เมื่อคุณต้องการอธิบายเส้นทางไปบ้านของคุณให้คนอื่นเข้าใจ คุณอาจจะต้องอธิบายว่าประตูบ้านของคุณเป็นสีแดง (หรือสีฟ้า สีเขียว หรือสีอะไรก็ตามแต่ หรืออาจบอกสีของผนัง หน้าต่าง หรือหลังคาบ้านก็ได้เช่นกัน) เส้นที่มีสีสามารถใช้แสดงบริเวณที่ควรระวังหรือ (เช่น บริเวณหยุดรถหรือวงหนังสือเดินทาง) การเปลี่ยนสีของแผ่นวัสดุปูพื้นหรือสีของพรม อาจจะทำให้เกิด

MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

Imagine the statue of the god illuminated by golden light from the rising sun striking in through the door of a temple.

The doors of ancient Greek temples usually faced the morning sun. At dawn, the golden light from the east must have dramatically illuminated the figure of the god within. Like a cannon operating in reverse, the sun's horizontal light, striking deep into the interior of the temple, helped to identify the place of the image of the god at a particularly significant time of day.

In the high ceiling of the large church of the abbey of La Tourette in southern France (built in the 1960s), the architect Le Corbusier designed a relatively small rectangular roof-light. As the sun moves across the sky, through the dark interior a rectangle of its beams tracks like a slowly moving searchlight – the eye of God?

In the side chapel of the same church Le Corbusier used deep circular roof-lights, like broad gun barrels with brightly coloured inner surfaces, to illuminate the places of the altars. These roof-lights are themselves like suns in the 'sky' of the chapel's ceiling.

In the crypt chapel of the church intended for the Güell Colony in southern Spain, the architect Antonio Gaudí created a place of darkness in which columns and vaults melt into shadow, lit only by the stained-glass windows. This chapel, rather than making a clearing, recreates the forest, with stone tree trunks and coloured dappled light seeping under a canopy of shade.

Colour

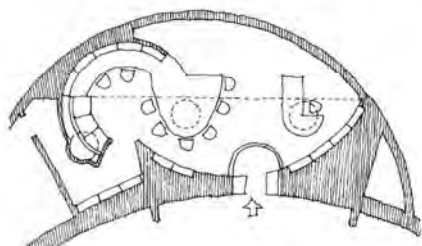
Issues of colour are of course inseparable from those of light. Light itself can be any colour; coloured glass changes the colour of light that passes through it; the apparent colours of material objects are affected by the colour of the light that falls on them and colours reflected from nearby surfaces.

Colour, with light, can play a part in identifying place. A room painted a particular shade of green has a particular character, and is likely to be known as the 'Green Room'; a room lit only by a blue electric lamp has a particular character; a room lit by daylight passing through coloured glass windows has a different character. Various colours and qualities of light may seem to suggest different moods.

Colour is not only a matter of decoration or the creation of places with particular moods. Colour plays a part in place recognition. The importance of colour in place recognition is underlined by camouflage, which conceals by destroying or obscuring colour differences.

Colour is also used in coding. In directing someone to your house, you might describe it as the house with the red (or blue, or green, or whatever colour) door (or walls, or windows, or roof). A coloured line can indicate a place where you should wait (to have your passport checked). A change in

In the Aye Simon Reading Room (in the Guggenheim Museum of Art, New York, designed by Frank Lloyd Wright) Richard Meier, who was remodelling the room, used three existing roof-lights to identify three specific places (from left to right): the built-in seat; the reading table; the receptionist's desk.

สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ANALYSING ARCHITECTURE

ลานกลางบ้านแถบตอนใต้ของสเปนจะได้ร่มเงาจาก กำแพงสูงที่ล้อมรอบ และเมื่อดวงอาทิตย์โคจรสู่ จุดสูงสุดบนท้องฟ้า จะได้ร่มเงาจากกันสาด ในลาน จะเต็มไปด้วยต้นไม้และบางครั้งก็มีน้ำพุเล็กๆ การ คายน้ำของต้นไม้ทำให้อากาศเย็นลง ซึ่งอากาศเย็นนี้ จะเคลื่อนที่ผ่านห้องในบ้านออกไปสู่ถนนแคบๆข้าง นอก

จุดปล่อยลมของเครื่องปรับอากาศสามารถใช้เป็นที่ ยืนพักผ่อนอันอบอุ่นในวันที่อากาศหนาว

ทางเดินพิเศษขึ้น (เพราะเป็นการเน้นความสำคัญ ของทางเดินนั้น เช่น การใช้พรมแดงปูพื้นทางเดิน สำหรับบุคคลสำคัญ) หรือเป็นการช่วยกำหนด เส้นทางให้คนเข้าใจได้

อุณหภูมิ (Temperature)

อุณหภูมิมีส่วนสำคัญในการกำหนดรูปลักษณ์ของ พื้นที่ใช้สอยเช่นกัน จุดประสงค์หลักในการสร้าง กระโจมน้ำแข็งอิกลู (igloo) คือการสร้างพื้นที่เล็กๆ ซึ่งภายในมีอุณหภูมิอุ่นกว่าเมื่อเทียบกับสภาพ อากาศภายนอกที่เป็นพุน้ำแข็งแถบขั้วโลกเหนือ

สาเหตุในการสร้างลานกลางบ้านที่มีร่มเงา และมีสวนต้นไม้ ซึ่งจะพบที่หมู่บ้านในเมืองกอร์ดูบา (Cordoba) ก็เพื่อสร้างพื้นที่ซึ่งมีอากาศเย็นสบายกว่า ไร่คัลยาร้อนในฤดูร้อนของดินแดนตอนใต้ของสเปน

อุณหภูมิเป็นข้อพิจารณาหลักในการออกแบบ สถาปัตยกรรมเสมอ เมื่อคิดถึงการกำหนดรูปลักษณ์ ของพื้นที่ใช้สอย

อุณหภูมิอาจจะสัมพันธ์หรือไม่สัมพันธ์กับแสงสว่างก็ได้ ในบริเวณเขตอบอุ่นของซีกโลกเหนือ ผนังที่หันไปทางทิศใต้จะทำให้พื้นที่ภายในมีทั้งความสว่าง และความอบอุ่น เพราะได้รับแสงสว่างและความร้อน โดยตรงจากดวงอาทิตย์ จุดปล่อยลมของ เครื่องปรับอากาศซึ่งไม่ได้เป็นแหล่งกำเนิดแสงสว่าง ก็สามารถกลายเป็นพื้นที่อันอบอุ่นในวันที่เต็มไปด้วย น้ำแข็ง ห้องที่สว่างอาจจะมีอากาศเย็น ส่วนห้องที่มีดี อาจจะมีอากาศอบอุ่นก็ได้

พื้นที่ภายในอาคารบางแห่งมีอุณหภูมิคงที่และ ไม่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงมากนักเพราะมีการตั้งอุณหภูมิ ของเครื่องปรับอากาศไว้อย่างดีด้วยระบบ คอมพิวเตอร์

ในอาคารอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น ที่บ้านโบราณ หลังหนึ่ง ในแต่ละพื้นที่ของบ้านจะมีอุณหภูมิที่ แตกต่างกัน เช่น พื้นที่ใกล้เตาผิงจะอบอุ่น ห้องโถงจะ หนาวเย็น ห้องใต้หลังคาจะอบอุ่น ห้องเก็บของใต้ดิน จะหนาวเย็น ห้องรับแขกจะอบอุ่น ทางเดินในบ้านจะ หนาวเย็น ลานโถงจะอบอุ่น รั้วไม้เลื้อยหรือเฉลียง จะหนาวเย็น เรือนกระจกสำหรับปลูกต้นไม้จะอบอุ่น ห้องเก็บอาหารจะหนาวเย็น เตาในครัวจะอบอุ่น ห้อง เก็บน้ำแข็งจะหนาวเย็น เป็นต้น เมื่อเราเคลื่อนที่จาก ที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เราจะเคลื่อนที่ผ่านบริเวณที่มี อุณหภูมิที่ต่างกันซึ่งสัมพันธ์กับการใช้สอยที่ต่างกัน และทำให้เราเกิดการรับรู้ที่ต่างกัน

การระบายอากาศ (Ventilation)

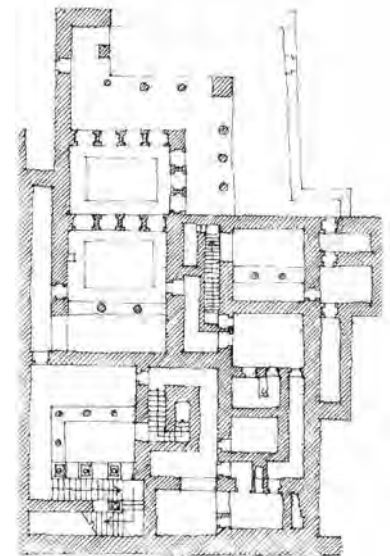
อุณหภูมิเกี่ยวข้องกับกระบวนการระบายอากาศและความชื้น ซึ่งทั้งสองอย่างทำให้เกิดพื้นที่ซึ่งมีสภาพอากาศ อบอุ่นแห้งและไม่มีลมพัด หรือหนาวเย็น ชื้นและมี ลมพัดแรง หรืออบอุ่น ชื้นแฉะและไม่มีลมพัด หรือ หนาวเย็น แห้งและมีลมพัดแรงและสภาพอากาศอื่นๆ

พื้นที่ซึ่งเดิมอากาศร้อนชื้นจะสบายขึ้นเมื่อมีลม สดชื่นพัดโชยมา ส่วนพื้นที่ซึ่งเดิมหนาวและมีลมแรง จัดจะสบายขึ้นเมื่ออากาศอบอุ่นชื้นและลมสงบ

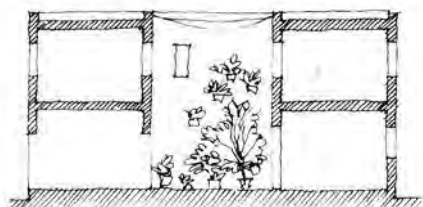
ในเขตเมืองโบราณบริเวณหมู่เกาะครีตในทะเล เมดิเตอร์เรเนียน จะมีสภาพภูมิอากาศร้อนแต่แห้ง ตามห้องชุดหรรษาจะมีชานเปิดโล่งและลานเล็กๆตรง กลางซึ่งอยู่ในร่ม ห้องพักจะอยู่ในตำแหน่งที่รับลม หรือทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของอากาศซึ่งทำให้อุณหภูมิภายในห้องลดลง

ส่วนบริเวณด้านหน้าของพิพิธภัณฑิอัลเทล (Altes) ในกรุงเบอร์ลิน ออกแบบโดย คาร์ล ฟรีดริช ชิงเคิล (Karl Friedrich Schinkel) ในศตวรรษที่สิบเก้า จะมีระเบียงบน (loggia) ซึ่งเปิดโล่งรับอากาศ

บริเวณส่วนพักอาศัยในพระราชวังโบราณ ที่เมืองครีต (Crete) ถูกออกแบบให้มีร่มเงาอย่างดี จะมีช่องเปิด มากมาย และมีช่องแสงเล็กๆที่ผนังซึ่งนอกจากจะ ช่วยให้อากาศถ่ายเทได้ดี ยังช่วยรักษาอุณหภูมิ ภายในห้องต่างๆให้เย็นสบายท่ามกลางอากาศอัน ร้อนระอุในฤดูร้อนของดินแดนแถบนี้ (ผนังนี้เป็นส่วนหนึ่งของพระราชวังนอสโซส (Knossos))

ANALYSING ARCHITECTURE

The patio courtyards of houses in southern Spain are shaded by their high walls and, when the sun is at its highest, by awnings. They are packed with many plants and maybe a small fountain. Evaporation from these creates cool air that flows through the rooms and into the narrow streets.

the colour of paving slabs or a carpet might indicate a particular pathway (giving it special importance, as when a red carpet is laid down for an important person) or help people find their way.

Temperature

Temperature plays a part in the identification of place too. The chief purpose in building an igloo is to organise a small place of relative warmth amid the snowfields of the arctic north.

A reason for the shaded patios, full of plants, in the houses of Cordoba is that they create a relatively cool place as a respite from the summer heat of southern Spain.

Temperature has always been a central consideration of architecture when thought of as identification of place.

Temperature may or may not be associated with light. In the temperate zones of the northern hemisphere a south-facing wall can make a place that is both bright and warm from the light and heat of the sun. An air-conditioning outlet, however, which emits no light, can identify an attractively warm place on an icy day. A bright room can of course be cold; a dark one warm.

The interiors of some buildings have constant, unvarying temperature in all parts, carefully controlled by air conditioning and computer systems.

In other buildings, a rambling old house for example, there may be places with different temperatures: a warm place by a fire, a cool hallway, a warm attic, a cool cellar, a warm living room, a cool passageway, a warm courtyard, a cool pergola or verandah, a warm conservatory, a cool larder, a hot kitchen oven, a cold ice-house...; moving from place to place one passes through zones of different temperatures, related to different purposes and providing different experiences.

Ventilation

Temperature is involved with ventilation and humidity. Together they can identify places that may be warm, dry and still; cold, damp and draughty; warm, humid and still; cold, dry and draughty; and so on.

A fresh breezy place can be refreshing after a warm, humid one; a warm, still place is welcome after a cold, windy one.

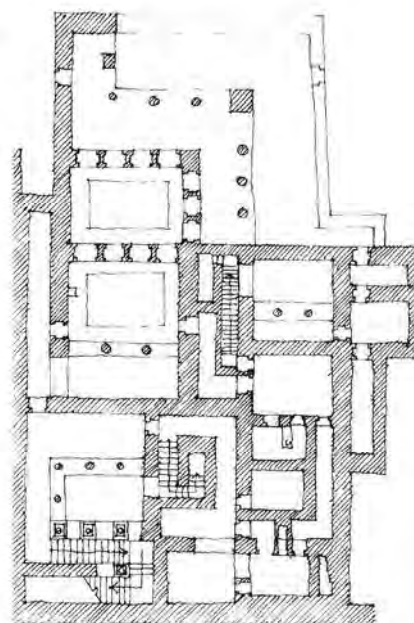
In the ancient palaces of the Mediterranean island of Crete, which has a hot, dry climate, royal apartments had open terraces and tiny courtyards shaded from sun, and positioned to catch or produce air movement to cool the interior spaces.

In the front elevation of the Altes Museum in Berlin, designed by Karl Friedrich Schinkel in the nineteenth century, there is a loggia, once open to the outdoor air, con-

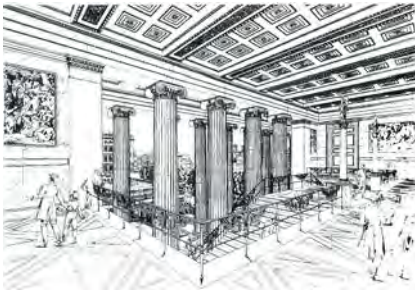

An air-conditioning outlet can identify a warm place to stand on a cold day.

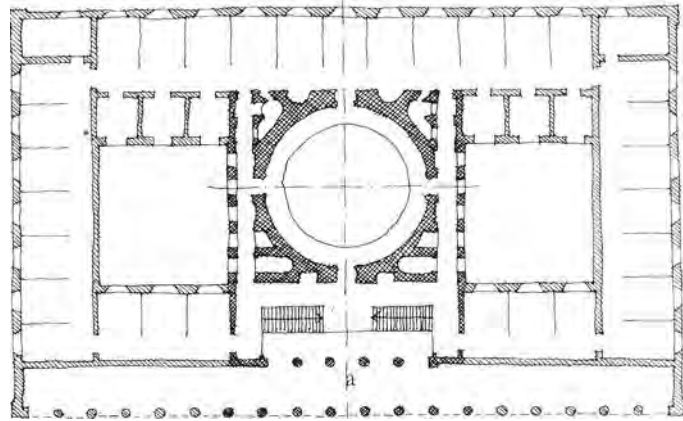
The residential quarters in the palaces of ancient Crete were well shaded. They were also provided with many openings and small light wells that, by providing ventilation, helped keep the rooms cool in the severe Cretan summer heat. (This is part of the palace of Knossos.)

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพ MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

ระเบียงบน (loggia) ที่ชั้นหนึ่งของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอิตาลี ในกรุงเบอร์ลิน ซึ่งแสดงตำแหน่งด้วยอักษร "a" ในผังพื้น (ภาพขวา) และในรูปตัด (ภาพล่าง) ระเบียงนี้ช่วยให้อากาศสดชื่นจากทางเดินเล่น (promenade) ด้านหน้าพัดผ่านเข้าสู่ส่วนห้องโถงยาว(galleries) ได้ เมื่อมองออกไปจะเป็นจุดตรึงสายตาที่การเดินเมื่อมองย้อนกลับเข้ามาจะเป็นห้องโถงกลม (rotunda) ตรงกลางอาคาร ภาพลายเส้นด้านบนนี้เป็นหนึ่งในภาพผลงานออกแบบสถาปัตยกรรมของซินเกิลที่เก็บรักษาไว้ ซึ่งเผยแพร่ครั้งแรกในปี ค.ศ.1866 และเผยแพร่สำเนาอีกครั้งในปี ค.ศ. 1989

ภายนอก มีบันไดคู่หนึ่งเชื่อมจากชั้นล่างไปยังชั้นที่หนึ่ง และมองจากระเบียงออกไปจะเป็นจุดตรึงสายตาที่การเดิน (Lustgarten) ซึ่งอยู่ด้านหน้าพิพิธภัณฑสถานก่อนที่จะมีการก่อสร้างผนังกระจกล้อมรอบนอกอาคาร (ในช่วงต้นยุค 1990) ระเบียงแห่งนี้ซึ่งเป็นจุดที่ผู้ชมพิพิธภัณฑสถานจะต้องเดินผ่านในระหว่างชมพิพิธภัณฑสถาน ทั้งตอนแรกและตอนสุดท้ายของการเดินชมพิพิธภัณฑสถาน ระเบียงแห่งนี้ชวนให้นึกถึงอากาศอันแสนสดชื่นและที่โล่งกว้างภายนอกพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งตรงกันข้ามกับห้องโถงยาวภายในที่ปิดทึบ

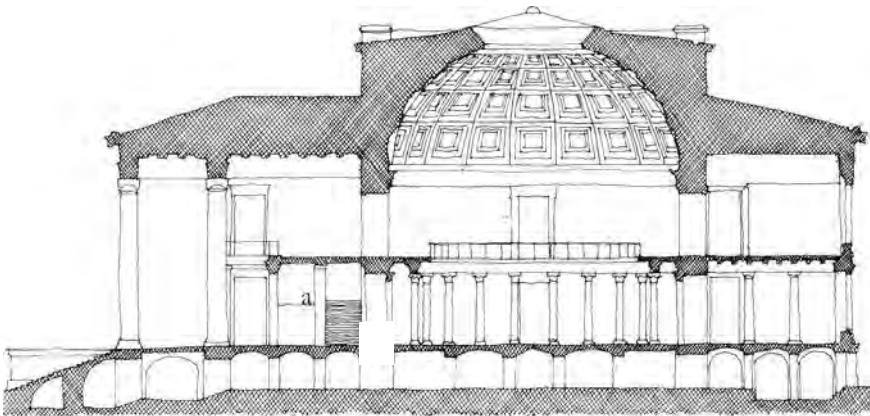
ตามสำนักนักพรตนักกายกรีกออร์โธดอกซ์ จะมีการเคาะแผ่นไม้ในแต่ละช่วงเวลาสำคัญของวันเพื่อบอกเวลาทำพิธีกรรมประจำวัน นอกจากนี้ยังมีการตีระฆังที่เรียงรายไปตามทางด้วย

พื้นที่อาจเกิดความแตกต่างเฉพาะตัวได้ด้วยเสียงลมพัดไปไม่บนต้นไม้ เสียงน้ำไหลในลำธาร หรือเสียงน้ำพุ คนที่เข้าพักในโรงแรมอาจจะเคยมีประสบการณ์เรื่องเสียงเครื่องปรับอากาศในห้องพัก ดังรบกวนการพักผ่อน สถานที่บางแห่งในเมืองอาจมีเสียงดนตรีของนักดนตรีข้างถนน สถานที่บางแห่งเช่น ห้องสลับ ห้องสมุด สำนักนักพรต จะเกิดความแตกต่างเฉพาะตัวขึ้นเพราะความเงียบสงบในสถานที่นั้น หรือตามภัตตาคารอาจจะมีความเสียงเพลงเปิดคลอเบาๆ

สถานที่หลายแห่งถูกกำหนดรูปลักษณ์ด้วยเสียง แต่สถานที่บางแห่งก็สามารถถูกกำหนดรูปลักษณ์ได้ด้วยผลกระทบของสถานที่ที่มีต่อเสียง

เสียงในวิหารขนาดใหญ่ซึ่งมีผนังเป็นวัสดุแข็งจะสะท้อนและดังก้องกังวาน ส่วนเสียงในห้องขนาดเล็กที่ภายในปูพรม มีเฟอร์นิเจอร์บุผ้า และมีหน้าต่างที่ติดม่าน เสียงจะถูกดูดซับเอาไว้ สำหรับหอประชุมที่สร้างไว้เพื่อแสดงดนตรี โรงละคร หรือห้องพิจารณาคดีในศาลซึ่งจำเป็นต้องได้ยินเสียงที่ดังชัดเจนของทั้งพยาน ทัศนคติและผู้ที่พิพากษา สถานที่เหล่านี้จะต้องมีการออกแบบเสียงที่ดีเพื่อให้ได้เสียงที่มีคุณภาพดีเยี่ยม

ในโบสถ์ขนาดใหญ่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งสำนักนักพรตลาโต (La Toe) (คือโบสถ์หลังที่มีช่องแสงรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าบนหลังคา) เลอโคอริบิเยร์ ได้ออกแบบที่ว่างให้ดูเสมือนว่าผนังสามารถส่งเสียงออกมาเองได้ เพราะมีพื้นผิวที่แข็ง วางขนานกัน และทำด้วยคอนกรีต มันจึงสามารถสะท้อนเสียง และดูราวกับว่าผนังจะขยายเสียงเบาๆให้ดังขึ้นได้ เช่น เสียง

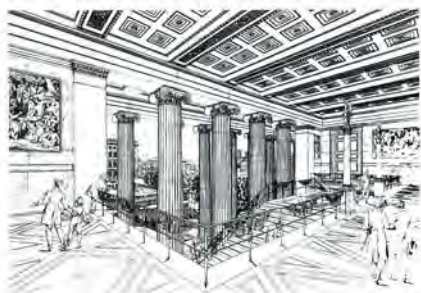

เสียง (Sound)

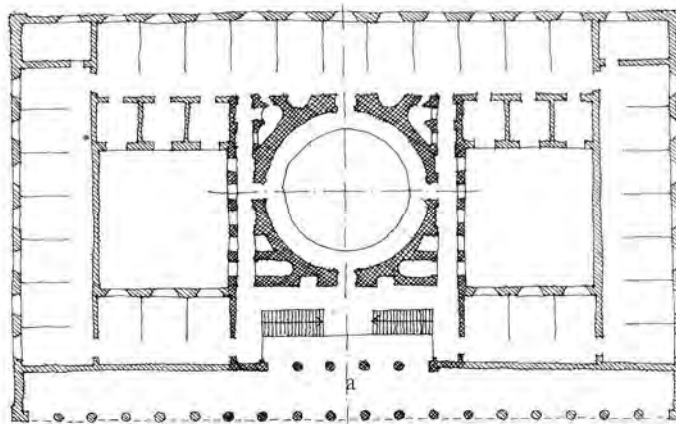
เสียงสามารถมีอิทธิพลในการกำหนดรูปลักษณ์ของพื้นที่ใช้สอยได้เช่นเดียวกับแสง พื้นที่ต่าง ๆ นั้นสามารถมีความแตกต่างกันได้โดยการใช้เสียง หรือโดยผลกระทบที่พื้นที่มีต่อเสียง

ศาสนสถานใช้เสียงในการกำหนดเวลาและสถานที่ในการประกอบพิธีกรรม เช่น เสียงระฆัง เสียงฆ้อง หรือเสียงสวดที่แว่วจากหอคอยสูงที่สุดเหว่

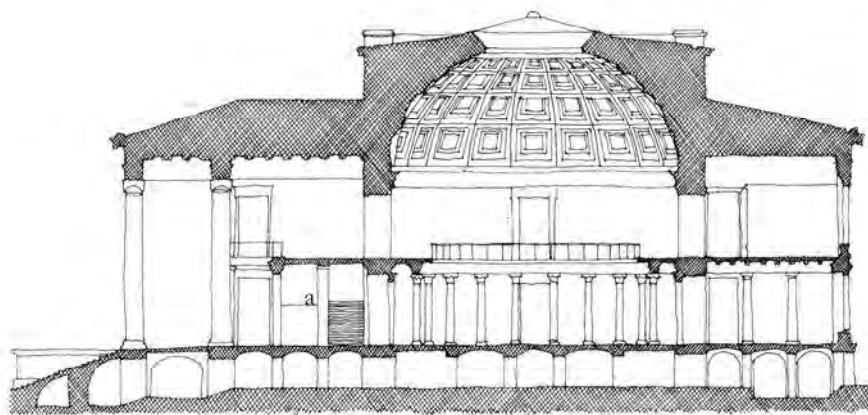
MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

The loggia on the first floor of the Altes Museum in Berlin, marked 'a' on the plan (right) and section (below), provides a moment of fresh air on a promenade through the galleries. It looks out towards the Lustgarten and inwards to the central rotunda. Above is a drawing of the loggia from Schinkel's own Collection of Architectural Designs, originally published in 1866 but republished in facsimile in 1989.

taining a pair of stairs from ground to first floor, and looking over the square (the Lustgarten) in front of the museum. Before it was enclosed with a glass curtain wall (in the early 1990s) this loggia, which is encountered during one's progression through the museum as well as at the beginning and end of a visit, provided a reminder of the fresh air and the openness of the outside, as a contrast to the enclosed galleries.

Sound

Sound can be as powerful as light in identifying place. Places can be distinguished by the sounds they make, or by the ways they affect sounds made in them.

Religions use sound to identify their times and places of worship: by bells, gongs or the call to prayer from a minaret. In Greek Orthodox monasteries a plank of wood is beaten at significant times of the day to

announce services. They also use bells that chime across the landscape.

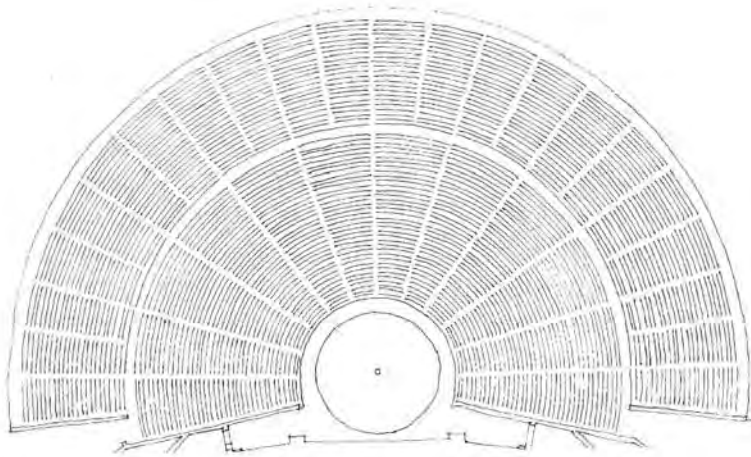
A place might be distinguishable by the sound of the wind in the leaves of its trees, or by the sound of a stream or fountain of water. One's experience of a hotel room might be spoiled by the constant hum of its air-conditioning. A particular place in a city might be associated with the music of a particular busker. A place – an examination room or a library or a monastery refectory – might be distinguished by its silence; a restaurant by its taped background music.

Places can be identified by sound, but they can also be identified by the ways they affect sounds made within them.

A sound in a cathedral that is large and has hard surfaces will echo. A sound in a small room with a carpet, soft upholstered furniture and curtained windows will be muffled. A hall for the performance of music, or for drama, or a courtroom in which witnesses, lawyers and judges must be heard, has to be made with careful consideration of the quality of sound it will allow.

In the large church that is part of the monastery of La Tourette (the church with the rectangular roof-light), Le Corbusier has created a space that seems to hum of its own volition: its hard, parallel, concrete surfaces reflect and even seem to magnify every small noise: someone's shoe scraping on the floor,

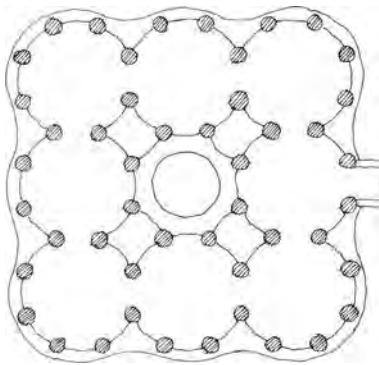
สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ANALYSING ARCHITECTURE

หากยืนอยู่ตรงจุดศูนย์กลางของอัฒจันทร์แบบกรีกและโรมัน จะเกิดการสะท้อนกลับไปกลับมา จนเกิดการขยายให้เสียงต่อเนื่องไม่หยุดเหมือนเสียงยิงปืนกล

ด้านรองเท้ากระทบพื้น เสียงปิดประตู เสียงคนกระแอมในลำคอ หรือเสียงกระซิบกระซาบ ที่เกิดในขณะที่คณะสงฆ์กำลังสวดมนต์ในโบสถ์แห่งนี้...

บางครั้งผลลัพธ์แปลกๆจากการออกแบบระบบเสียงก็เกิดขึ้นโดยไม่ได้เจตนา ในช่วงต้นยุคทศวรรษ 1960 ฟิลิป จอห์นสัน (Philip Johnson) สถาปนิกชาวอเมริกันได้ออกแบบต่อเติมบ้านหลังหนึ่งให้เป็นที่แสดงงานศิลปะขนาดเล็ก ผังพื้นจะมีพื้นฐานหลักมาจากวงกลมแก้วที่อยู่ภายในสี่เหลี่ยมจัตุรัส

วงกลมตรงกลางจะเป็นลานเปิดโล่งเล็กๆ วงกลมที่เหลืออีกแปดวงจะเป็นห้องซึ่งมีหลังคาเป็นรูปโดมเตี้ยๆ (ภาพขวา) ถ้าเราส่งเสียงขณะยืนอยู่ตรงบริเวณศูนย์กลางของห้องโดมรูปวงกลมแต่ละห้อง เสียงของเราจะเหมือนถูกขยายให้ดังขึ้น เพราะผนังโค้งและเพดานรูปโดมจะสะท้อนเสียงกลับลงมาหาเราโดยตรง

ลักษณะการสะท้อนเสียงเช่นนี้เกิดขึ้นที่อัฒจันทร์แบบกรีกและโรมัน (amphitheatre) เช่นกัน ถ้าเราย่ำเท้าอยู่ตรงจุดศูนย์กลางของวงกลม เสียงย่ำเท้าจะสะท้อนกลับไปกลับมา ทำให้เกิดเสียงคล้ายเสียงยิงปืนกลอย่างต่อเนื่อง ลักษณะนี้เป็นปรากฏการณ์ของเสียงที่

แตกต่างกันไปจากคำกล่าวที่ว่าอัฒจันทร์แบบกรีกและโรมัน (ภาพบน) เป็นสถานที่ซึ่งมีการออกแบบทางเสียงที่ดี ชั้นของที่นั่งซึ่งลดหลั่นกันก็มีส่วนช่วยให้ผู้ฟังได้ยินเสียงนักแสดงและเสียงนักร้องเสียงประสานซึ่งแสดงร่วมกับวงออร์เคสตรา ส่วนตรงกลางของโรงละครจะมี 'พลอร์เด็นร่า' รูปกลม

นักประพันธ์เพลงบางคนได้ประพันธ์เพลงขึ้นเป็นพิเศษเพื่อใช้ประโยชน์จากการออกแบบระบบเสียงของอาคารบางแห่ง ในช่วงศตวรรษที่สิบหก แอนเดรียกาเบรียลลิ (Andrea Gabrieli) ได้ประพันธ์เพลงพิเศษที่ใช้เล่นในโบสถ์เซนต์มาร์ค กรุงเวนิส ในการบรรเลงเพลงแมกนิฟิเกต (Magnificat) ซึ่งเขาประพันธ์ขึ้น เขาให้คณะประสานเสียงสามคณะและวงออร์เคสตราไปประจำอยู่ตามส่วนต่างๆของโบสถ์ เพื่อให้เกิดการเสียงประสานสี่ระดับ (quadrophonic)

มีบางครั้งเช่นกันที่วัสดุบุผิวอาคารถูกใช้เป็นเครื่องดนตรีประเภทหนึ่งในการแสดงดนตรี ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่เคยเกิดขึ้นที่พีธีเปิดอาคารแสดงศิลปะที่มหาวิทยาลัยโกเธนเบิร์ก (Gothenberg) ประเทศสวีเดน ในช่วงต้นยุค 1990 ซึ่งราวระเบียงถูกใช้เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเคาะจังหวะ

กลิ่น (Smell)

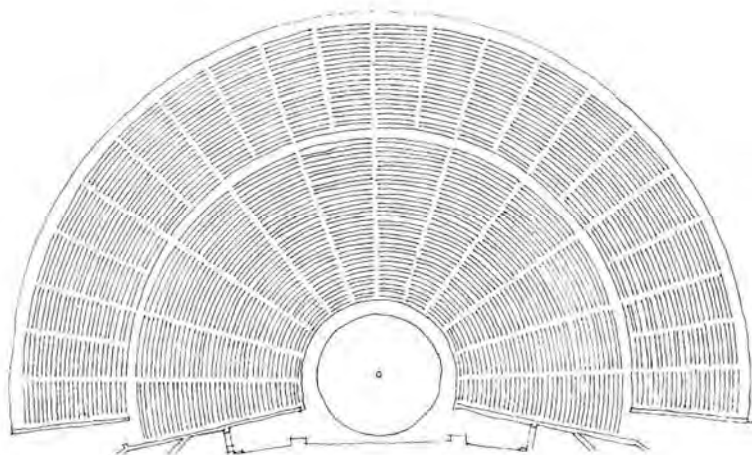
กลิ่นสามารถใช้กำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ใช้สอย กลิ่นทำให้เกิดพื้นที่ได้ กลิ่นนั้นอาจเป็นกลิ่นหอมรมย์ชวนใจ หรือกลิ่นเหม็นน่ารังเกียจก็ได้

กลิ่นตัวเหม็นสาบของนักเรียนชายทำให้เกิดพื้นที่ฟังหลักเสียง กลิ่นห้องน้ำสาธารณะก็ส่งกลิ่นเหม็นแบบหนึ่ง กลิ่นครีมไล่แมลงสตรีก็ส่งกลิ่นอีกแบบ กลิ่นร้านน้ำหอมก็ส่งกลิ่นอีกแบบ กลิ่นคนขายปลาที่ส่งกลิ่นไปอีกแบบ

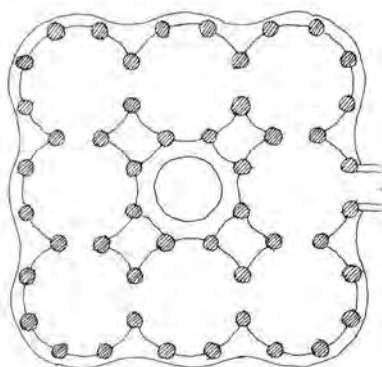
ถ้าคุณยืนอยู่ตรงศูนย์กลางของห้องโดมห้องหนึ่งที่ใช้แสดงงานศิลปะในอาคารแห่งนี้ ซึ่งออกแบบโดยฟิลิปจอห์นสัน เสียงของคุณจะสะท้อนผนังและเพดานรูปโค้งกลับไปหาตัวคุณเอง การยืนส่งเสียงที่ศูนย์กลางห้องจะเกิดเสียงดังมากกว่าบริเวณอื่นๆ

ANALYSING ARCHITECTURE

a door closing, someone clearing their throat or whispering. When the monks sang in this space....

Sometimes odd acoustic effects can be produced inadvertently. In the early 1960s the American architect Philip Johnson designed a small art gallery as an extension to a house. Its plan is based on nine circles arranged in a square; the central circle is a

small open court; the other eight circles form the galleries and entrance lobby. Each of the galleries has a shallow domed roof (right). At the centre of each gallery one's voice seems amplified, as the circular surfaces of the walls, and the spherical surface of the domed ceiling, reflect it directly back.

A related effect occurs in an amphitheatre. If one stamps one's foot at the central focus, the sound reflects back from each step in turn, producing a very rapid 'machine-gun' sound. This is a different phenomenon

from the claim that such amphitheatres (above) have good acoustics; but the rake of the tiers of seats did help the audience hear the actors and chorus performing in the orchestra – the circular 'dancing floor' at the centre of the theatre.

Some composers have written music specially to exploit the acoustic effects of particular buildings. The sixteenth-century composer Andrea Gabrieli wrote music especially for the cathedral of St Mark's in Venice. For his *Magnificat* he would position three choirs and an orchestra in different parts of the church, producing a quadrophonic effect.

There have also been occasions when the fabric of a building has been used as a musical instrument. Apparently, this happened at the opening of an arts building at Gothenberg University, Sweden, in the early 1990s, when the balcony rails were used as percussion instruments.

Smell

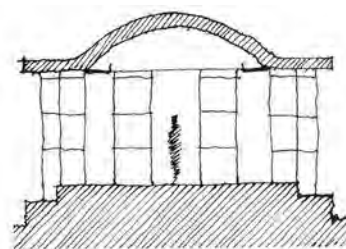
A place can be identified by its smell; a smell can make a place. Smell can be pleasant, but it can also be repulsive.

A schoolboy's stink bomb identifies a place to avoid. A public lavatory tends to smell one way, a ladies' hairdresser's another, a perfume shop another, a fishmonger's another.

Standing at the centre of an amphitheatre, a sound is reflected back from each tier in turn, extending it into a string of echoes that sound like a rapid machine-gun.

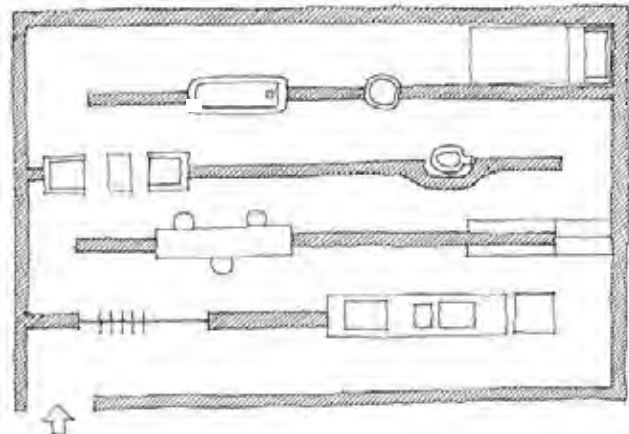
"He would throw open the window in his room, even when the wintry stars were still in the sky, and warm up with progressive phrasings of great love arias until he was singing at full voice. The daily expectation was that when he sang his do at top volume, the Villa Borghese lion would answer him with an earth-shaking roar.... One morning it was not the lion who replied. The tenor began the love duet from Otello... and from the bottom of the courtyard we heard the answer, in a beautiful soprano voice. The tenor continued, and the two voices sang the complete selection to the delight of all the neighbours, who opened their windows to sanctify their houses with the torrent of that irresistible love."

Gabriel García Márquez – "The Saint", in *Strange Pilgrims*, 1994, pp.41-2.

If you stand at the centre of one of the galleries in this building by Philip Johnson, your voice is reflected back to you by the curved surfaces of the walls and the ceiling, making it sound louder than elsewhere.

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพ
MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

โดยปกติแล้ว เราใช้การมองเห็นในการเคลื่อนที่ไปรอบๆ ในอาคาร แต่บ้านหลังนี้ถูกออกแบบให้ใช้การสัมผัสเป็นเครื่องนำทาง บ้านหลังนี้ถูกออกแบบมาสำหรับผู้พิการทางสายตา ผนังได้รับการออกแบบให้ขนานกันและอยู่ห่างกันในระยะกึ่งแขน ทำให้ผนังทุกส่วนอยู่ในระยะที่เอื้อมถึงได้เสมอ พื้นที่ใช้สอยหลักภายในบ้าน เช่น ห้องครัว โต๊ะทางอาหาร ตู้เสื้อผ้า จะฝังอยู่ในผนัง หรือติดกับผนัง ทำให้หาพื้นที่ใช้สอยเหล่านี้ได้ง่าย

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับบ้านผนัง :
the Wall House by Akira Imajugi: Japan Architect '92 Annual, pp.24-5.

ลักษณะเฉพาะตัวของห้องสมุดเก่าแก่ส่วนหนึ่งจะมาจากกลิ่นไม้ขัดเงาและกลิ่นเหม็นอับของปกหนังสือที่ทำจากหนัง ลักษณะเฉพาะตัวของสตูดิโอของศิลปินส่วนหนึ่งก็มาจากกลิ่นของสีน้ำมัน บริเวณศูนย์อาหารในห้างสรรพสินค้าจะมีกลิ่นมากมาย ทั้งกลิ่นเมล็ดกาแฟคั่วบด กลิ่นชีสน่าอร่อย และกลิ่นขนมปังที่เพิ่งอบมาใหม่ๆ ภายในโบสถ์จีนจะอบอวลไปด้วยกลิ่นหอมของการเผาเทียน ห้องนอนของเด็กวัยรุ่นชายอาจมีความแตกต่างเพราะมีกลิ่นถุงเท้าที่ยังไม่ได้ซักหรือกลิ่นของผลิตภัณฑ์ระงับกลิ่นกาย บริเวณที่นั่งพักผ่อนในคลับของสุขภาพบุรุษอาจมีกลิ่นของเก้าอี้หนังเก่าๆซึ่งบุด้วยหนังที่ขัดเงา พื้นที่แต่ละบริเวณในสวน อาจจะมีกลิ่นหอมแตกต่างกันของดอกกุหลาบ ดอกสายน้ำผึ้ง ดอกมะลิ และดอกลาเวนเดอร์...

ลักษณะพื้นผิวและการสัมผัส (Texture and touch)

ลักษณะพื้นผิวเป็นคุณลักษณะที่มองเห็นได้ ลักษณะพื้นผิวเกี่ยวข้องกับแสงและประสาทสัมผัสทางการมองเห็น นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับประสาทสัมผัสทางการจับต้องด้วย ด้วยเหตุที่ลักษณะพื้นผิวมีผลต่อประสาทสัมผัสทั้งสองอย่างนี้ มันจึงสามารถกำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ได้

ลักษณะพื้นผิวเกิดขึ้นจากการจัดการกับผิววัสดุ เช่น การทาสี การขัดมัน หรือการสร้างลวดลายด้วยผืนผ้า แต่ลักษณะพื้นผิวยังเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับคุณสมบัติภายในของวัสดุ รวมถึงวิธีการนำไปติดตั้งและวิธีการใช้งานด้วย

เรากำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ได้ด้วยการเปลี่ยนแปลงลักษณะพื้นผิว ซึ่งในบางครั้งเราก็ทำไปโดยไม่ได้ตั้งใจ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเรา (หรือฝูงแกะ) เดินไปตามเส้นทางเดิมๆที่ตัดผ่านทุ่งนาหรือสนามหญ้าเป็น

ประจำ จนมันกลายเป็นทางเดินที่ราบเรียบ แต่ในบางครั้งเราก็ทำไปโดยเจตนา เมื่อเราโรยหรือปูผิวทางเดินด้วยหินกรวด หินก้อนเล็กๆ แผ่นหิน หรือยางมะตอย การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้นอกจากเราจะสามารถรับรู้ได้ด้วยการมองเห็น เรายังรับรู้ได้ด้วยการสัมผัสเช่นกัน โดยผ่านเท้าของเรา ซึ่งรู้สึกได้ถึงพื้นผิวที่แข็งกว่าพื้นดิน

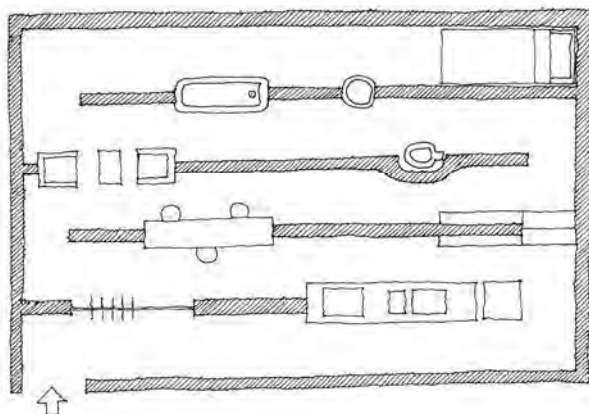
บนถนนบางสาย เส้นสีขาวที่อยู่บริเวณขอบถนนจะเป็นร่องผิวหยาบ ถ้าเกิดขับรถล้าเส้นออกนอกทางไป คนขับรถจะรับรู้ได้ถึงแรงสั่นสะเทือนและเสียงของยางรถที่กำลังเหยียบร่องผิวหยาบนั้น การกำหนดรูปลักษณะของพื้นที่ถนนจึงไม่เพียงแต่กำหนดด้วยการมองเห็นเท่านั้น แต่ยังกำหนดด้วยการสัมผัส (และเสียง) อีกด้วย

การเปลี่ยนแปลงลักษณะพื้นผิวมีประโยชน์ในที่มืดและมีประโยชน์สำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ในบางพื้นที่ใกล้บริเวณสี่แยกจะมีการเปลี่ยนลักษณะพื้นผิวของทางเดินเท้า

ในบ้านยุคเก่า ซึ่งสร้างขึ้นตั้งแต่สมัยที่การผลิตวัสดุปูพื้นแบบแผ่นแข็งยังเป็นเรื่องที่ยากลำบากอยู่ บริเวณรอบประตูทางเข้าซึ่งเป็นบริเวณที่จะเกิดการสึกกร่อนได้มากที่สุดมักจะปูด้วยแผ่นหินขนาดใหญ่หรือทำเป็นลานหิน

พื้นและทางเดินเท้าเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นชัดเจนในเรื่องของวิธีการที่ลักษณะพื้นผิวใช้ในการกำหนดรูปลักษณะให้กับพื้นที่ใช้สอย เพราะส่วนหลักที่ตัวของเราใช้สัมผัสสถาปัตยกรรมโดยตรงก็คือเท้าของเรา นั่นเอง พรอมใช้เปลี่ยนแปลงลักษณะพื้นผิวของพื้นให้มีความลวดลาย และยังทำให้พื้นอุ่นและนุ่มสบายมากขึ้น โดยเฉพาะเวลาเดินด้วยเท้าเปล่า สำหรับพื้นที่บางบริเวณ ปัญหาการออกแบบเกี่ยวกับการเดินด้วยเท้าเปล่าเป็นประเด็นที่ต้องคำนึงถึงมากกว่าปกติ เช่น พื้น

MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

Usually we find our way around a building by sight. This house was designed to be navigated by touch. It was designed for a blind person. The walls are arranged in parallel lines an arm's width apart, so they are never out of reach. All the principal places within the house – kitchen, dining table, clothes storage... – are arranged within, or in relation to, these walls so that they can easily be found.

Reference for the Wall House by Akira Imafuji: *Japan Architect '92 Annual*, pp.24-5.

"The rooms adjoining the large parlour were protected by thick masonry walls that kept them in autumnal shadow. Jose Palacios had gone ahead to have everything ready. The bedroom, its rough walls covered by a fresh coat of whitewash, was dimly lit by a single green-shuttered window that looked out on the orchard. He had the position of the bed changed so that the window facing the orchard would be at the foot and not at the head of the bed, and in this way the General could see the yellow guavas on the trees and enjoy their perfume. The General arrived on Fernando's arm and in the company of the priest from the Church of La Concepcion, who was also the rector of the academy. As soon as he walked through the door he leaned his back against the wall, surprised by the scent of the guavas lying in the gourd on the windowsill, their luxuriant fragrance saturating the entire bedroom. He stood with his eyes closed, inhaling the heartbreaking aroma of days gone by until he lost his breath."

Gabriel García Márquez – *The General in His Labyrinth*, 1990.

The character of an old library is partly due to the smell of polished wood and musty leather book-bindings; that of an artist's studio to the smell of oil paint. Food halls in department stores cultivate odours of roasted coffee, delicate cheeses and fresh-baked bread. Chinese temples are pervaded by the perfume of burning incense. The bedroom of an adolescent boy might be distinguished by the smell of old socks or deodorant. The lounge in a gentleman's club might smell of polish and old leather armchairs. Different parts of a garden might be distinguishable by the perfume of roses, honeysuckle, jasmine, lavender...

Texture and touch

Texture is a characteristic one can see – in this it relates to light and the sense of sight; but it is also a characteristic one can feel – in this it relates to the sense of touch. In both ways, texture may contribute to the identification of place.

Texture can be achieved by surface application, of paint or of polish or of fabric; but texture is also intimately related to the innate qualities of materials and the ways they can be treated and used.

We identify places by changing their texture. We do this inadvertently when, for example, by repeatedly walking the same route across a field or a yard, we (or some

"The moment was magical. There stood the bed, its curtains embroidered in gold thread, the bedspread and its prodigies of passementerie still stiff with the dried blood of his sacrificed lover. There was the fireplace with its icy ashes and its last log turned to stone, the armoire with its weapons primed, and, in a gold frame, the oil portrait of the pensive knight, painted by some Florentine master who did not have the good fortune to survive his time. What affected me most, however, was the inexplicable scent of fresh strawberries that hung over the entire bedroom."

Gabriel García Márquez – *The Ghosts of August* (1980), in *Strange Pilgrims*, 1994, p.94.

sheep) wear away a smooth path. We do it consciously when we define a pathway with grit, or cobbles, or pavements, or tarmacadam. These changes are apparent to our eyes, but they are also appreciated by our sense of touch, through our feet, and provide a harder wearing surface than the earth.

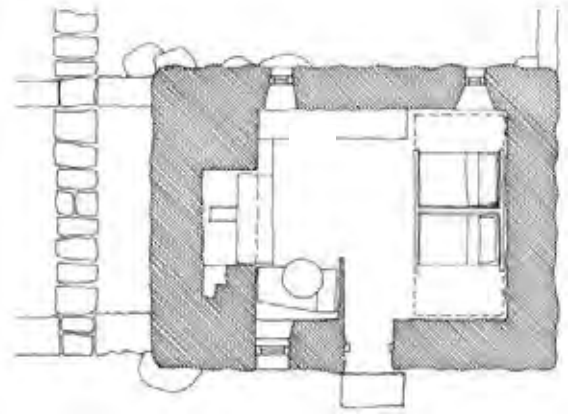
On some roads the white lines that mark the verges are textured with rough ridges. If a car deviates from its lane it is communicated to the driver by the vibration and the noise of the tyres on the ridges; the place of the roadway is identified not only by sight, but by vibration (and sound) too.

Changes of texture are useful in the dark, and for people with partial sight. In some places road crossings are indicated by a change in the pavement texture.

In old houses, when the making of hard pavements was a laborious activity, the places of hardest wear around the doorways were often identified and protected by large slabs of stone or aprons of cobbles.

Floors and pavements figure so prominently in discussion of the ways textures can identify place because it is through our feet that we make our main tactile contact with the products of architecture. Carpets change the texture of floors, making them warmer and more comfortable, particularly to bare feet. In some places consideration of bare feet is more problematic; around a

สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ANALYSING ARCHITECTURE

รอบสรว่ายน้ำจะมีความขัดแย้งกันระหว่างความต้องการลักษณะพื้นผิวที่เดินแล้วสบายเท้ากับความ ต้องการลักษณะพื้นผิวที่เดินแล้วไม่ลื่น

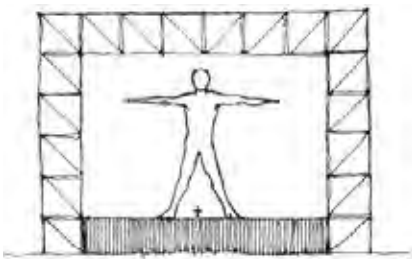
ลักษณะพื้นผิวมีความสำคัญกับพื้นที่ต่างๆซึ่ง เราเกิดการสัมผัสโดยตรงกับสถาปัตยกรรม ลักษณะพื้นผิวสามารถเกิดจากการผสมผสานกันระหว่าง ความสวยงามกับประโยชน์ใช้สอยได้

ถ้าพื้นผิวด้านบนของผนังเดี่ยวสามารถใช้เป็นที่นั่งเล่นได้ เราอาจเปลี่ยนลักษณะพื้นผิวด้านบนผนังนั้นจากหินแข็งๆ อิฐหรือคอนกรีต ให้เป็นผ้านุ่มๆ หรือไม้ แล้วเราก็จะสามารถใช้ด้านบนของผนังนั้นเป็นที่นั่งเล่นได้ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นนอกจาก จะมองเห็นได้ด้วยตาแล้วยังสัมผัสได้ด้วยส่วนอื่นของ ร่างกายอีกด้วย

ลักษณะพื้นผิวที่มีความสำคัญเช่นกัน คือ บริเวณที่มีมือหรือร่างกายช่วงบนจะต้องสัมผัส เช่น มือจับประตู เคา์เตอร์ พื้นที่ที่ใช้นอนหลับ และอื่นๆ เตียงนอนเป็นพื้นที่ซึ่งควรคำนึงถึงการเปลี่ยน ลักษณะพื้นผิวอย่างมาก เพราะเตียงนอนจะต้องเป็นพื้นที่ซึ่งเราสามารถนอนหลับพักผ่อนได้สบาย

ขนาดส่วน (Scale)

ภาพนี้แสดงให้เห็นชายคนหนึ่งที่กำลังยืนอยู่บนเวที ซึ่งดูค่อนข้างเล็ก

ถ้าบอกใครสักคนว่าชายคนนี้เป็นเพียงฉากหลังที่ใช้ตกแต่งเวที ส่วนผู้ชายที่เป็นคนจริงๆ และกำลังยืนอยู่บนเวทีคือจุดที่อยู่ตรงกลางระหว่างขาของฉากหลังรูปคน การรับรู้เรื่องขนาดของเวทีของผู้ที่ ได้รับการบอกเช่นนั้นจะเปลี่ยนไปอย่างรุนแรงทันที

ขนาดส่วนจะเกี่ยวกับขนาดสัมพันธ์ มาตราส่วนบนแผนที่หรือแบบก่อสร้างจะแสดงว่า ขนาดของ สิ่งต่างๆในแบบมีขนาดสัมพันธ์กับขนาดจริงของวัตถุ เป็นอัตราส่วนเท่าไร ในแบบก่อสร้างซึ่งมีมาตราส่วน 1:100 ประตูของจริงที่กว้างหนึ่งเมตรจะแสดงในแบบ ว่ากว้างหนึ่งเซนติเมตร

การรับรู้ที่เกิดขึ้นกับสถานที่หนึ่งจะเกี่ยวข้อง อย่างยิ่งกับขนาดส่วนของสถานที่นั้น สนามฟุตบอล และสนามหญ้าเล็กๆหลังบ้าน ถึงแม้ทั้งสองแห่งจะเป็นสนามหญ้าเหมือนกัน แต่กลับให้ผลต่อการรับรู้ เรื่องสถานที่ซึ่งแตกต่างกันมากเพราะสนามทั้งสอง แห่งมีขนาดส่วนที่ต่างกัน

การรับรู้เรื่องสถานที่แห่งหนึ่งจะเกี่ยวข้องอย่าง มากกับมาตราส่วนของสถานที่นั้น สนามฟุตบอลและ สนามหญ้าเล็กๆหลังบ้าน ถึงแม้ทั้งสองแห่งจะเป็น สนามหญ้าเหมือนกัน แต่กลับให้ผลต่อการรับรู้เรื่อง สถานที่ซึ่งแตกต่างกันมากเพราะสนามทั้งสองแห่งมี มาตราส่วนที่ต่างกัน

(เรื่องขนาดส่วนจะมีรายละเอียดเพิ่มเติม ใน บทเรื่อง เรขาคณิตของสรรพสิ่ง ในหัวข้อย่อยเรื่อง การวัดระยะ)

เวลา (Time)

ถ้าแสงเป็นองค์ประกอบที่ช่วยในการปรับสภาพ ลำดับแรก เวลาจะเป็นองค์ประกอบลำดับสุดท้าย เวลาทำให้เกิดการปรับสภาพแบบคงที่ และเวลาก็ใช้ ...เวลาในการปรับสภาพ

เวลามีส่วนเกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมใน หลากหลายรูปแบบ ถึงแม้ว่าสถาปัตยกรรมคือการ

ตามที่นั่งมทำกันมา พื้นอาคารตรงส่วนที่ถูกใช้งาน มากที่สุดมักจะใช้ลักษณะพื้นผิวที่ยากต่อการสึก ก่อน อย่างกระเบื้องหลังนี้ จะใช้แผ่นหินขนาดใหญ่ปู ตรงพื้นด้านหน้าประตูทางเข้า และใช้เป็นทางเดินใน สวน ในทำนองเดียวกัน ส่วนพื้นรอบเตาไฟจะปูด้วย แผ่นหินเช่นกัน

ANALYSING ARCHITECTURE

swimming pool there is conflict between the need for comfort for feet and the need for a non-slippery texture.

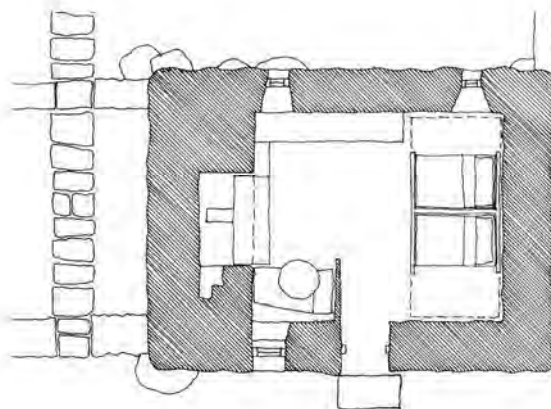
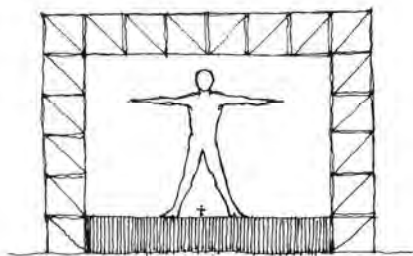
Texture is important in other places where we come into contact with architecture. It can be a combination of aesthetics and practicality.

If the top surface of a low wall is also intended as a casual seat, then one might change its texture from hard stone, brick or concrete to soft fabric or timber, thereby identifying it as a place to sit. The change is apparent to the eye, but also to other parts of the body.

Texture is also important where our hands or upper bodies touch buildings: door handles, counters, sleeping places, and so on. Beds are essentially matters of changes of texture – making a place upon which it is comfortable to lie and sleep.

Scale

This drawing shows a man standing on a rather small stage.

Traditionally, the textures of areas of floor that would be used most were given a texture that would be hard wearing. In this cottage, flagstones protect the area just outside the door, and form a garden path. Similarly the area around the fire is paved with stone.

If however one is told that this man is only a piece of stage dressing, and that the real man on the stage is actually the dot between its legs, one's perception of the size of the stage is dramatically changed.

Scale is about relative sizes. A scale on a map or drawing indicates the sizes of things shown on it relative to their sizes in reality. On a drawing which is at 1:100 a doorway that in reality might be one metre wide would be shown as one centimetre wide.

In architecture scale has another meaning, still to do with relative sizes. It refers to the size of something relative to oneself – 'human scale'.

The experience of a place is radically affected by its scale. A football pitch and a small patch of grass in a back garden, though both defined areas of grass, present very different experiences because of their different scales.

(Scale is also discussed below, in the chapter on *Geometries of Being* under 'Measuring'.)

Time

If light is the first modifying element of the products of architecture, then time is perhaps the last. Light provides instant stimulation; but time takes... time.

Time plays a part in architecture in various ways. Although architecture produces

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพ MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

อาคารจะถูกปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา และตามความต้องการใช้สอยที่เปลี่ยนแปลงไป ช่องเปิดที่ผนังในภาพนี้ ซึ่งอยู่ในซานียา (Chania) ในหมู่เกาะครีต (Crete) ได้ถูกเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง

สร้างถาวรวัตถุ แต่ไม่มีสถาปัตยกรรมแห่งใดเลยที่สามารถต้านทานผลที่เกิดจากเวลาได้ แสงสว่างในพื้นที่จะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อดวงอาทิตย์โคจรบนท้องฟ้า วัสดุก็เปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน มันจะค่อยๆ เสื่อมสภาพและผุพังไปตามกาลเวลา การใช้สอยเป็นเวลานานทิ้งร่องรอยไว้ให้อาคาร หรือถูกแทนที่ด้วยสิ่งอื่นๆ ผู้คนมักปรับปรุงสถานที่ให้ดีขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้เกิดการใช้สอยใหม่ ดังเช่น

ในช่วงสงครามหรือช่วงที่มีการก่อการร้าย ผู้คนจะพยายามทำลายสถานที่ซึ่งเป็นทรัพย์สินของบุคคลที่เขาคิดว่าเป็นศัตรูให้เกิดความเสียหาย

ผลจากการเปลี่ยนแปลงของเวลา บางครั้งก็เป็นไปในทางบวก บางครั้งก็เป็นไปในทางลบ โดยปกติผลจากการเปลี่ยนแปลงของเวลาจะถูกมองว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมนุษย์ไม่อาจควบคุมได้ แต่มันไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่สามารถคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้าและใช้ผลนั้นไปในทางบวกได้เลย เราสามารถเลือกใช้วัสดุหรือเลือกออกแบบด้วยความรอบคอบได้ แทนที่จะไม่คำนึงถึงมัน

เวลาเป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ช่วยในการปรับสภาพที่แตกต่างไปในอีกลักษณะหนึ่ง คือมันอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ออกแบบได้มากกว่า แม้ว่าจะควบคุมไม่ได้ทั้งหมด

ถึงแม้ว่าภาพจิตรกรรมที่ยิ่งใหญ่ต้องใช้เวลาที่จะทำความเข้าใจให้ซาบซึ้งอย่างถ่องแท้ แต่บางคนอาจสามารถใช้เพียงความประทับใจแรกที่เกิดขึ้นในแวบแรกที่ยังมองเห็น ในการฟังบทเพลงบทเพลงหนึ่งเป็นครั้งแรก ต้องใช้เวลาสักพักหนึ่งที่จะทำให้เกิดความประทับใจ ส่วนการเข้าใจถึงบทเพลงอย่างลึกซึ้งนั้นอาจจะต้องอาศัยการฟังบทเพลงนั้นซ้ำๆ หลายครั้ง

การซาบซึ้งกับงานสถาปัตยกรรมต้องใช้เวลาเช่นกัน แม้ว่าเราจะเคยเห็นงานสถาปัตยกรรมจำนวนมากมายจากภาพประกอบ ภาพวาด หรือภาพถ่ายตามหนังสือและนิตยสารต่างๆ แต่ความจริงแล้วสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่วิธีการรับรู้สถาปัตยกรรมที่แท้จริงตามความตั้งใจเดิม

เมื่อเรารับรู้ลักษณะทางกายภาพของสถาปัตยกรรม จะเกิดกระบวนการรับรู้ขึ้นหลาย

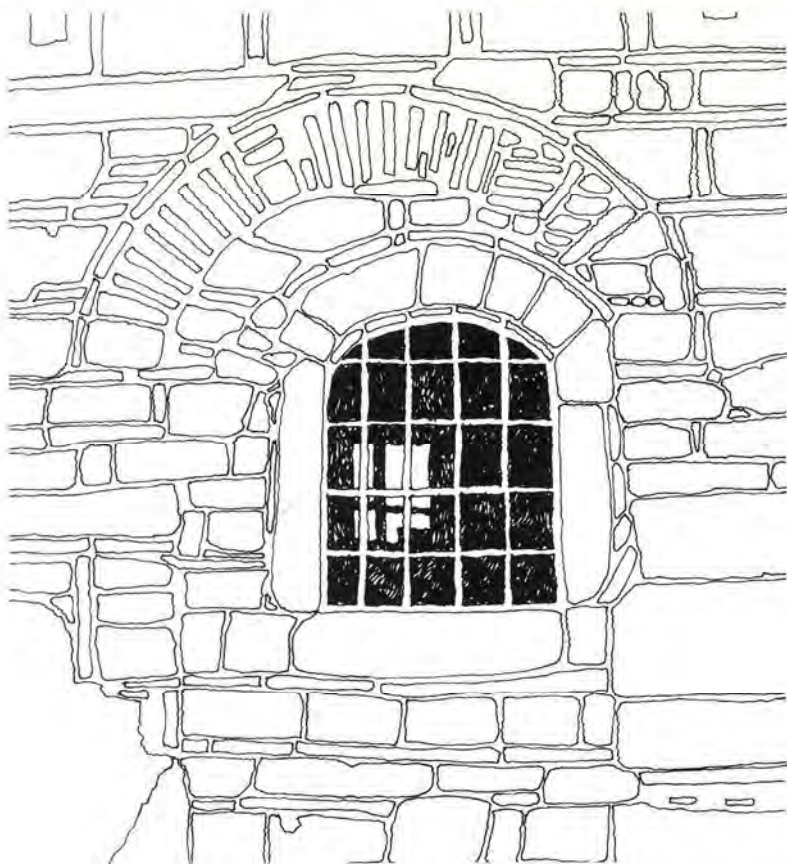
MODIFYING ELEMENTS OF ARCHITECTURE

"If the house was still standing it was because in recent years there had not been a rough winter or destructive wind. The hinges had crumbled with rust, the doors were held up only by clouds of cobwebs, the windows were soldered shut by dampness, and the floor was broken by grass and wildflowers and in the cracks lizards and all manner of vermin had their nests, all of which seemed to confirm the notion that there had not been a human being there for at least half a century.... He pushed on the main door with his shoulder and the worm-eaten wooden frame fell down noiselessly amid the dull cataclysm of dust

and termite nests. [He] stood on the threshold waiting for the dust to clear and then he saw in the center of the room the squalid woman, still dressed in clothing of the past century, with a few yellow threads on her bald head, and with two large eyes, still beautiful, in which the last stars of hope had gone out, and the skin of her face was wrinkled by the aridity of solitude. Shaken by that vision from another world [he] barely noticed that the woman was aiming an antiquated pistol at him."

Gabriel García Márquez – *One Hundred Years of Solitude*, 1970, pp.223-4.

Buildings are changed through time, as the demands of their uses change. This opening in a wall in Chania, Crete, has been changed many times.

lasting products, none of them is immune to the effects of time. The light in a space changes as the sun moves in the sky; materials change – develop a patina, or deteriorate into ruin; original uses become more ingrained in a building, or are displaced by others; people make places better, or alter them for new uses; in war, and by terrorism,

people also try to destroy the places belonging to those others who they consider to be their enemies.

Sometimes the effects of time are positive, sometimes negative. They are usually considered to be 'natural' in that they are not subject to control by human decision; but that does not mean that they cannot be anticipated and used positively. It is possible to choose materials, or to design generally, with maturity rather than early use in mind.

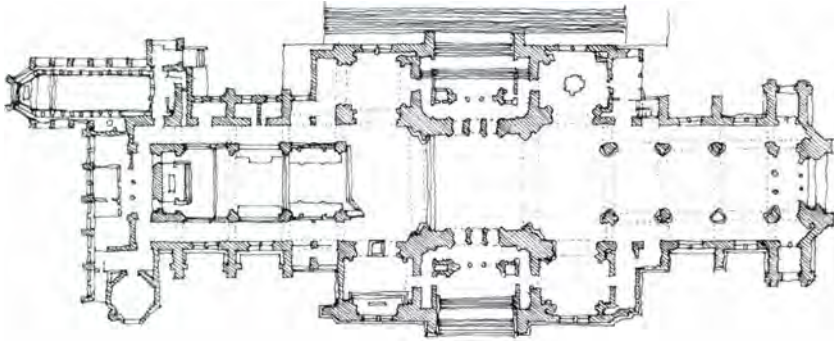
Time is a modifying element of architecture in another sense, one that is more under the control of the designer, though not totally so.

Although it takes time to achieve a profound understanding of a great painting, one is able to take in an initial impression literally in the blink of an eye. With a piece of music it takes the duration to be able to get even this initial impression; the achievement of a profound understanding probably takes many listenings.

It takes time to assimilate architecture too. Though we see a great deal of the products of architecture illustrated, as pictures, by photographs in books and journals, this is not of course the way they are intended to be experienced.

When we experience a building in its physical existence there are many stages in

สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ANALYSING ARCHITECTURE

การรับรู้อาคารใดๆก็ตามต้องอาศัยเวลา โบริตต่างๆ จะออกแบบมาเพื่อรองรับการเคลื่อนที่ของขบวนพิธี การเคลื่อนขบวนจากประตูหน้าไปถึงแท่นบูชาต้อง กินเวลาช่วงหนึ่ง และระหว่างพิธีการ คณะสงฆ์ จะต้องเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่งหลายครั้ง

ขั้นตอน ยกตัวอย่างเช่น เกิดการค้นพบ เกิดมุมมอง จากภายนอกอาคาร เกิดการเข้าถึงอาคาร เกิดการ เข้าไป และเกิดการสำรวจพื้นที่ภายในอาคาร (ซึ่ง ขั้นตอนสุดท้ายนี้อาจจะกินเวลามากที่สุดของเวลา ทั้งหมด)

สถาปนิกบางคนพยายามนำเอาประสบการณ์ ทางโลกที่เกิดขึ้นจากการรับรู้สถาปัตยกรรมไปใช้ให้ เกิดประโยชน์

สถาปัตยกรรมทุกแห่งที่เกี่ยวข้องกับขบวนพิธี จะเกี่ยวข้องกับการใช้เวลา ที่กรุงเอเธนส์ในสมัย โบราณจะมีขบวนแห่ที่เดินออกจากตลาดกลางแจ้ง (agora) ขึ้นไปตามอะโครโพลิส (acropolis) จนไปถึง วิหารพาร์เธนอน (Parthenon) การเดินไปตามเส้นทาง นี้ต้องใช้เวลา มหาวิหารทั้งหลายก็เกี่ยวข้องกับเวลา เช่นกัน ตั้งแต่เราเดินผ่านประตูหน้า ไปตามทางเดิน จนถึงแท่นบูชาที่ปลายทาง เหมือนในพิธีแต่งงาน สายการผลิตในโรงงานประกอบรถยนต์จะมีรถยนต์ที่ ผ่านกรรมวิธีต่างๆ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้เวลา

ที่วิลล่าซาวัว (Villa Savoye) เมืองปัวซี (Poissy) ใกล้กรุงปารีส (ค.ศ.1929) เลอคอร์บูซิเยร์ ใช้เวลา เป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมอย่างหนึ่ง

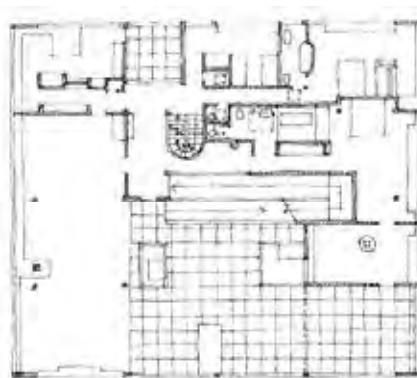
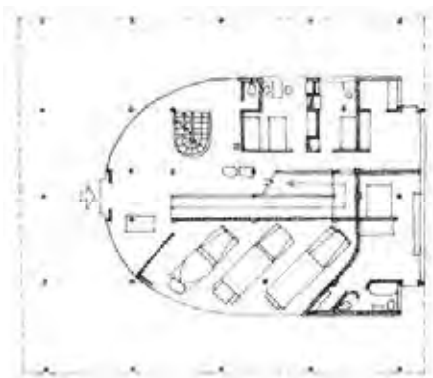
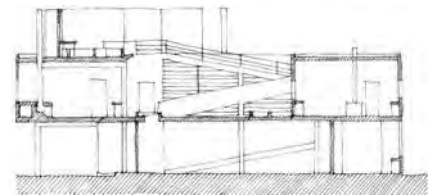
เห็นได้จากผังพื้นสามชั้นด้านล่างนี้ จากการเข้าถึง อาคาร การเข้าไป และการสำรวจภายใน เขาได้สร้าง เส้นทาง ที่เรียกว่า 'ทางเดินเล่นทางสถาปัตยกรรม' (architectural promenade)

ผู้เข้าชมอาคารสามารถเข้าถึงอาคารด้วยการ เดินเข้ามาหรือนั่งรถยนต์มา ประตูทางเข้าด้านหน้า ซึ่งเป็นจุดที่จะเข้าสู่ตัวบ้านจะอยู่ทางด้านซ้ายมือของ ผังพื้นชั้นล่าง (ภาพล่าง) แต่การเข้าถึงอาคารนั้นจะ มาจากทางด้านหลัง ส่วนผู้ที่มาทางรถยนต์จะเดินเข้า มาได้อาคารและเดินเลาะไปตามผนังกระจกโค้งที่ ล้อมรอบโดงทางเข้า

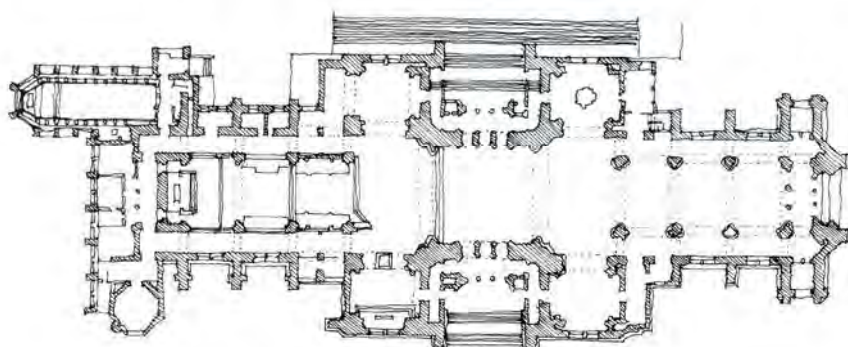
เมื่อเข้าไปด้านในตัวบ้าน จะมีทางลาดซึ่งผู้เข้า ชมจะสามารถเดินช้าๆจากชั้นล่างขึ้นไปสู่ชั้นหนึ่งซึ่งเป็นชั้นหลักที่มีส่วนรับแขก จะเห็นทางลาดในรูปตัด (ภาพขวา)

ที่ชั้นหนึ่ง จะมีห้องรับแขกขนาดใหญ่ ห้องครัว ห้องนอน และระเบียงที่กว้างใหญ่เหมือนห้องขนาดใหญ่เลยทีเดียว

จากระเบียงชั้นหนึ่ง ทางลาดจะต่อเนื่องขึ้นไป ยังระเบียงแดดฟ้าชั้นบน มีห้องกระจก (solarium) และหน้าต่างซึ่งอยู่เหนือทางเข้าหลักพอดี และเป็นการจบเส้นทางการเดินชมตัวบ้านแห่งนี้

ANALYSING ARCHITECTURE

It takes time to experience any building. Churches are designed to accommodate ceremonial processions, which take time to move from the entrance to the altar. During services, the clergy move from place to place at different times.

the process. For example, there is the discovery, the view of outward appearance, approach, entrance and exploration of interior spaces (the last of which probably takes the greatest amount of the time).

Some architects consciously try to manipulate the temporal experience of the products of their architecture.

All processional architecture encapsulates time. In ancient Athens there were processions which led from the agora, up the acropolis to the Parthenon. The route took time. Great cathedrals seem to encapsulate the time it takes to pass from the entrance, along the nave, to the altar; as in a wedding. The production line in a car plant takes cars through a process of assembly, which takes time.

In the Villa Savoye at Poissy near Paris (1929), Le Corbusier used time as a modifying element of architecture. The three floor

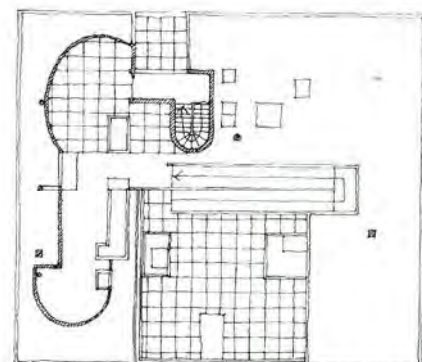
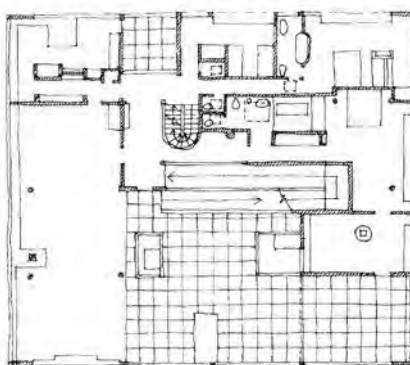
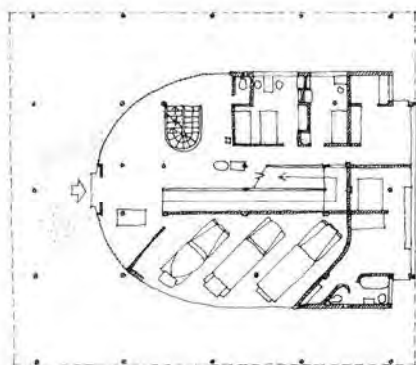
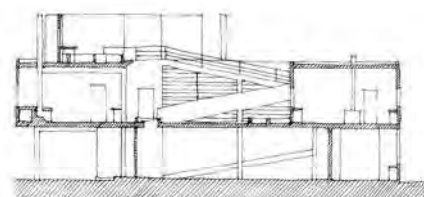
plans are shown below. Approaching it, entering it, and exploring within it, he created a route – an ‘architectural promenade’.

The approach works whether one is on foot or in a car. The ‘front’ entrance into the house is on the left of the ground floor plan (bottom); but one approaches from the rear. In a car one passes under the building following the sweep of the glass wall around the hallway.

Entering the house, there is a ramp that takes one, slowly, up to the first floor, which is the main living floor. You can see the ramp on the section (right).

At that level there is the salon, kitchen, bedrooms, kitchen, and a roof terrace, which is itself like a large room.

From the roof terrace the ramp continues to an upper roof terrace, where there is a solarium, and a ‘window’ just above the entrance, completing the route.

องค์ประกอบที่ทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง

ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING

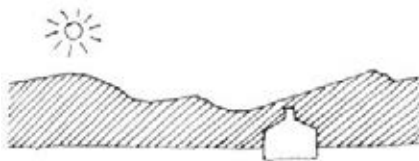

ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING

องค์ประกอบที่ทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING

หน้าแรก :

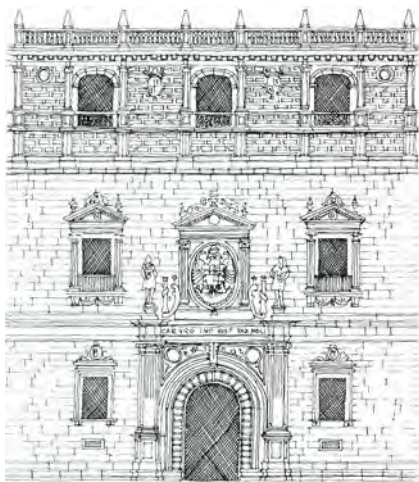
หน้าต่างสามารถทำหน้าที่ทางสถาปัตยกรรมได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน หน้าต่างทำให้แสงส่องเข้ามาในห้อง ทำให้มองเห็นวิวภายนอกหรือทำให้ภายนอกมองเข้ามาได้ หน้าต่างอาจทำให้เกิดความสัมพันธ์แบบแกนเหมือนการเล็งปืนไรเฟิลตรงไปยังบางสิ่งในระยะไกล การติดตั้งช่องเปิดทำให้เกิดกรณีหน้าต่าง ซึ่งใช้เป็นที่วางหนังสือหรือกระถางต้นไม้ได้ หน้าต่างยังใช้เป็นสถานที่จัดแสดงบางอย่าง...ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ยังไม่ได้รวมถึงบทบาทของหน้าต่างที่เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบโดยรวมของผนัง

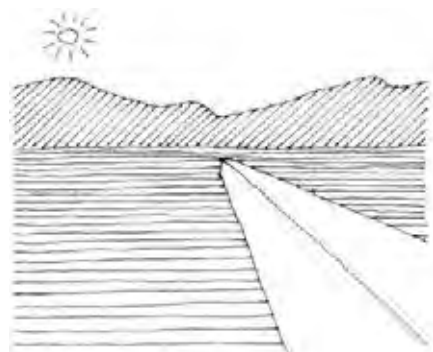
หลายครั้งที่พบว่าองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน

ยกตัวอย่างเช่น ผนังบริเวณด้านหน้าจั่วบ้านจะมีหน้าต่างปิดล้อมพื้นที่ภายในของที่พักอาศัย และยังเป็นจุดหมายตาเพื่อกำหนดรูปลักษณ์ของสถานที่ซึ่งมีคนอาศัยอยู่ภายใน

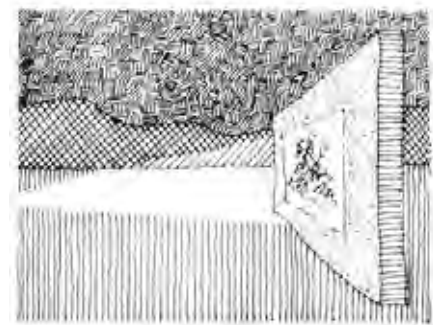
ยอดผนังบางแห่งก็เป็นทางเดินเล่นของเด็กน้อยหรือเจ้าแมวเหมียว เช่นเดียวกับทางเดินยาวๆแถวทำเทียบเรือหรือทางเดินบนกำแพงรอบปราสาท

ผนังด้านหน้าของพระราชวังอัลคาซาร์(Alcazar) ที่เมืองโทเลโด(Toledo) นอกจากจะทำหน้าที่ปกปิดเหมือนผนังทั่วไป ผนังนี้ยังแสดงฐานันดรศักดิ์ของผู้เป็นเจ้าของในช่วงศตวรรษที่สิบเจ็ด นั่นคือ พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 5 แห่งสเปน (Charles V of Spain) ซึ่งเป็นการแสดงว่าสถานที่แห่งนี้เป็นพระราชวังของพระองค์

ด้านข้างของผนังสามารถใช้เป็นสถานที่จัดแสดงได้ เหมือนในโรงภาพยนตร์หรือในหอศิลป์ หรือใช้ในลักษณะที่ทุกอาคารใช้ นั่นคือการแสดง 'หน้าต่าง' ให้โลกได้เห็น

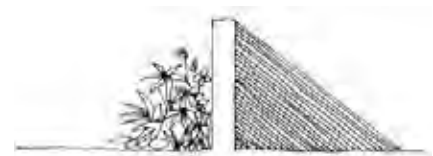

ความสามารถในการกำหนดรูปลักษณ์ให้กับพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ด้วยวิธีที่หลากหลายเป็นคุณสมบัติที่เป็นหัวใจขององค์ประกอบ และเป็นหนึ่งในแง่มุมที่น่าทึ่งที่สุดของการออกแบบสถาปัตยกรรม ความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตใจสองประเภท คือ การจำได้และการสร้างสรรค์ ซึ่งต่างมีผลซึ่งกันและกัน เช่น การสร้างสรรค์สถานที่แห่งหนึ่งนำไปสู่การจดจำสถานที่แห่งอื่นได้ และความสามารถนี้ใช้ได้กับงานสถาปัตยกรรมทุกขนาด

ตัวอย่างของการทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่างขององค์ประกอบมีมากมายนับไม่ถ้วน ดังจะเห็นได้ครั้งแล้วครั้งเล่าจากตัวอย่างงานสถาปัตยกรรมที่ยกมาอธิบายในหนังสือเล่มนี้

เหตุผลส่วนหนึ่งที่ทำให้ความสามารถนี้ขององค์ประกอบมีความสำคัญในการออกแบบสถาปัตยกรรม ก็เพราะว่าสถาปัตยกรรมไม่ได้อยู่(หรือไม่ควรอยู่)อย่างโดดเดี่ยว ผลที่เกิดจากสถาปัตยกรรม(ส่วนใหญ่)มักจะส่งผลต่อสิ่งอื่นซึ่งมีอยู่ก่อนแล้วในบริเวณนั้น

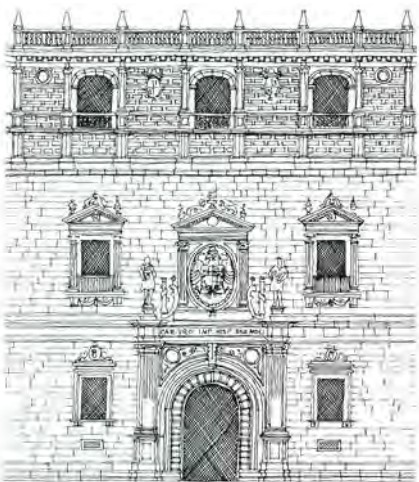
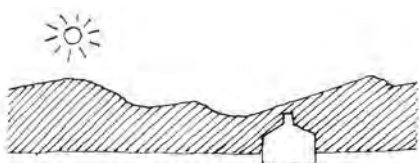
ยกตัวอย่างเช่น ผนังที่สร้างในภูมิประเทศที่มีลมพัดแรง จะทำให้เกิดพื้นที่อย่างน้อยสองส่วน ส่วนหนึ่งคือส่วนนอกที่กำบัง และส่วนที่สองคือส่วนใน

กำบัง ถ้ามีดวงอาทิตย์ส่องแสง ผนังก็จะทำให้เกิดพื้นที่ซึ่งอยู่ในร่วมกับพื้นที่ซึ่งโดนแดด ผนังยังอาจจะแบ่งแยกพื้นที่สาธารณะออกจากพื้นที่ส่วนบุคคล หรือใช้แบ่งบริเวณที่ใช้เสียงแกะออกจากบริเวณที่เป็นสวนดอกไม้

Title page:

A window can 'do' many things architecturally at the same time. It lets light into a room, or out. It provides a view out, or in. It might set up an axial relationship, like the 'sight' of a rifle, lining up with something in the distance. The formation of an opening creates a sill, which can be a shelf for books or plants. The window can be a place for display.... All this without even considering its role in the pattern of the overall layout of a wall.

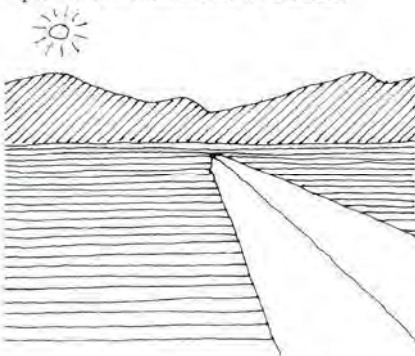
The front wall of the Alcazar, in Toledo, as well as doing the usual things that walls do, also displays the credentials of its sixteenth-century owner, Charles V of Spain, identifying the place as his palace.

ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING

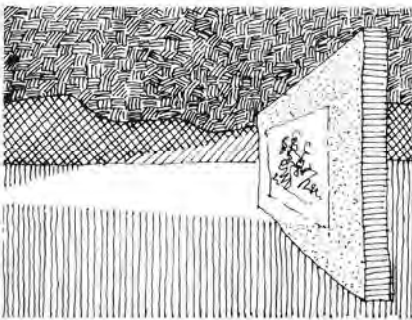
In architecture elements often do more than one thing at once.

A gable wall of a house, for example, which plays its part in enclosing the interior of the dwelling, can also be a marker identifying a place where someone lives.

The top of a wall can be a pathway, for a child or a cat, as can the promenade of a pier or the battlements of a castle.

And the side surface of a wall can be a place for display, as in a cinema or an art gallery; or in the way that any building presents a 'face' to the world.

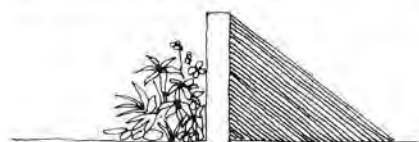

This ability of an element to identify different places in a variety of ways is an essential feature and one of the most intriguing aspects of architectural design. It involves the mental processes of both recognition and creation in an interactive way – creation of one place leads to recognition of others – and comes into operation at all scales.

Occurrences are innumerable. This will be seen to be a theme that recurs over and over again in the examples used in this book.

Part of the reason for the importance of this theme in architectural design is that architecture does not (or should not) operate in its own hermetic world. Its work is (almost) always relating to other things that already exist in the conditions around.

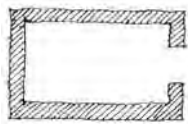
For example, any wall built in a wind-swept landscape creates at least two places – one exposed, one sheltered. If the sun is shin-

ing it will also divide a shady from a sunny place. All this as well as maybe dividing a public place from one that is private, or a place where there are sheep from one where there is a garden.

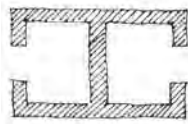
สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ANALYSING ARCHITECTURE

เมื่อผนังทำให้เกิดพื้นที่ปิดล้อมหรือห้องชอยผนังนั้นจะทำให้เกิดการแบ่งแยกพื้นที่ภายในออกจากพื้นที่ภายนอก ซึ่งเป็นทั้งการรับและการเสียบางสิ่งในเวลาเดียวกัน แม้จะเป็นเพียงการกั้นผนังแบบ

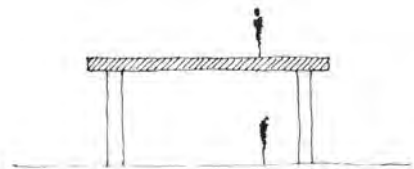
ง่าย ๆ แต่ก็สามารถทำหน้าที่อะไรได้หลายอย่าง นอกจากผนังจะใช้แบ่งแยกพื้นที่ปิดล้อมภายในออกจากพื้นที่อื่นโดยรอบแล้ว ผนังยังช่วยรับน้ำหนักของหลังคาได้ด้วย และผนังยังมีพื้นที่ด้านข้างให้แสดงสิ่งต่างๆหรือใช้ติดตั้งเฟอร์นิเจอร์บางอย่างได้ รูปทรงเรขาคณิตของผนัง ประกอบกับตำแหน่งของประตูทางเข้าด้านหน้า เหมือนจะช่วยให้ผนังแห่งนั้นมีลำดับความสำคัญสูงสุด

ความสามารถนี้นำไปใช้งานได้ด้วยตัวของมันเอง ผนังที่ใช้ร่วมกันหรือผนังกั้นกลางทำให้เกิดห้อง

สองห้องขึ้น ซึ่งผนังกั้นกลางจะถูกใช้งานจากทั้งสองห้องเท่าๆกัน

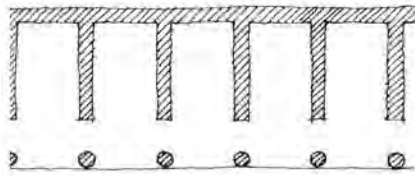
หลังคาแบนใช้เป็นคาตฟ้าได้ และเพดานของชั้นหนึ่งใช้เป็นพื้นของอีกชั้นหนึ่งได้

หลังคาอาคารที่ซ้อนกันเป็นชั้นๆ ซึ่งทำหน้าที่เป็นพื้นอาคารด้วยในขณะเดียวกัน ทำให้เกิดอาคารสูง (ภาพขวา)

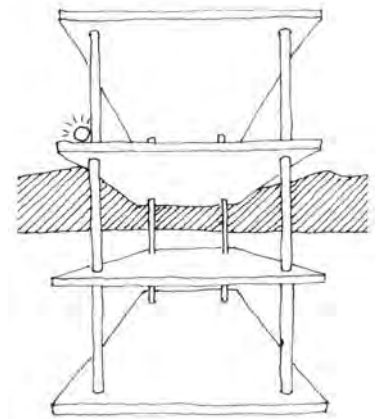
มีบ่อยครั้ง (แต่ไม่เสมอไป) ที่ผนังทำหน้าที่เป็นโครงสร้างอาคาร เช่น ช่วยรับน้ำหนักหลังคา แต่บทบาทหน้าที่หลักทางสถาปัตยกรรมของผนังคือการกำหนดขอบเขตของพื้นที่ องค์ประกอบทางโครงสร้างอื่นๆก็มีบทบาทนี้ได้เช่นกัน เสาที่เรียงเป็นแถวตรงใช้กำหนดขอบเขตของทางเดินได้

จากผังพื้นแบบเรียบง่ายนี้ (ผังพื้นลักษณะนี้มีได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ระเบียงที่มีหลังคาคลุม (stoa) ซึ่งอยู่ใกล้กับตลาดกลางแจ้ง (agora) สมัยกรีกโบราณ หรือระเบียงคด (cloister) ของศาสนา)

ยุคกลาง หรือร้านค้าเล็กๆที่มาเลเซียและที่อยู่ตามถนนและในย่านชุมชนเมืองทั่วโลก) ผังพื้นนี้ใช้องค์ประกอบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมไม่ใช่อะไรมาประกอบกันเพื่อกำหนดรูปลักษณะของสถานที่ให้มีรูปแบบต่างๆกัน องค์ประกอบพื้นฐานที่ใช้ ได้แก่ ห้องชอย ถนนหรือจัตุรัสภายนอก และทางเดินมีหลังคาคลุม (กำหนดขอบเขตทางเดินด้วยเสาและปลายผนังระหว่างห้อง) ทำให้เกิดพื้นที่ซึ่งช่วยสร้างความต่อเนื่อง (transition space) ระหว่างถนนภายนอกกับห้องภายใน

หนึ่งในทักษะที่สถาปนิกจำเป็นต้องมีความสามารถรู้คุณค่าของผลที่เกิดขึ้นจากการนำองค์ประกอบต่างๆมารวมเข้าด้วยกัน และตระหนักว่าองค์ประกอบเหล่านี้สามารถทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่ง

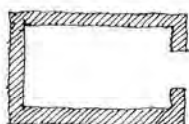
อาคารสูงเกิดจากพื้นอาคารที่ซ้อนขึ้นไปเป็นชั้นๆ ซึ่งพื้นเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นหลังคาด้วย

อาคารห้องชุดขนาดเล็กแห่งนี้ ออกแบบโดยสเวน มาร์เคลเลียส (Sven Markelius) สถาปนิกชาวสวีเดน จะมีการใช้องค์ประกอบที่ทำหน้าที่มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวหลายประเภท เช่น เสาอาคาร (ใกล้ประตูระเบียง) จะช่วยกำหนดพื้นที่ใช้สอยต่างประเภทในผังพื้นแบบเปิดโล่ง ห้องน้ำและห้องครัวถูกจัดให้อยู่เป็นกลุ่ม และใช้กันระหว่างโถงทางเข้าและพื้นที่ส่วนที่เหลือภายในห้อง

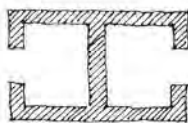
ANALYSING ARCHITECTURE

If the wall forms an enclosure or a cell then it divides an 'inside' from the 'outside'; giving something to and taking something from both. Even in such a simple

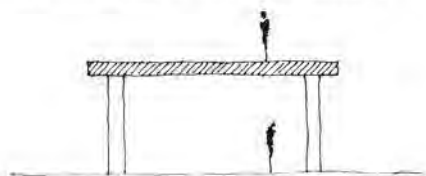
arrangement the walls can be seen to do many things. As well as separating a sheltered inside from everywhere else they also probably support the roof. They provide surfaces on which things can be displayed or against which furniture can be positioned. And their geometry, together with the position of the doorway, seems to give them a hierarchy of importance.

The theme also reaches into the work itself. A single 'party' or dividing wall makes

two rooms, with the dividing wall serving both equally.

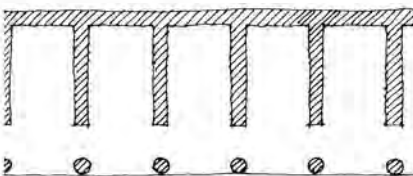
A flat roof is also a platform. The ceiling of one place is the floor of another.

A vertical series of roofs, which are also floors, makes a multi-storey building (right).

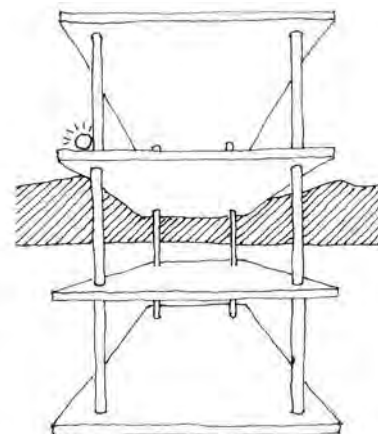
Walls are often (though not always) structural – they hold up a roof; but their primary architectural role is to define the boundaries of place. Other structural elements can have this role too. A line of columns can also define a pathway.

In this apparently simple plan (variations on which can be found in the stoa of an ancient Greek agora, the cloister of a medieval monastery, the shop-houses of

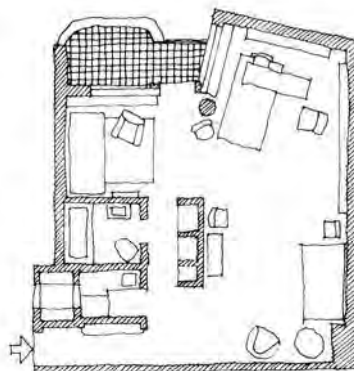

Malaysia and streets and urban squares across the world) a few basic architectural elements are composed to identify a number of different places: the cells themselves; the street or square outside; and the covered pathway (defined by the columns and the ends of the party walls of the cells), which also makes a transition space between the street and the insides of the cells.

One of the indispensable skills of an architect is to appreciate the consequences of composing elements and be aware that they are likely to do more than one thing.

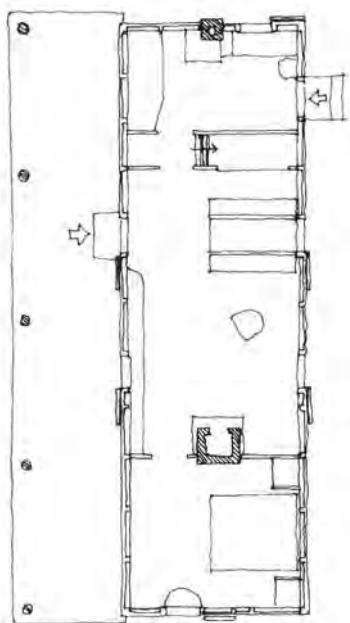
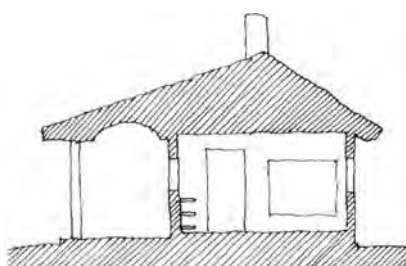
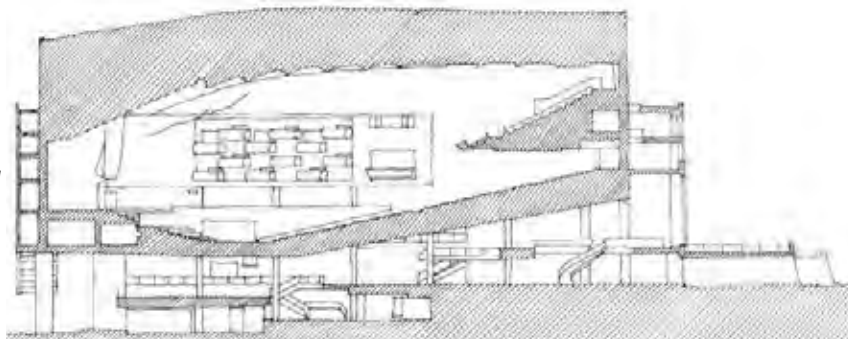
A multistorey building is a series of floors that are also roofs.

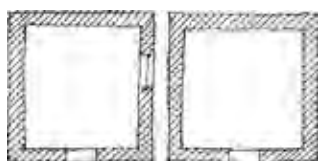
In this small apartment by the Swedish architect Sven Markelius, a number of elements do more than one thing at once. For example: the one structural column (near the balcony door) helps to suggest different places within the generally open plan; the bathroom and kitchen are grouped together and form a division between the entrance lobby and the rest of the apartment.

องค์ประกอบที่ทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง
ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING

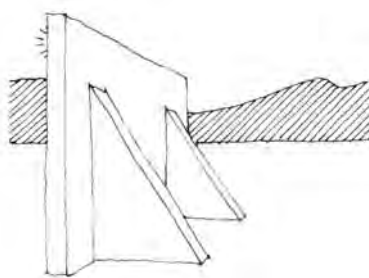
ที่รอยัล เฟสติวัล ฮอลล์ (Royal Festival Hall) ในกรุงลอนดอน พื้นเล่นระดับของส่วนที่นั่งผู้ชมทำให้เกิดเพดานเฉียงเหนือบริเวณโถงต้อนรับด้านหน้า อาคารนี้ออกแบบโดย โรเบิร์ต แมทธิว (Robert Matthew) เลสลีย์ มาร์ติน (Leslie Martin) และสถาปนิกคนอื่น ๆ สร้างเสร็จในปี ค.ศ. 1951

อย่าง ผลที่เกิดขึ้นอาจเป็นไปได้ในทางที่ดี เช่น การเพิ่มหน้าต่างที่ผนังทำให้มองเห็นวิวภายนอก ได้แสงสว่าง และตรงกรณีหน้าต่างยังใช้วางหนังสือหรือแจกันดอกไม้ได้ การสร้างบ้านเป็นสองแถวขนานกัน จะได้พื้นที่ว่างเป็นชอยตรงกลาง แต่ผลที่เกิดขึ้นก็อาจเป็นไปได้ในทางที่ไม่ดีก็ได้ เช่น การสร้างบ้านสองหลังให้ชิดกันมากเกินไป จะทำให้เกิดพื้นที่ระหว่างบ้านซึ่งแคบเกินไป

จนไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เลย การสร้างผนังขึ้นมาเพื่อไว้แสดงบางอย่าง แต่พื้นที่ด้านหลังผนังกลับกลายเป็นพื้นที่ซึ่งไม่ได้ใช้งาน

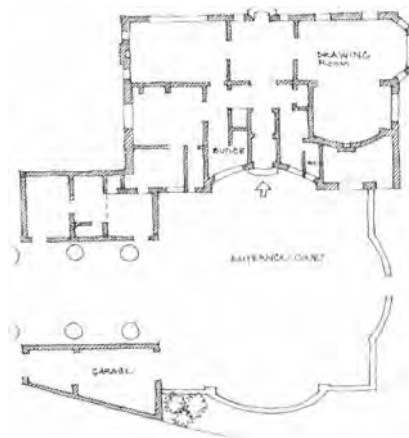

ที่บ้านพักฤดูร้อนเล็กๆ แห่งนี้ (ดูรูปตัดและผังพื้น) เสาศีตตันไม่เพียงช่วยรับหลังคาแต่ยังช่วยกำหนดขอบเขตของระเบียงหน้าบ้าน ที่ใช้เป็นพื้นที่นั่งเล่นและชมวิวทะเลสาบใกล้ๆ บ้านหลังนี้อยู่ที่มูร์ตซาโล (Muuratsalo) ประเทศฟินแลนด์ บ้านหลังนี้มีชื่อว่า วิลลา ฟลอรา (Villa Flora) ออกแบบโดย อัลวา และ ไอโน ในปี ค.ศ. 1926

สิ่งนี้คือหนึ่งในแง่มุมที่สำคัญที่สุดในการออกแบบสถาปัตยกรรม และคือสิ่งหนึ่งที่ทำให้สถาปนิกประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ แต่มันก็สามารถก่อให้เกิดปัญหาได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดผลที่ไม่ได้คาดการณไว้ก่อนล่วงหน้า เช่น นักเล่นสเกตบอร์ดใช้องค์ประกอบต่างๆ ในเมือง (โดยไม่เจตนา) เป็นอุปกรณ์หนึ่งในการเล่นสเกตบอร์ด

ของพวกเขา เช่น ชั้นบันได ขอบทางเท้า ทางลาด และราวกันตก

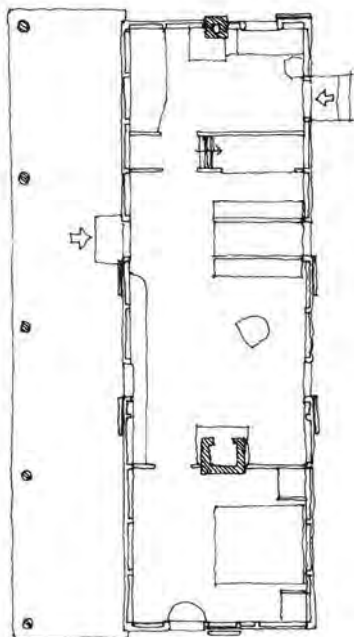
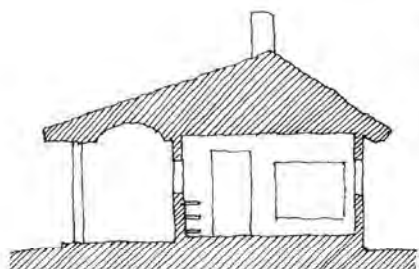
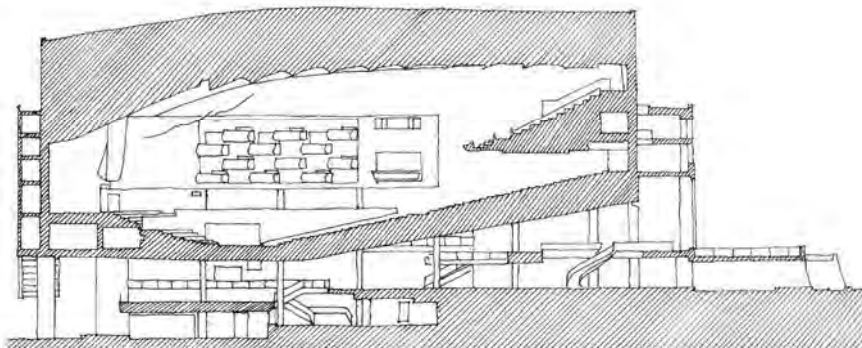
ปัญหาบางประการที่เชื่อมโยงกับองค์ประกอบซึ่งทำหน้าที่ได้มากกว่าอย่างเดียว นั้นมาจากผลที่เกิดขึ้นจากตัวของมันเอง มากกว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อมีผู้อื่นมาเกี่ยวข้องด้วย .ในบางกรณี ดูเหมือนสถาปนิกจะไม่ได้ใส่ใจ หรือไม่มีความสามารถพอที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ในการออกแบบ

ภาพด้านบนนี้คือผังพื้นของบ้านแบบอังกฤษ ในช่วงต้นศตวรรษที่ยี่สิบ บริเวณลานด้านหน้าบ้านเป็นลานรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีขอบยกสูงล้อมรอบสามด้าน ขอบนี้จะช่วยให้เกิดการกำหนดรูปลักษณ์ของบริเวณประตูทางเข้าหลักด้านหน้า แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการวางผังพื้นของห้องภายในบ้านด้วย พื้นที่รูปร่างประหลาดซึ่งอยู่บริเวณประตูทางเข้าหลักด้านหน้า สถาปนิกออกแบบให้ด้านซ้ายมือเป็นห้องเตรียมอาหารของหัวหน้าคนรับใช้ และด้านขวามือเป็นห้องเก็บเครื่องแต่งตัวและห้องน้ำ ส่วนบริเวณห้องรับแขก (drawing room) ก็เกิดปัญหาเช่น

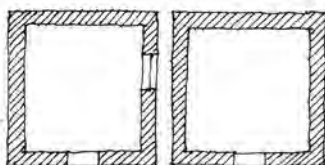
ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING

In the Royal Festival Hall, London, the stepped floor of the auditorium also provides a distinctive raked ceiling for the foyer spaces. The building was designed by Robert Matthew, Leslie Martin, and others, and was completed in 1951.

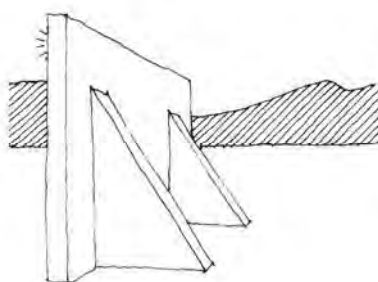

In this small summerhouse, (shown here in section and plan), the four columns not only hold up the roof, but also help to define the boundary of the veranda – a place for sitting and looking over the nearby lake which is at Muuratsalo in Finland. It is called the Villa Flora, and was designed by Alvar and Aino Aalto in 1926.

These consequences can be positive: cut a window into a wall, and one has a view as well as light and a sill for books or a vase of flowers; build two parallel rows of houses and one also makes a street between them. But the consequences can also be negative: build two houses too close together but not

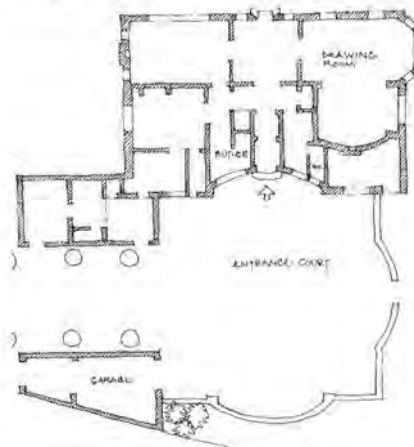
joined and you create an unpleasant unusable space between; build a wall for display, and you may also create a 'non-place' behind.

This is one of the most important aspects of architectural design. It is something in which an architect can achieve great subtlety; but it can also cause problems, especially when the consequences are unforeseen. Urban skaters and skateboarders, for example, have been adept at finding addi-

tional (unintended) uses for elements in the city such as steps, kerbs, ramps and rails.

Some problems associated with elements doing more than one thing are evident in the work itself, rather than in how others interpret it. In such examples it seems the architect has not cared, or been able, to design the problems out.

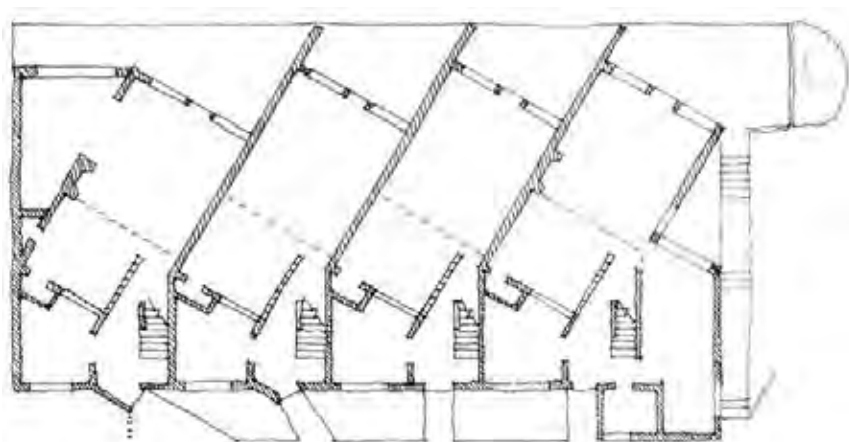
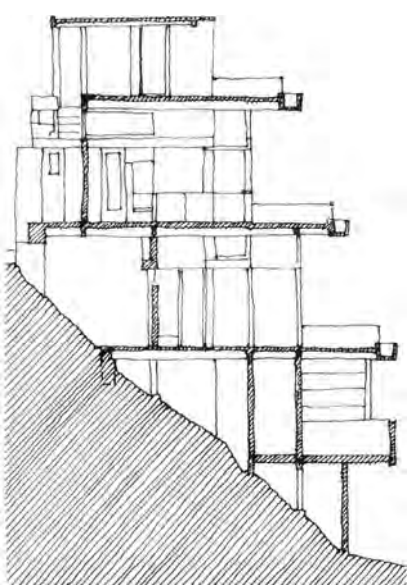
This is the plan of an English house from the early part of the twentieth century. The forecourt is a square with cusps taken out of three sides. The cusp that bites into the house may help to identify the place of the entrance, but it also causes problems with its internal planning. In the awkward spaces alongside the doorway the architect has placed the butler's pantry (to the left) and the cloakroom and lavatory (to the right). A similar problem occurs in the drawing room

สถาปัตยกรรมวิเคราะห์
ANALYSING ARCHITECTURE

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลงานสถาปัตยกรรมของ
รูคคอล์ฟ ชินด์เลอร์ :
*Lionel March and Judith Scheine —
RM. Schindler, 1993.*

เดียวกัน เนื่องจากสถาปนิกใช้ผนังโค้งลักษณะ
เดียวกันในการออกแบบพื้นที่บริเวณเตาผิง แต่ทำให้
ห้องเก็บเครื่องมือทำสวนมีรูปร่างประหลาด (ตรงมุม
ขวาล่างของตัวบ้าน) สิ่งเหล่านี้เป็นตัวอย่างของ
องค์ประกอบ (ประเภทผนังซึ่งมีรูปร่างเฉพาะตัว) ที่มี
ผลในทางบวกกับพื้นที่ฝั่งหนึ่งแต่มีผลในทางลบกับ
พื้นที่อีกฝั่งหนึ่ง

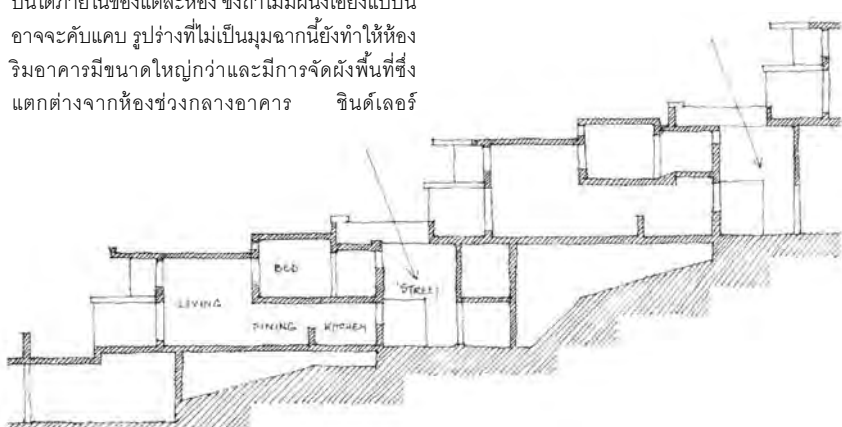
ปกติมักจะพบองค์ประกอบที่ทำหน้าที่สอง
อย่างในเวลาเดียวกันอยู่เสมอ (ในความจริงแล้วแทบ
ไม่พบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ทำหน้าที่
เพียงอย่างเดียวเลย) แต่ในบางครั้งเราก็พบ
องค์ประกอบที่ทำหน้าที่มากกว่าสองอย่างเช่นกัน
(บางทีสิ่งนี้อาจเป็นเครื่องวัดคุณภาพทาง
สถาปัตยกรรม หรืออย่างน้อยก็บอกความมีระดับได้)

จากรูปตัดของบ้านที่สร้างขึ้นบริเวณเชิงเขาที่มี
ชื่อว่า วูล์ฟเฮาส์ (Wolfe House) หลังนี้ (ภาพล่าง
ซ้าย) ออกแบบโดยรูคคอล์ฟ ชินด์เลอร์ (Rudolf
Schindler) ในปี ค.ศ. 1928 จะเห็นว่าผนังคอนกรีต
บางๆ รูปร่างเรียบง่ายหลายแผ่นถูกวางในแนวนอน
บางแผ่นก็ฝังเข้าไปในภูเขา นอกจากนี้จะทำหน้าที่
เป็นทั้งพื้นและเพดานแล้ว มันยังเป็นระเบียงนอกบ้าน
และเป็นที่ยับแควดด้วย ตรงขอบระเบียงจะมีราวที่กั้น
ตกซึ่งใช้เป็นที่ปลูกต้นไม้เล็กๆ

ส่วนอาคารซูดฟาอล์ค (Falk) สร้างในปี ค.ศ.
1943 ที่ออกแบบโดยชินด์เลอร์เช่นกันนั้น ไม่เพียงแต่
องค์ประกอบที่ใช้จะสามารถทำหน้าที่ได้หลายอย่าง
แต่รูปแบบของการออกแบบวางผังยังทำหน้าที่ได้
หลายอย่างเช่นกัน ผนังห้องที่ใช้ร่วมกันจะเรียงทำมุม
ทำให้ห้องรับแขกมองเห็นวิวทะเลสาบ การวางผังให้
ผนังเรียงทำมุมยังสร้างผลลัพธ์อื่นด้วย นั่นคือทำให้
ระเบียงด้านนอกของแต่ละห้องมีพื้นที่กว้างขวางมาก
ขึ้น และยังเพิ่มความเป็นส่วนตัวให้มากขึ้นด้วย ลึก
เข้าไปให้ห้อง ผนังซึ่งเรียงทำมุมจะเปิดพื้นที่ให้กับ
บันไดภายในของแต่ละห้อง ซึ่งถ้าไม่มีผนังแบบนี้
อาจจะคับแคบ รูปร่างที่ไม่เป็นมุมฉากนี้ยังทำให้ห้อง
ริมอาคารมีขนาดใหญ่กว่าและมีการจัดผังพื้นที่ซึ่ง
แตกต่างจากห้องช่วงกลางอาคาร ชินด์เลอร์

จากผังพื้นที่ของอาคารซูดฟาอล์ค ผนังเอียงที่กั้นระหว่าง
ห้องนั้นทำหน้าที่มากกว่าหนึ่งอย่าง จากรูปตัด (ภาพ
ล่าง) ทางเดินระหว่างห้องพักใช้เส้นทางเข้าสู่ห้องพัก
และทำให้แสงและอากาศเข้าถึงส่วนหลังของห้องพักได้
การวางห้องพักดัดหลั่นกันไปตามไหล่เขา ทำให้ห้องพัก
ด้านในมองข้ามด้านบนของห้องด้านนอกออกไปได้

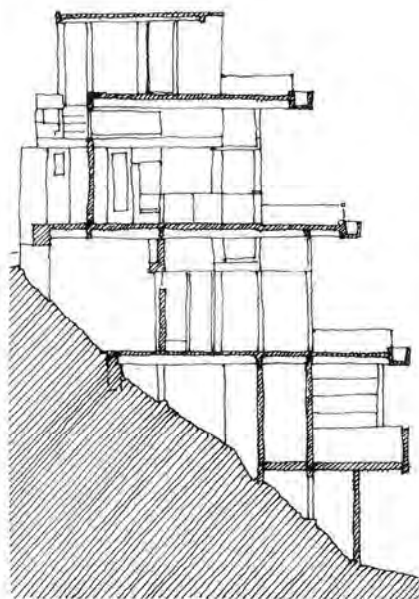

ANALYSING ARCHITECTURE

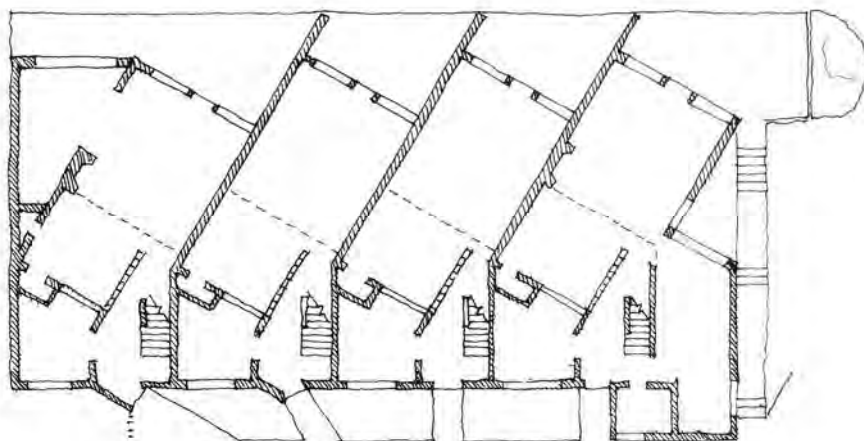
Reference for the architecture of Rudolf Schindler:
Lionel March and Judith Scheine – *R.M. Schindler*, 1993.

where the same device is used to identify the place of the fire; but here it also makes an odd shaped garden room (in the bottom right corner of the house). These are examples of an element (a wall, with a particular geometry) having a positive effect on one side, but a negative effect on the other.

Elements can readily be found to be doing two things at once (it is actually difficult to find elements in architecture that are only doing one thing!) but sometimes one finds elements that are doing many things. (Maybe this is one of the measures of quality, or at least sophistication, in architecture.)

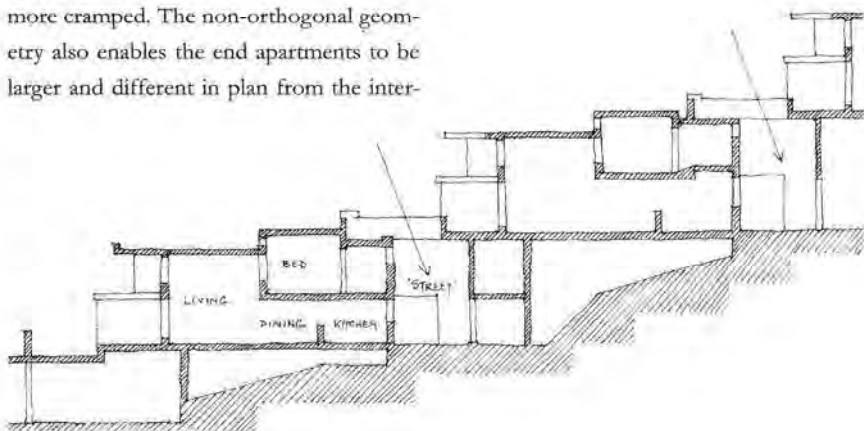
54

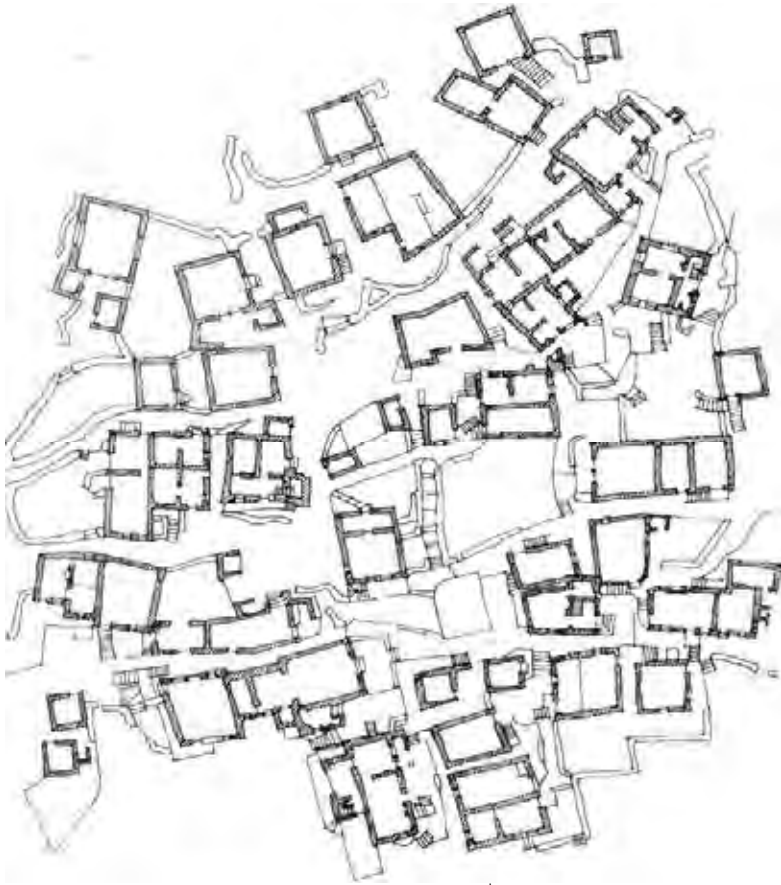
In the section through a hillside house – The Wolfe House (bottom left) – designed by Rudolf Schindler in 1928, you can see that the simple thin horizontal concrete slabs, some of which are tied back into the hillside, act not only as floors and ceilings, but also as outdoor terraces and sunshades. Their precipitous edges are protected by balustrades which are also planting boxes.

In the Falk Apartments of 1943 (top), also by Schindler, it is not only the elements but the ways they are positioned that do more than one thing at once. The party walls between the apartments have been angled so that the living rooms face a lake. But this device has other effects too. It allows the terraces outside each apartment to be larger; it also gives these terraces more privacy. Deeper into the plan the angled walls open up a place for each staircase, which would otherwise be more cramped. The non-orthogonal geometry also enables the end apartments to be larger and different in plan from the inter-

In the plan of the Falk Apartments, the angle of the party walls does more than one thing. In the section (below) the streets between the blocks allow access, as well as light and air, to the rear of the apartments. The siting on a hillside allows one apartment to look over the top of those in front.

องค์ประกอบที่ทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง
ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING

ภาพนี้คือผังของหมู่บ้านในแถบทิสโน (Ticino) ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ผังแสดงให้เห็นบ้านในหมู่บ้านที่เกาะกลุ่มกันเป็นรูปวงกลม มีกำแพงเตี้ยและพื้นยกระดับ บางส่วนข้างๆตัวบ้าน ในพื้นที่เช่นนี้ แทบไม่พบองค์ประกอบที่ทำหน้าที่เพียงอย่างเดียว ผังบ้านส่วนใหญ่ยังใช้แบ่งเขตทางเดินภายนอกบ้าน ส่วนส่วนตัว หรือพื้นที่สาธารณะขนาดเล็กด้วย ผลที่เกิดขึ้นคือสายใยซึ่งถักทอเข้าด้วยกันของพื้นที่ต่างๆ ทั้งพื้นที่ส่วนบุคคล พื้นที่สาธารณะ และพื้นที่กึ่งสาธารณะ จะไม่พบพื้นที่ไม่ได้ถูกครอบครอง พื้นที่เปิดและพื้นที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เลย

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับหมู่บ้านสวิส:

Weer Blaser — *The Rock is My Home*, WEMA, Zurich, 1976

ระมัดระวังที่จะไม่ให้เกิดการวางผังเรียงทำมุมทำให้เกิดพื้นที่ที่ห้องรูปร่างประหลาดที่ใช้งานไม่ได้ การออกแบบที่รอบคอบของเขาทำให้ปัญหาเรื่องพื้นที่รูปร่างประหลาดเกือบทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้นได้เมื่อมีการเรียงรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าทำมุม ลดน้อยลงเหลือแค่พื้นที่รูปสามเหลี่ยมขนาดเล็กมาก ซึ่งเขาออกแบบให้เป็นตู้เก็บอาหารในห้องปลายสุดด้านซ้ายมือ

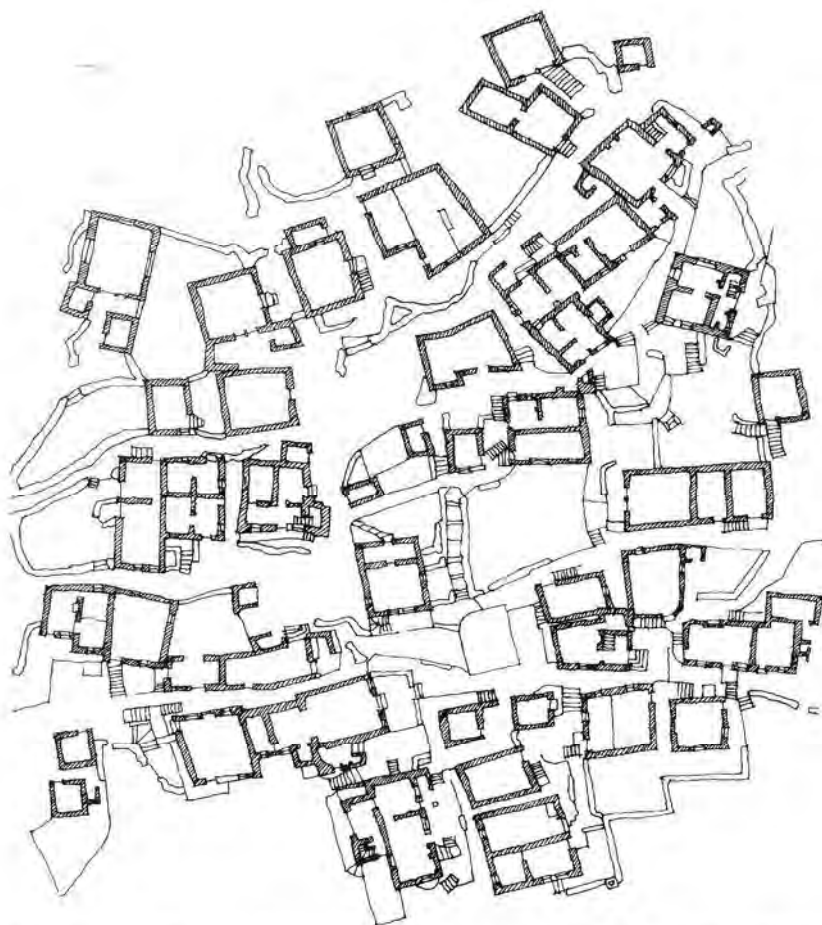
อาคารชุดแห่งนี้มีลักษณะเหมือนกับบ้านวูล์ฟเฮาส์ คือออกแบบให้ตัวอาคารเกาะไปกับเชิงเขา แต่เชิงเขาแห่งนี้จะมีความลาดชันน้อยกว่าบ้านวูล์ฟเฮาส์ รูปตัด (ภาพกลางในหน้าที่แล้ว) แสดงการเล่นระดับของห้องพักเพื่อใช้หลังคาของห้องพักด้านล่างเป็นชานระเบียงของห้องพักด้านบน รูปตัดของห้องพักแต่ละห้องแสดงให้เห็นว่าห้องนอนนั้นดูเกือบจะเหมือนชั้นลอยแบบปิดในห้องรับแขก การออกแบบห้องนอนเป็นชั้นลอยในลักษณะนี้ทำหน้าที่มากกว่าหนึ่งอย่าง เราสามารถมองออกมาจากห้องนอนลงไปยังห้องรับแขกได้เลย ด้วยเหตุนี้ห้องนอนที่นี้จะปิดทึบน้อยกว่าห้องนอนธรรมดาทั่วไป จากตำแหน่งของห้องนอนในรูปตัดจะทำให้เกิดเพดานที่มีความสูงสอง

ระดับซึ่งสัมพันธ์กับพื้นที่ใช้สอยข้างใต้ เพดานห้องรับแขกจะมีเพดานสูงมากทำให้ภายในห้องมีพื้นที่โดยรวมที่โล่งโปร่งสบายมากขึ้น ส่วนบริเวณประตูทางเข้าและห้องครัวจะมีเพดานต่ำกว่า เส้นแบ่งบริเวณจุดเปลี่ยนระดับความสูงเพดานจากต่ำไปสูง เป็นสิ่งที่ใช้แบ่งแยกระหว่างส่วนรับแขกกับส่วนรับประทานอาหาร โดยส่วนรับประทานอาหารนั้นจะกำหนดพื้นที่โดยเพดานที่ต่ำกว่า

ข้อเสียประการหนึ่งของอาคารที่เล่นระดับคือพื้นที่ภายในส่วนที่ติดกับเชิงเขาจะมีคิงซินด์เลอร์แก้ปัญหาการออกแบบของอาคารชุดฟาลค์แห่งนี้โดยการสร้างพื้นที่ทางเดินระหว่างห้องพัก ทางเดินนี้จะทำหน้าที่อย่างน้อยสามอย่างในเวลาเดียวกัน ได้แก่ เป็นทางเดินเข้าสู่ห้องพัก ให้แสงสว่างกับพื้นที่ห้องส่วนหลัง คือ ห้องครัว ทางเดิน และห้องน้ำ และทำให้เกิดการถ่ายเทอากาศโดยตรง (cross-ventilation) ผ่านตัวห้องพัก

ตามหมู่บ้านเล็กๆทั่วโลกที่ยังมีผู้คนอาศัยอยู่ และมีการเปลี่ยนแปลงตัวเองอย่างช้าๆในช่วงหลายศตวรรษที่ผ่านมา หมู่บ้านเล็กๆเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความละเอียดซับซ้อนในการใช้องค์ประกอบที่เรียบง่ายให้ทำหน้าที่มากกว่าอย่างเดียว ยกตัวอย่างเช่น ผังบ้านในหมู่บ้านจะไม่ได้ใช้ปิดล้อมพื้นที่พักอาศัยส่วนบุคคลภายในบ้านหรือกันเขตบริเวณสวนของบ้านเพียงอย่างเดียว มันยังทำให้เกิดทางเดิน ลานสาธารณะเล็กๆ และถนนที่อยู่ระหว่างผนังเหล่านั้นขึ้น จากลักษณะเช่นนี้ จึงเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดขึ้นระหว่างพื้นที่ต่างๆในหมู่บ้าน และทำให้เกิดสายใยที่ถักทออย่างแน่นหนาของพื้นที่เสมือนสิ่งที่ผูกมัดครอบครัวต่างๆที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านให้มีความสัมพันธ์กันอย่างเหนียวแน่น

ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING

This is the plan of a village in the Ticino region of Switzerland. It shows cellular houses (hatched), low walls and some platforms adjacent to houses. In such places it is difficult to find an element that is not doing more than one thing at once. Most house walls also define outside pathways, private gardens, or small public spaces. The result is an integrated web of places, some private, some public, and some in between. There are no vague, open, non-specific spaces.

mediate ones. Schindler has been careful not to let the deviation from right-angles create awkward shaped rooms; it is as if almost all the problems that might have been caused by the shift from rectangular geometry have been reduced down to one tiny triangular cupboard in the left-hand end apartment.

These apartments, like the Wolfe House, were also designed for a hillside, though one that is less steep. Their section (bottom of previous page) is stepped so that a roof can also be a terrace. In the section of an individual apartment you can see that the bedroom is almost like an enclosed gallery in the living room. This device too does more than one thing. One can see from the bedroom down into the living room; thus the bedroom is less enclosed than is traditionally the case. But the position of the bedroom in the section also creates two differ-

ent ceiling heights, which relate to the places they cover: a high ceiling over the living room making it more spacious; a low ceiling over the entrance and kitchen. The line where the low ceiling changes to the high also suggests the division between the living room and the dining area. The dining place is identified by the lower ceiling.

One of the drawbacks with stepped sections is that inside spaces close to the hill can be dark. Schindler counters this problem in the Falk Apartments by making 'streets' between the blocks. These pathways do at least three things at once: they give access into the apartments; they provide light into the back spaces – the kitchens, hallways and bathrooms; and they allow cross-ventilation through the apartments.

Many small villages across the world that have been inhabited and gently modified over many centuries show the subtle ways in which simple elements can be used for more than one thing. House walls, for example, usually not only enclose the private interiors of the dwellings or their gardens but also define the pathways, small public squares and roads between them. In this way the villages have an intimate interrelationship between spaces, creating a tightly woven web of places that also seems to be a metaphor for the tightly knit communities that live in them.

Reference for Swiss villages:
Werner Blaser – *The Rock is My Home*,
WEMA, Zurich, 1976.

สถาปัตยกรรมวิเคราะห์ ANALYSING ARCHITECTURE

การเปรียบเทียบและการอุปมา (Allegory and Metaphor)

มีบ่อยครั้งที่องค์ประกอบจะทำหน้าที่มากกว่าหนึ่งอย่างเวลาที่จัดการพื้นที่ หรือเกี่ยวกับความมั่นคงทางโครงสร้าง และการจัดการสภาพแวดล้อม แต่องค์ประกอบยังสามารถสื่อความหมายได้ด้วย สถาปัตยกรรมสามารถสื่อความหมายทั่วไป แสดงการพาดพิง สื่อความหมายเชิงอุปมา บอกเล่าเรื่องราว...ความสามารถของสถาปัตยกรรมในการสื่อสารสัญลักษณ์สามารถยกระดับสถาปัตยกรรมนั้นจากระดับทั่วไปและระดับงานทดลองขึ้นเป็นระดับที่มีการสื่อความหมายเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งสารบางส่วนจะถูกสื่อผ่านทาง การเชื่อมโยงความหมาย

งานสถาปัตยกรรมบางแห่งดูเหมือนว่าจะสื่อสารความหมายในเชิงอุปมาที่มาจากเบื้องลึกของจิตใจมนุษย์ได้เลยทีเดียว

สามพันปีก่อน ชาวเผ่ามิโนอัน (Minoan) ซึ่งอาศัยอยู่บนเกาะครีต (Crete) จะเจาะช่องลงไปใตดินเขาหิน ตรงปลายสุดจะทำเป็นห้องเล็กสำหรับเก็บอัฐิที่เหลืออยู่ของผู้ที่ตายไปแล้ว จึงเป็นการยากที่เสียงการตีความสุสานเหล่านี้ว่ามีความหมายในเชิงอุปมาถึงมดลูกซึ่งเป็นสถานที่ซึ่งผู้ตายจะสามารถกลับมาเกิดใหม่อีกครั้ง

หัวหน้าเผ่าในยุคก่อนประวัติศาสตร์จะตั้งแผ่นหินขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อแสดงอาณาเขตของเขา แผ่นหินนี้ไม่เพียงสามารถตีความได้เป็นจุดหมายตา แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหัวหน้าเผ่า และเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นผู้กล้าด้วย

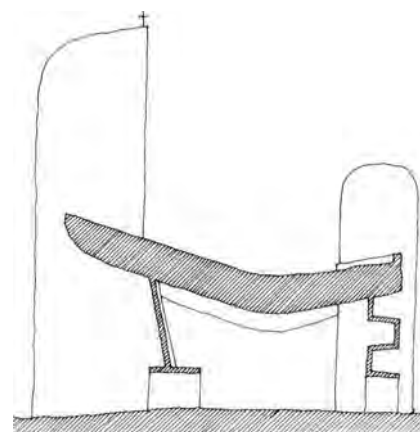
การสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ที่เกิดจากการกำหนดรูปลักษณ์ของสถานที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว แต่ส่วนใหญ่ในอดีต เมื่อมีคำสั่งและคำยินยอมจากผู้อุปถัมภ์ สถาปนิกจึงจะใช้สัญลักษณ์ในการพาดพิง การเปรียบเทียบ การเชื่อมโยง การอุปมาได้...โดยเจตนา ซึ่งสถาปนิกจะใช้สถาปัตยกรรมในการส่งสาร สื่อความหมาย และโฆษณาชวนเชื่อ...อย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา

เวลาที่ชนชั้นสูงผู้ร่ำรวยในยุคเรอเนซองส์ต้องการจะสร้างวิลล่าที่มีมุขเสาเรียง (portico) ด้านหน้าที่คล้ายกับรูปแบบของโบสถ์โรมันโบราณ พวกเขา

เขาไม่ได้เพียงต้องการสร้างระเบียบไว้เพื่อเป็นที่กำบังลมฟ้าอากาศ หรือเพียงต้องการจะขยายขอบเขตของประสบการณ์การรับรู้ขณะเคลื่อนที่จากภายนอกบ้านเข้าสู่ภายในบ้าน แต่พวกเขากำลังพยายามหาวิธีการที่จะเชื่อมโยงตัวของเขาเองให้สัมพันธ์กับยุคสมัยในอดีตกาลที่พวกเขาเคารพยกย่อง โดยผ่านทางรูปลักษณะภายนอกของสถานที่พักอาศัยของพวกเขา

เวลาที่ชนชั้นสูงชาวอังกฤษในช่วงศตวรรษที่สิบเก้าจะปลูกบ้านให้คนรับใช้ในบ้าน พวกเขาจะสร้างเป็นกระท่อมง่าย ๆ เพื่อแสดงถึงชีวิตที่เรียบง่ายแบบชนบท และเป็นการยืนยันผ่านทางสถาปัตยกรรม

วิหารที่ทรงของพี ซึ่งออกแบบโดยเลอคอร์บูซิเยร์ ในยุค 1950 เหมือนจะสะท้อนให้เห็นภาพของแผ่นหินและห้องฝังศพโบราณ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสถานที่แห่งนักจาริกแสวงบุญ การสักการะ และพิธีบูชานมัสการ

เมื่อสถาปนิกในยุคเรอเนซองส์สร้างวิลล่าที่มีส่วนด้านหน้าคล้ายกับโบสถ์โบราณ เขาไม่ได้เพียงสร้างสถานที่เพื่อการอยู่อาศัย แต่เขากำลังใช้สถาปัตยกรรมในการสะท้อนความหมายแฝงที่สื่อถึงยุคสมัยในอดีตที่เขาให้ความเคารพ และมีความปรารถนาจะเชื่อมโยงด้วย

ANALYSING ARCHITECTURE

Allegory and Metaphor

Elements often do more than one thing in the ways they organise space or contribute to the structural stability and environmental performance of a building. But they can be expressive too. Architecture can express meanings, draw allusions, evoke metaphors, tell stories.... The capacity of a work of architecture to be symbolic can lift it out of the pragmatic and experiential to the level of allegory, in which some message is communicated through association.

Some works of architecture seem metaphorical in ways that emerge from deep in the human psyche.

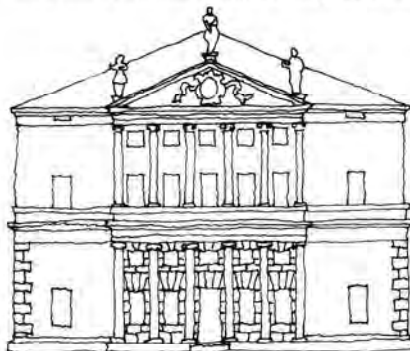

Three millennia ago, Minoan people, living on the island of Crete, carved deep slits into the living rock, with chambers at their ends for the interment of the remains of the dead. It is hard not to interpret these tombs as metaphorical 'wombs' to which those who had died could be 'returned'.

When prehistoric chieftains erected large stones to identify their territory such standing stones tend to be interpreted not only as markers but also as symbols of the chieftains themselves and of their manhood.

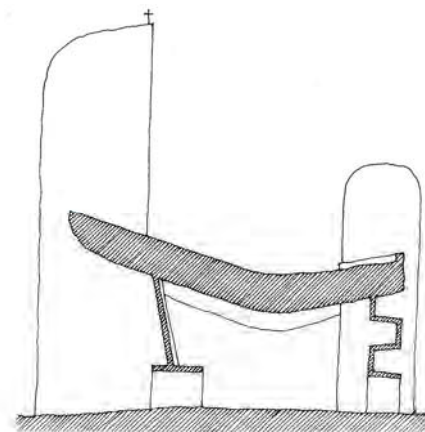
Such symbolism in the identification of places may have been subconscious, but all through history, at the behest and with the collusion of their patrons, architects have used allusion, allegory, association, metaphor... deliberately. They have used architecture to convey, openly or subliminally, messages, meaning, propaganda....

When wealthy Renaissance gentlemen wanted their villas fitted with porticoes in the form of Roman temples, they were not

just asking for practical porches that would help keep out the weather, nor were they merely wanting to extend the experience of moving from outside to inside their houses. They were seeking to associate themselves, through the style of their houses, with a historical age they considered to be heroic.

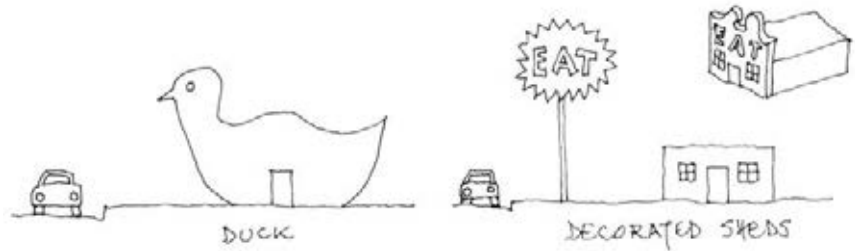
When nineteenth-century English gentry built houses for their estate workers in the style of rustic cottages, they wanted to evoke the idea of simple rural life, as well

The chapel at Ronchamp, designed by Le Corbusier in the 1950s, seems to draw on the images of standing stones and ancient burial chambers, as symbols of places of pilgrimage, worship, and sacrifice.

When Renaissance architects built villas with 'temple' fronts they were not only building a practical house, they were using architecture to draw allegorical allusion to a particular period of history that they admired, and with which they wished to be associated.

องค์ประกอบที่ทำหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง
ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING

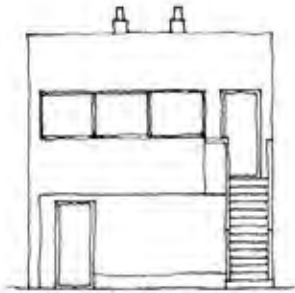
ด้วยว่าสถานการณ์ทางสังคมของคนรับใช้นั้นต่ำกว่าผู้เป็นนาย

สถาปนิกในยุคศตวรรษที่สิบแปดสร้างกระท่อมง่าย ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงภาพของการใช้ชีวิตรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความงดงามอันโรแมนติกของชนบท

สถาปนิกในช่วงห้าสิบปีแรกของศตวรรษที่ยี่สิบกลับหันหลังให้กับอดีตและกลับมาสำรวจสถาปัตยกรรมใหม่ในระดับขององค์ประกอบพื้นฐานและองค์ประกอบที่ช่วยในการปรับปรุงสภาพ เขาเลิกใช้องค์ประกอบเพื่อการประดับตกแต่งทั้งหมด การ

สถาปนิกยุคใหม่เลิกประดับประดาอาคารด้วยองค์ประกอบตกแต่งที่สะท้อนถึงยุคสมัยในอดีตอย่างชัดเจน เขาอาจจะพยายามหลีกเลี่ยงการใช้สัญลักษณ์ แต่อย่างไรก็ตามสถาปัตยกรรมของเขาก็ยังเป็นสัญลักษณ์ของการต่อต้านอดีต การแสดงความคิดเชิงก้าวหน้า และความพยายามที่จะสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมรูปแบบใหม่อยู่ดี

กระทำเช่นนั้นทำให้สถาปัตยกรรมรูปแบบใหม่นี้ถูกตีความว่าเป็นสัญลักษณ์ของความนิยมยุคสมัยใหม่ (Modernism) ในการเปรียบเทียบอิทธิพลในแง่ของการตกแต่ง ถ้าวิลล่าในยุคเรอเนซองส์ถูกตกแต่งให้ดูเหมือนโบสถ์โรมันโบราณ และบ้านคนรับใช้ของชนชั้นสูงชาวอังกฤษในยุคศตวรรษที่สิบเก้าถูกตกแต่งให้เป็นกระท่อมแบบชนบท ดังนั้นความนิยมธรรมชาติ (naturism) ของบ้านสมัยใหม่อาจจะตีความเป็นรูปแบบหนึ่งของการตกแต่งได้

สถาปนิกบางคนอาจพยายามหลีกเลี่ยงที่จะใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมในการสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ เพราะวิธีการนี้ไม่ค่อยแน่นอน เน้นรายละเอียดมากเกินไป และเปิดกว้างต่อตีความที่หลากหลายเกินไป มันอาจจะดูน่าสนใจเวลาตีความหมายทางสัญลักษณ์ของความคิด แต่บ่อยครั้งการตีความที่แตกต่างกันก็เกิดขึ้นได้ แม้จะเป็นความคิดเดียวกัน และเราไม่มีทางตัดสินได้ว่าการตีความใด (ถ้ามี) จะถูกต้อง (ในทุกสถานการณ์) เช่นเดียวกับสื่อประเภทอื่น ความหมายทางสัญลักษณ์ของสถาปัตยกรรมเปิดกว้างต่อการตีความที่หลากหลาย งานหนึ่งชิ้นอาจถูกตีความไปได้หลายแบบโดยผู้คนหลากหลาย แม้ว่าสถาปนิกผู้ออกแบบอาจจะไม่ได้ต้องการจะสื่อสารเชิงสัญลักษณ์เลยก็ตาม และแม้บางครั้งที่ต้องการจะสื่อสารเชิงสัญลักษณ์บางอย่างออกไป แต่สารนั้นกลับถูกผู้รับสารตีความไปในทิศทางที่ตรงกันข้ามกันไปเลยก็ได้

การเอาแน่นอนเอาอนไม่ได้ของการตีความถูกจำกัดให้น้อยลง อย่างเช่นในกรณีของหลุมศพของพวกมิโนอัน (Minoan) หรือแผ่นหินเหนื่อหลุมศพในยุคก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อการสื่อสารเชิงสัญลักษณ์หยั่งรากลึกในจิตใจของมนุษย์ หรือในกรณีของวิลล่าที่ดูเหมือนโบสถ์หรือบ้านพักคนรับใช้ที่เหมือนกระท่อมชนบท เมื่อภาษาเชิงสัญลักษณ์ได้ถูกสร้างสรรค์มาอย่างดีเยี่ยม มันจะถูกใช้และเป็นที่เข้าใจกันในกลุ่ม (ที่มีวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม) ในการเปรียบเทียบทางภาษา เช่น การใช้คำพูดเป็นสัญลักษณ์ เราต้องอาศัยความคุ้นเคยกันเพื่อทำให้เราสามารถแลกเปลี่ยนความเข้าใจความหมายทางภาษากันได้ แม้จะมีคำศัพท์ใหม่ๆหรือคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาก็ตาม แต่ในทางสถาปัตยกรรม ปัญหาจะเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้สัญลักษณ์ที่ไม่เคยใช้ร่วมกันมาก่อนในวงกว้าง ผู้คน

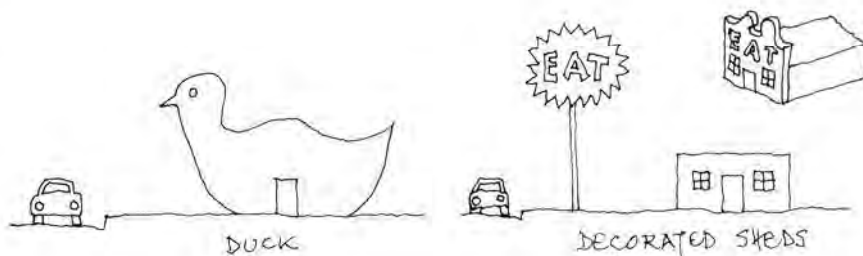
ELEMENTS DOING MORE THAN ONE THING

"We shall emphasize image – image over process or form – in asserting that architecture depends in its perception and creation on past experience and emotional association and that these symbolic and representational elements may often be contradictory to the form, structure, and program with which they combine in the same building. We shall survey this contradiction in its two main manifestations: 1. Where the architectural systems of space, structure, and program are submerged and distorted by an overall symbolic form. This kind of building-becoming-sculpture we call the duck in honor of the duck-shaped drive-in, 'The Long Island Duckling', illustrated in God's Own Junkyard by Peter Blake. 2. Where systems of space and structure are directly at the service of program, and ornament is applied independently of them. This we call the decorated shed."

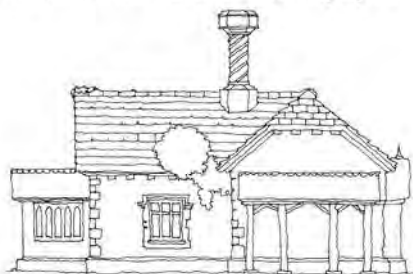
Robert Venturi, Denise Scott Brown, Steven Izenour – *Learning from Las Vegas*, 1977 (2nd edition), p87.

When eighteenth-century architects built rustic cottages, they were alluding to a particular imagined way of life – the romantic rural idyll.

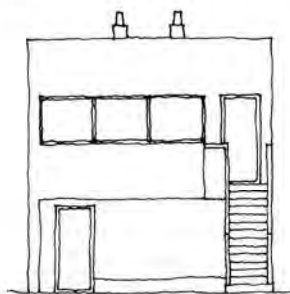
When Modern architects stripped their buildings of overt historical allusions, maybe they sought to avoid symbolism. But nevertheless their work symbolised their rejection of history, their forward-looking attitude and their attempts to re-invent architecture from first principles.

as perhaps to reaffirm through architecture the lower social status of their employees.

When architects in the first half of the twentieth century wanted to turn their backs on 'history' and explore architecture at the level of basic and modifying elements, they stripped their work of stylistic ornamentation.

Even so, such buildings can be interpreted as symbolic expressions of 'modernism'. To use the analogy of fashion: if the Renaissance villa was dressed as a Roman temple, and the estate worker's house as a country cottage, then even the 'naturism' of the modernist house could be interpreted as a fashion statement.

One might want to try to escape the symbolic dimension of architecture because it seems fickle, rhetorical, prone to variable interpretation. It may be interesting to interpret the symbolic meaning of dreams, but often divergent interpretations of the same dream are possible and one has no way of determining which (if any) interpretation is (in whatever sense) 'right'. Just as in other media, the symbolic meaning of works of architecture can be open to variable interpretation. A single work might be interpreted in different ways by different people, even if its architect intended no symbolism at all. And even when symbolism is intended, the message sent may be interpreted differently in the minds of its recipients.

Fickleness of interpretation has less scope when, as in the case of the Minoan tomb or prehistoric standing stone, the symbolism is deeply rooted in the human psyche, or when, as in the case of the house that looks like a temple or another that looks like a cottage, the 'language' of symbolism is so well established that it is shared and understood by all (within their particular culture). To use the analogy of language: words are symbols; it is through familiarity that we come to share an understanding of their meanings, though new or unfamiliar words can still cause problems. In architecture it can be problematic to use symbolism that is not

ที่มีกำลังทรัพย์มากพอที่จะสร้างสถาปัตยกรรม อาจจะใช้ภาษาสัญลักษณ์ซึ่งแตกต่างไปจากภาษาสัญลักษณ์ทั่วไปซึ่งเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับของผู้คนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับอาคารนั้น ความสัมพันธ์กันทางเหตุ และผลจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นสัญลักษณ์ที่ยังไม่เป็นที่คุ้นเคยตอนนี้อาจเผยแพร่ไปในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับและเข้าใจได้ในภายภาคหน้าก็ได้

การใช้สัญลักษณ์มีบทบาทสำคัญในการกำหนดรูปลักษณ์ของสถานที่ ภายใต้ภาษาสัญลักษณ์ที่เข้าร่วมกัน รูปลักษณ์ภายนอกของบ้านจะสอดคล้องกับหน้าตาของบ้านที่ผู้คนคาดหวังว่าควรจะเป็น หน้าตาของโบสถ์ที่เหมือนกับที่ผู้คนคาดหวัง หน้าตาของธนาคารที่เหมือนกับที่ผู้คนคาดหวัง... สถาปัตยกรรมแต่ละแห่งจะสื่อสารสัญลักษณ์ของตัวเอง สัญลักษณ์บางอย่าง เช่น อาคารรูปเปิดของเวนตูรี (Venturi) ก็สามารถใช้กำหนดรูปลักษณ์ของสถานที่และจุดประสงค์ของมันได้เช่นกัน การทำลายโดยทำลายหน้าตาของอาคารที่ต่างไปจากที่ผู้คนคาดหวังไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตาย แต่ถ้ามันก่อให้เกิดความสับสนขึ้น มันก็น่าไปสู่การวิพากษ์วิจารณ์อยู่เสมอ

มิติของสัญลักษณ์ในสถาปัตยกรรมนั้นทรงพลังอย่างยิ่ง ทั้งองค์กรท้องถิ่นและองค์กรระหว่างประเทศ รัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลแห่งชาติ ล้วนให้ความสนใจกับสารที่อาคารของเขาจะสื่อถึงสาธารณชน และใช้อาคารเป็นสื่อโฆษณาภาพลักษณ์ที่วางไว้ หอไอเฟลสร้างขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1880 และได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของกรุงปารีสและวัฒนธรรมฝรั่งเศส เหมือนกับที่วิหารพาดินอนเป็นสัญลักษณ์ของกรุงเอเธนส์และวัฒนธรรมกรีกโบราณมานานสองพันปี มหาวิหารเซนต์ปีเตอร์เป็นสัญลักษณ์ของกรุงโรมและคริสตศาสนานิกายโรมันคาทอลิกมานานกว่าห้าร้อยปี โรงอุปรากรซิดนีย์สร้าง ในช่วงปี ค.ศ. 1970

(ออกแบบโดย จอร์น วัตซอน (Jorn Utzon)) ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของออสเตรเลีย ในปี ค.ศ. 1980 ริชาร์ด โรเจอร์ (Richard Rogers) ได้ช่วยแก้ภาพลักษณ์ของลูกค้ำที่กำลังแย่ให้ดีขึ้นได้ด้วยการสร้างตึกลอยด์ที่กรุงลอนดอน และในช่วงปี ค.ศ. 1990 เมืองบิลเบา (Bilbao) ทางตอนเหนือของสเปนก็กลับมามีชีวิตชีวาได้ใหม่เมื่อมีการสร้างพิพิธภัณฑ์กูเกนไฮม์ ของ แฟรงค์ เกห์รี (Frank Gehry) ที่ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้คนได้อย่างมหาศาล ในบางกรณี (เช่น วิหารพาดินอนและมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์) สถาปนิกผู้ออกแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นศูนย์รวมศรัทธาของประชาชนได้ยกระดับภาษาสัญลักษณ์ขึ้นเป็นระดับใหม่ สำหรับอาคารอื่นๆแล้ว พลังของสัญลักษณ์ได้มาจากส่วนหนึ่งของปรากฏการณ์ใหม่ที่นำต้นตอสิ่งนี้เอง

ยังมีแง่มุมในการใช้องค์ประกอบที่สามารถทำหน้าที่หลายอย่างอีกมากมายจนไม่อาจบรรยายได้ทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้ เพราะมันเต็มไปด้วยรายละเอียดและความซับซ้อน สิ่งนี้เป็นคุณลักษณะของสถาปัตยกรรมทุกขนาดและทุกรูปแบบ จากยุคสมัย เมื่อกษัตริย์ไมซีเนียน (Mycenaean) แคว้นโล่ของพระองค์ประดับไว้บนผนังห้องพระโรงศักดิ์สิทธิ์ที่พระองค์ทรงใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทำหน้าที่สองอย่าง และหากผนังนี้ใช้เป็นแท่นพระบรรทมด้วย มันจะทำหน้าที่ถึงสามอย่าง แม้ว่าพระองค์จะทรงคงสภาพห้องพระโรงศักดิ์สิทธิ์ไว้เหมือนในสมัยของกษัตริย์องค์ก่อนๆ หรือพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงสภาพห้องพระโรงไปอย่างสิ้นเชิงเลยก็ตาม (แต่ไม่ได้หมายถึงเปลี่ยนอย่างสิ้นเชิงเป็นรูปเปิด) ห้องพระโรงแห่งนี้ก็ยังคงเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นกษัตริย์แห่งไมซีเนียนที่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะประกาศให้โลกรับรู้

ANALYSING ARCHITECTURE

widely shared. People who have the resources to produce works of architecture may operate with a symbolic 'language' which is different from that accepted and understood by those who will encounter their buildings, though the dialectic interplay may be dynamic – unfamiliar symbolism may come to be widely accepted and understood with time.

Symbolism plays its part in the identification of place. Within a shared cultural 'language' of symbolism, the appearance of a house will match people's expectations of what a 'house' should look like, a church will look how people think a 'church' should look, a bank will look like a 'bank'.... Each is read as a symbol of itself; a symbol which, like Venturi's 'duck', identifies its place and purpose. Challenging expectations about how different building types should look is no doubt healthy and vital, but if it causes confusion it will usually provoke complaint.

The symbolic dimension of architecture is a powerful one. Individuals, multinational corporations, local and national governments, all take interest in what their buildings say about them, and may use them as advertisements for the image they want to project. Built in the 1880s the Eiffel Tower has become a symbol of Paris and French culture, just as the Parthenon has been a symbol of Athens and ancient Greek culture for over two thousand years, and St Peter's has

been a symbol of Rome and Roman Catholicism for five centuries. In the 1970s the Sydney Opera House (by Jørn Utzon) became a cultural symbol for Australia. In the 1980s Richard Rogers revitalised his client's image with the Lloyds Building in the city of London. And in the 1990s the fortunes of the northern Spanish city of Bilbao were revived when Frank Gehry's Guggenheim Museum attracted huge attention. In some cases (the Parthenon and St Peter's, for example) the architects of these iconic buildings raised a shared symbolic language of architecture to a new level; in the others, symbolic power derived in part from shocking 'newness'.

* * *

The many dimensions of architectural elements doing more than one thing cannot be covered adequately here. They are too rich and complex. This is a characteristic of architecture at all scales and types, and from all periods of history. When an ancient Mycenaean king hung his shield on a structural wall of his megaron, he was using an architectural element to do two things at once. If that wall was also the side of his bed-place, then it was doing three. Whether he made his megaron look like his ancestors', or if he made it look radically different (maybe not in the shape of a duck), it was also a symbol of the identity he wished to present to the rest of the world.

ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์

นางสาวปิยกานต์ ชยวงกูร ณ อยุธยา เกิดวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2520 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จ การศึกษาปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2541 และเข้าศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการแปล และการล่าม ที่ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548

เคยทำงานในตำแหน่งสถาปนิก ที่สำนักงานสถาปนิกหลายแห่ง โดยรับผิดชอบงานเกี่ยวกับการ ออกแบบสถาปัตยกรรม การพัฒนาแบบก่อสร้าง การบริหารและควบคุมงานก่อสร้าง การประมาณราคา ค่าก่อสร้าง และอื่นๆ

ปัจจุบัน เป็นสถาปนิกอิสระ รับงานออกแบบสถาปัตยกรรม งานออกแบบตกแต่งภายใน งาน เฟอร์นิเจอร์ งานจัดทำภาพสามมิติ และงานออกแบบอื่นๆ